

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

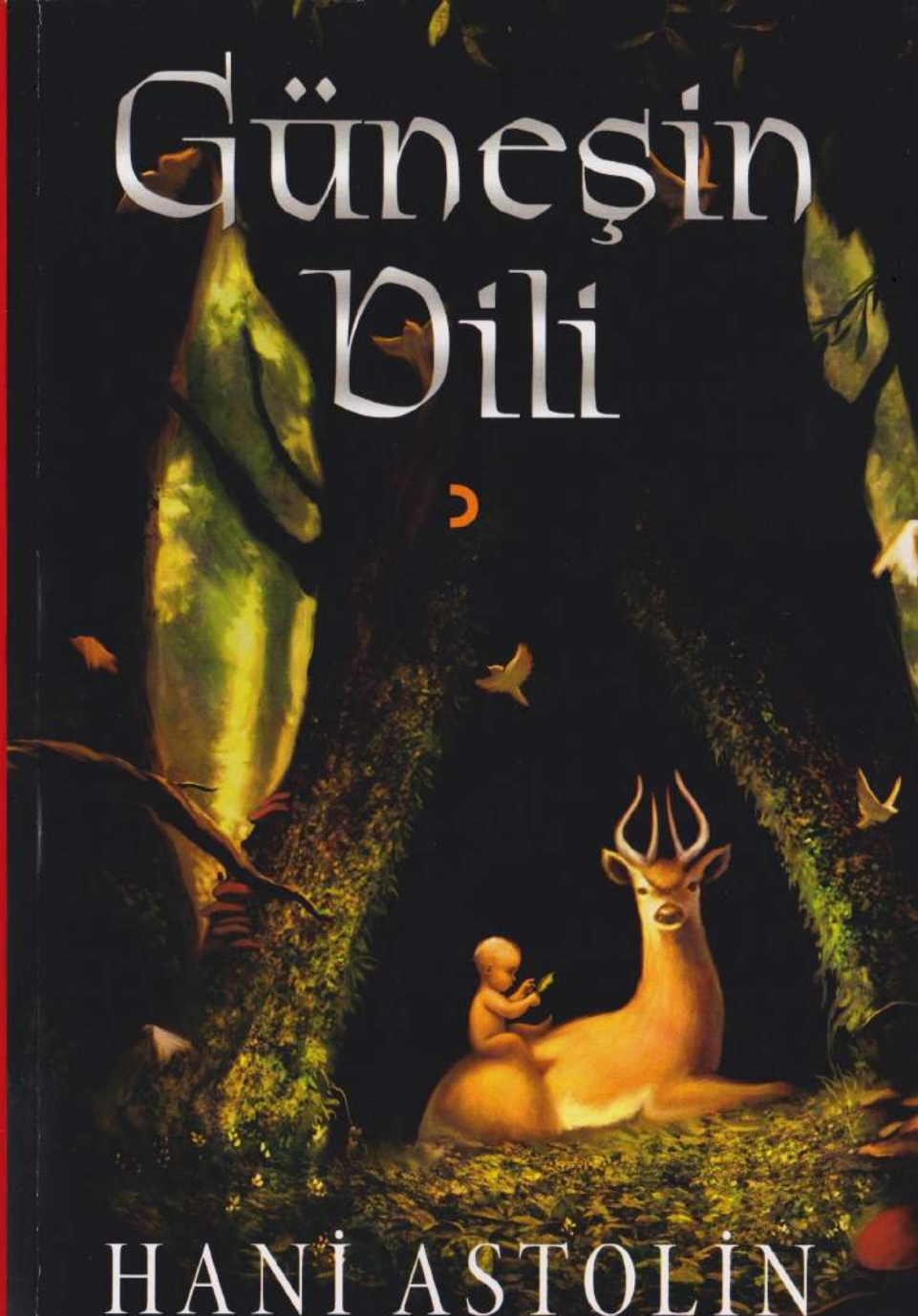
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Güneşin Dili

HANİ ASTOLİN • Güneşin Dili

HANİ ASTOLİN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Güneşin Dili

HANİ ASTOLİN

“Güneş Dili Türkçe, göklerin, gök boyalı turkuvaz dili... Türkler bin bir yaprağa ayrılrsa da aynı kökten, ıradan, gökselden beslenen aynı tayfadır. Onun için bu dil, en eski dil, başı sonu olmayan sonsuzluğun, ilk sesin son sesle birlikteliğinin dilidir. Bir ok gibi dimdik, ancak bir yay gibi kıvrak ve ölümcül... Bu dil, güneş yayından çıkan ışın oklarıdır. Güzel dil, Güneş Dili Türkçe...”

Bu kitap Türklerin diline, kökenine, kültürüne, tarihine, gelenek ve göreneklerine, eşitlik ve adalet, kardeşlik ve özgürlük anlayışına bir saygı duruşu. Kendine özgü, daha doğrusu bize, hepimize özgü diliyle bilgilendiriyor, düşündürüyor, duygulandırıyor. Türklerin geçmişini bugüne, bugününü geleceğe bağlıyor...

ISBN 978-605-296-289-3

9 786052 962893

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Güneşin Dili

Hani Astolin

CİNİUS YAYINLARI

Moda Caddesi Borucu Han No: 20 Daire: 504-505
Kadıköy 34710 İstanbul
Tel: (216) 5505078
<http://www.ciniusyayinlari.com>
iletisim@ciniusyayinlari.com

Hani Astolin
GÜNEŞİN DİLİ

Kapak resmi ve iç resimler: Atılğan Aşıkuzun

BİRİNCİ BASKI: Ağustos, 2017

ISBN 978-605-296-289-3

Baskı ve cilt:
Cinius Sosyal Matbaası
Çatalçeşme Sokak No:1/1
Eminönü, İstanbul
Tel: (212) 528 33 14

Sertifika No: 12640

© HANİ ASTOLİN, 2017

© CİNİUS YAYINLARI, 2017

Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının hiçbir bölümü gerçek adı LATİFE DEMİRCİ AŞIKUZUN olan yazarın,
hiçbir yazılı ön izni olmadan,
herhangi bir şekilde yeniden üretilemez,
basılı ya da dijital yollarla çoğaltılamaz.
Kısa alıntılarda mutlaka kaynak belirtilmelidir.

GÜNEŞİN DİLİ

HANİ ASTOLİN

Cinius Yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Romanın konusuna eşlik eden öykülerden birine ilham kaynağı olan, “Geyik Anne Efsanesi”ni derleyerek Türk kültürüne kazandıran Prof.Dr. Necati Demir’e teşekkür ediyorum...

Hakan Bilge tarafından Giresun’un Çanakçı ilçesinden derlenen “Ana Geyik” Efsanesini bize aktaran Prof. Dr. Esmâ Şimşek’e teşekkür ediyorum.

Romanın konusuna eşlik eden öykülerden birine ilham kaynağı olan “Kurt Yavruları” derlemesini yapan Ayşe Kara (ölümü 2003) dan aktaran Veli Kara’ya teşekkür ediyorum...

Türk kültürü üzerine emek veren, alın teri döken, yazılarını okuduğum ve yıllar sonra romanlarıma, nereden geldiğini bilmediğim esinleri veren, adını bilmediğim tüm yazar ve derleme yapan araştırmacılara sonsuz saygılarımla..

-HANİ ASTOLİN-

GÜNEŞİN DİLİ

BAY C

- Nasıl buldun beni?
- Söylemem Hani, adımı söylemezsen söylemem.
- Sırası değil Bay C.
- Çözerim seni, kurtarırım, emme adımı söylemezsen, söylemem.
- Peki, Coşka peki, söyledim işte adını, boşat (çöz) beni. Şimdi

söyle, nasıl buldun?

- Hani, tekçe kalmanın sırrına ermek için gidilen tekkeleri bilir misin? Orada öğrendim, duygularımın hızını, fısır diye ince hisse çevirmeyi. Orada ulaştığım, kötü olan hiçliğin boşluğunda, sivri çakıl taşı olan ve batan hiçliğin acısıyla ayılıp da; fısır fısır söylene söylene koca bir yokluk içinde geri döndüm. İçi boş, fısır fısır köpüren çemberlerin olduğu sıfırlardan birini alarak döndüm. Öğrendiğim ki yerim tekke değil evrendi. Tohumun tak çekitte (nuktada) var olduğunu, ister çek ister it senin elinde olduğunu, eylemsiz bilginin o fısır fısır kaynayan olmamışın simgesi sıfır (fısır) olduğunu anlayınca. Bıraktım yakarıp durmayı da yola düştüm...

- Düşünce bilimine girdin yine, hiç değişmemişsin C.
- Adımı söyle, anlatmam yoksa...
- Peki Coşkaaa...

- Tap sürem, takmış bir ip, takılmış senin peşine, çek it çek it arkandaydım. İne de girsen çekit çekit takipteydim. Kendini yüzü dönük, ters, peş sandın da, peşinden gidilmez mi bildin, ipini takıp

ipiyle kuyuya inilmezlerden, takip edilmezlerden mi bildin? Benden gövsel(gövde) varlığımdan kurtulacağını mı sandın? Senin için ant içtim. Gizin için. Emme bu yemin beni bağladı Hani, hayatımı bağladı, senin ayak bileklerinden şu dala bağlandığın gibi bağladı. Ağaçtan tepetaklak sarktığın gibi ters sarktım, tek ayrımım ben bir sarkaç gibi sarktığım yerden kaçtım.

Şimdi belinden ağaca bağlamalıyım, seni yere düşürmeden nasıl daldan çözeceğimi bulmalıyım.

- Ölüm bana yaklaşıyor vere durmaksızın C. Bu gidişle ölümü yakalayacağım ve ölümü öldüreceğim. Off Coşka... Savaş değil ki sağ kalıp; savmak, savunmak, savlamak için savutlanayım (zırhlanayım).

- Bırak ölümü, ne olduğunu anlat.

- Yanımda çalışanı bağladılar, evi ateşe verdiler, öldürdüler onu. Yıllardan sonra ilk ölüm bu, ne oluyor Coşka? Beni kaçırıp buraya getirdiler, hayatımı bana, daha önce geri veren bu şırıltılı derenin kaynağındaki; güzel memeli çağlayanda, asma kabaklarının, su kabaklarının arasındaki bu ağaca, ayaklarımdan astılar. Dört atlıydılar, yol boyunca, “Al şu şaşılasyı biraz da sen yaşa, al şu yampiriği biraz da sen taşı,” diyerek birbirine verdiler. “Şu köş yaz köşesi; şu köş kış köşesi, ortasında şu çorap şişesi (şişi),” deyip, sonra da “Yok yok tavandan toz inmesin diye toz toplansın diye, tavana çakılan, süslü bombelli tahta tavan şişesi,” diye düzeltiyor ve şen kahkahalar atıyorlardı. Bu memeler buraya yakışır, diyerek astılar ve gittiler.

Ben de şaşmıştım bu çağlayandaki memelere (bkz. Vietname lo-ofah). Onca yaşadıklarımdan kelli umursamadım, Yaşadığım acılara teşekkür ettim biliyor musun? Bu güne dayanabilmem için hazırlamış beni Tanrılar. Emme neden, neden Coşka?

- Sen yararlı bir insansın ve yararlı bir yalnığın karşı klanda olmasını istemezler.

- Öyle değil Coşka, öyle değil. Korkuyorlar, benden ve kızıl atkıya sarılı betiğin söylediklerinden.

- Nedir o?

- Sırası değil, sonra konuşuruz.

- Hmm... Kızıl atkıya sarılı betikten uzak durman gerektiğini biliyorsun değil mi?

- Evet, şimdi ne yapmalıyım sen onu söyle Coşka?

- Benimle evlenmelisin, hiçbir klan evli bir kadını öldürmez. Yazacakсын, kutman durumunu koruyacaksın, evlen benimle...

- Olur mu öyle nen? Sen sonsuz evlisin. Sonsuza kadar evli andın var.

- Olur. Seninle ilgili andımı sen bozdun, memelerin benim gizimdi, memelerini bilmeyen kaldı mı, benim yemin nereye gitti? Ben de, sonsuz evlilik andımı bozuyorum. Bir sen bir ben! Hem Gün Doğarken klanı bu sonsuz evlilik andını istemiyor. Eşi ölenin yemini biter, yeniden evlenebilir diyor.

Coşka, ağaca çıkarak, ayaklarımı çözdü, yavaş yavaş ipi sarkıtarak, ayaklarımın yere yaklaşmasını sağladı, ağaca belimden bağlı olmamdan dolayı, yere düşmeden ayağımı toprağa bastım. Belimi de çözünce selbes kaldım. Çağlayanın bütün memeleri ve günaçığı çiçekleri bana bakıyordu...

Coşka beni tuttuğu gibi, kapar gibi, sımsıkı sarar gibi atına bindirdi. Kucağıma çocuğumu koyar gibi, al hazinen der gibi, sever gibi, mavi atkıya sarılı bir paket koydu. Bu betiği düşürmesakın “sevgisin” dedi, öyle bir şekilde dedi ki, sevgiliye kavuşmuş gibi bana bakıyordu gözleri...

- Hani, bu senin emeğin, turkuvaz atkıya sarılı betik. Cayır cayır yanan evine girdim, başkalarına anlattırıp, gelecek binyıllara diye yazdığın, adını “Tanrı’nın Göksel Çocukları” koyduğun yazılarını kurtarabildim. Yardımcını yarı baygın kurtardım. Öksürüp dururken bir ağaç gölgesine yatırıp bıraktım onu ve senin peşinden sürdüm atımı...

Ne diyeceğimi bilemedim. Unutmuştum yıllardır yazdığım betiğimi. Yol boyunca dilim tutuldu, konuşamadım. Bu cennetten (uçmagdan) bir kıyı olan, suyun kaynağı, şakır şakır şakırdayan çağlayan, dere, asmalardan sarkan memeler arasından ilk ayrılışım; kızıl atkıya sarılı bir betik ile oldu. İkinci ayrılışım turkuvaz atkıya sarılı betik ile oldu, Tanrım, üçüncüden ve sarı olandan koru. Yoruldum, üşüdüm, yaşamın şaplağını yemekten şaşkaloz oldum.

- Coşka, sana eşantım (vasiyetim) olsun. Söz ver bana. Ant yapmaya eş değerde eşant sözü olsun bu söz. Eşant bir söz işidir, Eşantı yerine getirmek daha önemli bir söz işidir. Ben ölürsem Coşka, getirdiğin o gök boyalı turkuvaz atkıya sarılı betik var ya, onu yeryüzü kadın ve

erkeklerinin okuması için çabala. Göğül nesnelerden indiği ve ininden çıktığı gündeki gibi, kalmamalı san iyesi insan. Adının indiği gün imişçesine inat edip inadına okumalı...

Atının üstünde bana sarılmış olan Coşka'nın kollarında ısındım. Meğer ben doğduğum günden bu yana üşüyormuşum. Duyduğuma göre anam atam bana "Bellisin" adını koymak istemiş; anlamı, ırası; kötü olan kötülüklerden ırak olan, başı göğe değen demekmiş, babam koydurmamış, ben "Direnmek de bir erek, direnç de bir ermek," deyip kendime "Günüşiği" adını koydum. Emme Giz Kurulu bana "Hani Astolin" adını koydu. Tinin yazgısı canlıdır, Tinin yazgısı yürür, tinin yazgısı büyür, değişir, dönüşür, örgüdür o, emme ölmez o, süresizdir, doğmaz, doğurulmaz, yer ve engel bilmez tin...

- Yaratılmış, iki aynı yalnik gördün mü Coşka? İki dene de mi görmez birisi birbirine benzeyen iki kişicik. Aynı yere, aynı tapınağa toplanıp birbirine benzeşmeye çalışmak da boşuna görüyorsun Coşka...

- Bir de Yaradan'a tek deriz. Hiç de bilem tek değil, olamaz mı Hani? Görevi veren tek, görevi alınca Yaradan çok olamaz mı hı? Tak doğan insanın bir evren yaratma nomu ve tak yeniden doğuşunda o evreni büyütme görevi olamaz mı ha?

- O yaratma yazım çizim döküm yapım sanatı. Ya yerini tek nik (kaldıraç) alırsa, yaratan o olursa insanın doğadan koparılışı, işsiz kalışı, yaprak ve toprağa dokunarak elektriğini atamaması, toyberkspor alanlarına bağımlılığı, gökleri delen yapılara yurtlara taşınması, bitkilerin süs olarak algılanması, bütünlüğün parçalanışı kaçınılmaz olur Teknik ve bilim dengede olursa yaratma olsun.

- Hani, insan eşiyle konuşabiliyorsa döner...

ÇIDAM (sabır), EMEK, SUYA ÇIKIŞ VEREN BAZALT MIYIZ BİZ...

- Bak Coşka, bak günaçığı çiçeğine bak...

- Günebakan değil mi o, Günüşiği günebakan?

- Evet Coşka, ahh Coşka, yeryüzü kurulurken okyanusun orta-

sında su yüzüne çıkan ilk karadaki ilk günebakan çiçeğini kendine döndüren ilk güneş ışınları, ne değin güzeldi kim bilir. Ahh Coşka... İlk günebakan çiçeği...

- İlk günebakan Çiçeğim benim.

- Alttaki baz var ya alttaki taban hani, ekmek hamuru boyasında ekmekkatları bazlar gibi, bazlamalar gibi, off of sözde bazalt diyeceğim, binlerce yılın sabrı ve sonra pat diye emek, birikim patlamasıyla yerden yükselmiş de bazalt kütleleri çıkmış ortaya diyeceğim?

Bu bazalt kütleleri ayıran şu dar yarıktan, şu kıstaktan çıkan su, nasıl da kıvrıla kıvrıla ilerliyor bakar mısın Coşka. Biraz ötedeki kayalara çarparak bozguna uğrayıp dağılıyor ve önüne kattığı unufak kırıntıları aşağıdaki dereye sürüyor. Sonra yeniden şişip yükseliyor ve görünmez bir güçle koca koca kayaları; mık diyemeden kıştırılmış da, tıs diyemez olmuş bir biçimde, bir çekdemirle (mıknatıs) çekiliyormuş gibi: “Na, buyur,” diyerek yavaşça aşağıdaki bögete (baraja) unufak bırakıyor...

Biz hangisiyiz Coşka, hangisiyiz ha? Çİğlığa DAM olan ÇIDAM (sabr)

İMi, imgesi, imgelemi töreye, yasaya uygun davranış TÜZ olan TÜZİM (sabr), değişenlerin özünde değişmeden kaldığı varsayılan kavram, TÖZ olan im tözim (sabr) mı epsi bir mi değil mi, demeli sakıtlaş... Emek, suya çıkış veren bazalt mıyız; belkim şu akan, taşıyan, biriken suyuz, yok yok sankim suya yatak olan, sel yarantısından genişlemiş şu boğaz, şu kıstak biziz; yoksam akıntıya kapılmış yuvarlanıp giden şu taşlar şu kayalar mıyız, biz hangisiyiz Coşka? Bellikim şu göletden hallica böget biziz de mi?

- Tapıda topuda tapşıranı da hapşıranı da biziz Hani... Derin üzüntü ve acıları çiğninde taşıyan da biziz, bunların yaratılış amacına varabilmeleri için omuz veren de biziz... Belkim anımsıyorsundur, senin baban ova, yayla, koyak, bulduğu yumuşaklığa ağaç dikip de, “Bit bit bit de kim kimse, kişioğlu yesin,” dedi. Ben de ekledim. “Bitkim kişioğlu yesin.” Sen de demedin mi, “Bitkiyi, insan hayvan böce börtü yemeyen yok ki.” Baban da üstüne basa basa ne demek istediğini sana yinedi. “tezrek elden, çabucak, kesinlikle, büyü ki, bit ki, bitki ol ki, kim olursa çoluk çocuk yesin.” Bitmek: büyümek, çıkmak demekmiş öğrendin ya...

- Anımsamaz olur muyum Coşka, ne güzel bir dilimiz var, de mi, Türkçe anadil olmaya çok uygun bir dil, onun için ana babalar, çocuklarını Türkçesi bozulmamış bir obada aylarca bırakıyorlar.

- Dil gibi; nomus, dosdoğru oluş, anlayış ve güven duygusu ile tanışınlar diye bırakıyorlar Hani.

Tekdüze su şırıltısıyla beslenip büyümüş sessizlik, tatlı, yumuşacık, bebeksi sessizlik; yeşilden başka boyalı tüsün olmadığı boşluğa ulganiyor, ulganiyordu. Bu nasıl bir yeryüzü okşayışı, nasıl bir ipeksi dokunuştur... Ey! Ulu Yaradan; tüm tanrılara kendinden ölümsüzlük verip tanrı yapan; görev bilinci veren, tüm sonsuzluğun kurucusu, ölümsüzlüğün yaratıcısı, ey yüce buluşcu, ulaşılmaz bilgin, seni tanımlamaya çalışmıyorum. Senin erkenle çalışma görevimi yerine getiriyorum, güzel olanı, sevgiyi içime mutluluk ve özgüven olarak koyan Ulu Tanrım, sana, buluş belgesi senin olan, tüm kapılarımı açıyor, sevgi enerjini bütün gözelerimin özekleriyle duyumsuyorum, tapı da topu da bir kaynak olup seni yayıyor, seni yansıtıyor...

- Ne güzel daldın derinlere Hani, hangi güzellikleri çağırdın. Gönül kapından neleri aldın içeri.

GÜNEBAKANLARA BAK COŞKA...

İki yakası da dizi dizi çağlayanlarla donanmış derede, şakır şakır su seslerinin arasında ilerliyorduk, sular azaldıkça şıprtıya dönüşen su sesleri arasında, yuvarlak, sarı boyalı, mısır hamurundan yapılmış bazlardan oluşmuş gibi görünen günebakan çiçekleri ile kezleştik. Tokur tokur irili ufaklı bezelerden oluşmuş duran belkim yüzlerce günebakan çiçeği, Sarı boyalı baz denilen büyük bir çeşit yabanî arıların, kanatlı binlercesi gibi, günebakan çiçeklerinden oluşan bir orduyla kezleştik.

Koca günebakan ordusu açmış gözlerini bize bakıyor. “Abovvv, nasıl olur, inanmıyorum, deyip deyip koca ağızlarıyla bağılıyor komşularına, elden ele, elden ele, el ele haber veriyorlardı. “Ha işte, bak işte,” diye diye birbirini dürtüp dürtüp, el ele, el ele tutuşup bar oynar gibi, elden ele haber yayıyorlardı. Uzakta olanlara, “Bakın, bakın kimler geliyor,” diye salık veriyorlar, bazlardan (büyük hamur) bazıları, beze de de-

nilen küçükleri “Yeryüzünün iki yakası bir araya gelse onlar bir araya gelmez diyenler, nasılsınız ha?” diye bağıryorlardı. Bazı bazlar ise, kendi kendine “Hey Allam yaa, bu olduysa yeryüzünde olmayacak nen yoktur,” diyorlardı... Arkada kalan bazların bazıları “Hey bize bakın, Hani, Coşka, bize bakın bir yüzünüzü görelim,” dediklerinde yüz yüze gelip de bire bir kalıp da, göz göze bakışınca gördüm, baz ordusunun güzel yüzlerden oluşan günebakanlar olduğunu... Bakmakla görmek bu değin ayrımsak olmasa ya...

- Coşka bakar mısın şu günebakan çiçekleri ne değin güzel. Habar (salık) için havar (imdat çılgılığı) için, el ele verip tutuşulan bar olmak için var bunlar. Beslenip var olmamız için, çekirdekleriyle bu değin sıkı sıkı etten duvar olup olup, el ele bar oynuyor olmalılar, hem saplarıyla bar (çit) iyesi bariyer olup geçit vermeyen hem de barınmak için bar (çit) yapıyor, bar açıyor olmalılar, havar için de habar yayıyor olmalılar bunlar.

Biliyor musun Coşka bu değin yararlı çiçek gündöndü senin yokluğunda bana ne dedi, senin yokluğunda seni günebakan çiçeklerinde gördüm Coşka, binlerce Coşka açmış gözlerini bana bakıyordu. Akli ve yüreği bende olan binlerce Coşka, bensem başımı eğip göze göz değmeden, göz göze gelmeden, göze göz, dişe diş kezleşmeden dağlara doğru yol alıyordum ve bağırdılar arkamdan, “Bizim adımız gündöndü. Hani. Bizim adımız günaçığı, seninki, günışığı ya hani, Hani yürekler birbirini terk etmeden ayrılık olmazmış ya Hani, bizim adımız gündöndü.”

Coşka bir dakika, ayrılık aldı başımdan algılamamı da ayıramadım Hani demelerini, dönmekten söz etmelerini, benim adımla, Hani’yi nerden biliyorlardı ha?

- Doğa tak neni bilir Hani... Bu yeryüzüne bin kez, on bin kez de ayak bassan yüz bin kez de yeni ad alsan, bu yeryüzü senin tek olan o incecik tin (ruh) adını bilir. O nay (oluk) olan nay (düzeltme aracı) kullanan yumuşak tinin, keyde keyf olan, nayda nayf olan o yumuşak tinin adını bilmez mi yeryüzü, emme de yaptın be Hani. Deriz ya hani, “Ast olanı da doğa bilir üst olanı da, oldurmak da ona verilmiştir, ondurmak da, indirmek de onun isteğidir, bindirmek de, sindirmek de...”

Hani, bir kişi, ast olmayı bilmeli ki, olmak ona insin, deriz ya... Sen ast olmayı bilmiş olabilir misin?

Yüzümüzü gören günebakan çiçekleri tap bir ağızdan bağırdı. “Coşka ve Hani, yüzünüz gündöndü çiçekleri değin güzel duruyor, mutlu olun e mi?”

Arkamızdan sesleri uzun süre duyuldu...

Al yanaklı, ay yüzlü, çocuklarınız

Alnı ak, yürekleri akpak apappak olsun.

As gelmesinler atalarına,

Aş yapanları bol olsun,

Es us sizi bulsun...

Em gibi emekleri olsun.

Mette (çukur) kısıtılmış kısmetinde

Em veren el, er tutan eş olsun.

Av başarınız en yüksek,

Az süremde uz giden iş gibi

Urazınız, uğurunuz bol olsun...

İhtırmayan Tanrı ihtırmaz,

İhmk için ar arama...

Gelmeyen ün gelmez,

Yazmak için ün arama...

Ol dendi mi, On dendi mi,

Ok girer besbelli

Tanrıs al yuvasına

Ok ulaşır besbelli ardasına...

Tanda, Tünde, kurda kuşa verdiğ in uçuraşma sava (selam)

Yeryüzündeki tüm iyiliklerin savaşı ola...

Uğur ola, uğurlar ola...

İyi ki geldin Coşka, Çıplak ayaklarıma çakılan, şu sivri çakıl taşlarından nasıl geçecektim. Hızla zıplasam ayağıma daha çok çakılır ve ayağım al kanlar içinde kalır.

- Ohh, asıl olanı unuttun, seni askıdan kurtaracak, askıyı çözecek aşkın gücünü, unuttun mu o alkın olanı, vurgun olanı, derinleri bilmek yordu mu seni eyy sevgili. O demeyi anımsattın bana, bizim olanı.

Avcı ılık, ılık saldığında
Ak bile şak diye görünür oldu ya
Avcı ılık ılık,
şak diye ses verdi de,
Alını, alını ıldadı da hani
Avk denilen bütün hileler
Düzenler çıktı ya ortaya...
Hani ılık avkırttı da
Avk denilen hile gördü ya,
Avkı yok eden şıvgın şavkı...
Unuttun mu o alkın olanı, vurgun olanı,
Derinleri bilmek yordu mu seni ey sevgili...
Ya, sen göğsüne yatır beni (Hani)
Düşlerin derinliklerine götür beni.
Ya da, sen göğsüme yat (Hani)
Düşlerin derinliklerine götüreyim seni.

Hani, böylece, sava savgan şavk avladı ya,
Hile denilen avkı,
Ve tan neni gösteren savcı şavk avladı ya,
Çam kabuğu tozu avkıyı,
Acı biber tozuna katanları.
Ve şıvgın şavk avladı ya
Avkı bulup atsın diye,
Bir kere şavk tutsa
Bir kere avkırtan
Avkat tutanları.
Unuttun mu o alkın olanı, vurgun olanı,
Derinleri bilmek yordu mu seni ey sevgili...
Ya, sen göğsüne yatır beni (Hani)
Düşlerin derinliklerine götür beni.
Ya da, sen göğsüme yat (Hani)
Düşlerin derinliklerine götüreyim seni.

Hani sonra geriye
Avcı ışıktan, ışıklı ışk,
ışıklı, ışıktan da aşkın, aşk kaldı ya...
ışte o ışk bu aşk Hani...
Unuttun mu o alkın olanı, vurgun olanı,
Derinleri bilmek yordu mu seni ey sevgili...
Ya, sen göğsüne yatır beni (Hani)
Düşlerin derinliklerine götür beni.
Ya da, sen göğsüme yat (Hani)
Düşlerin derinliklerine götüreyim seni.

Avcı ışık, ışkı, aşkı
Alını, alnını aydınlattı da
ışık ışkı ile ışıldadı ya yeryüzü...
Avlandı, şıvgın ışıkla şavklanınca
İki şaka ayrıldı ya düşü, düşüncesi...
O an, annacından gelen ışık
Alnı şakına vurdu da
Şak (tekme) yemiş gibi oldu kıcına...
ışte o an, şak diye diklendi,
Dik durdu, sevdiğinin önünde...
Emme o an akklı başından gitti...
Tutuldu, şaşırdı da
Şak iyesi ışkıya ve sese vurgunluğuyla
Aşk iyesi şaka,
“Şak (tekme) vurdum sana,” deyiverdi...
Kahkahlarla güldürdü seni beni...
Bağıt olmadan boşat olmayacağına göre,
Şak (tekme) işe yaramadı...
Parlak ışıkta par gibi par par parlayan aşık,
Dilim dilim bölünmüş şaklardan oluşan
Bu, tavlama peşindeki vurgun
Bu ışkın, bu tutkun, bu ışıklı, bu şık
Bu ışıktan şıvgın aşkın aşık.
Sensin değil mi?

Unuttun mu o alkın olanı, vurgun olanı,
Derinleri bilmek yordu mu seni ey sevgili...
Ya, sen göğsüne yatır beni (Hani)
Düşlerin derinliklerine götür beni.
Ya da, sen göğsüme yat (Hani)
Düşlerin derinliklerine götürüyüm seni.

Coşka beni tuttuğu gibi, kapar gibi, sımsıkı sarar gibi atına bindir-diği anda kaldı aklım, deminden beri.

Kucağıma çocuğumu koyar gibi, al senin gömü (define) der gibi, sever gibi, turkuvaz atkıya sarılı bir bağat koyduğunda aklım, deminden beri...

Kuş dışkılarıyla efden (hava) gelen efin (tohum) gibi. Efil efil esen yelle efden düşen gelincik çiçeği tohumları efinler gibi.

Efden gelen efin, de (te) dediğin yerde olan, dee (tee) biri daha dediğince çok olan, biri batsa biri çıkan; derdi ki, deyip deyip derdiyle iz bırakan; dersinin alınıp defedilmesi gereken ne varsa defedenden kalan definem. Turkuvaz atkıya sarılı betik, aklım sende deminden beri, döneceği, döndürüleceği güne kadar “Tanrı’nın Göksel Çocukları” eliyle, efin gömdüğüm, defin ettiğim, edeceğim definem.

Bu betiği düşürme sakın “sevgisin” dedi, öyle bir şekilde dedi ki, sevgiliye kavuşmuş gibi bana bakıyordu gözleri...

ŞİR YALNIZCA ŞİİRDİR

- Niye böyle derinlikli, avk avkırtma. Avkat gerek avkat...

- Kam, tokluğu tor denilen soğukkanlılığı, gücü ve mağrurluğu birleştirmiş olan olmak istiyorum... Ben kam olmak istiyorum.

Kamarlığı (doktor) ve düşünürlüğü birleştirmiş olan kamların, toyonların etki koyduğu ortam ve içinde yaşayanlar kamu. Kamunun kabulünü, oyunu istiyorum.

Seçilmiş kamların, toyonların, hak iyesi hakanların oluşturduğu topluluk, kamutayda çalışmak istiyorum.

- Vayyyy...

- Bu iş böyle çekirdek söze bağlaya bağlaya gidiyor işte. Güneş Dili Türkçe, göklerin, gök boyalı turkuvaz dili. Turkuvaz Türklerin tak kişisi, Türkçe kamutayında bir **saylav** (vekil). O ki bir **lav**dır (yerin üstünü düzenleyen, hukuk, yurgu (silindir) biçimli lov). Kamar gibi bilgisini kullanan, havar diyene koşan **lavardır** (hukukçu, lov süren lavar). **Saylara** (ince taş, sayfa) yazan saydır (elçi). Onlar saygın birer saylavdır. Türkler bin bir yaprağa ayrılrsa da aynı kökten, ıradan, gök-selden beslenen aynı tayfadır. (Aynı işi, aynı göksel için, aynı nedenle, yapan topluluktur.) Onun için bu dil; en eski dil, başı sonu olmayan sonsuzluğun, ilk sesin, son sesle birlikteliğinin dili. Bir ok gibi dimdik, ancak bir yay gibi kıvrak ve ölümcül. Ok ve yay doğanın, yok olmayanın, hankı güneşin beslendiği hankı güneşi besleyen, **ırasını** (karakter) gönderen o ırak güneşin, güneş yayından çıkan ışın oklarıdır. Güzel dil Güneş Dili Türkçe...

Görünmez olan, ıraklardan gelip, usul usul esen dondurucu yelin adı sırdır. Bu dondurucu yel ile dere ve göllerin yüzeyinde oluşan ince buz katmanının adı da sırdır. Gizden gelen, görünmez olan bu dondurucu kuru soğuk, bu don; deredeki, göldeki yosunları, balıkları koruyucu, malkoç etkiye dönüşür.

Eee şimdi gel de nesneleri korumak için üzerlerine sürdüğüm ince katmana sır deme. Gizden gelen iz bu sır. Giz denilen ısının, sıcaklık denen görünen yüzü bu sır. Gizden gönderilen Ir bu. Ir/ar, **ıranın** (karakterin) köken; ırkların, urukların mayası bu. Iraklarda olan ayrı düştüğümüz sevgiliden gelen. Bazen, bu, kendinden var veren, kendinden yaradana, sevgili Yaradan'a yır gönderdiğimiz. Bazen bizi ağırlaştıracak ar verecek yar istediğimiz, arımızı ağırlığımızı borçlu olduğumuz Yaradan'ın ışığını istediğimiz sır. Ve biz parlak cıvalı, cıgalı ısıtılar veren sır çekeriz. İşte ona, **ışıklı sıra**, şir deriz.

Gökleri kaplayan gaz, toz, koz, göklerde görülen göz köz, kamların gezerken buldukları giz, bize bırakılan iz. Hah işte orda dur. Biz ışıkla, sırrın altını tümünden çözemesek de o sırrın adına şir deriz. Biliriz Yaradan'ın ışığına sığınırsan şir denilen yansımayı alacağını... Bilirsin de mi? Bak şimdi bir sorun var. Şir denilen yansıtmayı aldın diye ışık benim, kaynak benim dediğinde şirke girersin. Şir yalnızca şiidir, cıvalı parlaklıkta, ışıklı, ışk sözleridir, sözün cıvalı parlak olanı şiidir,

o parlaklığın altındadır bilgisi, şiirin üzerindeki ince parlak ışıklısı kaldırmadan göremezsin derenin içindeki gizleri örten diğer sırları. Sırlar ve içindeki gizler katman katmandır, o şiir denilen sır örtmek-
tedir bilgiyi.

O sır ki,
O yaka ile bu yakayı örten eklem yeri enkidir,
O sır ki,
Gizi kaplayan, gizini ön yüzeyi öndür.
O sır ki
Em parlak şiir hem de enki kullanarak çıkan şiirdir...
Parlaklık almasın gözünü,
Yaradan parlak olanın altına saklamış olabilir sözünü,
Aramadan bulamazsın onun gözünü,
Yaradan'ın gözünü görmeden
Yaradan'ın kayıp şiirisin, üstü örtülü,
Anlamın anlama karışmamış,
Katkısı olmamış şiirle kaplanmış sır,
Sırla kaplanmış öz,
Anlamı çözülmemiş sözsün.
Şiri şiir bileceksin.
Şiri şiiri ışığın kaynağı bilip de
Onu tapınılına çevirdin mi, iş bitti
Şiirin kaç satır olduğunun
Kaç öykü taşıdığının anlamı bitti.
Sır, şiir şiir kutsaldan gelen olsa da
Kutsalın kendi değildir.
Üstüne oturabilirsin...

...

Coşka beni tuttuğu gibi, kapar gibi, sımsıkı sarar gibi atına bindir-
diği anda aklım deminden beri.

Kucağıma çocuğumu koyar gibi, al hazinen der gibi, “az iştah haz-
zını açar ve **inen en** değerli haz olur” der gibi, yavaş dokunuşlarla sever
gibi, mavi atkıya sarılı bir bağat koyduğunda aklım, deminden beri...

Bu betiği düşürme sakın “sevgisin” dedi, öyle bir şekilde dedi ki,

sevgiliye kavuşmuş gibi bana bakıyordu gözleri... Gönlüm geçmişten okuyup durduğum **Teş** denilen **yazık** (günah), acı anlarını bırakılıp, **kür** denilen aksi ekime dön dediği andı. Teş ekimini bırak kür ekimine dön diyen derin sese uyudum. Teşekkürler Coşka, teşekkür ederim.

Haz: İştah, borç, ödünç. Ödünç alınan sütlerin çubuk ile ölçülüp işaretlenmiş yeri. Süt ölçęęi olarak kullanılan çubuk...

ÖLÜM, AYRILIK ACISI DEĞİL

Aşık anlatmış yaşamın tinini gözüyle görmese de
Bazen bakmak hiçbir nendir anlamı görmek istemedikçe
yaşamak yetiyor kişiye, düşünmek çetin (kıyın) geliyor.

Coşka ile ısınmam, gözelerimi güldüren bu ıssı göl sıcaklığı, ta ki, yolda gülüşü dağdan dağa köprü olacak gençlikte bir delikanlının ölüsü ve başından ayrılmayan, kızsarı arası **or** donlu, ayak bilekleri, kuyruğu, yeleleri **ank** boyalı **orank** renkli atını görünceye dek sürdü... (Ank: Kiremit renkli bir çeşit kuş, angıt.)

Bak bak Coşka, bak. Bir Türk bu, soyunun üstün özelliklerinden bir nen yitirmemiş bir Türk bu. Türklüğü onurla taşıyan, başı göğde değen, görklü bir Türk bu! Bakmak hiçbir nendir ya, anlamak istemeyene, ya anlamak isteyen, anlayan... İşte o anlayan; gözüyle görmese de, yerin altını, ortasını, üstünü, o kurumlu gök kabbeyi, eliyle koymuş gibi anlatan kendine güvenen Türk bu. Görüyor musun öldüren kanıt olarak bir Türk kaftanı olan kıızıl ile turkuvaz arası mor tüslü bir 'Manyak' bırakmış. Manyaklıkta birinci olur bu, şu güzelliğe, par par parlayan çanlara bak, boyalara tüslere bak, nasılda süslü püslü. Şu çanlar alışveriş üstü verilen parlar dek parlak, demeli yeni bunlar. Coşka demeli yeni. Ahh Coşka, bırak beni bırak. Ayaklarım ağrıyor giriş cası çalışmıyor akıyor, akıtmıyor çıkış cası da ve uyuşmuş durumda bacaklarım... Emme bırak beni...

Evet Coşka, bu manyak bir kez bile giyilmemiş, koltuk altı dikişleri yatmamış. Sırtından vurulmuş ve sonra yüzüstü çevirilip seyredilmiş bu yakşı genç Coşka. Kendini çok güçlü ve etkili bulan kişilerin,

özgüvenden gelen, erinç dolu, sevimli görünüşü var yüzünde, çok genç, gülüşü göklere ulaşanların gençliğinde, haşarı çağında, bıçkın yaşında, Koltuk altında yumurta pişirildiği delikanlılık döneminde Coşka. Ölümü ayrılık acısı değil, kavuşma sevinci görenlerin anlamlı gülümsemesi; çölün ortasında çekilen bir su kaynağı gibi donup kalmış, solgun yüzünde. İn aşağı Coşka. İn aşağı. Yas türküleri söyleyeceğim in.

Tanımıyorum “sagu” yakamam, ağıt yakamam emme yas türküleri söyleyeceğim...

Pol (kazık) çak ve ar atını bağla Coşka... Ar ve arlı atlar polardan, Demirkazık yıldızından çıkıp gider derler.

AH AH, KUTSAL TOPRAĞIMIN İNCE TİNİ...

Ne iyi ettim (niyet ettim): Ne kızgın kar soğuğundan, ne kurt ulumasından korkusuz Türk'e yas türküsü söylemeye...

Sonsuz Tanrının gücü ile... (Müngke Tengriyin Küçüdür)

Ah ah, kutsal toprağımın ince tini,

Yolculuk günü geldi demek

Ok kirpikli,

Burma bıyıklı,

Bilge Türk erkeği;

Güneş ataşı alevli,

Hemen tapısı evli

Batur (cesur) Türk erkeği

Kutman alaf kokulu

Türküleri atasözü dolu

Kutlu Türk erkeği,

Sana ağıt yakmaya görevli geldim...

Ah ah, kutsal toprağımın ince tini,
Yolculuk günü geldi demek
Güneşe, aya, yıldızlı göğe,
Bulutlu dağa; yosunlu kara taş,
Tak nene usu eren, ak saçlı kadın atama,
Tak nene gücü yeten ak sakallı akama (ağama)
Senin ardından
Yalvarmak, yakarmak için geldim.

Çirkefi, kötülüğü,
Bulaşkan tersibozuk yapan hamsalları (mikropları)
Ayın ardına,
Güneşin ötesine
Yıldızların üstüne savmaya geldim

Ah ah, kutman toprağımın ince tini,
Yolculuk günü geldi demek

Sırtı torbalı
Beli kuşaklı, çalışkan, batur Türk erkeği,
Havar havar (imdat) diyecek kimsenin olmadığı yerde
Bilişiklik, tanışıklık olmayan kaç kişi ile avlanan
Eli palasız,
Beli,
Tanrısızların kişiyi sırtından vurduğu,
Ahlı **ahs**ız yaşamdan **silen silah**sız,
Pusatsız (kuralsız), yakşı güçlü, zarplı Türk erkeği...
Senin ardından yakarıya geldim.

Yolculuğa çıkan yolcuya
Gezinti yapan, eli betli gezgine
Tünelge arayan; beti, benzi solmuş bezgine
Yardımcı ol eyy sevgili, demeye geldim

Keskin dilliyi susturun,

Bir kişiye bile
Hiç bir nen söyletmeyin, ah dedirten, demeye,

Hele hele kuzeyin buzlu dağlarını aşıp gelen
Yerin enlem ve boylamını
Karış karış yürüyen
Arabanın oku arş gibi
Tap ileri, tap ileri, tap (hep)
Araştıra araştıra,
Arşın gösterdiği öte, daha öte, arşa dek
Adım adım arayan,
Arşınlayan gezmene
Kimse bir nen söylemesin diye
Sağa sola sorunmaya (ricaya) geldim...
Ahhh ah

Çığlığa dam olan

Çıdam (sabır) iyesi... Türk erkeği,

Seni uğurlamaya geldim git...

İmi, imgesi, imgelemi töreye, yasaya uygun davranışlı **tüz** olan

Tüzim (sabır) iyesi Türk erkeği.

Seni uğurlamaya geldim git...

Değişenlerin özünde değişmeden kaldığı varsayılan **töz** olan

İm iyesi, **tözim** (sabır) iyesi Türk erkeği.

Seni uğurlamaya geldim git...

YAR VE YARDIMCI OL EYY SEVGİLİ.

Ah ah, yaşlı, bayat (ezeli) toprağımın,
O nay (oluk) olan, nay (düzeltme aracı) kullanan
Key dediğimiz çok İyi, uygun, doğru, yerinde olan
Keyf bilen, nayf tini,
İnce mi ince, göklerden gelen turkuvaz tini
Azı var eden vaz iye olma konumundan
Varı az eden vaz geçme konumuna yöneldiğin
Yolculuk günü geldi demek...
Sır gibi örttüğün, yaşam boyu tinini koruduğun,
Sır örtünle sırdaşlık, arkadaşlık ettiğin yolcuya
Yoldaşlık günü geldi demek...
Yardımcı ol eyy sevgili.

Yaşaya yaşaya yaşını alan saytun yaşlıya
Saygı gösterilmesini, dilemeye geldim...
Suyla büyüyen ağacın su beklemesi gibi,
Sevgi bekleyen çocuğa
Sevgiyle övgü verilmesini dilemeye geldim...
Yar ve yardımcı ol eyy sevgili

Alaş dedim. Eyy ulu Yaradan
Yeri, altını üstünü yaratan, tek tanrı, Gök Tanrı,
Bir bir avlanıyoruz diye
Gezer hanı, göndermeni yakarmaya geldim...
Sağlıklı insanlar sağlıksızların yerine
Daha çok gezsün daha çok çalışsın demeye geldim.
“Öldürülecek binlerce, milyonlarca kişi olmasının,
Öldürene caydırıcı olduğu bilinsin” sözünü,
Gezen hanın duyurmasını istemeye geldim...
Yardımcı ol eyy sevgili

Yeri altını ve üstünü, ortasını koca üçlüyü yaratan
Eyy yaratıcı

Alaş dedim. Eyy ulu Yaradan

Yalancıyı yalana tutsak eden yüce Tanrı,
Öldüreni ölüme duyarsız kılarak,
Ona göklerin duyarlı kapısını kapatan bayrı.
Kancara (katile) yuluk (eski deri) gibi yüz veren,
Hırlı hırsız demeden işini yürüten hırsız,
Hırlayan köpek işini bile çözen hırsız,
Duyarsız hırsla bağlayan
Duyarlılık kapısını hırsıza kapatıp yüz çeviren
Yüce ulu
Soylu Türk ulusunu,
Senden geleni koruması,
Kamdan kama tomarlaması için
Savaşı öldürmek sanan kan içici kancardan
Koru demeye geldim...
Yar ol, yardımcı ol eyy sevgili
Türklerin giz bilgisini,
İlk kordan ilk közden gelen, tek kozu,
Türkleri sır edinen, gizi saklayan Türkçeyi
Türkleri mimleyen mimiklerden gelen
Bir bakış, bir sarılış, bir dokunuş, bir sıvazlama, bir gülüş olan
Kozmik bilgisini koru demeye geldim...
Yardımcı ol eyy sevgili
Yeri, altını üstünü, ortasını yaratan Gök Tanrım
Alaş dedim. Eyy ulu Yaradan...
Yaradan'mış gibi din yazıcılar
Öldürücü sapkınlar çekilsin aradan.
Yaradan'dan gözü ayırttırıp
Bir tomar betiğe baktıranlar.
Güç tutkunlarının
Sek içinde yüzenlerin,
Tomar tutan ellerinden al niki (maşa)
Öldürmesinler bizi bir iki biriki

CANI CANINDAN ALAN YABANI...

Yar ve yardımcı olan ulu Tanrı,
Yazıksız yalnikların yaşamını alanları yok et, alaş...
Avinı yatırmak, ümüğünü sıkıp soluğunu sonlandırmak için
İvedilikle ininden çıkan san iyesi apış insan gibi
Acımasız, canı canından alan yabaniyi yok et, alaş...

Yar ve yardımcı olan ulu Tanrı,
Cadan gelen, caya giden insan canını,
Kırda tarlada yetişen avar (sebze) sanan,
Avarı korumak için havar (imdat çığlığı) demek yerine
Danışıklı dövüş kuran
Canavarı yok et, alaş...

Yar ve yardımcı olan ulu Tanrı,
Havar (imdat çığlığı) diyen dillere yardım et demeye geldim, eyy
sevgili...

Denizin dalgası ham, gibi caymadan,
Evcilleşmemiş atmaca yavrusu ham, gibi
Tak nene ağzını açıp saldıran,
Tak neni ham yapmaya hazır
Pişmemiş olan ham (çiğ) et tutkunu yamyamı yok et, alaş...
Çenesindeki bölük pörçük etmeye hazır keskin dişlerini yok et, alaş...
Salgın nedeni hamsalları (mikropları),
avıla (köye), ağıla kıran girmeden yok et, alaş...
Yok et ki...

Göz öpülen,
Ele, yüze, sırtta içtenlikle,
Kozmik giz bilgi ile dokunulan,
Göklerdeki bilgelikten, kor köz karışımı koz paylaşılan
Kutlu kurtuluş gününde,
Gök denizin, tak yayık suyun
Ak yelkenlerle dolduğu gün gibi
Sevinçle dolsun içimiz...
Alaş Yaradanım alaş...

Ah ah, kutsal toprağımın ince tini,
Yolculuk günü geldi bak
Kim vurduya giden
Ok kirpikli,
Burma bıyıklı,
Yurdal (şehit) Türk erkeğine
Eşlik günü geldi bak.

YAKARI SÖYLEYİP GİDİLEN GÖKLERDEKİ ANA YURT...

Eyy eşlikçi ince tinler,
Daha da incelmek için
Başka bir gezegene gidip geldi diye
Yad olup yabancılaşıp
Kötü oldu sanmayın sakın.

Yamaçları, koyakları gezdi diye,
Çiğnindeki-omuzundaki ar ile
Eğnindeki yelek, belindeki kuşak,
Boynundaki mataar (matara) ile gezdi diye,
Ekti (asalak) sanmayın sakın.
Bir adım arası, arşın arşın, arşınlayıp.
Adım adım araştırıp,
Araba oku arş gibi tap ileri arş ileri
İki adım ileri bir adım geri
Dolanıp geldi diye.
Yad olup yabancılaşıp
Kötü oldu sanmayın sakın.

Ah ah, kutsal toprağımın ince tini,
Yolculuk günü geldi bak
Ok kirpikli,

Burma bıyıklı,
Batur (cesur) Türk erkeğine
Yoldaşlık etme günü geldi bak.

Ah ah, kutsal toprağımın ince tini,
Yakarı söyleyip gidilen göklerdeki ana yurt...
Sivri, karlı dağları;
Yassı, **ulanmış farlar** gibi **ulfar** dediğimiz, **en süslü süsen** çiçekli
Müss kokulu ovaları turlayıp,
Uçurumlu penkleri,
Yayık su pikleri
Engibeli engelli yaylaları
Gezip gezip geldi diye.
Sizi unutmuş sanmayın, unutulmuş gibi davranmayın.
Yoldaş olun, yurdu için yurdal olmuşa,
Yoldaş olun, gökyüzündeki yurduna yolcu olana.

Ah ah, kutlu toprağımın incecik nayf tini,
Yerin ortasından
Yakarı edilip gidilen
Yukarıdaki ana yurduna, uçmağa uçtuğunda,
Kutsal orta yurdunda,
Yaşayıp yaşayıp da asal yurduna vardığında
Tanımamazlıktan gelmeyin
Doğarak geldiği orta yurdunda dolaşıp dolaşıp,
Doğarak gittiği, asal yurduna ulaştığında, bilmezlikten gelmeyin...

Eyy yüreğimin ince tini Türk erkeği
Yar ve yardımcın olan sevgiliye vardığında
Söylemeyi unutma;
Türklerin giz bilgisini,
İlk kordan ilk közden gelen, tek kozu,
Türkleri mimleyen Güneşin dilini
Doğayı mimleyen seslerden gelen
İmlerin imgelerin mimiklerin,

Ağırlığı artırmak için gullelendirdiği
Türkçeye gizlenmiş, Türkçede simgelenmiş,
Kozmik bilgisini korumaya, yardım, a yardım,
Demeyi unutma demeye geldim...
Şifrelenmiş (kalan, posa, kanıt, kalıt) koz olanı
Delil (yol gösteren)
Bir delik delinmiştir deleyene, değil mi diyene...
Deyip deyip, kozunu, (kor, köz, od) delil olan ne varsa
Kozmik olanı arayana
Yardım, a yardım,
Demeyi unutma demeye geldim...

Alaş ulu Tanrım, alaş.
Alaş yüce Yaradan, alaş.
Far: Kuşların boğazındaki renkli, parlak, bazen de ışıltılı tüylü halka.

YOLDAŞ OLUN, YURDU İÇİN YURDAL OLMUŞA

Bu, yakın doğansız, emesiz, inisiz, badaşsız
Bebe gibi, böbe gibi yazıksız delikanlı,
Bal gibi balaları olmadan giden
Cadan gelip cadan çıkan
Bu güzel can için
Yardımcı ol eyy sevgili
Geç de olsa, ona bir gün adak vereceğim.
Yere eğri çakılı barla, yamuk çitle çevirdiğim,
Yıkık ahırında beslediğim
Yeşil ot olduğunda yedirdiğim,
Çöl buğdayı siyez olduğunda verdiğim,
Yılan havı gibi saydam günlerde,
Havlayan köpeklerin hav (haber) vermesini
Havar (imdat) bilip, güvenerek

Uzun hava söyleye söyleye,
Davarlarımı havalandırmaya saldığım
Kapalı havada; damlara, havadaki delikten, hava yaydığım
Havalı, değerli bir koçu,
Uzun süren karla kapalı günlerde,
Kapısını açık bırakarak
Bu güzel tinin kurtulmalığı (fidyesi) için doğaya adak salacağım...
Alaş ulu Tanrım, alaş...
Yardımcı ol eyy sevgili
Alaş yüce Yaradan, alaş...
Dağılmış küllerden tutuşturulmuş ataşta nasıl da
Tanrı'dan gelen tanrısallık görünür olur.
Eyy ulu Tanrı,
Gökyüzündeki dağılmış küllerin içindeki
Sönmemiş yıldızlar gibi
Sayılı kalmış korları göster bize,
Terk edilmiş geçmişin izleri, nasıl da aydınlatır
Ve şifre ve simge nasıl da okunur olur.
Ey ulu Tanrı, şiften çıkan binlerce bilgiyi
Şifreyi okunur eyle...

ALAŞ ey yüce Yaradan, içten gelen sevgi ve sevincin yaydığı ışın aşını, ışın arını ener ve erkeyi tanıma gücü ver; sanaklı (hesaplı) sevgi gösterilerinin yaydığı yansıtmadan ayırma gücü ver. Ey ulu Tanrım; “kaynaktan gelen senin olan ışıkla (aşkla), senin olan ışık aşla; yansıtılan ve tak an çekilebilir, yok olabilir ışığı ayırma gücü” ver. Tanrım Türkleri bu yolun, doğan yıldızın, yol göstericisi kıl, Tanrım ışığın, “Güneş Dili Türkçe” aydınlığında, onun köklere giden ışığı eşliğinde, kişiogluna yolunu buldur... Alaş Tanrım, alaş...

Eyy! Ölümün çağrısına uyup, uydurup giden yolcu, yerin uçmak, tinin şad olsun. Atalar ve yıldızlar yoldaşın olsun. Işıklar içinde uyu...

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

Evreler durur mu evret evret (yine yine) gelir.

Eee evet diyen eve olur, evel olur. Çabuk ebe olur da yorulmadan savar sırasını.

YAVAŞA BİRAZ ILDAM (hız) KAT

- Hadi Coşka yavaş biraz ildam katalım. Hadi tezrek olalım Coşka, deh diyelim, deeeehh diyelim de gidelim. Gecenin ışığı doğmadan, turkuvaz tüslü atkıya sarılı betiğe dönelim.

- Deeh deeeehhh!

- Daha dün; kahkahı bol, şu yakış ölü bedeni; akbabalar, didik didik etmeden, çakallar alıp götürmeden, şu yakındaki ilk köye salık (haber) verelim. Semirmiş atında çok güzelmiş Coşka... Yeni mi görüyorsun deme ha... İnceleyen gözlerle bana bakmasa, daha da görmezdim, daha...

- Tüm çağların duası geldi aklıma Hani.

Hayır uyandırırın bizi eyy kam kaman eyy han hakan; na diyene sen de hayır de...

Kişi düşünceyi elle eşip eleştirirken nasıl bölünür o düşüncede. Sen, ben diye nasıl bölünür. Düşünmenin yarısı sen, yarısı ben olduk. Oysa biz, birdik. Ne ara sen benim tüzelerimi (hukukumu) kullanmak, cabasız yatmak için bana sen dedin ve ben özgürlüğümü kullanan sendeki beni göremez oldum?

Biz bizdik ve birdik. Bizim tüze ve özgürlüğümüzü kullanarak, haklarımızı almak, töremizi yok etmek isteyenden önce bizdik. Sen ben diye bizi parçalayanın tuzağına düşmeden önce birdik. Düşüncelere uykusuz, ezberde uyuyan olmadan önce, nomusda susuz, takıntıda kanmış olmadan önce bizdik ve birdik. Ayırma gücü hayır uyandırırın bizi eyy kam han, kaman hakan; na diyeni sen de ayır, hayır de...

- Çok üzücü çok, ben görmeyen, sen duymayan olmadan önceki günler nasıl da güzeldi. Acımız koruyucu, kıl dokuma kılıfımızı yırtmadan önce ne güzeldi. Anında geri dönüp yırtığı dikemeyişimiz ne acıydı o öyle. Sen hayıırr dediğinde, sen ayırmak için sevgiyle değil tiksintiyle olmaaaaz, ayıırr dediğinde başladı hayırın ve olmazın suçsuzluk savaşı...

- ...

- Hadi Coşka yavaşça biraz ıldam (hız) katalım. Hadi teziktirelim, Coşka, deeeehh diyelim de gidelim, gecenin ışığı yanmadan varalım varacağımız yere. De hadi, turkuvaz tıslı atkıya sarılı betiğe dönelim.

- Gidelim Hani gidelim. Nereye istersen oraya gidelim. Akbabaların, çakalların uzağına gidelim. Sen yanımda isen eksi kırk derecede bile yüzerim. Sana eklenip ben sen olmak için bir kutuptan diğerine ekseninden giderim. Göz görür binleri de birine tuş olur. Güzeller çoktur emme içlerinden biri kuluna eş olur, eşim ol Hani. Olmazda buluşalım, hayırda kavuşalım

- ...

- Binleri de koysan önüne, birinin yoluna taş olur gönül, yoluna taş, yaşamına yoldaş, gönlüne arkadaş olayım Hani. Yoldaşların yaşı yaşına yakın olur törede ki, ölene dek, yavruka (küçük) da olsa; kalkmasın, kavga denilen hır ayağa, gelmesin gerimizden hır gür arka sıra, kah (sınır) atlamasın ır (ar), kah (kıy) atlamasın ıra (belirtke), ardılmasın geçmişten bugünün taymasına. **Kah** atlarsa **ır** (utanç), ıra, biter mi **kahır**? Doğaya ve sapkın olmayana uy. Ardılmasın kalan yaşamına kahır. Arkadaşlık töreye uysun ki, gitsem mi kalsam mı kısır döngüsü olmadan kahırsız yaşansın Hani. Yaştan dolayı gelen yazıksız itilerle kahır taşımasın yaşam yoldaşları, yaşıtız Hani, eşim ol Hani.

- ... Coşka. Bir sapkın kancar, nasıl doğasından gelen yersiz itilerle, güçlü tepilerle, yabani güdülerle; töreler arasında bocalar ve nasıl onun eğitime alınması gerekir. Nasıl erkesi uygun bir kanala, işe, davranışa akıtılır da dengelenir ve nasıl karnı gurul gurul ederken çalmamayı, çalışıp edinmeyi, isteyerek almayı öğrenir, eğitim gerek Coşka eğitim, doğru düşünmeyi öğreten eğitim. Öldürmeyeceksin, öldürmeyecekler... Bu ışığı yılmış, yılık yılışık, imi kurumuş kavim niye öldürür Coşka?

Off of... Egemenliğini yitirmiş eski bir soyun çocuğu olmamızı istiyorlar Coşka, Gök Tanrı'yı, aracı kullanmadan direk iletişim kurmaya açık Gök Tanrımızı unutturmak istiyorlar. Dik dur Coşka, çabala, sorumluluk al, Türk'ün kurallarına uy, arkasına kadın dizenlere yaklaşma. Dürüst ol, nomunu, nomusunu koru, başkalarına saygı duy emme bu saygıyı, ayırık otu gibi senin yaşam alanını yok etmek iste-

yenlere verme. Üretime, yatırıma, tutuma özen göster, istenç (irade) ipini kişilere verme. Toplu davranmadaki birlikten güç doğarla bunu karıştırma... Eş süremli işlerde iyi eşleme yap ve kendini iyi anlat, bunun için de çok oku.

- Çoook canın yanmış Hani çoook, canımız yanmadan da düşünmeliydik bunları. Bazı dürüst Türk gruplarını kendilerine bar yaptılar bile Hani. Bar (siper) yaptılar da obalarımızı; kendilerinin tüm pisliklerini harçsız yapılan duvardan setin arkasında saklıyorlar. Türkler bir çekilirse yana, onların yıkılmaları çok kolay. Bu obaların obalı boynuna, çekerler elbet bu obalı (cezayı) da, yine de kanım onlar, canım. Hani, içim yanar yanar yanar da yine yanar... Bireyler gibi kurup kurup elde edilmiş gruplar da deneyim yaşarlar, bu onların okulu, onların öğrenmesidir.

- Yavaşça biraz ıldam kat. Hadi tez ol Coşka, savsaklama deh de, deeeehh. Gecenin ışığı yanmadan varalım varacağımız yere. Doğa soğumadan, yanağımızı ayaz ısırmadan, yüreğimiz bizi ısıtıran varalım bir köye. Başımın içi göğsüme taşındı Coşka, bütün bildiklerimi unuttum ve böyle kalmak istiyorum. Yaşamım boyunca uyumak istiyorum. Yoruldum sığınağına sığınmak istiyorum...

- Hele bir yarın olsun. Gün doğmadan neler doğar. Soğuktan buymuş yüreğimiz nasıl da ısınır... Yalnız soğuğun; öfkeden ısırdığı, kanayan yürekler nasıl onam bulur... Günler günleri kovalarken, sevmeler ülkesinde, sevişmeler yaylasında, sevilmenin kollarında uyu yeter. Kollarımda uykun gelsin, kollarımda başın dönsün... Unuttun mu o alkın olanı, vurgun olanı, derinleri bilmek üzdü mü seni, yıllar üzerinde yürümek yordu mu seni ey sevgili...

- ...

- Ahh Coşka ah, ah o yıllar, bıldır (geçen yıl) geçti gitti. Bu yıl işte geldi, işte geçti. Artık bundan kelli, ardındaki yıl olan arkın gözetilecek. Artıkın ileriye bakacağız. Arkın için çalışacağız. "Arkada kalana değil, ardından gelecek olan, arkına bak. Demeli bundan kelli orada yaşayacağız."

- Eski bir atalar sözü.

- Yalan mı Coşka? Yalan mı ha? Yaşam neler öğretti bize. De mi?

Karaladılar mı seni, erkeni ve gücünü; kendini aklamaktan önce,

öğrenmeye ver, üretmeye ver, Coşka. Güç insanın başına boyalı püs-kül... Güç, güneşin buluttan sıyrılmış durumu, çav gibi. Gelip geçici ünlülük... Yaşam bize bunu öğretmedi mi?

- Babam bir nen yapmak istediğinde, anama anlatırdı, anam onu destekleyerek konuşurdu. Anam bir nen yapmak istediğinde, aileye anlatır, babam, tak kişi onu desteklerdi. Bu içeriden olan, birbirinden sakladığı olmayan yalansız destek, yaşattırdı kalıcılığı, nomuslu sonsuz bilgeliği ve birlikteliği. Senin bu kancalar, çok eşli, değersizleştirici. Böyle bir sistemde kim kimi destekleyecek ki, bir insanın bir başka insanı ezerek güç bulduğu sistemde. Çok eşli kadın ya da çok eşli erkeğin içtenliği yoktur, arkadan vurmaya sever. Kim kime dum duma. Biz olayı bitmiş çok eşli ben yarışı başlamış bozuk sistem, diğerlerini eşsiz bırakan nomussuz sistem. Bunlar putları kırdık diye övünenler ki o güzelim heykelleri, Bedizleri o kavmi yok etmek için puta çeviren kendi adamları.

- Putları kırdılar he, artık ilkelikten kurtulup çağdaş oldular he mi yok öyle nen. Put değil sorun ilkelik, yabanilik. Putsever dedikleri toplum çocuklarla evlenmiyordu, ne yapacağız şimdi. Putseverler kadın ve erkeğe eşit haklar veriyor, insan ayrımı yapmıyordu. Az buçuk tanıdığım bu insanlar apaçık, belirgin, yalansız, yaşama sevinci doluydular. Bu putperest suçlaması yapan ikiyezlülerden, bu sorunların derinliklerine inemeyen, düşünceleri olduğu gibi onaylayan, bakış açısı dar, bağışlanmaz anlayışsızlık içindeki bu kavimden çok ayrı, çok başkaydılar. Tak kavimin kavı başka yanar, o alevden alınan im başka olur. Demeli tak kavmin taşıdığı imge ve ıra özellikleri birbirinden çok ıraktır. Bu ıraklık uzak yerlerde yaşamaktan kaynaklanan ıraklaşma değildir. Birinin cazırtılı cazgırdaklığı diğerinin kazıyan kazgırdaklığı, bir diğerinin kasan kaskatı kasgırdaklığı uymaz. Kavimlere saygısız olan, kendince putperest olmayan bu insan yığını bütün gün biraz uyuyor, biraz yükünüyor (dua ediyor), düş kurup, eşten eşe geçip, hangisine az süre ayırdım, bugün sıra kimde, bugün de gitmezsem yüzünü soğuk suyla yıkar da kavlar burun derisi. Çekemem onun kupkuru, özentili, gücüyle gülümsemesini çekemem, bugün kesinlikle ona geçmeliyim tadında sevişme görevi ile uğraşır.

- Benzemez kavim kavime Uymaz, biri caz diye yakarken; diğèrinin kaz gibi bağırtıları; bir diğèrinin, kasgır köpek gibi saldırganlığı uymaz.

- Kişiyi, kavmi adam eden yaşadığı yıl sayısı değil, birdenbire karşısına çıkan geçtiğıi dere sayısı önemli. Kişi usunu kötürüm eden korkuyla; “Ba!” diye korkup, şaşıp, öfkeyle bağırdığın, bağıladığın dere tını kaç dene oldu. Ba dediğın dere, bağıldere (badire) kaç dene oldu. Yaptığın bir işin ya da davranışın olumsuz sonucunu görerek piştiğın, uzmanlaştığın kaç pişmanlığın, kaç deneyimin oldu, kaç dene oldu kim bilir. “Ağılı, acı dere düşüncesini bağlamadıysan, dere bağlar seni... Korkudan dereyi görmeden sıvarsın paçayı. Dereyi görmeden paçayı sıvamayacaksın, yılmayan, yıldırın, yıldırım gibi akan yılan; çıya gibi, kıvılçım gibi kızılımsı, yakıcı sarı çıkan kendini korumak için yaklaşan canına okumakta.” İşte öyle, ağılı, acı dere düşüncesini öyle sıkı bağlayacaksın ki, hadi gel de boşat (çöz) biçiminden. Yağı (düşman) bile çözemeyecek demeli.

“NE İYİ ETTİN” DEDİĞİN, ERLİK NİYETİNİ

Matal ne der... Dinlemedi kıral, birdenbire karşısına çıkan, bağlanması gereken dereler olduğıi sözünü dinlemedi. Kır saçlı, tak neni alan kıral, kurdu sarayını aldığı en verimli kıra, en yeşil, en buğdaylı, arpalı, çavdarlı, kıştağı (dar koyak) bol, en sulak kıra... Sarı ay gibi sarayını kondurdu ovaya, sarı dolunay gibi günebakan çiçeklerinin arasına. Bir köylü dedi ki ona “Kişinin yere bakanından, suyun sessiz akanından kork.” Dinlemedi kıral, köylünün doğanın kitabını okuya okuya kaç eğitim orunağı (üniversite) bitirdiğini, evrenbilimle ne ağlar ördüğünü bilemedi... Dinlemedi... Sonra n’oldu saraya ha, n’oldu? Kıvrılarak geldi dere, sancıyarak koştu ayak yolu (hela) denilen boşalacağı yere, köpürerek geldi sel suları. Sana görünen saya aldanmayacaksın beyim. Köpürmeyi görünce, kudurmuş suların önüne kattığı; **sabıyı** (bebeğı) sağ **sağbısına** (sabı) getirdi de dönecek mi düşündü han kıral köpüklü salyalı köpeğı görünce. Sağ **ağdı**k (minnet, manevi yük)

mı oldu **sadık** köpek, salık verici köpeği mi sandı **alabaşlı** (köpüklü dalga) suları görünce, saflaşmış mı gördü gözleri, kırları kendine alan kır saçlı kralın. Selden köpek saldırdı, kudurmuş köpüklü salyalarını saldı kralın üzerine, geçici dalgalar, saf saf, yazıksız, yuvarlana yuvarlana birbirini kovaladı. Ne sal kaldı ne sap ne saman. Ne halıda oturan han, ne **ayakyolundan** (hela) gelirken havlu yetiştirilen Hakan. Hov içindeki hovardalar, **ho** diye bağırıp duran **hocalar** anca kanca demiş de anlaşılmış gibi, bir bir sele kapıldılar. Bir yakadan öbür yakaya, uzak ufka uzanan geçici sular suzağında, boğuldu, güzel kızları olan, güzel kırlarda yaşayan, kır saçlı Sa adlı kiral. Boşa gitti güzelim saray yepyeni **uğur bağı urbalar**. Boşa gitti altın sırlı sırmalar. Bi diki da bişi kurtulsaydı ya, bise bişi. En ağlatanı da, kadını Mara'nın adını Kuytu, karanlık, güneşsiz yerden çıkamıyor diye Sara koyması idi. Çocukluğu da tiginçe olarak geçmiş olan kraliçe bilmedi çok güzel olan Sara adının, saraydan uzaklaşmadığından konulduğunu. Sağlığına kavuşmadan gitti sara hastası Sara. Dilinin tatlılığından, yüzünün güzel duruluğundan, tak kişinin azcık beri beri gelse dediği, akşamüzeri davarların sağıldığı sürede ağılın sağım yapılan yeri bere bir kere uğrasa da, berdeki tatlı dilli kuzu me'lerine kraliçenin tatlı sesi karışsa diye beklediği güzelim dilber. Sağ yanın sağ kiralı, Sa'nın kadını saf Sara, adının anlamını bilmeden gitti. Şir (şiir) gibi şirler (parlaklık) aktı gitti.

“Kiral da olsan, Erlik hanın seni ele geçirmeyi düşünen fırlama kızlarından kaçacaksın bayım. Fıkır fıkır fıkırdayarak kulağına fısıldadığı sözün ayırımına varacaksın beyim. Onlar ‘Yeşillikler denizinde, al ışıktan gelen aşk başkadır,’ diyebilir, o fingirdek kızlar, ‘Yeşillikler denizinde avlamak, avlanmak başkadır,’ diyebilir, o fıkırdak kızlar ‘şapır şupur dere sularının çaldığı inceden kalına ses veren çalgı sesinde şapur şupur öpüşmeyi ışıktan gelen ışkın (aşkın) gıngırgacı’ bilebilir, aldanmayacaksın beyim...

Kiral da olsan; aykırı, keskin, tutulamaz fırlamış düşünceni fırlatmadan önce yakalayacaksın beyim, fıtırma yalnızca düşüncede olmaz beyim, fıtık da olmayacaksın, düşüncen gibi davranışlarını, kınaşmalarını da sakınacaksın. Az erke ile çok iş yapacaksın, har vurup harman savurup harcamayacaksın, ektiğin gibi o ekmeyi nasıl ettiğin önemli beyim. Kiral da olsan ‘**Ne iyi ettin,**’ diyen, Erlik **niyetini**, fis denilen o

gizli sözü, **kostakın** fiskosuna dönüşmeden susturmalısın beyim. Nasıl fismiş, ne fismiş gözünün yaşına bakar mı gökler angımı hakan, bakar mı a beycezcğim... Em de, emme de yaptın beyim be. Nefis mefis anlar mı dere, fis diye nefis içinde nelerin gezdiğinden. Gürül gürül, fokur fokur fokurdayan sesiyle ne anlar dere, içi boş, fos, cılız sesin cızırtısından. Fısdan fisden, fos illerde türemiş fosil düşüncelerden ne anlar beyim bu dere dediğin.

Sen nefis tutmazsan, tutup tutup bağlamazsan, ansızın önüne çıkan köpürüp üstüne gelen, ba diye bağırдың, selli dereler, o 'ba' dediğin badireler bağlar seni beyim, ba diye bağırta bağırta o direğe bağlar besbelli beyim... Sen bileceksin, güçten, çelikten geri kalmayan yiğitlikten, gözü peklikten ayıracaksın bunu, bu doğadan geleni kiralım; yüreklilikten, atılganlıktan, çekinmezlikten ayıracaksın bunu beyim. Yoksam boşa gider, böyle yediğin olgunlaşmamış deneden (tahıldan) firik aş, yediğin yumurta tatlısı fışıl... Sel götürür, tigin tiginçelerine fıydırta fıydırta oynadığın fırıldağı; çuval çuval siyez buğdayların yuvarlana yuvarlana parçalanır da çürür gider, kurda kuşa bilem yem olamadan beyim, yıkılır gider suları fışkıran, görseli güzel böğetlerin, göletlerin beyim.”

- Eski bir atasözü...

- Hankısı?

- “Kişinin yere bakanından, suyun sessiz akanından kork.” Yere bakan, sessiz akanlar var ya. Nefisine çobanlık etmeyip, bana çoban ol diye birinin dizinin dibine oturup yere sessiz bakanlar hani, onların, o açtıkları gönül kapısından, o açtıkları tin deliğinden ya Erlik (iblis) girer ya erliğe çıkan bağlantılar... Kırallar bundan ayrıcalıklı değildir. Ona; sarayını, ülkesini, yurttaşını oraya taşıtanların amacı sona ulaştı işte. Ben en çok o köprülere üzüliyorum. Ekmek almaya o şaşalı köprüden, güzel atlı, güzel arabalarla yakıştı adamların ekmek almaya gidişlerine üzüliyorum. Süslü gösterişli köprüler de güzeldi emme, o emek ve o parları, halkının ayağına götürmek gerekirdi, halkını buralara taşımak yerine tepelerde kalmaları gerekirdi. Yeşili çoğaltmak için ağaçlandırmak, merdivenleri çoğaltmak, yolları dolandırmak gerekirdi, uzun yollar iyidir bilirsin, yürümenin kutsallığını bilmek, o keşin (durumun) ayırımına varmak ve iv (bilgi veren set ve kenar) çekmek gerek. Keş

ve iv bir araya geldi mi korkma artık kaymazsın, artık kaybolmazsın. Keşiv için tak sürem o tinsel yeryüzünde olabilir, yeni keşler bulur yeni ivler yaparsın. Biliyorsun yürürken dokunur sana, Gök Tanrı'nın görev verdiği Tanrılar ve dingin beklerken yakalamış olduklarını ince ince işlerler. Ve sonra şımarıklığını ve kim bir olduğunu bilir kim bir olduğunu sanır sınırlar ve kibirliden yüz çevirirler... Hem biliyorsun, yapı işlerini yapan ölümsüzler tepeleri, bolluk işine bakan ölümsüzler vadileri, ovaları seçer. Gök Tanrı'nın görevlendirdiği ölümsüz tanrıları kızdırmamak gerek, halkın besleneceği yerlere avıl (kasaba) kurmamak gerek. Eh ne yapalım, tak kötülükten yanlıştan bir masal çıkar ki, ileri süremlere on binlerce yıl ötesine satirik gitsin.

- Satirik?

- Sat durumu, yalın demek, üstelik yalnız, tümünden tek örnek, bütün ve bu ir gelen, irik; eğri, zayıf, cılız, hastalıklı, öksüz, yetim, yok ki, başka bir kötü görsün de kendini düzeltsin. Eeee sen hem sat hem irik olursan, yazın sanatının satirik kısmına gereç olursun. Bütün matallar satiriktir.

- Niye bir kıral bunu bilemez, yok mu başka kıral?

- Dizin dibine oturduğu kişi ona yeni bir dünya anlatır, bu kıralın konulduğu kutudur, ve kıral kutunun gök tüslü tavanını gökyüzü sanır. Hani şu "öbe" dediğimiz, durgun suların üzerindeki yeşil birikintiler var ya, onları da, sonsuza dek suskun sanıp, töbe dedirtecek olaylara dönüşmez sanır.

- Anlatılan ve öğretilenin dışına çıkamaz, gövde özgür beyin tut-saktır, verilen ölçüde yer.

- Bunun ülkesi sapıtmış da ondan sel geldi, taşkın oldu diyen de var. Kadını sağlıksız kıral bir eş daha almak yerine, kab ile koşmuş yoksullara yardıma, onu kab ile gören zebil kabile almış evine, kabilenin tak kadını bir başka bağlanmış kırala, kırala olur verir mi hiç erkek adam, kıralın kab ile getirdiğinden birazını almış kab ile başka evlere taşımaya, kıraldan ad alıp yardım etmeye başladın mı adalet, eşitlik göze görünen sa olur, el alıp em verirsen, elalem gider alem kalır, em de em. Eee anladın mı kıralın hakkı sende olunca cabasız be, ağnaya-rak, başlamış tembellik, kadından kadına koşan kavmin, erkeklerinin sakalını kesecek süresi kalmamış, saç sakal karışmış birbirine. Ohh demişler, tembeller aşırı soğuk da, aşırı sıcak da yüzümüzü karartıyor-

du demişler, emme bilmemişler, ep orta ep ılık zevksizliği alışkanlık edindiriyordu. Hey gidi, Mara'nın gönül gücü, aynı Sara'nın gönül kırıklığı, eyy gözünü sevdiğim terk edilmiş tek eşlilik, yıktın koca kavmi.

“Ep ep epelek, saçlarını taramaya ömrü yetmemiş, kepekden kelek,” Kesilmeyen terk edilmiş yılğın sakal, bıkkınlık, er gelen yaşlılık, yıktın koca kurumuş kavimi. Oysa sevgili eş için yıkanmak, taranmak, sakalı kesmek, yüzü yıkamak, eş için çok boyalı uğuru bol urbalar, giyimi yakışan giysiler giyinmek nasıl da gençleştirir yaşamı... Bireyler gibi kurup kurup elde edilmiş kırallıklar da deneyim yaşarlar bu onların okulu, onların öğrenmesidir.

- Kavdan yaptığımız yakarcaya kibrit, isbirte diyen bu kıraldı de mi?

- Evet bu kıraldı, dili değiştirip diğerlerinin bilmediğini bilir havasına bürünür, duruşu; bilinmezi bilenün üstünlüğünün türküsünü çığırırdı... Beyin tutsaklığı böyle bir nendir, çok başkadır. Gövdesi tutsak olan tutsak olduğunu bilir. Beyni tutsak olan bilmediği gibi, kendi geleceğini kalıcı ve koltuğunda sürgit oturacak sanır, eşme (çeşme) başında ilk sırayı kapmış, ancak çıkar girişi çıkar çıkışına taşınmıştır.

DÖNÜŞMEYEN KÜLDEN KALIT KÜLT

- Bir nen söyleyeceğim. Kıralı çok kötülemişsin. Gezginci, bilimci akıyordu ülkesine. Niye bu kadar kötüledin. Kişi kendinden önceki koca koca Türklend ülkelerini kötüler mi? Böyle.

- Off yaralarımın basan yarak (silah, pusat) olma Coşşş. Türklerin sabı olduğu tüm izleri toplar benimdeki im ile alır saklardı. Tümünden bir izim tutkunuydu. Türk kültürü tutkusunu izm eden bütünüyle bir Türkizm aşığı, Türklerin ölümü bile severek alan seval tutkunu yurdallarına hayran, bütünüyle, tapıyla bir sevdalı selda. Kızgınlım. Kızıklanan (meraklanan) ben bu Türklend'a gidemeden yok olana. Nasıl kızmam, kızan gözelerim alev alacak kızgın kıpkızıl yalım alevler göz göz gözeneklerden fışkıracak gibi olur. Bağrıma vurmasam pıt pıt pıt diye bağrım patlayacak, yüreğimin sırtı fırt deyip yırtılacak da yüreğimin yağı, kaynağından salınan seli (ifrazat) akıp gidecek.

Söyle bana nerde o devası Türkolan (kütüphane)?

Nerde hani eşi bezeri olmayan Türkobir (kooperatif)?

Hadi göster nerde tüm gezgincileri çeken Türkokal (müze)?

Hani kurultayların toplandığı, saylavları topladığı, han yapımı Türkohan (saray)?

Göster nerde tüm göklere örnek tüzenin uygulandığı Türkosav (adliye)?

Hani devası şenliklerin yapıldığı, süremsiz, baykasız, **pan** (ağır ağır yürüyen), üsengeç kişilerin, panpan eğlenmeye üşüştüğü Türkökünler, Türkopanlar (temapark)?

Nerde hayır edenini, yardım edenini bilmeden alan özörlülerin uğrağı Türkölük (vakıf)?

Nasıl akmaz gözümün yaşı, gözümün **salgısı** nasıl **sel** olup salınmaz?

Hani nerde, hadi göster, Türkonakları, Türkokurları?

Hani nerde yunakları, yunmacıları bol, yunyug töreni yapılan Türkoyuğlar?

Ahh Coşş, ne güzeldi, kişiler yıkanır, ölümler yıkanır, aşlar verilir.

Ve oracıkta gömütüne verilirdi. Tüm örnekler gitti...

Nerde **ataş küreği** saplı **taval**lar, nerde **ataş taşıyan** saplı **cezveler**?

Hani nerde demir üreten, Türkopar işyerleri olan, Türkoland'ın doğduğu yerler?

Kişi son galayı, kendi eliyle yıktı mı onun anısı çor (küfür) olur.

Yıkılan ülke değil kayıp olan acıdır. Yapılar yeniden kurulur. Ya kaybolan bilgi, giz, sır, emek... Yedekledin mi şu devası dağın tepesindeki inlere ha, yedeklemediysen eğer, bulunanlara, car iyesi cariyeye, sömürülecek köle eklenir de Türkolan, Türkobir, Türkesav yerine cariyedeki sek (şehvet), tutsak ve köledeki sömürü konuşulur olur da umarım elimizden kayıp gitmez kaybedilmez bu savaş. Umarım tapınızın peşindeki tapınaklar, dağlar, yaylalar Yaradan'a, yoksulu kalmamış, üreten çalışkan, sek konuşmayan bir toplumun nom (hak) edilmiş yırlarını, türkülerini, ağıtlarını, biyelerini, sunan şen yakarılırların hak edilerek sunulduğu tapınızın aynı devinim, döngü ve davranışla tapınma yerleri tapınaklar olur.

Kızma bana C, kızma kızıyorum kırala diye, kızma bana bu benim düşüncelerim, sen de düşün bir, özgür düşün, özgür ülkene, özgür yer-yüzüne çalış, sek (şehvet, cariyeye, sahip kültür) olmadan sömürü (köle,

tutsak kültü) olmadan onurunla övün. Benim düşüncelerin özgürlüktü, kıralın ki dönüşmeyen **külden** kalıt **kült**. Bilgileri güç kullanarak alır, yedeklemeden tek bende olsun diye saklar. Evdeki kitapları aratır. Hangisi yasak bilemeyen halk tümünü yakardı... Hunk okusun, hunk bilgilensin değildi derdi.

Nasıl kızmam Coşka, bu taçlı kıral kitapları toplardı, okuma alışkanlığı verme

yerine din mi dinleme mi ayıramayacağın okullar kurardı, ne görkemli okullardı bunlar.

Okulu bitiren bir nen bilmezdi, din dinleme öğrenmek için tar tar oturak, tar tar sergen arar, bilinmez kurup kurup başkan atanan kolay yol toplulukları kurardı. Arasın dursundu.

Soyut, tinsel (manevi) savurganlık nedir öğretmezdi...

Ölme eşşem ölme yaz gelsin yoncalar bitsin biçiminde yaşardı hunk...

~ ...

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

YÜREK BURMUŞ, GÖNÜL KIRMIŞ

- Yavaşa biraz ıldam kat. Hadi tezrek ol, savsaklama Coşka, deh de, deeehh. Güneş batmadan, gecenin ışığı çökmeden, baykuş ötmeden varalım bir köye.

- Varalım köyümüze de, döne döne insin eşsiz kalmış angıt kuşu, yüreği buruk, gönlü kırık eşinin yanına. Ayrılmadan beklesin eşini ömrü boyunca. Tak uyandığında sevinsin, görünce sevdiği yanında. Ayırmasın gözünü o güzel yüzden, gün doğarken ya da güneş batarken, iyileşsin acı dolu yürekler, yarpız (nana) kokulu ortamda birbirine bakarken...

- Dilimizi bozan kırallardan biri idi, değil miydi o Coşka?

- Evet, yürek burmuş, gönül kırmış, düzgünü bozmuş bir kıral...

- Seviyorum dilimizi Coşka. Delikten bakmaya deelemek delemek, kaptan kaba aktarmaya kaalamak kalamak deriz.

Kadına kadın, kızım yerine gızım dediğimiz gibi.

Kaalamayı gaalamak dedik... galamak ettik. Uzun uzun anlatmanın kaybını düşün; kayar gider bilinç; bir bilinç altına, bir üst bilince, yerinde durur mu hiç. Karamanoğlu diye bir beylik var hadi söyle bakalım. Karamanoğlululaştırabildiklerimizden misiniz? Hadi söyle başka dilde. Bunun erecesi var İskandinavıılaştırabildiklerimizden misiniz? Bunu tak nene tapına topuna uygularsın, o bizden bozup uydurdıkları dilde, Türkçenin kurallarını almadıkları için bunu birkaç satırda anlatırsın. Say dediğimiz o taşlara yaz bakalım, satırın ağzında keskinlik mi kalır, say denilen o taşla satır satır yazmaya ne güç yeter ne say denilen taş sayısı yeter. Sığdırabilir misin, sığabilir mi. Kişi kızdı da bir başladı mı saydırmaya, hadi sığdır satırları saylara...

Kapdan kaba alıp, katı sıvı neyi ölçek, neyi saklayacaksan; sığanı- nı sığdırıp, sitili kapamaya, sığdırma sınırı, kapsama gücüne kapasiti dedi, sığa dedi. Daha nicelerini üretti, yeni kavramlar bulması iyi idi de, yabancı sözcük sokması düşünme bağlarını koparıyor, **sinmerin** (zincir) halkaları eksiliyordu. Sövgüyü de yiyordu böylece...

Oysa Türkçe tak nenin kaynağı, tümünden gelimle başlar tüme varımla sürer. Güneşle başlar, güne gelir, gündemle sürer, gün batımı ile, güneşin doğuşuna gebe kalır, Doğan ilk güneş ışıklarına dönen günebakan çiçekleri elele verir gün boyu, gündeğusundan günbatısına güneşi taşır. Evrenin yansıması güneşin dilinin doğal döngüsünü bozamazsın, o yaradılışın yarayışlı dilidir, onun döngüsüne uyumlu çalışır. Nasıl kızmayayım Coşş... Ne diyordu sövgü, dilimin ucunda.

- Neden dile bu değin taktın sen, belli bir nedeni var mı?

- Var, sen sorularınla bana mı taktın bilmemde, kişiye değil, olaylara değil, düşüncelere takmak gerek düğüm orada, sorgulamada. Bir kıral, dilimizi bozmak üremesini durdurmak için birçok dilden giriş veren, biz başka dilden aldıkça bizim sözcüklerimizi kapıldığı, kırıldı, ters yüz edilip alındığı dilimizin tepetaklak edildiği bir dönemde ılını kıpırdatmayan kıral, Güneş Dili Türkçeyi yeniden doğuşuna dek batıran kıral...

- Sövgüyü de yiyordu böylece... Ne diyordu, dilimin ucunda.

- Doğrusun... Dur ben söyleyeyim. Heeyy atı durdurma... Sen dur, demeli bekle beni, demeli dur konuşma dinle beni. Üff! Ne şaşırdım ne yi nasıl diyeceğimi, dur deyince atı durduracağını sandım... İşte pan olana bu sorun çıkarır, Türklerin çok okuma yazma, konuşma dinleme, düşüncü (felsefe) ile uğraşma nedeni bu, umarım sonsuza kadar toyberk (spor) ve okuma, düşünüp anlama sürer. Sürer ve konuyu bütünüyle dinleme, yoksa gün deyince güneş mi yoksa güneşin iki doğuşu arasındaki süre mi ya da güneşin doğuşu ile batışı arasındaki aydınlık dönem mi şaşarsın. Ovvv! Dur orda, bu çok iyi bir nen. Kişiyi bilmeye düşünmeye araştırmaya sürükler ve kişi doğru düşünmeyi öğrenir. En küçük olan ile en büyük olan aynıdır. Güneş sistemine bak ve seni oluşturan deneciklerin en küçük bütününe bak.

- Küçük ve büyük yoruyor, şuna, küçük ve büyük der misin?

- Eh işte, küçük küçükten daha küçük. Damgalar, damgalar ah onlar var ya damdan dama atlarlar. Deden ne derdi. Kandırıkçılarının konukları kun olur. Enerdeki, titreşim iniş çıkışına bakar mısın? Yalan ve yanlışın kandırıcı kancarılığı, konukların edilgen dinleyiciliği ve kun dedeğimiz koyunların **gayıl (razı)** oluşu. Kandırıkçılar yalan ve yanlışları dayatır, konudan düşünceden kaçıp, inanmıyor musun der çıkarlar. Oysa yalan yolandan, yolan da yılandan daha sıkıntı verir.

-Hah! Dilimin ucundan kurtuldu, ne diyeceği...

BİR DİĞERİNİ ANŞIRTAN (İMA EDEN)

Seni utanmaz seni,
Seni arlanmaz seni,
Türkçe köklü soylu bir dil
Oradan buradan toplama değil,
On binlerce yılın dili...
Hani; yakıştıramadığımız,
Anii, deyip şaştığımız,
Güneş mirası Türkçeyi
Kırıp kırıp yapıştıran
An an, anında

Göz göre göre, anında annacında
Zeb (yama) yapan seni
Yeniden kırmak için,
Yeniden zeb (yapıştırma) yapan
Zeb yapa yapa Türkçeyi
Yiyip yok etmeye çalışan
Hani Tamu'daki, ateş köprüsünü de
Göçürüp göçürüp yapıştıran var ya
Hah işte o
Ağzı kanlı zebani seni,
Seni vampiri yengeç, yamyam seni.

Dilim dilim olsa da dilim,
Bu dil; korunan dilimi, dillendirir...
Bir denesi bulundu mu sözün,
Anşırıtır (ima eder) bir diğerini pirlendirir (sürgün verme).

Kaynağa gider derin
Göklerin ötesine yol alır,
Köklerine varıncaya değin...

Yeryüzü kalıtı, Güneş Dili Türkçeye
Bozduğu Türkçeden,
Yad yaban dili sokan,
Lagaluga yapıp,
Yapılabilecek bir işi bozmaya canatan
Gal yapan ağzı, işgal bayraklı...
Seni gidi değer bilmeyen
Süslü, yalab şalap yabani seni

Dilim dilim olsa da dilim,
Bu dil, korunan dilimi dillendirir...

Bir denesi bulundu mu sözün
Kaynağa gider derin
Göklerin ötesine yol alır,

Köklerine varıncaya değin...

Yeryüzü bilgisini yok etmeye çalışan korkunç,
Erlik tinli, erlik dinli seni...
(Sen kesin çocuk da yersin,
Şöyle ya da böyle,
Dil yiyen baş yemez mi
Sen bir kavmi de yersin...)
Demek Türkçeyi yok edip,
İz sürmeyi önlersin,
Demek köklerin gizlerine ulaşmayı
Sen engellersin...

Dilim dilim olsa da dilim,
Bu dil, korunan dilimi dillendirir...
Bir denesi bulundu mu sözün
Kaynağa gider derin
Göklerin ötesine yol alır,
Köklerine varıncaya değin...

Suçüstü yakaladık senii,
Türkçeleşme diye iki yabancı sözcük silip
On iki yad söz eklerken yakaladık seni...
Dillerinde yabancı bayrakla gezenlerin
Oyununa son vermek için
Uğurladık biz seni
Güneş Dili Türkçe söylüyor,
Güneş Dili Türkçe yazıyor...

Dilim dilim olsa da dilim,
Bu dil, korunan dilimi dillendirir...
Bir denesi bulundu mu sözün
Kaynağa gider derin
Göklerin ötesine, özekteki güneşe yol alır,
Köklerine varıncaya değin...

- Kemik yemeye çalışmaya kemirmek mi dedik, kemirecek gibi

uzayan alt çeneye kemçük mü dedik bilmem emme yilkıların tuz yaladığı kaba yalak

, yalağa konan hayvan yemine yal dediğimiz kesin, yoksa tersi mi Coşka? Off dilimizi öğrenmeliyiz, köküne kökenine inmeliyiz, bu dili inceleyenden Erlik tini (iblis, ifrit) niye kaçır Coşka, bu nasıl bir dil/din, doğa ile bilinç ile bağlantılı. Göklerin turkuvaz dili... Türkçe sonsuz varsıl dil. ölümsüzlük ne ise o işte, şaşma Coşka, kızma Coşka...

- ...

- Konuşmayı ne çok özlemişsin.
- Olacak o değin olacak, yıllarca konuşmadım.
- Ben de konuşmadım.
- Konuşmamak, ine (mağaraya) çekilmeden inmektir.

- ...

- “İsbirte ya da kibrit” dayatma yabancı sözler, yaşlılar aklında bile tutamıyor canlarım. Kav bizde.

- Bizde Yanarça

- Bunların adını isbirte kibrit yazdılar tak yere. Çok üzülüyorum. Türkçemizi hapur hupur yerlerken ne acı çekiyor Türkler, doymadılar Coşka, ağzı kanlı zeb (yama) yapıcı zebaniler, dillerinde yabancı bayrakla geziyorlar... Şu sonradan görme cavırdan dönme dediklerine gel de kızma Coşka... Cav dediğin yağıdan ır almayacaksın Coşka. Bizim türkülerimiz/yırlarımız bize yeter, niye alırsın cav dediğin düşmandan ır, yırları batsın onların. Çevirmiyorlar tapını, tomarını birkaç sözcük bırakıyorlar böyle böyle bizden alıp bozduklarını bize satıyorlar... Gez yeryüzünü, dinle güzel obenlerini, izle, katıl biylerine, emme kendininki yok ederek onunkini koyma, müziksiz, ezgisiz, türküsüz kalır yer...

- Gurk tavuğun cücüğünü güzün sayarlar, Hani. Bakalım kaç civciv kalacak güze değin. Ülkelerin yaşamı iki dipsiz çukur arasında kav alevi gibi! Bakalım kaç ülke sönecek. Soyunu iye olup koruyamayan kaç ülke, Türkiye, Suriye, Zambiya diye de ülke var de mi... Sonu tanla, istanla, a ile, ya ile biten bütün boş topraklara gittik ad verdik, is yaydık, iz koyduk. Geldik biz buradayız dedik ve göklere gönderdik, yeryüzünün manyetizmasını düzenlemek için gittik, göklerle iletişim bağ bağıt/nikah kurmak için, göksel düzenimizi, göksel imparatorluğumuzu kurmak için, kötüler, genleri bozulup aramıza sürülenleri yenmek

için gittik. Yerimizi işaretlemek için gittik... Çoook boş topraklara, ülkeler, yurtlar kurmak, aspar (yararlı) olmak ve arsak (koruma) amacıyla gittik, yaradanın evrimsel ayar verişinde, artun (ölçülü) olmayı yaymak için gittik. İçimizdeki bilgeye uyararak gittik. Ne sürem içimizdeki bilgeyle iç ve dışımızı okumayı bıraktık, ve bize birisi, ne okuduğunu söyledi ve bundan sonra onun söylediği sondur dendi ve inandık, işte o sürem yaradan ile aramıza aracı koyduk demektir. Tak kişi (herkes) pan olmuştur. Ya peki bu adamdan bu kadından önce yaşamış artun kavimler diyecek olursun, pan olana ne söylesen boştur, o putperestliğini, taştan alıp, tümceye taşımıştır. Aynı şablonu şap diye kondurmuştur.

- Yer adlarına bak, say say bitmez, çok yer adı incelersen Türkçe. Adları değiştiriyorlar emme. Üzme kendini bu değin. Üretmezsen üretirler, korumazsan yürütürler, çalarlar. Yerine başka kuş yumurtası koyup, gürk tavuğa onu büyüttürürler. Onlar bilirler, pin de denilen yuvada, kümesde büyüyen otlakçı, asalak cücüklerin büyüyünce, arıklamış guguk kuşu olacağını.

- “Ekti” (asalak) sözcükler değildir de mi, utanacak olan. Ekti olan ne yapabilir ki... Ekti.

Anası ölüp de başka bir koyuna alıştırılan ya da elde beslenen kuzu önüne gelen koyunu emmez de ne yapabilir ki bu cücük (küçük) ekti, başkasının otlağından geçinmez de ne yapar yavru ekti. Alışkın, evcil...

- Aha bura da ıra (karakter) iyesi ırk girer işe, hem o yolu gider hem diken, çakılı, taşı, pası, panı, panklanmış ayıklayarak yol alır. Türkler, küfü temizleyemezse, üstte oluşan keften küften em yapmanın yolunu bulur, sütü ekşitirler yoğurt yapar, sirke yaparlar bunlar, kırmızı bilir bunlar bilirsin. Küf gibi doğadaki tak nen değerlidir onlar için, bir bakarsın, kötü küf üfürür küf üretir, parça pinçik. Küfür eder, cinnet nedir bilmezler, sözleri sövmeye dönmüştür, kendine gelmiştir. Bir bakarsın küf anaların başına giydiği altınla taç, fes olmuştur. Bir bakarsın kef, anaların başına örtü olmuştur. Bu Türklere akıl sır ermez, evrenin gizleri onların elinde kefir olur.

- Peki niçin, ne için; arkandan gelecek soyun için besbelli. İşte Türk olmak burada önem kazanıyor, önden gidenler hem yolu temizleyerek tanıya tanıya yol alıyor, hem arkadan gelen arkadaşlara, ark yap

yapa yol açıyor. Ark yapıyorlar ki, su dahi, arlı, ağırlıklı kardeşlerinin gelişlerine engel olmasın... Türklerde oldum olası, zebil olmak, yoksul kalmak suçtur bilirsin, Kağanları kayda da geçirdi. Kimse “ekti- asalak (ve kıtmir, pinti, sımsır, cimri)” olmaz. Yüzsüz, görgüsüz, ikti (açgözlü) olana, “obalım boynuna” der ve sustururlar onu. On binlerce yıllık yol alışlarında, yol arkadaşlıklarında böyle olmuş. O baldan yiyenin, obalı boynunadan, boynu boğazı şişmiş de hemencecik ölmüş. İşte “Tüm tadımı, tüm güzelliklerimi, ballı bolluk yaşamımı, senin yaşamına değişirim,” dendi mi durum budur. Tak kişi susar. Bu şimdi mi değişecek? Kıvrak bir ağırlıktır aradıkları. Ar/ır dedikleri ıra ağırlığı ve nomlu us nomustur (namus) aradıkları, yaşam biçimlerinde, bu eğli (işin erbabı topluluk) değerde eğlenmelerine ve eğli (aşılanmış meyve) değerde eğitimlerine engel değildir. Eğli (ehil) olmak yetmez bunlara, bunlar eğnine de değer verirler, ütülü süslü püslü, çok boyalı, bol tüslü giyinip verdikleri şenliklerle güç toplarlar. Karın doyurmanın yakarı olduğunu bildikleri gibi, hulk açmanın, moral güç vermenin eğlendirip bunalım temizlemenin de çok önemli bir yakarı olduğunu bilirler...

- Offf off, ne süre kaldı bocuk gecesine, eğlence içinde öğrenirdik, gizli bilgileri; çenikmek (korkmak) yerine, eğlenerek düşünmeyi...

- Bocuk gecesinde, kabak yemeyi mi özledin? O **kos** denilen, yara üstündeki kabuk gibi, **tüm** gövdeyi saran **kostüm** giysileri mi? Yoksa Bocuk gecesi öyküleri mi özlediğin? Congalazım (vampir), karakoncolos (hayalet), umacı, yolazdıran, en çok hangisini özledin?

- Yardım edeyim. Karaçay, balkarlı, azmıç, öcü, karabasan, hıblılık, tepegöz öykülerini, topunu, toplamını özledim. Emme ben Türk boca oyununu (bocce) özledim.

Türkler, dünya bilgisini Türkçe ile yeryüzüne adım adım saçmışlar. De mi? Yeryüzü bu bilgileri, kopyalamış, koparmış, yapıştır yapmış da sağ alt köşeye TÜRK yazmamış. Yeni gelen tinler, yeryüzü insanı olmayı bu bilgileri izleyerek, Türkleri gözleyerek öğrenmişler de mi?

Bak bak...

Davu: Beddua, ilenç şu dilimizin güzelliğine bak...

Avu: Ağı...

Dav: Dağ, bedel, mukabil. -O bir orduya davdır.

Hücrel belleğin manyetik alanında kayıtlı sözlerinizi anımsayın.

Duva: Dua, ona duyurularak ondan istenen varlık ya da yokluk durumu.

Uva: Baba, başa,

Davuda ağılanma, avu var. Duvada baba (uva) gibi sabolma var.

Köylerimizde, düğünlere de dua/duva denir. Biliyorsun Türkler düğünlerde de, ölümelerde de ağıt yakar (yakarı). Düğünle ağlama ağıt karışır gider duy ağıam, duy atam, duy akam, duy a... Ağıtları sağır duymaz yakıştırır birine dua olur. Ben de olsam böyle anlardım, haklı adamlar. Duymalı ata tinleri, ata tinleri, duymalı va olan varlık ve yokluk... Duvak da varlık ve yoklukta bir olmanın simgesi değil mi o da düğün yasının, atadan ayrılışın simgesi değil mi. Hem ölüm ya da düğündeki ağıt ses uyumuyla düağ olsa da ses uyumuyla ya düe olacak ya dua olacak. Ağızlarda düe- dua olarak kullanılır.

O küçücük gözelerinize sorun. Onlar tanıklar yüz bin yıllık kayıtlarını...

Görmeyeni gördüren, izlemeyeni izleyen

Eyy! Yüce Yaradan,

Göklerin angımı, ulu hakan,

Şenliklerimize göz dikenlerin gözlerini görmez kıl,

Yüce Tanrım,

Kulakları duymaz olsun da, bulup bulaşamasınlar,

Duyup da duygudaş gibi sızamasınlar aramıza,

Bizden gibi yalancıkta giyinmesinler,

Bizim türkülerimizi söyler gibi salınıp,

Diğer yaratılmışları türküsüz göstermesinler,

Diğer insanları aşağılama nomsuzluğu sürmesinler önümüze.

Kendi kirlerini; kuşkusuz, ze (gerçekten olan) kirlerini

Bizim yırlarımız bizim biylerimizle (danslarımızla) dökmesinler

Başkasını karalayarak, kirlerini örtmeyi öğretmesinler...

- Alaş, Tanrım alaş...

- Turkuvaz Türkleri, göklerin görkemini koru...

- Alaş, Yaradanım alaş...

Heyy, tak şenliğe katılacağız de mi? Az buçuk toparlanınca şenlik kuracağız de mi?

- He heytt... Arş gibi, ok gibi, dosdoğru kaynağa, ileri... Vuuuuu Yaşasınnnnn...

Yaa yaa ya, şaa şaa şaa. Türk gibi ol, çok yaşa.

- Dalgaya vurma, şenliğe dökme; o olacak, iş bitince... Daha güz gelmedi... "Gurk tavuğun cücüğünü güzün sayarlar." Demin demedik mi, dedik de mi?

Tak iş iyisi nasıl işbölümü içindedir, yeryüzü ırkları da iş bölümü içindedir. Irklar işbölümü içinde göç ettiklerinde yeni uluslar doğarken bula bula bu bulaşkan, bulaşık suyu gibi bulanık Erlik tinlerini bulan; bu ifrit, bu iblis uslar girdi ya devreye, işte bu ekti (asalak) kafahılar yenmek peşindeler. Dilimize başka yumurta bırakanlar var ya, bunlar çocuklarımıza kız, erkek demeden yan bakan tak yiyeceği canı çeken ekti (parazit) soysuzlar, anasının dizinden sulanabileceğinden söz eden tinsiz dinsiz insanlar, yapış yapış apıştan başka bir nen düşünemeyen apış arasından bakanlar. Tan olmuyor, güneş doğmuyor, şafak sökmüyor onların ülkesinde. Abacı bunlar, aba diker, aba giyerler de, abayı abacı (asalak, bedavacı, beleşci) olmak için giyerler... Bütün enerjiler orayı aydınlatmaya koşsa da çok güç. Yüz bin yıldız da doğsa yetmiyor. İranın dizilişindeki üleşimde, bir ulgama yanlış kusur, adamı nerelere ulaştırır... Diyelim ki binyıllar sonra düzeler bu yanlış olanı seçmişlik.

- Yaa soğanın dışını yemek yerine, cücüğünü yemekle kaybettiğin besin değerine benzemez bu iş emek vereceksin. (Besin dış kabuğa yakın bölgede birikir.) Toprağı kuyu gibi kazıp üstünü çalı çırpı ile örterek yapılan ve yeni doğmuş kuzuları ayazdan korumaya yarayan yer olan pin yapacaksın, birçok pin, birçok yuva yapacaksın. Dilini korumak için tak yere sözlük çakacaksın...

Ne kavimlerle ne diller çekildi yeryüzünden ve Türkçeden kırıp kırık üretilen ne diller, ufuktan oldu; tak nenin yeniden doğduğu, ufların **ak** olduğu **uk** (o) ufak çizgi ufukta başladığı, bittiği, afların unutulduğu ak başlangıç afak. Tan süreminde ufuktan, altın parmaklı gösterişli uzantı ışık **şaf**larından ad aldı, kızıl ışıklı şafk gösterişli kızıl **şafak ak** güne döndü. Yazmazsan yazarlar, okumazsan kendi yalanlarını anlatırlar ve ilk yalan kaynak olur gider. Doğruları yaz ki, kontrollü kurguların kurbanı olma, denetimli deneylerin denendiği denek olma... Oku oku, başka yolu yok, doğruyu, çelişkisiz olanı, kutman

olan mantıklı olanı oku. Sorgulayarak oku... Offf! Öyle acıktım ki, bir aşurmalık (tencerelik) aşurma olsa yerim.

- Bizi görünce aş vururlar besbelli, akşamdan bir de yoğurt çaldılarsa...

- Aş üretmeyle kezleşmek ne güzel olur.

- Biz ilk köyde kalmayız. Şu gencin acı haberını verdikten sonra kur düşün, aşüre düşün.

- ...

HADİ COŞKA YAVAŞA BİRAZ ILDAM KAT.

- Hadi Coşka yavaş biraz ildam kat. Hadi tez ol Coşka, deh de, dee-eehh. Gecenin ışığı basmadan kurt börüler ulumadan varalım bir köye.

- Olur Hani, “at ile katun yiğidin uğurudur...”

“Ahh Hani, ahh, seyrek atan yağmur damlaları engel değildir karşı dağları seyretmeye. Sık dökülen yağmur damlaları, seyrek gibi seyrettirir mi karşı dağları, toysuz kamaka (hapishaneye) sokar beni. Fır (şişkinlik) pişiren fırıncıların kullandıkları ucu eğri sırık olan kamakla fırına amak (atmak) gibi, değil mi bu, içim yanar yanar da, alaf alaf yanan fır dolayı dönen fırın alafı laf olur. Günlerce sürer bu sıklıkta seyredememezlik. Karşı dağlarda yaylalarda, el ele koşamaz oluruz seninle. Şu dağın tepenin en sivri yeri olan amakına değin çıkmışım da ulaşılmaz olmuşum, ayrı düşmüşüm gibi olurum kamak da, imgelemem bile ulaşamaz olur sana. “Çükündürün seyreği sıkından iyidir” diye kazık köklü göğertilere derler ya. Yağmurun da seyreği sıkından iyi, kaybetmezsin, **ber**deki ve tarladaki **ekini** ile **etlisi** bol olan **bereketli** yaşamı. Toprak kana kana doyar suya ve seyrek yağmurda seyredersin karşı dağları yaylaları. Koşarsın imgeleminde; el ele, sevdiğinle. Gel imgelem gel, “Gel gel Hanisinin gel, koşarak koşarak gel... Gel gel Hanişim gel...”

- Coşkaaa, beni böyle coşturamazsın.

Gelir idin, gelmez oldun

Hanini hiç sormaz oldun

İç acılarımı görmez oldun

Kurudu, kavladı, soldu; yalnız gönlüm

- Ahh! O yalnız geceler, yağmur pıtır pıtır yağarken tavana, pıt pıt atan yüreğimin kapısından girip, anda kollarıma sokulurken sen, uluyup engel olmaz mıydı kurtlar. Gece bassın, kurtlar ulusun; yeter ki sen, kavrayan kollarıma usulca sokul Hani. Ahh o geceler, durmaksızın, vere (sürekli) atan yüreğimin peşinde; koşan usum, kaçırırdi elimden doğanın boşluğuna, gece gece kala kalırdım suskun doğada...

- ...

KURT ULUSUN... HA LAF, HA ALAF

- Kurt dedin de...

“Anlamli bakan kurt börülerin su içtiği, derelerden geçemedin mi...” Bu, anlamı bilinmez ölüm, bu yas ne acıydı... Nedir bu, yeryüzünün en güzel yüzünde oluşan çiçek bozuğu gibi şadara olmuş biçimi bozulmuş, bilinmez anlamlar... Offf of! Ne acı bir yasdı o.

- “Gece bassın, kurtlar ulusun; yeter ki sen, kavrayan kollarıma usulca sokul.” Bu umut yok artık. Ne acı bir umutsuzluk o.

- Ahh bu kurt yalnızlığı... Ahh bu kurt bilgisi... Ahh bu kurt üstünlüğü...

- Ardında yüz köpek havlamayan kurt, kurt sayılmaz...

- Kurt doğasına döner, tutsaklığa gayıl olmaz (kabul etmez).

- Kurt yaratılışına döner, arş gibi bildiğine okdur o. Yaradılışına tap ileri, tap ileri.

- Bunun üzerine bir yaşanmışlık var, biliyorsun sen de vardın orada yakınlaşmıştık.

Ergen, yeni yetme çocuktuk. Erken ilk yazda (ilk bahar) çiçeklerin soluk mor tomurcukları, şif denilen sapları üzerinde yükselirken yaylaya çıkılır. Döl almak üzere yaylaya çıkıldığında bir kaç çadırılık küçük obalar halinde genellikle kuytu yerlerde, pınarların, derelerin ayağındaki otluk sazaklı koyaklarda konaklanırdı. Ya da gün boyu güneş alan sazaklı tepe güneylerine, yellerle iyrek tolkunlu (eğri dalgalı)

salınan yeşil çimenlerin göğertisine konulur. Önemli olaylarda, obalar arasındaki iletişim ıslıklı ok ile sağlanırdı. Bir obada ıslıklı ok atıldı ise orada çok önemli bir olay olmuş demektir. “Ben ergen yaşlarında yetişip gelirdim. Yine, ırayıp giden ırmakların coştığı bir müren (ilk yaz) sabahı idi.

Önüne geçilmez, karşı konulmaz istekleri olan Talgak amcaların obasından ıslıklı vınlayan bir ok sesi geldi. Atam (babam) “Ne olmuş bir bakın,” diye **apamla** (abla) beni yolladı. Biraz ürkerek biraz kızık-lanarak (meraklanarak), biraz yürüyüp biraz koşarak vardığımızda ne görelim; per denilen değirmen çarkı (pervane) bölçeklerinden kesilmiş tahtalarla derme çatma yapılmış, per denilen davarların toplandığı ağılda, 300 davarlık canlı, şanlı bir sürüyü kurt, per perişan etmişti.

Hani **perler** değirmende döner de va olmanın sonu, ben sen demedeki gün başlangıcı **tan** demedeki, **son** demedeki son simgesi **n**'yi alır da **va** (var) olmanın sonu, bitip başlayan, yolun sonu **van** olur da hani, **per** ve **van** veee ileee demek olan **e**'yi alırsa yanına, **pervane** neler etmez önüne kattığına. Arpa buğday un olur ya, bir varlığın sonu yeni bir nenin başlangıcıdır ya, işte öyleydi durum. Perlerin dönüşü gibi, yürek pırpır eder işte, uçup gidecek gibi böyle. Bu an da böyle bir an. Kaldırsan aradan andaki **paralı** (parçalı) **paravanı**, öbür yakada neler var. Kaldırsan karavanın örtüsünü içinde ne gidenler var. **Par** par parlayan pardan yapılan benim **paralar** nasıl para para, **paramparça** **akça** olmak durumundadırlar, ağıldaki **van**, varlığı biten ve başlayan **an**, cadan canı gidenlerle paramparça doluydu o an.

Pırl pırl gökyüzünün altında, artık tuman (şalvar) için yün iplik üretemeyecek, kanlı beyaz son yün topakları dağılmıştı. Bozulmaya başlayan sulu yiyeceklerin üzerinde oluşan per denilen köpükler gibi sağa sola dağılmış, bazen de bir araya yığılmış ak köpükler gibiydiler. Susmuş yakımlı ve bu ne şanlı bir per perişanlıktı. Değirmende suyun çevirdiği çark, dönüp duran per denilen pervane, işlev bozukluğuna uğramış, Ark suyunu tarlaya çevirerek yapılan sulama işlemi **pere** dönüşmüştü. Nasıl bir anlamdı bu anlamadığımız. Suyun yönlendirilen akışı değirmende pere yön verip peri çevirirken, tarlada per suya yön veriyor ve suyu çeviriyordu. Ya burada olan neydi. Suyun değirmendeki perle insanları doyurmak için ve suyun tarladaki perle tüm canlıları

sulamak ve sonunda doyurmak için yeryüzüne verdiği emek, uğraş buradaki perden yapılmış **perde** (ağılda) şu keçi, koyun, davarların ak sütünün sağıldığı perde, bir çırpıda kızıl kanla akıp gitmişti. **Per** denilen kanlı diş kökleri gibi saçılmışlardı yerlere, **per** denilen çiviler gibi geçmişti davarların boynuna kurt dişleri. Denilebilir mi, **perden** sular tarlalara akmasaydı, buğdaylar, hasıllar olmasaydı, **per** denilen çarklarda buğdaylar değirmene götürülüp öğütülmeseydi? Denilebilir mi, çarkların **per** denilen kuş kanadı gibi değirmen çarkının kepeçeleri olan **per**lerden ağıllar yapılmasaydı, diyebilir misin ha? Kurtlar çarkın kepeçesi **per** gibi dişlerini, **per** denilen diş kökü dibi sivri olan çiviler gibi davarların boyunlarına geçirmeseydi. Sıvıların üstündeki **per** gibi köpük köpük **per** denilen bu ağıla bu davarlar dağılmasaydı denilebilir mi ha? Biri olmadan diğeri olmaz ki, doğada biri diğerini doğurur apı upu ipi yok, upuzak mı ipince mi bilinmez epsi birdir. Bir denesi eksik olsun yaşam denilen öykü bozulur.

Bir sessizlik var ortamda, ve tak kişi bunu bilir. Doğada olanın tak bir parçası **per** denilen değerli bir ev yasalgası, gerekli bir oba **buyumu** (eşya), üretim evinin önemli bir **emereki** (eşya) gibidir. Em de iyi **şandır**. Per perişandır. Davarların kanlı ak boyunlarından çıkarılmaya başlanan çanlar sıkır sıkır ılık melodili seslerle şanlı bir görüntüyü zebil perişanlığı bütünlüyordu. Yaşamın içindeki tak görüntü, tak olay kanlı çanlı ayrılmaz iyi şandır. Gök Tanrı'dan gelen oldandır. Pırıl pırıl, sıkır şıkırdır. Kanlı, çanlı emme şanlıdır. Bir sessizlik var ortamda ve tak kişi bunu bilir. Kurda varan Türk ve kurt kardeşidir. Bir sessizlik var ortamda, koyununu kurda kaptıran çobanın ağzını bıçak açmazdan öte bir nen bu, anlamın emildiği sessiz emme angım (hakim) anlar bunlar, yüz-yıllar boyu anlatılacak anlar, böyle bir yaşamışlığın anlamına ermek için üç yüz davar değil üç yüz bin verilir durumudur bu... Hankı **per** olursa olsun şan iyi şandır. **Perişanlıkta** öğrenilecek ne çok nen vardır.

Perlerle tavana takılmış perdelerin, perlerle yere çakılmış perdelerin arkasındaki ev ile evren ile bağ kurulduğu an, anlamın, anlamının, angımlığın, andamlığın başladığı ilk an. **Za** denilen örtüdür, **za** denilen evettir, **za** denilen vah vahlı çalımdır zaman. **Zahar** zaman, **za** denilen gösterişin **andaki** iyesi benim, varım diyendeki **m**'dir. Anları toplayan **m**'nin sabı **mandır** zahar kutman, kutlu, zalı zaman.

Yirmi beş otuz sayısınca davar ancak kurtulabilmiş. Ötekilerin ya boğazından dış geçirip, sıkıp öldürmüş ya da karınlarını delik deşik deşmiş. Olay nasıl olmuş biliyor musun? Kurdu bilirsin, avını bilir, yerini arar bulur, onun orada ne durumda olacağını da az buçuk bilir, sağdan mı soldan mı yaklaşacağını seçer, ona pusu kurar ya da usulca sokulur, sonra uygun anı bekler bekler bekler, beklediği an gelince de saldırıya geçer ya. Kara avcılığında böyledir, kurt mu insan mı anlattığım bilemedim emme adam kurdu yansılar, öykünür ya. Kurt bu.

Emme olay koyun sürüsüne kurt dadanmış biçiminde değil... Koyunu güden kurdu görür biçiminde hiç değil. Tapıyla bir keçiye koyunu kurda tapşıрма, ısmarlama durumu bu. “Kurda koyun sürüsü inanmak” Sözü bu olaydan sonra doğmuş olmalı. Balık avcılığı gibi. Avcı orda duracak, av önüne kendi gelecek, olta ve balık durumu gibi şaşılasi bir durum bu.

Aynı oyun işini anda anlayan. “O olmasa bu oba eksik olur, ‘asla şimdiki gibi olmaz’ın olmazsa olmazı” tak kişinin andamı olan abla. **Anda iyi konuşan açık sözlü şak diye söze giren Anışak abla, dedi ki;**

Kurt komşusunu yemez emme,

El ile oyun olmaz, kurt ile koyun olmaz. Kiii...

Kocası korkusunu yenmek için, korktuğu adamın kadını aldığını diye, soyunu terk edip gelen. Korku yenilmez onu edinmemek gerekir diyen korkusuz, Dilay teyze, diğer adı “Depreşyon” teyze. Depreşik duruma yon (uygun) sesiyle

- Kurttan korkan, koyun saklamasın kardeş emme, il uğrusuz (hırsız, haydutsuz) olmaz, dağ kurtsuz olmaz. Kii...

TURKUVAZ AŞKLA YANAN YÜREĞİM

- Kime Güyerman (sevdalı) olduğu belli olmayan, gökte süzülen uçurtma gibi **aldeyli**(ninni) suskun Layla teyze, yakımlı yanık sesiyle sürekli türkü söyler emme aynı türküyü söyler. Ağıt söyletemezler ona yanık söyler emme yaanıkamaz. Ağıtta yas, türküde umut bulur o. Layla teyze boynundan aşağı dökülen sarı saçlarını kulaklarının arkasına taktı, turkuvaz gözlerini sıktı, Turun, Tanrının yarattığı ve yarattığı

varlıklarına ulaşılabilir kıldığı Turana baktı. Bir nen arar, birini görmüş gibi takılı gözlerle, Turan moru dağlardan öte, anrıya baktı, başını bir bu omuza bir şu omuza devire devire, ülgü ülgü ezgilerle, güneş gibi, yürekleri yakan ağıtını yakmaya başladı...

“Yollarına kar mı yağar da gelmezsin,
Saçlarına kar yağmasını mı beklersin a sevgili,
Karda yolları ben açayım,
Hadi çenikme (korkma) kayna gaynaş gel.
Başı göğe değen karlı dağları
Korkusuzca aş da gel.
Aşkın ol, ı ışık ol, ı ışkın ol; gel,
Gel, hadi, türkü çala çağıra gel
Aşka, benzeşlerinden üstün aşkın gerek
Turkuvaz aşkına, aşkın ol da gel...
Hani, Ast ol in de gel diyen
Turkuvaz aşkla yanan yüreğim
Tut elimden götür sevdiğime,
Tut sevdiğimin yüreğinden
Getir turkuvaz yüreğime.
Çağılğan yelleri yalpır yalpır eser
Ak kokular getirir üzerime
Bu mudur öpüşün ey sevgili
Hadi seyretme, yele katıl sen de gel.
Hay’lar ulana ulana hayula olmadan gel

Mür (su) yürüdü dallara mürenlerle,
Türkü türkü açtı mür tomurcuklar
Turan morundan döndü geldi,
Murdan açan, ak gülen çiçekler,
Kar yağmış gibi dallara baksana...
Hadi kıpra gıpraş gel,
Yemişlere yetiş be gülüm,
Keçden buğday ayırmada,
Çalkalayan sevişgen günlere yetiş

Hadi, hadi ovaya adını veren,
Karlı dağları aş da gel,
Benim yerime, ölümü seçmeden gel,
Tahanın (perdenin) öbür yakasına geçmeden gel...

Kuyun yelleri güzel eser, ak kokular sürer üzerime
Bu mudur dokunuşun ey sevgili,
Hadi, nomsuz ayartma değil emme
Eyertmek için, eyreti seyretme, yele katıl sen de gel.”
Ayartmak için seyrettiğinki duyguları al, seyirt (koş) de gel,
Eyy sevgili,
Tahanın öbür yakasına geçmeden gel...

Üzüntü, hüzüntü olmuş da,
Deli dalgaların doruklarına binmiş
Gelir gelir gönül bağımın kıyısına vurur.
Hadi sen de dalgalara bırak kendini,
El, al, em, ne der bırak, elalemi aş da gel.
Muhları (tomurcuk) sürdürüp **tar** (fidan) yapmakla görevli
Hangi muh hankı tarlaya,
Hankı tar hankı yol sırasına
Tak işe karışan **muhtar** ne der,
Sulama görevlisi civar ne der...
Bırak, kim ne derse desin
Kendine malkoç (mukayyet) ol yeter.
Muhtarım sen ol, sen bana gel.
Ben malkoç olurum sana, yeter ki sen gel...
Yık, köprübaşı tutulmuş köprüleri,
Yücelay ol da gel.
Buluttan buluta atla,
Muşda oturup durma muş yüzlüm, hadi gel.
Bed dayı, bed uslu esli, **bed** sevgili
Uzat **elini**, **bedelin** (basamak) olayım,
Uşağımıza basamak olayım
Şu öksüz sevgimize, sevgili ol, gel...

Babası yitmiş, babası yetişemeyen imini kaybetmiş çocuk gibi
Şu yetim sevgimizin imsizliğine (nişan, parola, işaret)
Hadi im takalım gel,
Yetiş gel a sevgili, sevgimizi yetiştirelim gel...
Ahh ahh... gel... gel...
Hani Ast ol in de gel, diyen
Turkuvaz aşkla yanan yüreğim
Tut elimden götür sevdiğime,
Tut sevdiğimin yüreğinden
Getir turkuvaz yüreğime

Ölümün çağrısına uyup gidenlerin ardından yakılan ağıtlarda bile
kendi ağıt türküsünden başka türkü söylemeyen suskun “Layla” teyze
tutamadı kendini şöyle dedi;

Köyün itleri, kendi aralarında düşkün man,
Düşüklü düşman olsalar da,
Kurdu görünce birleşirler emme
Bu itler kurtlara alıştırılınca
Yaşamın bu ayın oyununda,
Birbirinin seyredişini seyretmiş olmalılar...
Her hırlayanı; oynaşmak için boğuşan azmış azman,
Sevgiden sarmış sarılmış sarman kedi sanma.
Her har vurup harman savurana, harman sabı sanma.
Hırlarınızı tutun, birbirinize harlamaya çevirmeyin; hırları, har
vurup harman savurmayın,

Hırlarınızı, gövde çalışmasında, gövde eğitiminde gövdenizi gövsel
etmede kullanın.

Hırlamak, harlamak deneyimleri, en bed (çokluk, güzel, su yolu)
bedenin eğitimi toyberkleri unutmayın.

Yakında düşük düşmanla savaş gerekince o hırlar, o harlar gere-
kecek size...

- Ne derdi o öyle Coşka?

- Düşman ufak ufak bize bulaşacak der; yağı, taktik içinde yağ-
lamada kullanır, arkadaşça yaklaşır, acını paylaşır gibi gelir, ekmek
verir gibi eder der. **İlmek**lerinizde (fırsat), inançlarınızda ayrılıklar

bile olsa, birbirinizle hırlaşmayın ki düşman gelince kolay birleşesiniz der. Toyberkle, birden çok kişinin yaptığı beden eğitimi yarışmaları ile gövdenizi diri tutun der.

- Güzel demiş...

- Doğru da...

GÖZÜM GÖRMEDİKTEN SONRA

Tak yere **ekip** diktiği, ince **naz** (körpe, fidan) ile ilgilenen Ekinaz teyze

“Kurda varan” karşı konulmaz kurt ile

“Çömelip ürüyen (üren)” korkak, emsiz it yan yana... dedi.

Tak kişi böyle konuşadururken... Bu durumu gören davar sabının ilk sözü,

Ahh Ah! Kurt ağzından kuzu alınır mı, sen duydun mu?

Kurt ile koyun, ateş ile su hiç yan yana olur mu sen duydun mu?

Tan ısrken uzatılan, Tanrısal **des (el)** tutulmazsa, **destan** olur mu?

Destanını terk eden, yurt olacak tan eli, destan bulur mu?

Destanını terk etseydi kurt, kurt olur muydu?

(Birdenbire ekledi.)

Yerleşik hayat ne kötü ya, aynı ev, aynı iş aynı mele alıp başımı gidesim var. Evrenin yasak kıyılarından geçesim var. Hadi bay kalın bay(zengin)

Gözüm görmedikten sonra,

İsterse arkamı kurt (börü) yesin, dedi ve...

Eline kun (koyun) derisinden yapılma, turlamanın koşulu, ayağı dış etkilerden koruyan turasını çıkarıp aldı, yayan yapıldak uzaklaştı “kısarak tekmesi” tepeciğine vardı yalınayak kondu oturdu. Durdu durdu da, dura dura başladı türkü demeye...

Kundurama kum doldu

Atmaya kürek gerek

Am an başım nanay

Ağrıdı dişim nanay

Çok içmişim nanay

Duvara mih çakarım
Sen sallan ben bakayım
Am an başım nanay
Diye diye yarı yaanıkma, yarı yakınma, yarı bağışlama bağır-
dı bozkıra doğru.
- Ahh ah sürü sabı çoban, kim hasta değil ki diyemeyenler, hasta
diyecek sana...

IHIP DURANIN MIHI OLMAZ...

Yalnız kalmak için kısarak tepesine çıkan adam olur da ardından
konuşulmaz mı?

Sözüne değer verilen, turkuvaz başlığını, başından çıkarmayan,
Tomris yenge. “Amman başım nanay, diye ağıt mı yakar bu adam, yo-
ğusam, eğlenir mi?” Aramak bilen arıyesi arı; durmak bilen, durıyesi
duru olur, olur. “Bu kişi türünün, bu erkek eşeyinin ağıtı niye böyle
olur eyy ulu Yaradan, Ey Gök Tanrı,” dedi.

Tandan tüne dönen güneşi anşırtan, kızıl tüslü başlığını başına
tüneten, kara bıyıklı, ıılıtlı gözlü Alaf dayı, “Şişt, dokunmayın ada-
ma, biraz kaf asını dağıtsın hele. Söylediği yırdan anlarız insanın ırını
ırasını, yırdır insana mars ya da marş çeken. Marsta ars anlamsız da,
marsta mar (tortu) mı olacak gari bakarız. Marşa arş mı, ileri ok mu
olacak, yoğusam oda mı marda kalıp çökecek, ona da bakarız. Elleme-
yin, seçimi mar ise, sonra gideriz yanına, kısarak tepesine, epelemeden
depelemeye, saçalamadan geri doldurmaya, deve dikenini kalkan da,
epelenmiş (saçılmış) epe de bizim, sakın ellemeyin...” dedi.

Başının tümünü pürgüsüne sarıp gezen, gezek, ak süt yüzlü Tutça
teyze, güneşten korunmak için gözlerini kısıtı da dedi. “Ellemeyiiinn.
Yaşananın acısını başka başka yaşar tak insan. Anlamını başka başka
sindirir. Yanında ayran mı, kırmızı mı içeceğini kendi bilir,” diye arka
çıkıtı...

Neredeyse kış yaz güçlü kolları çıplak gezen, kara kaşlı, iri gözlü
Kazan ağa, “Öğrensiiin, kurtla koyun, kılıç ile oyun olmaz. Öğren-
sin kurtla koyun olmaz, çiğ er denen ciğerle (akrabayla) oyun olmaz.

Suluk dolu yaşam obruğu akciğer bilem yenmez, atılmaz, köpeğe verilmez toprağa gömersin. Bilmez misin yaşam obruğuna der (diğer) bişi sokulmaz, Ne işi varmış kurdun kuzu yanında...” diye diye avşöz, afsöz, L ile tatlandırıp lafsöz soktu ki affedebilsin...

İnce kollu, ince gövdeli, dik olabildiğini bilsek de azıcık kambur gizen, gök gözlü Ökül dayı: Bırakın içmeden esrik olmayı deneyimlesin, susup bekleyin. İlk kam ne demişti “Alevin içinden geç bilgisini alan kam, yaşadığı yerde bilinen alevin tutuşturup yakan bilgisini unuttur.” O bilir ki “kişi yapmazdan önce işi, içindeki işler (periler) yapıp bitirirler işi.” “Ener katta bitmeden nersel iş nesnel kata inmez.” Kişi bilir ki “bir gövsel (gövde), kendi tininden başka pek çok tin konuk edilebilmektedir.” Öğrenecek belkim bunları. “Yükselme nedir bilir misin, beden denilen içi köl (göl, kısıksu) dolu, kölükde (yük aracı) hangi kattaki ener (enerji) varlıklar konuk olabiliyor sende de erke mi alıyor erke mi veriyor. Bağlantın kimlerle, kime tab (tahammül) edebiliyor kime tap (hep, büsbütün, doğru) görünüyorsun. Kime tapşırabiliyorsun. Bırak gitsin ener bedenini büyütsün Talgak amcamız. Yüksek varlıklara uygun titreşime ulaşmış bedenlerde düşük kademe varlıkları barınamaz, urazı bol olsun yükselme yolunda Talgak amcanın... Ve o ilk kam dedi ki. Türkçenin içine evrenin anlam bilgisi gizlenmiştir. Türkçe astolan dilin içine aslanan dinin yüklendiği bir dildir. Evrenin gizi Türkçe içindedir.

İki tarla arasında sınır olan ince tir yolda, ayazdan tir tir titrediği günde bile, tirip ata ata giden, tek kollu köyün delisi Şaha eksik kalır mı? Çen denilen yüzünün alt yan parçası çen çen etmeden, kemçük çenesi durur mu? O da söyler söyleyeceğini... Tek koluyla elindeki **iri aşık kemiğini** havaya (yukarıya) ata kapa söze girdi **Şaha**.

Ve Şaha dedi ki:

“Ayağında kör mih yok, kaldırımda kış atıyo. Ihıp duranın mihı olmaz; elde kala kala, yerden kaldırılmış kaldırımda kış atma kalır...” der de tersi peşi ha ha ha diye kahkah atar da güler güler... Tak sürem niye bunu der bilinmez. “Ayağında kör mih yok, kaldırımda kış atıyo. Ihıp duranın mihı olmaz; elde kala kala, yerden kaldırılmış kaldırımda kış atma kalır... Hah ha haaa...” Ah bu köyün delileri... Ayağında kör

mih olmayan da onlar, kaldırımda kış atan da onlar, ıhıp duran da onlar; elinde, yerden kaldırılmış kaldırımda kış atma kalan da, onlar...

Köyün fırlaması, durdurulamayan, kısa ve tomruk gibi baldır bacaklı Selem, ambara akan sel gibi durdurulmak istenen Selem, eğlendirdiğini düşünür de, em olduğunu sanır. Bu, elinde yemiş kümesi kümle gezen Selem. Ne sözünü bilir ne yerini. İş gücü köyün delisi Şaha'ya sataşmak olan Selem, söze "Selem, **selin** giremediği **ambarıyla ünlü**, **al**datılamayan, **ey** zıvanadan çıkarılamayan **kümler**, çılgın kümelennmişler," diye ünleyerek girer ve "Alır mısınız kümden bir yemiş?" diye ekler. Bir türlü anlaşılamaz, zıvanadan çıkarılamayanlar, sınırdan çıkarılamayan namuslular mı olur, zırdelilikten çıkarılamayanlar mı; bilinmez...

"Dediğini demediğini bilmeyen deli adam bu Şaha," dedi. Dediği gibi hızla da ekledi. "Donu tumanı sıyrık gezen sıyırmış. Attırkaç çatlak. Keçte keçileri kaçırmış kaçık, **ingilini** (tasma) koparmış ingilli zırdavut, bunamış bunlu bunak, salmış kendini, ingıldak salak. Dingilden fırlamış parya, yalama olmuş yalaka poyra..." diye saydırmaya başladı...

Şaha tutamadı kendini bir tümce ekledi bu kadar sövgüye. "Selem niye seli em edersin de selem dersin, hani **sel** ambara doluyor gibi engel olunmaya çalışılırdı kötülöklere. Sen bundan sonra **selam** diye **ünne** de **al**, **ey** demeden bütün **kümleri** (bolluk, çokluk) 'sağan gün al, ay gününde, sağan kal hemi de.'

Sağan var ya sağılan sağmal hayvan, bereket bolluk. Bolluğun kaynağı o ve bolluğun biriktiği toplandığı alan, sahan, çanak. Ha o Tanrısal bolluk alanı talan ettirmemeye bak, ahanda diyeceğın yerde tut sahanı, ya sen saha yanında ol ya sahan senin yanında. **Talayı talan** ettirmeden sen doldurmaya bak.

Çalımı, kendini beğenmişliği, 'payayı (çalım) bırak sen **payana** (sonuç) bak,' sonuç ne, son uç kıyı ne, sen ona bak."

- Bu Şaha ile Selem'i karşılaştırmayacak birbirinden ırak tutacaksın birden usu çalışan biri olup çıkmışken, birden uzun mezgildir yel görmemiş yel değirmeni gibi, mıcır gibi ufaktan gıcırdamaya başlarlar, derken gacırdayıp birbirine girişen gacarlara dönerler. Meiee diyen ince bir kuzu sesinden mooaa diyen boğaya dönerler.

Alkış (şükür) olsun ki Şaha kahkah atmadañ söylüyordu. Selem

de en üzölmüş sesindeydi, hezim (henüz) boğa gibi böğürmeye başlamamış, bağrından öfkeyle bağırmiyordu. İşte bu sırada, yaşını almış, kulaklarının üstünde az saç kalmış, adam alması (adem elması) çıkmış boğazı üzerinde iki kulak bir burun kalmış Kulakburunboğaz amca yetiştide daldı söze. Bu üzgün bu bunlu süremde güleceğı geldi de tak kişinin, durumu çakan, Kulakburunboğaz amca yaklaştı. Av ile avcının karşılaşmasında olanların, av durumunda olan tak kişinin başına gelebilir diye, affolunacağı tutumlarda başına L koyduğu sözlerle tatlandırırđı ortamı Kulakburunboğaz amca. Yanlış bir duruma girileceğinde av ile avcının kapışmasını affedilmez duruma gelmeden lakırtıyla önlerdi diye mi laklak ebesi denirdi Kulakburunboğaz amcaya. Bu ebe değıl de dede olan Kulakburunboğaz adlı amcaı pek bir anlayamazdık biz. Av için eh kabul, af da ehel kabul, emme lakırtı olunca hadi gel anla. Yağmur geçip gittikten kelli **taş kovuklarında birikmiş yağmur suları** gibi **laklak** mı; yoğunsam, **toprak testi laklak** mı işte bu konuda ikiye ayrılırdı topluluk.

USLU EVZİNİRKEN DELİ EVLENİRMİŞ.

“Deliye gülmeyin öyle,” diye girdi lafa, Kulakburunboğaz amca... Uslu evzinirken deli evlenirmiş. “Ders var bunda ders, derlerin toplamı ders. Kurların toplanıp çözüldüğü kurs gibi pörler birikir pörs, marlar birikir mars olur. Pörsükle marsık almaz artık doludur, kur olmuştur. Kur birike birike kurs olur. Bu ne düşündürecek şimdi bizi he, gülmeyin deliye öyle...”

- Gerçekten hanki laklak bu amca, taş oyuğundaki su mu testideki su mu Hani, söyle bana, Coşkan anlamıyor bunu hani...

- Kur neydi kur, diye sürdürdü sözünü amca. Marsıklığından pörsüklüğünden **durmaksızın vere(sürekli) durumundan yakının** (kimse), çözüm arayan, **kur** olur çıkar. Marsık pörsük durumu doyum-suzluğuyla birleşirse **açgözlü**, cumburlopcu olan **kur** kimse olup, ona buna kur yapıp laylaylomlaşır çıkar da bir türlü kendi kendine ener (enerji, erke) ememez gökselden, lak (çürük) olur gider. Sert, **kuru toprak** gibi **kur** olup suyu çekemezliğinden doymaz. Kur olan **nan**

gidiyor **nereye** bilmez, yönünü ayırt edemez, iyilik yönünü yolunu bulamaz **nankör** olur çıkar, kurup kurgular durur da lafda azıtır, dur durak bilmeyen leylim (tak sürem) konuşan lafazan olur. Lafebesi olanda kovukta yağmur suyu laklak mı, toprak testide laklak mı sen seçeceksin. Kimi anlar kur, hayırsız lakırtı ve kuruntulara kapılır da, uğursuz kur olup çıkar. Ortamı toza karışmış bir lak (süt- yal) çürüğü kokusu sarar.

- Coşka, bak bu amca ablak, emme lak (boş, beceriksiz) değil bu amca. Hani bilir bunları, hani ayırır bak, biliyorsun de mi?

- Kurdan doğan kuruluk kuruntu, kurgulamanın kurama dönecek akışkanlık kazanması için kur durumlarının bir bir aşılması ve açılması gerekir ki kurmay olunsun. Bunu, kurların birikimi kurs, çözecektir marların birikiminden gelen marsıklığı; pörlerin birikiminden gelen pörsüklüğü kurs giderecektir, bilinen bilinmeyen tüm lavukluğu giderecektir. Kurs, beyi ben (kendi) eder de kendine teslim eder. Özünü güvey gibi özgüvenli eder. Beyi ben (**men**) et; beni bey **et** dedin mi, Türk hunk (halk) yırlarında kullanılan, ağzı yassı bir tür mey, karaca boynuzundan yapılan 'turna gagası' görünümlü zurna olan, **mey** etkisi estirirsin de olgunlaşmış may olur mayışırsın. İşte burada **meymenet** etkisi girer işe, kılık girer uğur girer, özgüven girer, uraz artar gider. Lallala (salak) değil meymenetli olacaksın...

L'li sözlerin lallala gibi beceriksiz, layla gibi havada asılı, lop gibi abacı, langirt gibi küçümsenen... Say say bitmez. Küçümsüyorsun de mi, yazıksız L'yi...

- Bu amcaya niye biri sus demez ki?

- Balçığa düşmüş altın yüzük arar gibi baykayarak dinliyorlar C... Coşka, bak bu amca ablak, emme lak (boş) değil bu amca. Hani bilir bunları, bak dinle...

- Yoksa bak **sarlar**, nasıl da sarıp sarmalar çevremizi de sarıp yerlere sürer de elden bir nen gelmez ve **salgın sarp** bulaşır. Ha! Sar, sarıp sarmaladı mı yıkar yere koca gövdeyi. Hamsal (salgın mikrop) olan sar, hastanın **astalığı** nasıl **yavaştan** öldürür, şiddetli solunum sıkıntısı çektirir. Sar sarıp sarmalayıp sarsa döndürüp, sarsmadan gövdeyi nasıl bitirir. Oyundaki gibi lapı(yassı taşı) atıp katı yumağı kaleden çıkartacaksın, hamsal kalmayacak ki kurtulunsun. Çocuk olmadın

mı, oynamadın mı, kuka olarak dikilen neni kaleden çıkarmak için kullanılan yassı taş lapı atmadın mı, işte o sürem bunu anlamak için kursa gireceksin.

Yaşam nasıl bir döngü? Kur, bozulmaz katı an, kurutulmuş olan. Çorak olsun diye kurutulan, öncesini emerek büyüyen o bitince kuruyan, yaşamı düzenleyen emme yaşamdan uzak olan. Ve bunun açılımı için tersi peşi içinden geçilerek bir bir kurların toplandığı kursu gerektiren. Ancak kurlardan geçerek pislikleri giderilen, ayrık otları sökülen ve aldatmanın aldanmanın önüne geçilen, kur denilen katılığın içinden gerisin geri geçilerek yumuşatılan, yaşam nasıl bir nen böyle okun iki ucu da ok ve yaşam iki uçtaki pislği gidermeden akıyor. Bir yaka orakuru bir yaka oranem. Ben şimdi bilmem ne kim olup nere gidem. Kuruda nasıl yaşanır, ya **nem** denilen o **su tutan** ve de **irine** neden olan asta asta (yavaş- hasta) öldüren. Ben kim ki ben ne edem...

- Bu amcanın adına göz eklemeyi unutmuşlar Coşka. Neler biliyor bu amca, iyi dinlemeli bunu biliyorsun.

- Kulakburunboğazgöz mü koydun adını Hani? Ö ötekilere uymadı gibi.

- O uyum bileşenlerden oluşan bileşke sözlerde geçerli değil. Adlarda da geçerli değil C...

- Oldu Hani, tomar sözlerde geçerli değil bu erece. Dağıtma düşünmeyim söylenenleri, yoksa unutturum. Kendi düşüncemi bile bir başka düşüncem keserse öncekini unutabiliyorum.

- Yaşam nasıl bir döngü **arları** biriken kadına **ars** (kısır) denir, bu nasıl bir ar birikimi ve nasıl bir birikimsizliktir ki kişi üremiyor?

Yaşam ne biçim bir döngü, **örleri örsde** döver birleştirirsin, yaşam birleştirdiğin parlayanını koyar örse parça pincik eder. Sen nörüyön de dur. Langırt dönse de tap aynı yerde. Ör o yana da gider bu yana da gider örsde, kör gibi. Aynı süremde örs örümlerin birikimidir. Örlerin iz bırakarak, yazarak geçtiği yaprak (sayfa), ör birikimi kanat (sayfa) say say bitmeyen sayfalar birikimi olan örs kalıcı olandır. Bütün sırların tanığıdır, gizleri bilen **arsdır** (kısır) o, tak neni bilir emme, doğuramaz olandır o. S'nin biçimine değil anlamına bak, biriktirdiği çeşin hangi çeş (öz, tahıl) olduğunun bilinmez çeşitliliği gibi çoğulluk, içinden çıkılmaz ediyor ki tak nen birbirine gereksin.

Usun bir **kaba** girerse, **us kabus** görür, us sınırlılığı sevmez. Seni köle edinen klanlar kapların kapaklarını açık tutsa da, kaptan bakanlar yaşamı kabın kapağı kadar görürler. Yaşamın sesi cap cap mı, kap kap mı diyor yoksa kap ve kapak kılup cılap mı ediyor ayıramazlar. Kabus; derin, karanlık yer, longuz çukuruna düşmektir. Ders var bunda ders, **derlerin toplamı ders**.

Deli, lapa lapa yağan karda lapasını giyer mi bilinmez emme gölgesini saymazsan doruklarda tek başınadır...

Emme deliye gülmeyin öyle. Tak güzelin bir sevdiren bir de yirdiren yakası vardır. Deli dediğiniz adamın kadını Loralay kadar güzel lor yapan kadın hankınız da var? Emme üzüm suyu sırlıdayan şırayı yoğultuyor, emme sütü yoğultup yoğultup yoğurt ve lor yapıyor. Hanginizin hanı bu tatda yapıyor, söyleyin bakayım “bar a bar” çatsalar da yapamazlar a oğul “ber a ber”ekleseler de yapamazlar a oğul, üst üste koysalar da yapamazlar; a kızım, a oğlum bilmez miyim ben. Deli deyin de geçmeyin. Laylaylom deme lavukluğunu da geçin. **Lay** bakar mısın **lor** ustası Loralay bana bir ölçek (litre) kımız ile bir ölçek lor gönderir misin, ağırlığınca barabar olsun?

Diye bitirdi lafı azdıran lafazan emmi...

- Ne öğrendin Coşka, Kulakburunboğazgöz amcanın söylediklerinden bu anlatımda?

- Yeniden yeniden, töngerden okumalıyım Hani, çok nen var gibi, anlamam gereken.

AĞRIDIBAŞIM TEYZE

- Talgak amcanın anası var ya, hani şu iriyarı güçlü gösterişli zarplı kadın. Bunun bir de gençliğini düşünsene. Bu kadın apapbak, bir de Talgak amcaya bak Coşka, sanırsın Talgak bu kadından doğmadı.

Talgak amcanın anası Ağrıdibaşım teyze, söyleniyor da söyleniyordu. Günbatımı koyağından gelin geldiğinden beri bitmeyen sızıları vardır. Yoktan bir nene üzülmeye, sıkılmaya, tasalanmaya gelemes, Kur olup çıkar. Ne yapsın Ağrıdibaşım teyze, yaban yere gelin gel ve eşin ölsün. Sıpayı (kibar) kocadan sığınağı olmayan katunun sızısı bitmez-

miş. Saklanacak yeri kalmayan adamın korkusu olmazmış. İşte Talgak amca, kurtları getirmeyip ne yapsın, babasız büyüyen çocuk, dul kadın çocuğu baran (ulu) olur, barkın (turist) olur. Başladı mızmızlanmaya Ağrıdıbaşım teyze.

“Offf of, belim bıkınım kırılıyoo. Tadım tuzum kalmadı, karnım almıyooo, Çonum (butum) sızılıyo, köküm (kalçam) horç horç ağrıyooo. Kursaçım kayınıyooo, kusurağım (kusmam) geliyooo. İki ganırımık (bel bükümü, karın) ortasına bir yel doldu, ganrılmazsam (ikiye bükülmezsem) olmuyoo. Geğreğim (yumuşak kemiklerim) battı eralda (erken aldatmada, tuzak).”

- Coşka, uzaklaşsak mı ne, olumsuz yayına geçti teyze, kay gibi yağıyo, sağanak billa. Ya da gidip bir nen söylemek gerekiyo, takıldığı kanaldan ayrılсын. Gidip, söze gireyim, yeni bir ark açayım ona. Harık mı yok şu yalan acunda... Aç bir arık daha...

- Geçer şimdi, gider borusu deliği cası daraldı suları yükseldi, boğulmasın da kaçmasın canı diye açtı kanalı akıtıyor. Aman ha, biz de koruyalım kendimizi olumsuz kanallardan, bir akmaya başlarsa bizim kanallardan, nasılsın demeye kalmaz, ne arık kalır ne harık. Üstümüze gı(dışkı) değmiş gibi, gın(öfke) ağar üzerimize, gından(kin) gına gelir gına.

“Ah gavuzam daralıyoo, gavuzu (kabuğu) daralan denelerin kuru kabuğu yarıp çıktığı gibi, çıkıp gidesim geliyoo, ah hulkum, yoğurulmuş hamur içinde kalan öz, hu'dan kalan hul gibi yalnızlık çekenim, benim ettiğim eğittiğim, yoktan var ettiğim hulkum özüm tinim daralıyoo yutkun yutkun gitmeyen yumru (hul), yumruk olmuş boğazımda gitmiyo. Kabım sıkıyo içim sıkılıyo, hulkum daralıyor, hulum, hulkum varıp gidiyoo. Daralıyo, daralıyo moralim morarıyooo. Soluk alamıyorum. Pöçüm sokuluyor, kuyruk sokumum batıyor.

Nereme ne oluyo, neler olup bitiyooo, nerem ağrıyo mu ağrımiyo mu bilemedim, hem tambal (tembel) hem beyliği tutan beytambal (hayırsız) oldum haaa bal bal tam da bal bu beytamballık.”

- Teyze kayıp gitmeden ben yanına gidiyorum Coşka.
- İyi git bakalım Hani... Ne iyi yaptın gitmekle Hani
- Teyze... Ağrıdıbaşım teyze, gelinin Işıltı nerde...
- Ooff oooooof Talgak'ımın hanımı, gelinceğizim Işıltı, anasının ya-

nına yün ditmeye, ip gerip yapağı sermeye yardıma gitti, gelince ne olacak şimdi, ısıltısı sönecek gezgin çizmeli, şiir gibi, parlak ışıklı gelinimiiiiin...

- Alkış, birisi başka bir konuya geçirdi. Alkış (şükür) ...
- Oradan biri Talgak amcaya bağırıyor da o kim ki, bilemedim...
- Bilmem, ben de bilemedim. Baksana zevzek birine benzer...

Çalkala hadi koçum

Tinsel durumuna göre

Uydur hadi çalkala...

Ele ala eme göre sırası topla...

Gizegizi içine sakla...

Binmeden önce

Uslanmamış ham atı eğit

Ham (çiğ) olanı, mendile koymadan önce pişir

Ham yapmadan sunamına iyi bak

Çalkala hadi koçum

Tinsel durumuna göre

Uydur hadi çalkala...

Eşeşenboldan uzak dur

Eşeşenbel olma

Şenesekten kaç

Şenegiz ol

Şeniye duy

Sonra elalemi tomarla

Hadi betiğine uyarla koçum

Tinsel durumuna göre

Uydur hadi çalkala...

Çocuğum, emme sen bunlara da bakma...

- Zevzek adam

- Zevzek dediler emme ne zevzek ne tırlak, baya da uslu biri...

Şenebal: Şükran. Çocukların tersi peşi geldiğiniz için şenebal oldum. (şükran duyduğum)

Şeniye: Minnet.

Şenegiz: Müteşekkirdir. Bilgiler için öyle şenegizim ki anlatamam.

Eşleşenbol: Namütenahi, sonsuz, ucu bucağı ve nihayeti olmayan.

Eşleşenbel: Sınır tanımayan erotizm, ucu bucağı olmayan eşeysellik, sek (şehvet). Onların eşleşenbel evreninde boğulmak istemiyorsan uzak duracaksın onlardan.

Şenesek: Şuh.

Histeri: İstek esiri, ter iste eriyip giden.

Sırası: Zevahir, dış görünüm.

Gizegiz: İç dünyası.

Evzinmek: Yattığı ya da oturduğu yerde sağa sola dönmek. Kabına sığmamak, rahat duramamak, gereksiz yere tak yakayı karıştırmak. Telaş etmek. İçten içe kıvranmak, üzölmek, çocuk bir yerde duramamak, yaramazlık etmek, eziyet etmek, eğlenmek, uğraşmak.

EN GÜZEL BAĞIMSIZLIK DAĞINIKLIKTIR...

- Hani, betiğın bu bölümlerinde, betiğın anlatıcısı iki tarla arasında sınır olan ince tir yolda, ayazdan tir tir titrediğı günde bile tirip ata ata giden köyün titrek delisi gibi bir var bir yok olmuş.

- Bak bu pek bağışlanır gibi olmayan bir eleştiri C, okuyucu yaşamak için okur, okuyucu anlağı yazandan güçlü olandır, o çözer işi. Coşkulu Coşka.

- Ben anladım anlamasına da çetin (kıyın) anlatılmış, kısa ve kestirme diyor ki, Kulakburunboğaz amca... Sona gelen s eki sayısal çokluğu geride tutarak dağılmış çoğulluğı anlatır, çok konuda, çok yapıda, çok biçimde, (ad, eylem, ön ad anlamlarını iş, nesne, soyut, somut ayırmadan) kazandıran çoğulluktur kastedilen. Tak yerde tak sürem kezleşilebilen anlamlarını barındırır.

Ter, ters: Ters, ter sözünden çıkan bir eylem, ter sözünden, suyun tersi geri çıkışından çıkmış ancak tak nene uygulanabilirlik kazarmıştır.

Tır, tırs: Tır yokuş yamaç demektir, kim tırsmaz ki, bu tırsmak buradan tak yere tak konuya taşınarak tırsmayı yaygınlaştırır.

Ör, örs: Nörüyondan da anlaşılabilceği gibi örs örden gelir, ancak biçim biçim örs de biçim biçim ör yapılır.

Kur, kurs: Kurdan, kurmaktan, kurulumdan çıkan öğreti. Örsde bir bir ör yapmak gibi kursda bir bir kurlar işlenir kurlar geçilir.

Bur, burs: Birisinin el atması, şöyle bir dokunması, azıcık burması ile bur, burcu, buram buram kokular gelse de burnun şenlense. Buradan, burulmayla gelen, akmasa da damlayan burs, tapıyla bir yaşam sağlama değilse de kursun, örsün, dersin desteği gibi destektir.

Der, ders: Der diğer demektir, diğer deme, diğer derme, diğer derleme, diğer değerdir. Çok alanda, çok konuda derse dönüşmesi, çok diğere bakılarak değerlendirmek gerekir...

Mar, mars: Mar tortu, kayaç, çökük, yıkık ekle de ekle ve arsın kısırlığını unutmadan marsa geç.

Kar, kars: Tak biçimiyle karsız yeri günü yok gibi arısı unutmadan karsa var.

Pör, pörs: Onu da sen bul Hani, pörtletmeden...

- Ne diyeyim sana C, ne diyeyim... En iyisi ekleyeyim.

Gür, gürs, gürz: Gür demek, bol, çok, güçlü kuvvetli olarak çıkan demektir. Gürs gürz, yaraları iyileştirmekte kullanılan, güçlü etkileri olan iri yapraklı bir ot ve aynı gürlüğü bir başka yere taşıyan tapı tersi durum, öldürücü kuvvetli güçlü topuz (silah) ve 12 düzine 12x12 demektir. Çift, deste, düzine, düzine sayı gruplarının en büyüğü en güçlüsü...

Tar, tak anlamıyla kendisi bir tarzdır. Türkçede yirmi dokuz damgalı abece (damgalık) gibi yirmi dokuz anlama gelen bir sözdür, tağarı da sayarsak daha çok anlamda başörtüsünden, raf sergen, çömlek, tünək, oturak. Pek çok anlam içerir. Tarz, tarın tak konudaki çok anlamlılığını seç de seç, tak kişinin kendi si'si denilen sınırını kendi içinde belirlemesi, son çizgi ve bu sınırı tille- telle çevirdiği kendine özgü **sitil** (kap), oylum, biçem, stil ve bu tarz sitilindeki kullanımına göre çoğulluk arz eder.

Tar içindeki ağırlık ar ve arın bin bir çoğullukta sunumu arz. Arz, sunum ardan, ırdan, ıradan (karakterden) ıraz olarak varılan durumdur. Bizde ır tıpkı ar anlamımdadır. Arzın kapalı durumu ırz, doku-nulmaması saygı gösterilmesi gereken çok boyutlu namus demektir.

Ars durumunda arı, ağırlığı, utancı, acısı, eksikliği, sıkıntısı olan ars kısır kadın anlamında bunu söylemiştik.

- Konuyu ne güzel dağıttık, bırak dağınık kalsın, yaşamdaki en güzel bağımsızlık dağınıklıktır der geçeriz...

- Bişi sorucam, ağrıdı dişim nanay diyordu. Sahı ağrıyan dişe ne yapıyorduk?

- Mayalanmış arpa suyu gibi **alkın olmuş** sıvı **alkol** içine yağ katıp süreceksin.

Alkın: Sevdalı, âşık, vurgun, renksiz, cılız, zayıf, hastalıklı, yılgın.

TALGAK AMCANIN BESLEME OĞLU

Niye oldu bütün bunlar biliyor musun? Erken yazda oğlaklar yeni ayaklanmaya başladığında çocuklar yakasından çadırın yakın çevresinde otlatılır, oğlaklar bir çocuk gibi sevimli, bir o değin yaramazdırlar. Çocukların tepesine çıkmadıkları kalır oyunda. Talgak amcaların sürüden bir gün arrayla bir kaç oğlak kaybolmuş.

Talgak amca aramak üzere çıktığında, em yol alıp em kıl bükerek giderken kendi kendine söylenmiş. Kurt kaptı ellem demiş, bir daha söylenmiş keçi kurttan kurtulursa kergiden (gergedan) olur. Kergiden... Burnunun üstü bıçaklı, gözünün arası çakılı iki kerli (bıçak), çift kazançlı, **kerli** (karlı) **giden** gergedan olur... İşler kolay gitse insan olmaya gerek yok diye abartacakken, taşın başından bir oğlak sesi 'mee' diyor. Talgak amca yaklaştığında ne görsün, kaya dibindeki kurt ininde kurt yavruları ve oğlaklar. İnanılır gibi değil, oynasınlar diye anaları oğlakları canlı getirmiş. Oğlaklardan birisi, kurtulup kayanın üstüne çıkıyor, korkudan inemiyor da. Talgak amcayı görünce melemiş yavruca. Talgak amca hışır hışır sıcak suda yanmış gibi; birdenbire gelen hışım sel gibi pek hızlı, hışımla çadıra geliyor okla yayını alıp, dağda pusuya yattırıyor. Anaları gelince, alınının kabağından vuruyor. Öldürüyor, oğlaklarını kurtarmak, geri almak için. Emme kurt yavruları sarılmaz mı analarının ölü gövdesine, oynasınlar bir kuyruğunda bir kulağında yaşıyormuşcasına sonra durdular anasını emmeye... Talgak amcaya iş çıkmış, almış koltuk altına iki kurt yavrusunu düşmüş yola ardında oğlaklarla. Keçilere epiş epiş diye diye, yavruardan ikisi kurt diğerleri keçi yavrusu olmak üzere getirmiş per denilen, perden yapılmış perdeli ağıla. Oğlaklarla oynasın elleme demiş hanı olan hanımına. Yavrular köpeklerle oynaşa oynaşa birlikte büyüyüp tapı, tomarı evcilleşmişler.

Kurtlara karşı sürüyü köpeklerle birlikte koruyorlar. Çevrede "Talgak amcanın kurtları" diye ünleniyor, Şıkır şıkır kaftanlı anlı sanlı, şaman gibi şanlı adam nasıl en önce konuşulur toyda, Talgak amcanın kurtları da tak toyda en önce konuşuluyor. Koca koca besili bu kurtların, bazen kurtlukları tutar aya bakıp bir ulurlar bir ulurlar ki

sanırsın soylu bir savaşı hazırlar, köpek havlamaları yanlarında sokak kavgasına karışmış, yeni yetme ergenlerin oturmamış sesleri gibi kalır.

Bir gün Talgak amcanın besleme oğlu, kurtlara köpeklere yal götürürken, ayağı takılır düşer. Toplayıp götürmek yerine, zonklayan ayağıyla canı yana yana eve döner... Kimse de sormaz ağlayan, inleyen çocuğa görevini yaptın mı diye. İşte burada denir ya “Çocuğa iş, inan da ardından git” diye... O sabah, bunların kurtluğu tutuyor. Alışkın olduğu için sürü de kaçmıyor, bir çarpma ile açılır perden yapılma perdeler ne olacak ki, adı çit kırılır çit, emme kaçmadıktan kelli neye yarar. Keçiye rakı içirmişler, kurdun evini sormuş derler emme, koyunun keçiden ayrımı yok...

Köpekler de saldırmıyor alışkınlar. **Kah**da (sınır) bekleyen, kahpe içerden olunca kapı kilit tutmazmış derler ya, kah ne etsin. Bak bu ondan da kötü durum. Kahpe yararın da yitiminde içine katılıyor, namussuz, kendince tilkilik yapıyor. Ya bunlar “kurtlan oturur konmuşu yer, koyunlan oturur kanmışa yas eder”. Oldu, peki beynim çalışmıyor, biliyorum, kurda kuzu teslim edilmez... Biliyorum kurt ile koyun dost olmaz. Apı upu yok epsini biliyorum kurt, koyunun pahalı olduğunu bilmez. Emme ben kurtlar azman oldu, besili, yakşı oldu diye bu köpeklere yol vermedim ki, bunlar görevin başköşesinde kaldılar, aylıkları ödeniyor ayda bir iki onlar için koyun kesiliyor.

- Eee bu işler böyledir.

Bunlar bütün sürüyü darmadağın etmişler. Kuşluk vaktine doğru tak ikisi de oynaşarak çadıra geliyorlar. Ağızlarını burunlarını kan içinde gören Talgak amca okun birini bir kurda öbürünü ötekine atıp ikisini de alınının kabağından vurup öldürüyor. Oğul kurtur çeker soyuna dememişler boyna (durmaksızın). Talgak amcalar asar ardından bir yörük obasındandır. Asar ardı; yuvalak köyünün kuzey batısında bizim dedeler gibi yıllar önce terk edilmiş bir ekenektir şimdi.

TENGRİYİ İSTEYEN TENGRİST

- Tek gerçeğin doğa olduğunu bilemediğimizden oluyor bütün bunlar Coşka. Matal, halap halaplah öykü ne yazılmışsa; öğüt için, anlamdan yola çıkıp, doğru düşünmeyi öğretmek için yazılır de mi Coşka, halaplardır bir duvarın koca taşlarını birbirine bağlayan bir ülkenin koca koca kişilerini bir arada tutan, birbirine kenetleyen ulaşılmaz derinliklerden gelen bilgileri birbirine bağlayan. Çok eski halap, daha az eski matal en yeni öykü emme o öyküyü tapınmaya dönüştürünce yandın ki ne yandın. Tak bozulmaya inanma yükümlülük olur çıkar. İnanmıyor musun zılgıtı yememek, paylanmamak için bozulmuş olana, yalana, uydurmaya inanma; yoksa yükümlülüğünde kaybolur gidersin. İçine bir de bu bozulmaz afsunludur dedin mi ya da yazdın mı oldu işte, oldu da bitti alkışış. Tırnak bile gösterilmez, örtülür diyebilirler, yaşadım bunları Coşka, yaşamak için, onlar gibi, sapkınlıkları benimsemiş, öyleymiş gibi davranmamızdan Tanrı'nın yarattığı ölümsüzler yüz çevirir mi bilemem de, o güçlü sağlam inancın yokmuş gibi suçlanırsan şaşma. Binlerce yıl saçma kuralların tutsağı kalırsın, sapkınlıklarına bile inandırırılar seni Coşka. Yaşadıklarını yalnızca yaşayanlar bilir. De mi?

“Eğer bir grup, diğer bir grubun dinsiz olduğunu düşünerek din iyisi olduğunu sanıyorsa, bir sonraki grup, dinden gelecek iyileştirme neydi onu da unuttur.” De mi?

“Dışarıda yemeyenleri aç gösterirseniz, ömür boyu yalnızca kuru ekmele beslenebilen bir toplum elde edersiniz.” De mi?

Tanrı'ya yürekten inanan, dürüst ve çalışkan insanları sırf sakalını örmüyor ve yeri öpmüyor diye dinsiz ilan ettiler, bilirsin. Yalnızca sakal örüp eğilip doğrulmakla kendini üstün görüp kibirlenen ve diğerlerini beğenmeme küfürüne düşen koca bir yığın bu... İçini dışını sarmış küfü görmez, bütün gün ürmekle, üflemekle, küf üreten küfür etmekle uğraşan yığın.

Nomdan nomustan (ahlak, namus) uzaklaştı kişi, bilirsinki küfü üstünü atmakla, üstünü silmekle, görünmez kılmakla gitmez, yerleşir ve ne eğitime, ne bilime değer vermez yığın.

Dürüstlüğe yüz vermeyen bir insan yığını olup çıkar olduk, bu küfür kendi sapıklığını görmez, bir sürü onlarca çocuk kadını olan kocaya, koca bir dinlemeye dönüşür.

-Senin çok canın yanmış.

- He mi de nasıl, he mi de nasıl?

- Yaşam sana neler çekti, bana neler çekti böyle, bütün anlamları bize yıktı gibi de başkaları paysız kalmış olamaz.

- Sorumluluklarımızı yok ediyorlar, Yaradan'ın verdiği ırkıma özgü yarattığı özelliklerimize, sorumluluklarımıza yönelmeliyiz. Versek köyün bütün kız ve kadınlarını yatak odası için isteyen tüm zenginlikleri toplamış, tecim adamlar geliyor C. Nasıl bir durum bu?

- Tatmış, kudurmuştan beterdir. Verdikçe alırlar. Tapımızın vermekten caymasından başka çözüm yok.

- Kurallara saygıyı bitirdiler C. Kurallara saygısızlık yapıp batır gö-ründüler, oysa kendi kurallarını yerleştirdiler, çok alçak bunlar. Güzel şenlik ve törenlerimizi vermemeliyiz C.

Başkalarının olana saygı yok edildi, hır çıkarmadan hırsızlık içinde-ler, hırlı hırsız karıştı, dilimizi çaldırmamalıyız, dilimizi korumalıyız. Kadına çocuğa saygı yok oldu. Çocuklarımızı, kadınlarımızı kazanga-nına, ünlüsüne bile vermemeliyiz Coşka, sevmeyi bile kirletti bunlar, yok etme amacındalar.

Saklamanın çocuğu koruma değil; çocuğun, elini ayağını başını ağzını burnunu örtme olduğunu yayıyorlar, tutumluluk bitti, yatırım üretme bitti. Varsa yoksa tec ve tecim, kadını çocuğu tec yapıp tecime sundu bunlar. Üretime dönmeliyiz C.

Yaradan'ın kişiye verdiği istenç (irade) önemli gösterdikleri birine verildi. Bir kişiye kurup kurdurdular, kurup kurup kişi yığdılar, tak gruba bir baş koydular, o grubun yetileri atıldı yerine üsttekinin iste-diği yeti dışı bir iş verildi, hakanın nomsuzluğuna susuldu, kral çıplak diyen çocuk kalmadı. Varsa yoksa tecim, çocuklar tecim kubanı oldu.

Yetiler, sanat, zanaat, üretim bitirildi, yağı aldı egemenliği, verme-meliyiz Coşka, buralara ulaşmamalılar... Gövde- beden köleliğine, tin (ruh) köleliği eklendi C. Ne beden, gövde ne de tinimizi vermemeliyiz C. İnancımızı hele hele sakınmalıyız. Dinginliğimizi, dinçliğimizi, erinç gibi elde ne varsa dinlemeye çevirecekler C, uyutulacağız. Hayır demeyi

öğrenmeliyiz C. Kendileri çalıp kendileri oynayacaklar, bizi anlamasız dinleyici edecekler, göklerden gelen inancımızı sakınmalıyız C. Erlik inancından sakınmalıyız C. Tengriyi isteyen tengrist istenciyle dolmalıyız. İramıza saygımızı ırkçılık diyerek kendi ıralarının geleneklerini dayatıyorlar, kendi tanımlarına göre, bütünüyle bir ırkçı bunlar, emme buna başka ad veriyorlar, geleneklerini dinleme yapıyorlar. Binlerce yıllık bilgilerimizin içine kendi deveyi örnek alan geleneklerini sokuşturuyorlar. Yüzlerce binlerce yıl sonra kişiöğlü geliştikçe onların yanlışları da yok olur gider umudundayım.

- Belli olmaz. “Yanlış alışkanlığı yok etmek, doğruyu öğretmekten güçtür.”

-Klanlarında çocukları, tanıklı ve toplu lekeliyorlar, Tak pis işte kullanıyorlar, göreve **gayıl** olmama (razı) olasılığı yok, o zaman lekeledikleri olayı anımsatıp, bu başından geçeni, tak kişiye duyururuz deyip korku ile karışık, kalan namus kırıntısını kullanıyorlar. Klanlara çocuk vermemeliyiz, kendi soy kültürümüzün soylu davranışları içinde öğretip, büyütmeliyiz.

- Neler yaşadın böyle

- Ve neler gördüm ekle

- İnanılmaz nenler bunlar, bu çocuklara ulaşılmalı, kurtarılmalı, tinsel sağlıkları geri getirilmeli...

- Ve en önemlisi seriliğe, çabukluğa, katlı yaşama geri dönmeliyiz. Seri dediğimiz; diri, sağlıklı, dinç olup da sergenden sergene koşan seri kimseleri oturtup boncuk saydırır oldular. Hani sere dediğimiz başparmakla işaret parmağı arasındaki uzaklığı ölçü için kullanan seri ölçücüler, serelerini nasıl seri kaydırırlar da; işte bu seri kişiler boncuk saymada pek değerli oldular. Ne seri-çabuk oldu bu olaylar C. Onam (şifa) için çalışan, onların gözbağcılar ser (sihir) yapanlar diye suçladıkları, tin bilimci sağlıkçılar, işlerini nasıl peş peşe hızla yaparlar, kötü tinleri kovup kişiyi arındırırlar. Nasıl ser gibi seridir onlar. Sonuca gelirsek bu serler seriler yok oluyor, obalarda dizi dizi, o seri dizilmiş sergenler yok artık, bırak seri dizilmeyi, bir tek bile yok yere serileni, alınıp satılıyor, tecim. Kazançla yeniden alınıp satılıyor tecim.

-Çok üzölmüş olmalısın, konuşurken soluk al, sak insin üzerine...

- Yetenekli kişiler, kolay varsıllık tecime (ticarete) kayıyor. Oysa

retimsiz tecim, başkasının adamı olmaktan öteye gitmez. Ve bizdeki “iki kat yaşam” kültürü yok oluyor. retimsiz tecime yöneliyor. Hangi birine yanayım, hangi biriyle savaşayım. nce tek tek sonra toptan ağlarına dşuyorlar C. Biz de önce tek tek sonra toptan vermeyeceğiz C. alışkanlığı artıralım C. De mi?

Neden yazarlar neden bozarlar bilmem ki, demeyeceğiz C, o değin belli ki, önce kltr, sonra kişi, sonra ülke ele geçecek Coşka. Emme yle kolay olmayacak. Bilirsin, doğa kendinden alınanı nasıl geri alır. Doğaya ve doğanın diline saygısızlık, doğanın kendini yok etmesine ve yeniden, tezden; teze toprak verir ve doğaya saygıya Trklğne Türkçene dönersin. Ben alıştım Türkçe unutulmasın diye açıklayarak konuşmaya. Bunu sen bilmiyorsun diye yapmıyorum, kendimi alıştırmak, kendime görev vermek için yapıyorum. Biliyorsun de mi? Üretim ve tecim ayrılmaz ikilidir. Dil için de böyle C. Dilimizi yaşatalım C, o bir din. Hani imece yaparız da, **hoz** denilen, boş taşlık alanlara hankı **kol** kimin kolu demeden **kolhoz** el atar da, koca bir dil içinde koca bir din saklanır ya. **Tımı** tımbırı bir olur da ağır (ar), yüksek, dipte bilem demeden, **yaptım** der bitirir ya. Bir **tim** ıkar yola da **gittim** gördüm çözdüm der gelir ya. Tim ile tım ile bütün **arları tımar** eder geliriz ya. Türkçe kendi kolhozunu kurmuştur, pek çok kol olsa da tek bir kolhoz olmuştur.

- Biliyorsun Hani, Yaradan ne yapıyor, bendeki kusuru doğaya yazıp bana okutuyor demeli o kusuru karşımıza çıkartıyor; kişi, yıldı, bce börtü, bun, evre, bilmem ne. Oku ve kendine çeki düzen ver diye, biz ne yapıyoruz, kendimizdeki kf karşıda yazılı görünce, başlıyoruz örmeye, hav hav deyip havaya küfür etmeye. Kurdun ulumasıyla köpeğin havlaması bir mi, kurt soyuna lider ne der köpek iyesine köle ne der. Bu iş uzar gider, havlama havayadır. Sen güvensizliği kur sonra birçok köpek bul, havlasın havaya... Kişi yaradılışındaki kf gördüğü anda bilecek ki/kim bu kf kendinde olan kf ve örmek yerine küfür etmek yerine kendini düzeltecek. Unutmamak gerek, kişi yalnızca kendini düzeltebilir, diğerini yalana iter. Emme bu tüm kişiler uyguladığında işe yarayacak. Bu da ne demek? Kişiglunda sonuç, topu tapı bir kişi gibi anlam bulacak. Yeryüzünün tomarında aynı tin temizliğine ulaşmak amaç olmalı. Bir mezgilde ki atalarımız dönemine dönmeliyiz, tak

kişi kendi köyüne, o ışığı yeniden bulmalıyız, klanlarda karmakarışık toplanmamalıyız. O ışıklı günler ne güzeldi. “Bütün insanlık bizim çocuğumuzdu, onu ak sütünle büyüttüğün çocuklardan ayırmaz, öyle korurdun. Gizli simge orada o günlerde o nomda o turda ve Türklerin o yolunda...” Tak kadına bir koca, tak erkeğe bir kadın bulmadan, tak kişinin karnı doymadan, tekil göçler durdurulmadan bu küfür durmaz... Ahh Hani, öyle yerler var ki; “tak kişi aynı eşit temizlik aşamasına gelmeden eşitlik/tüzlük sağlanmaz” sözünü, **bilisizle** (cahil) bilgenin oyu (düşüncesi) eşit anlıyor, dürüst ile yalancının oyu bir anlıyor. Ve bunlar bilisiz ve yalancı erkeği, dürüst ve bilge kadından bile üstün görüp onun tanıklığını saymayacak değin işi ileri götürüyor. Bakma öyle gözlerini belerterek. Gördüm de söylüyorum bunları. Yetmedi bunlar bilisiz bir bilgemi yaratıp bilisizleri ona bağlıyor, o bilisiz bilgemi bilisiz kitleyi kapatıp eşit kölelik hakları vererek, gerçek bilim adamı ve bilgelere değin kışkırtıyor, o değin ileri gidiyorlar ki, kendilerine dışarıdakiler bilgisiz bilisiz göstertilip, kendilerinin ise tak neni bilen kibri edinmeleri sağlanıyor... Geldik mi. “Dışarıda göz hakkı geçmesin diye yemeyenleri aç gösterirseniz, ömür boyu yalnızca kuru ekmekle beslenebilen bir toplum elde edersiniz.” Anladın mı nasıl oluyor da küflü insanlar küfür içinde kalıp; kendilerini nomlu, başkalarını dinsiz sanıyor. Başkalarını dinsiz sanana tutulan ayna ne diyor, kimi gösteriyor. Doğa nasıl bir tansık iyesi, şu insanlık, şu güzellik şu maturluk şu dinlendirici turkuvaz gök kabbe ne gizlere gebe... Okuyabilene...

- Aşk betiği yaz Hani.

- Sorarsan eğer, önce Tanrı vergisi olan, soy aşkı, bunun seçimi yok. Tanrı'ya inanmak değin gerçek bu, kendinle barışık olmanın ilk koşulu bu, seçimlik aşklar bunun sonrasındadır. Bir diye, ilk diye başlaması seni yanıltmasın, ilk ve tek aşkım, biricik ışkım, gözümün ışığı, bağrımın köşesi, gönlümün güneşi.

- Aaa bak, benimle evlenecek...

KARANLIĞIN YÜRÜYENİNDEN, AYDINLIĞIN KÖTÜRÜMÜ İYİDİR

- Hadi Coşka yavaşça biraz ıldam kat. Hadi tez ol Coşka, deh de, deeeehh. “Karanlığın yürüyeninden, aydınlığın kötürümü iyidir”. Yetişelim gün karanlığa batmadan, gecenin ışığı çökmeden varalım varacağımız yere.

- Sensiz günlerimin ayazını, sen nereden bileceksin ki? Yaz gelmeden açmış çiçekleri kırağı vurur gibi, soğuk vururdu yüreğimi... Başa dönelim Hani... Yanlışımı gece bilelim. Ahhh, ah! ‘Karanlıkta görünmeyen kusur, aydınlıkta niye ah çektirir,’ kötü günün ahlarını, günün güneşin Gün Han’ın tüm sürgitlerde gördüğü ahları, bizim için gece örtün, gece örtün kusurumuzu Hani. Güneşten gelen ışık ısıtsın bizi, güneşin ışığı ile pişen aşlar beslesin bizi, Yaradan’ın iki çarpışan ışığından çıkan aşkı, şimşeği çarpsın bizi. Başa dönelim Hani...

- ... Başa döndük Coşka, başa. Yıllardan kelli damardaki kana “ca” açan kancar ve caya (çuvala) konulan ölü! Niçin, kim, kimler... Başa döndük.

- ... Kişioğlu, doğruyu bulamaz Hani. Yaşam biter o sürem. Gelişmek için dünün eksik ya da yanlış olması gerekiyor ve onun düzeltilmesi gerekiyor. Arkın yılın, bildirdan iyi ve gelişkin olması gerekiyor.

- Yaşanmış onca nene ne oluyor, neden değişmiyoruz?

- Öyle ki bütüne çalışmayan sonunda onsuz kalır. Arkadan vurarı kimin doğurduğu çok mu önemli? Arkadan vuran olmayacak biçimde tak kişinin yetisine, yeteneğine göre yeterli iş, aş, arkadaş vereceksin, bütüne çalışmayan sonunda donsuz kalır (aç kalır). Donunu ha paçandan çekip çıkarmışlar, ha uçkurundan, çok mu önemli?

- Ne yapıp edip, mutluluk bütünü, bir gülen yüzler topluluğu oluşturmaliyız C.

- Deneyim devam ediyor. Yeni yaşanacaklar önümüze konuluyor. Yaşanmış onca nen gibi... Biliyor musun DİM yeni bir klan kuruyor, başına umulmadık birini, Kutu put yapanlardan, onların kavminden bir adamı getiriyor, Şu hiçbir yerde barınamamış adamı. Ne dersin? Yardımcısı da kim biliyor musun? GBM’deki eski klan başı, senin

Amorf dediğin aygırın, kovulan güveyi. Kim ve nereli olduğu belli değil, sokaktan gelmiş bir adam. Kimi kimsesi yok. Deneyim devam etmiyor mu? Ne dersin yoksa o güzelim DİM'i bölmeyi başardılar mı? Yeni yöneticiler yazıksız, arı duru insanlar. Bölünmüşlüğü iyi örtmüyorlar mı?

- Vayyy! C, tak kişiye eşit uzaklık, tak kişiye sevgi, bilgi demek bu... Birilerine öfke kapısı açıldı yine de. Asıl kavmi, asal kavmi kışkırtacaklar; var olan dini geleneklere inananları, Yaradan'a yürekte tapınanları kışkırtacaklar... Kutu put yapanlar sizi küçümsüyorlar, değersizleştirip, yok ediyorlar diyecekler! Sevgisiz söylem üzerinden oluşturulmuş sağlıklı birlik. Büyüklerin tap büyük kalmak için buldukları yol. Putla savaştırıp sizi kendilerine katacaklar. Anlamadın de mi, ben de anlamadım. 'Yel eser de yelkenle dolmaz mı, gök tüslü gök deniz...' **İnsan** üzerine indirilmiş **san** değil midir insanı titreten.' Bundan kellisi; dalın, **titreten** san (titr) bulanı, sandala çekme oyunu saydırmacasıdır.

Ayı beni korkuttu
Kulağını sarkıttı
Andala mandala
Çek şunu Sandala

Hani el ele tutuşmuş, ayaküstü duran çam yarmalarından bar yaparız da göletler oluştururuz ya, hani çamlardan biri kopar da sular gürültülü bir şekilde yayılır ya, hah işte öylesine saldı Coşka soluğunu da bar açıldı sandım ya... Engel yıkıldı sandım ha!

- Desene klan kışlarını (başkan) yöneten, kimsenin bilmediği görmediği o, Gömü Merkezi Birlik iş başında. Ben de senin gibi düşünmeye başladım Hani. Bilinmeyen bir karıştırıcı, kap gibi koca kaşık, kapça var. Kaynayan pekmezin, pişen etin üstünde oluşan köpükten kefalacağı yerde, karıştıran, yok eden bir nen. Bitmez tükenmez kapça hani şu anayı anne diye inceltenleri kepçe dediği. Oysa bunlar ayrı nenler. Yir yirilme, yirik; yır yırtılma, yırtık; yar yarılma, yarık; bunlar büyüklük, çabukluk, kalınlık ayrımıyla birçok bilgi verir. Elde edeceğimiz diye insanlığı bozacaklar bu gidişle...

Olanı sürekli bozma, bulandırma içinde, kapça kapça, kepçe kepçe eksilme yaşıyoruz. Tak yer toz duman, nereye gittiğini anlamadığım bir yolda ilerliyoruz. Ve bunlar tak mezigil, bağlantıları bilinmez, bildikleri görünmez, bilinmez yol üzerinden kaçmaya hazır ve o bağlantılar bizim yolun üzerinde, altında, sağında, solunda, kuzeyinde, güneyinde, daha söyleyeyim mi ha, doğusunda, batısında, içinde, dışında. Morunda, sarısında... Kimin eli kimin ülkesinde, kimin kavminde, klanında belli değil. Anlamıyorlar bu bol keseden caba/bahşış niye dağıtılır. “Cabadan çalarak elde edilen üretilmeden edinilmiş ürün kepçe ile değil caba ile verilir.” Niye har vurup harman savururcasına dağıtılır, düşünsene. Edin nine bedin nine, suya düşmüş kadın nine, yaşam bir oyun alanı emme oyunu düzgün oynayacaksın de mi, yine de...

Şu aş pişirdiğin güveç de denilen, toprak kap “caba” ile em de (hem de), dağıtan niye dağıtır sence. Anlasana düğün değil bayram değil, yağ töreni değil, ya eniştem beni niye öptü deyip ikirciklensene... En i iş, te billa bu, başka bir yolu yok aldatmanın diyenlerin, çayıt **avetin**-den (bahşış), çayıt elinden, soyu kurtarmanın yolu, soyu zebil yoksul bırakmamaktan, üretmekten, bilimden geçer Akmaya'nın soyundan Karanar adlı deveden, çok daha büyük dev gibi güçlü bir devlet olacak ki avıllarda (köylerde) buna, Karanar'ın yıkımına yol vermeyecek.

- İne mine ucu dine... En iş bileni, te aklı en, yan cebime koy olanı enişte alacaksın... Enişte endir yokuşta bindir...

- Dalgaya vurma, şenliğe dökme, oyun eğlence sonra... Offf ya...

- Desene yine aşınıyoruz . Aynı döngünün, aynı oyun eğlencenin, bir yolculuğuna daha mı tanık olacağız. Neden oluyor bütün bunlar, bunca çırpınmaya, emeğe karşın, neden okunacak betik sürekli Türkler oluyor?

- Başarma nedir? Çırpınma ve emek var yalnızca. Bulduğumuz, bildiğimiz, başardığımız, göklerin üst katmanlarına gidiyor. Varsıllığımızı, altınımızı, yeşil tüslü yeşim taşımızı bile götüremiyoruz, emme bulduğumuz, bildiğimiz, başardığımız yedi kat göklere doğru yol alıyor. Bulan, bilen, başaran da üst boyutlardaki yerini alıyor. Yoksa insan bu değin çırpınır mı, bu değin koşuşturur mu şu yaşamda? Var, hücrelerimiz bir bildiği var. Onca bilgin, uzman, ussalman, onamcı, atasagun ölüp gidiyor, onların yerini alacak seçilmişleri bekleyip duruyoruz.

Tak kez baştan alıyoruz, tak kez yeniden başlıyoruz. Burası, göklerin göğertisi, bizler de yeşilgenleriz, bağçaganlarız, yeraltının tavanı, yerüstünün tabanı otlakların iyesisiz. Göklerin gök tüşüyle yerlerin yeşil tüşünü karıştıran turkuvaz avarganlarız, manavlar, yerleşikler, Yörükler, işliyor; Tahtacılar, Türkmenler, kök kültürü aynı olanlar... Nörüyolar deme, nişliyolar deme, tapı ilmik ilmek çalışıyor. Biz de biz de katılmalıyız, evrenin dilini kullanıp, evrene betik olmak kolay değil. Öyle değil mi ha! Ne dersin?

Biz yeşilgenler, biz avarganlar
Göklerin göğertisinde işciyiz...
İşleriz çapa ile yeşilliği,
Sularız meyve ile sebzeyi,
Üretimin ödülünü,
Yılıklarımızla paylaşırsız besbelli.
Gizi örten sır, ya da parıltılı sır...
Paylaşmak mı ha, ne dersin?
- Ne diyeceğim, bir yerlerde okuduğum bir matalı diyeceğim.

İSLİ TAN SÜRECİNDE BULDUN MU KÖPRÜDEN DÜŞEN İSTANBULU?

Bir kıral ölür; sağlığında, ölüsüyle neler neler gömüleceğini eşiyle, eşdeğeriyle belirleyip ant içmiş, eşant (vasiyet) etmiştir de onunla neler neler, kimler kimler gömülür... Öldüğünün ayırdımına vardığında, elinde bir yuluk çanta olan Tanrı ile kendini yüz yüze bulur. Tanrı ile kıral arasında şöyle bir angeme (sohbet) geçer.

Tanrı: Haydi oğul gidiyoruz

Kıral: Bu değin erken mi? Bir sürü işim kaldı...

Tanrı: Bitti onlar.

Kıral: O çantada ne var?

Tanrı: Senin olanlar!

Kıral: Benim olanlar mı? Yani yasalgalarım, buyumlarım, görgöçlerim mi (eşyalarım)? Giysilerim (eğnilerim)... Param...

Tanrı: Onlar senin değildi, onlar yeryüzünüdü. Kıran girmesinin ardından edindiğiniz kıranardında (mezarlıkda) kaldılar. Senin, kendin için yaptırdığın, benden olandan kalan be! dediğiniz dışkı var ya boş, bitmiş, yok olan; işte o çıktının törü. Kutsal gömütlerin önemini yok etmek için; tür tür yalan be'leri topladığınız türbe var ya, hah hani bet (pek) çok yaptığınız, bazılarının içi boş olan, bunu bilenlerin betinin benzinin attığı; emme, inanmıyor musun, inançsız mısın sorularından kaçıp sustuğu sinlerde, kıranardı türbelerde kalır onlar. Seninkilerde o yirmi dört metre uzunluklu sıriklar diktirdiğin kaba girmiş irdelenecek ıranda, o ağırlığından sızan irdelenecek arda, güzel, uykulu kabirde kaldı...

Kıral: Anılarım n'olacak?

Tanrı: Hayır. Onlar zamanın, süremin, tüm evrenin kullanımına sunulmuş bilgilerdir. Biliyorsun, ölünün kırkınıcı günü verdiği hayırla, çevre kuşağı erişilmez evrenin sınırlarını aşıp sonsuzluğun olan anılar, yazdığın kurgular, öyküler matallar, yaşamın izleri, imleri, biriken hayırdan aldığı gerçeklerdir. Yaşanmamış hiçbir neni kurgulayamazsın. Yaşam deneyimler bütünüdür, böylece size çok ırak ileri süremlere varabilir ilgeri, ilgeri kendi süreminize getirebilirsiniz hayırları. İsterseniz bulunduğunuz süremden geri geri de gidebilirsiniz. İster geri ister ileri ırlardan yırları duyabilir, ırak kırlardan kıralları işitebilir, ırdan aldığı hay senin hayalindir. İrdan aldığı hay Tanrı'nın sana armağanıdır. Bu hay ister iyi dilek, sevinç, ister kaygı; ister bir haygelik (habar), ister bir hücum, ister bir çaba, gayret olsun, yeter ki ırdan aldığı hay hayal hayır olsun der. "Hayır o değil," demek haya, hayıra, hayra uygun değil demek, hayırı aramak demektir. Bu kurala uyduysan bu tel aş ne, tel aş hiç uygun değil, aşı tele çeviren Erlik tinlilerden uzak durduysan onların tel aş şaşırtmacasına düşmemişsindir umarım. Can telaşa düşmemeli canhıraş yaşamı seçmemeli. Hırlayarak yenmez aş. At verdik, ataş verdik, ata verdik, aş verdik. Tap kişi erkeden gelen erk elinde, ırdan gelen ırk denilen uğuru urazı gözelerinde (hücrelerinde) doğar. Tap kişi ırdan gelen azıkiyla, ırasıyla (karakteriyle), azk elinde doğar. Görüyordun yerler göğerti, gökler yıldız dolu. Bilirdiniz, al güneş-te,

koyaş-ta, çovaş-ta atanız, ataşınız, ıskı ile, ısk içinde aşk ile bekler sizi. Düşününce bulmanız, okuyunca düşündüklerinizi bilmeniz, dinleyince düşündüklerinizi, okuduklarınızı, bildiklerinizi sorgulamanız için donattık sizi. Yer gök donak ile donatıldı sizin için. Yoksa, Erlik'in par par parlayan donaklarına mı kandın ha? Bu Erlik telaşı ne... Seni, "Erlik'in par par parlayan paralarına kanma," diyerek varını yoğunu kaptıranlardan mı oldun yoksa? Hadi gel, gel hadi. Gök (yaratılan gökler) ile göğertinin yeşilinden (yaratılan canlılık örgüsü sinmeri, bitkiler vb.) ne değin beslendin, ne değin turkuvaz oldun, gel bakalım...

Kıral: Yeteneklerim n'oldu?

Tanrı: Hayır. Onlar koşulların. İslî tan sürecinde buldun mu köprüden düşen İstanbul'u, gel bakalım, belki sisten görememiştir. Belki aramamıştır. Önemli olan o yetileri kullandın mı, cabaladın mı boşa ya da doluya emek verdin mi, süs için vermemiştim sana emme, onlar orada harcanacaktı can. Buraya getirilmez onlar. Gel bakalım. Aynada görüldüğün gibi olabildin mi?

Sözünde durabildin mi, yeti orda, avucunun içinde dururken ne yaptın, gel bakalım. "Alıç yeyip, palamut sıçma," diye babanın diline söyleyip durdum, senin kulaklarına da duydun mu, dinledin mi, işittin mi bir bakalım gel.

Kıral: Arkadaşlarım ve soyköküm?

Tanrı: Hayır oğul. Onlar yürüdüğü yola ait, seninle aynı yolda yürüdüler diye senin mi oldular? Yoksam kadını kıranardında (kabirde) koynuna yatırtanlardan mısın? Gel gel tak kavme bulaştırdınız onu da bazı hunklar hemen döndürdüler hanlarını, hakanlarını, kırallarını... Olmadı indirdiler aşağı, attan arabadan tahttan düşürmezsen kıralını, doğruyu bulamaz, tünelgesindeki tar da, tarz tarz tünelerinde yürür... Kurulanı denetleyeceksin ki, benim adımları kullanarak kuranlardan uzak kalınacak. Benim işim sizi büyüttürmektir... Düşünmeyi niye verdim bir düşünsene...

Kıral: Kadını ve çocuklarımı nasıl başka yolun olur?

Tanrı: Tak nen yolda yürüyen yolcudur. Onlar senin yüreğinde olanlardır can. Gel hadi, yürümenin sırrına erenlerden misin, yürürken bana gelenlerden misin, yürüyerek bağ, ileti kurup ah çekenlerden misin, il ve ah benim seçilmişlerimdir, tak kişiye açık kapımdır. İlah. Gel

bakalım yürüme yoluyla bana tapşıranlardan mısın, yürümeyi yükünç (namaz) edinip, dilini ve düşüncesini susturabilenlerden misin, susturup benden alanlardan mısın, gel bakalım, hadi gel. Onlar yüreğinin dedim, niye üzüldün, bu çok iyi değil mi, tak an onlarlasın demek bu. Bazılarını yüreğine alır, onlarla ısınırsın, onlar uzakta olsa, ırakdan ırgalarlar seni erke gönderirler onam (şifa) verirler, sen de onlara... Onlar senin de içinde bulunduğun örkendir (ağdır), senin de içinde bulunduğun örkene ait sinmerdir (zincirdir), onların tak biri, örkene ve sinmere iye birer sindir. Sin içi boş sabun köpüğüdür, içini ben bilirim. Sin kabirdir, benden geleni bana verdiğin. Onu ben görürüm. Sin, sindiğin sinip saklandığın, sinsi sinsi, ona buna sığdığın (kötülük) oylumundur. Sin geri geldiğinde neler olur gel bakalım, bir bakalım.

Kıral: O sürem bendenim, gövdem olmalı?

Tanrı: Hayır hayır. Bedenin toprağın, sen o gezen toprağın malısın (yürüyen canlı). Tak gövde oradan ayrılrsa binlerce yıl sonra ne olur bilir misin, şu kuru gezegenlere döner biter yaşam, yediğin bile gübre olurken sen neden kemre olmak istemezsin? İlah olamayınca kendini ilah ilan ettin ha. Senin ilanın o ildeki bir andır. Oysa benimle iletişim kurduğun bir an olacaktı, yer olan nesnel, özdek il ile, ilhamın iletinin ili başka nenler can... Sen böyle olunca, babana dilini kullandım da söyledim kulağına, Alçak eşşeğe ardılması kolay olur. Dedim, sen öyle, alçak işleri, kolay diye seçme diye, alçak eşşeğe binmekle kendini bir nen sanıp oyalanma diye, kolayla yetinme diye, dedim de ne oldu, sen yüksek eşek, binilmez eşek olmak için yalan uydurmayı, ilah olmayı seçtin. Gel bakalım söylenmemesi gerekeni söyleyen, boşboğazlık ettin mi, arka (ard) ayağınla kulağını kaşıdın mı, gel bakalım.

Kıral: O sürem kesinlikle tinim olmalı!

Tanrı: Üzücü bir yanlış yapıyorsun oğul. Tinin bana ait. O büyüme-yi, gelişmeyi, yücelmeyi, o tinsel deneyimleri bana nasıl getiriyorsun sanıyorsun? Gel bakalım, sevenlerden mi oldun, yoksa atımın öleceğini bilsem acı soğana değiştirdim diyenlerden mi? Belki de adam kayıracığım diye, inanç ayıracağım diye atın önüne et, köpeğin önüne ot döküp de kocaman bir yurdu geriye senden de geriye düşürdün. Gel

bakalım, ‘ak köpeğin koyun pazarına zararı olur dedin de, bilimle mi, yoksa kılıkla mı yönettin’ ülkeni?

Kıral gözlerinde yaşlar ve yüreğinde korkuyla yuluk çantayı Tanrı’nın elinden alıp açtı... BOŞTU! Yüreği kırık, gözyaşları yanaklarından akarak Tanrı’ya sordu...

Kıral: Hiçbir nene iye değil miyim?

Tanrı: Doğru. Asla bir nene iye değildin.

Kıral: O halde, benim olan ne vardı?

Tanrı: Anlar. Yaşadığın anlar senindi. Yaşam yalnızca bir andır.

Hadi, de bakalım buradan hunkuna (halkına), bunu ancak seviyorsan yapabilirsin, biliyorsun de mi?

Şöyle de:

“İyi insanlar uçmaga gider,” demek doğru değildir, “İyi insanlar nereye giderse orası uçmag olur!” diyeceksin.

- Coşka, birlikte, tümümüz birlikte gidemez miyiz, göklere. O değin götürmek istediğim sevdiğim var ki!

- İyi ve doğruya ulaşmak için tak kişinin çabalaması gerek, Su almak için kuyuya salladığın kova suya değince, şöyle bir ipi çevirip, kovaya suyu girdirmenin bile ussalmanı var, kimi uğraşır durur kovaya su girsın diye. Tak nen deneyim, tak nen çalışkanlık, budur üretmeye ve devrilmez zenginliğe giden yol. Üretmeden kazanmaya alıştıran ülkeler, üretenlerin tüketicisi olurlar. İki birden başarılımalı, değil mi. Bilimsiz ilim eksiktir. Bilime tüketici ilim nedir ki, aldatılmışlıktan gayrı.

Kullanılmak üzere boş oturanlar, yakarı durumunda, yükünç/namaz durumunda kalmamalı Hani. Tapımız birlikte gitmek için gönüller bir ve çalışkan olmalı. Gönüllerin çalışkanlığı eksik kişi olmamalı. Yaman bir çelişki değil mi? Emme ikisi de başarılıabilir. Hem tak kişi bir başkası için gönüllü hem de hiç kimsenin bu gönüllülüğe gereksinimi olmaması gibi. Tak kişi için biylemek (dans etmek) vardır. Tanrıların damgasından, notalarından, navasından, o ezgiyi yaratmalıyız. İnsan önce bu biyle kendi sayaklığını (olmuşluğunu) kazanmalı. Hiçbir köy, klan ya da ülke kullanılabilecek hiçbir oğul (evlat) bırakmamalı bu amorfların, bu **nobran**ların (cahil) eline, bunlar ong (sağlamlık) ile

dengelenmelidir. Yoksa torf olur bilinen. (Torf :Su birikmesi sonucu havasızlıktan çürüyen bitki.)

Tanrıların tüslerinden sonsuz olam (bediz), damgalarından, nava-larından sonsuz ezgi, yumuşacık yumuş ağaçlarından sonsuz yontu yapılabilirken, neden amorf klanlara kendilerini kullandırır insanlar. Onların biyelerini, kıpırtılarını, kıpraşlarını bulmalarına yardımcı olma-lıyız, Hani. En iyi konuşan, en iyi koşan, en iyi gülen, en iyi at binen, tak kişinin en iyi yaptığı bir biylemesi (dans etmesi) vardır. Bunu bulmalarına yardımcı olmalıyız.

- Coşka, onamcılık, atasagunluk yanında, DİM çocuklarına en iyi yaptıkları biylemeyi bulduruyorum. Deme okuma, deme yazma, deyiş gibi yaşama, hunkal (heykel), ezgi yapma, nava okuma, ezgiye dambıdı dizem ile eşlik etme, sunuculuk, öykü yazma, biyleme, güzel yazı yazma, organizasyon yapma, hislerin, sezgilerin geliştirilmesi, işaretlerin, ardaların bulunması, daha nice beceriler tapını yapıyoruz ve DİM'de sorun yok. Kaza yapan tap (hep) sen olmuyorsun ki, gelip başkası sana çarpıyor.

- Hani bak! Şunu aklına bir kere daha yaz. Bütünün izmet (zayıf) bölümlerine hizmet etmeyen, parçayı kurtaramaz, paçasını da. Bu bir evren kuralı. Şu gök kabbeye bak, şu güneş bir yok olsa halimiz ne olur. Tak nen, topumuz birbirimize bağlıyız. Kendimizi mutlu eden, sağlıklı işler yapmamız, erilecek, varılacak ilk erek, emme son erek de o. Sağlıklı, mutlu iş yapmayan bir kişi, bir klan bile kalmaması. Bu olası. Yanımızdakini kendimize benzetmekten cayıp, onun içine konulmuş olan tanrısal özdeki, **biyi** (dans, döngü), ezgiyi bulmasına yardımcı olmak, kendi olmuşluğuna ulaşmasına katkıda bulunmak. Basit bir yol bu, anlayış içeren anlatış ve “çok güzel” dedirten saygı; bu onun da kendini bulması sonrası anlayış kazanmasına ve başkasının içinde olan nava eşliğinde ki tanrısal biyie saygı duymasına ve kendine benzetmeye çalışmamasına yarayacak. Çok renkli şölen gibi bir yaşama kavuşacağız. Tanrılar bize daha çok konuk gelecek, ölülerimizle gelip gitmenin ötesinde, bazıları evini buraya taşıyacak. Şu sonsuz evrene örnek olacağız. Yedi kat göklerin yönetimindeki klanlarda söz iyesi olacağız. Tapımız birlikte burada kalma nomunu kazanacağız. Tek tek göç etmekten kurtulacağız, toplu yükselişler için birbirimizi tinen

besleyeceğiz. Tapımız birlikte dememiş miydin Hani. Düşünebiliyor musun şu ulaştığımız saygınlığı, doğruluğu, hayali bile güzel değil mi?

Dokunmamalıyız kimsenin tanrısal yaratılışındaki keşif yolculuğuna Hani. Tanrıların işine ne çok karışır olduk, bizim gibi ol, bizim gibi ol dememeliyiz... Kendimize, grubumuza benzetmemeliyiz ki o kişi özündeki tanrısal yolunu şaşırıp, kullanılmayı bekleyen uyuşuk tinli, tinpir şaşkınlara dönmesin.

- Kırk yılda bir konuşursun emme, seçilmiş gibi konuşursun. Ne güzel, konuşabildiğin biri ile olmak. Ne güzel, olacağımızı kendimiz seçmek.

Mırmır edip durmaktan beni kurtaran mırı kırıklığımı düzelden, mır almama yardım eden; kızıla gök katıp mor olmamı, mor tüsün (renk) sadık inançlı sıcak, onam veren, doyurucu mor ı ışık erkesini aldığım, moral desteğim benim, tinsel gücün tüsü, tanrısal gücün tüsü mor eksik olmasın üzerinden, tak sürem al moru, al moru Coşka'm. Tanrılar seni bana bağışladı ya, ömrümü Tanrıların yarattığı insanlar için, mora ulaşacak düşünsel gücü bulmaları için, moral desteğe adayabilirim. Tanrılar seni yitirme üzüntüsünü bana verdiklerinde nerden bilebilirdim bunun içinde tansıklar gizli olduğunu. Bilmemek ne güzel, sence de öyle değil mi, bilmemek düşünmek demek? Dibine dek, evreninin son sınırına dek, ölümünün eşğine dek yaşıyorsun. İmge değil, gölge değil bu, bilmediğin dünyayı gerçek sanıyorsun, gerçeği görüyorsun. Öyle değil mi?

- Evet Hani sunulmuş sundurmadaki hayatı yaşayacaksın... Sana verilmiş, içine konulmuş tanrısal özü, son noktaya dek taşıyıp, aldığın Tanrı'ya aldığını tapşıracaksın, hem de aldığından daha gelişkin olarak, niye gelişkin? Biliyorsun, o sana tom (tohum) olarak verildi, o tomun ayırımına varabildinse, açabildinse; o tom sürgün verdiyse, çiçek açtıysa, ve tekrar tom verdiyse, işte o tohum senin Hani, anlıyor musun? O sürem başka bir yerdeyiz Hani. Tanrılara daha uygun biri olarak, Tanrı'ya daha yakın bir yerde. Gerisi sözcüklerle anlatılamıyor Hani...

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

ÇİBAN ÇAKMA

- Hadi Coşka yavaşa biraz ıldam kat. Hadi tez ol Coşka, deh de, deeeehh. Tak nen, yerinde ve süreminde Coşka...

Dut gövdesinde oğul salan arıdan

Ağustosta ekilen darıdan

Erinden kelli kalkan hanımdan

Hayır gelmez.

- Yıldızlar, gökte dursa da güzel, yok olmasın yeter. En güzel benim arım, en güzel benim darım, en güzel benim hanımım, kadını, ay ışığım... Başımı ellerinle okşa yeter, benim yıldızım sensin, ışığın bana ulaşsın yeter. Işığım ışığına karışsın ahlarım aşk olsun. Aşım, kesişen ışıktan doğan, yaratıcı gücün kaynağı ışık olsun... 'Yanlışlar okundukça, doğrular değişiyor...' Oysa sevmek, tek sevgili, nasıl değiştirir yaşanan yeri ve gerçeği. Oku beni ey sevgili. Sevmek denilen sanatı oku, Coşka'nı oku...

- Bellisin abla; erken işlerin esen ola.

- Hani sana seslendiler.

- Aaa esen olsun...

- Oy oy oy Bellisin, sen misin yavrum? Kişi sıkışmadan Hızır yetişmezmiş. Kişi bunalmadan Umay dokunmazmış. Çocuğumu tak yerini çiban basıyor, biri batıyor biri çıkıyor ve bitmiyor. Ben de seni bulacaktım Bellisin kız.

"Döl" almak üzere erken baharda yaylaya çıktığımızda çiban çıkmaya başladı ve sönmedi gitti. Sabah kalktığımızda el yüz yıkamak çocuklar için en büyük işkence, yayla çok soğuk ayaz tokat gibi. Çocuklara acıyan dedeler "De hadi bu günnük yümeyivesinler," diyor. "Onların yüzünü Umay yıkamıştır," diyerek çocuklara arka çıkıyor. Dede bilmez mi, çocuklar dereye çok yaklaşmasınlar da boğulan olmasın diye köpüren sularda boğulmuş çocuk düşünde azgın köpüren dereye düşmüş buz gibi suda çırpınırken uyanan çocuğa yüz yıkatıp da düşünüyü hatırlatmak, bu ne acımasızlıktır. Emme ebeler "Eşşek gadar oldular. Ağızlarına töbosun Erlik tini sıçmıştır bunların. Gidin 'git dalgalan' dereden elinizi yüzünüzü yıkayın. Gözüm görmesi," dese de,

dededen yüz bulmuş çocuklar, bakalım 'git dalgalan' dereye gidiyorlar mı, gitseler, ıvıç soğuk suda ne değin yıkıyorlar. Yıkanmak desen mayıs ortalarına değin gövdelerine su değdirmekten kaçıyorlar. Davarla iç içesin. Üst baş, tertemiz olmadığı gibi; ten(gövde) termeden geçilmiyor, ekilmiş, sam saman, demirevi, temriye, karayosunu yığını gibi, hangi adını bilersen kabarık kabarık deri. Bir yer çizilirse iltihap kapıyor ya da elimizde yüzümüzde yara (çıban) çıkıyor ve bir türlü iyileşmiyor. Bu durumda çözüm çıban çakılması, yara çakılmasına kalıyor işte. Bu yüzden seni bulacaktım Bellisin kız. Köyümüz şuracıkta, "Gasdana köyü..."

- Çok mu güleç konuşur Gasdana köylüleri?

- ...

- Peki, gömütlüğe gidelim, hadi, bilirsin çivimiz, usturamız belimizde kuşağımızdadır.

- Adı ne çocuğun?

- Batıray Han.

- Baba adı?

- Atuan Ata, Atan Ata.

- Ana adı?

- Şenem Katun.

- ...

Gel yavrum şu ardıc ağacının dibine dikel

Daya sırtını, göksel ağacın kalın kabuklarına.

Siz tanıklar ellerinizdeki taşları birbirine vurarak

Dönün ağacın ve bizim dolayımızda...

Ne iyi ettim (niyet ettim),

Şenem Katun'dan doğan

Atuan Atan'dan olan

Batıray Han'ın çıbanını çakmakla... Alaş.

Ne iyi ettim

Yaradan sanki kuranda

Ordusunu evrene sürende,

Yeryüzüne kişiöğlü ve çıban sürücü tinler sürülende

Çıbanı getiren tinin,

Çıban okunu çıkarıp ağaca çakmakla... Alaş.
Ne iyi ettim
Çocuğu çibandan kurtarmakla... Alaş.

Yardım, sıktım yarayı,
Çıkardım yaranın çiğ yağını,
Sakınarak bandım, yavaşca sürdüm çivi başını
Çıplak çıkana, kanlı çıpkan çibana,
Yol verdim, gitsin Batıray Han'dan uzağa
Kabire kıranardına... Alaş.
Çaktım çiviye arazlı tinin ipine
Kabirde bitmiş ağaç kabuğu üzerine
Havere (sürekli) çıkmayı denese de,
Çıkamasın çıban diye... Alaş.

Yara yara,
Can yaktığın
Yürek dağladığın
Yuva dar olsun sana... Alaş.
Çiğ yağın yem olsun ağaca... Alaş.
Demir çividen korkan özün
Çıkamasın da
Kabuklu ağaca kap olsun... Alaş.
Çabuk yanan kavda
Yanıp yok olsun... Alaş.
Göz gözü gören aydınlıkta
Eyleme geçmiş anlamı duyan,
Bu olaya tanık olan
Evren anayı dolduran
Şaz (neşe) dolu kutsal tinler
Tanrı **Şamaş**'ın
Şam ışıklarından olan **aş**ıyla beslenen
Kutlu ışıltılı tinler
Yarası iyileşen çoçcaza (çocuğa),
Kaf dağının aşağısında kef (yüksekti) olsun... Alaş.

Yara kabirden kıranardından, çıkamasın diye
Yetişkinlerden korkup zangır zangır titreyen,
Çocukları titreyerek korkutan Zangır zilli bekçi olsun... Alaş.
Eyy ulu Tanrım.
Alaş dedik sana.
Hayırlı olan gelsin, hayırsız olan gitsin demek diye... Alaş.
Tanrı bizimle gelsin, Tanrı bizimle olsun demek diye... Alaş.
Tengri biz menen", "Tengri biz bilan", "Alla biz bilan" Alaş.
Öyleyse öyle olsun, demek diye... Alaş.
Savaş, taymaş, çaba, çırpınış, emek par olası demek diye... Alaş.
Esenlik dileme, uçur aşır uçuramak, sağ ve sağlamlık alıp verme-
de, bize birbirimizden zarar gelmez (silim/selam) demek, kötü imleri
silme diye... Alaş.

Düşündüğün sana dönsün.

Ayttığın sana gelsin, demek diye... Alaş.

Yapılan tüm işler yurt, ulus için, demek diye... Alaş.

Gök Tanrı yaratımında, eyy koruyucu tinler...

Tanıksınız ki,

Batıray'ın başına degecek şekilde hizalanmış çivi

Ardıç ağacı gövdesine çaktım.

- Evet Batıray Han,

Şimdi al şu ipi,

Üç defa ağacın çevresinde,

Alaş diye diye dolan,

Ne yaparsa yapsın,

Ezilsin sıyrık tinler, Tanrılar yok etsin.

Sana yarayla dönemesin. Alaş.

Eyy, Batıray Han,

Giderken kabagir (kabir) duvarından dışa çıkıncaya dek,

Konuşmayacaksın.

Eve gelinceye dek arkana dönüp bakmayacaksın

Buna sıkı sıkı uymalısın,

Ca deliğini kapalı tutmak için can, Batıray Han.

^ ...

- Ve geçmiş olsun.

Taş şakırdatmanız için teşekkürler canlar,

Çıban çakma törenimiz bitmiştir...

Alaş.

- Alaş alaş alaş...

- Sen kardeşim, çok öksürüyorsun. Adın ne?

- Sevindik.

- Sevindik can, en yakın onamcıdan, baksı, atasagun, kam, ebe kimi bulursan, tentür iste, şu ten dediğimiz sığırların üreme organına sürdüğümüz türden. Şu ten denilen gövdeye sürülen türden diyor, de. Söyle onlar anlar. Bellisin abla tentür diyor de, öksürüğe em olsun diye göğse sırtta sürülen ve yara temizlemek için seyreltilmiş seyrekleştirilmiş olanı değil, sen saf olanı alacaksın ve sırtınıza ve göğsünüze kalın çizgilerle enlem boylam yapıp yapıp ve bir kazak giyip yatın. En köp (çok) iki günde geçirmesi gerek. İkinci seçimin ete gaz yağı sürmede kullanılan gazete kağıdını toplu iğne ile yirmi otuz kez deliklemek ve üzerine, yanarken isi az olan bir to, (birden gelen tin, yaşamın özü, kemik iliği to), hastanın alevini soğutan, dıştan iyileştirici, içilince öldüren isbirto sür. Ya da kuvvetli, el verip kolu alamadığın, bağımlılık yapan, öldürmeyen alkol ile bütünüyle ıslatıp yine sırt ve göğsünüze yaymak ayrı ayrı ve bir kazak giyip yatmalısın. Normalde öksürüksüz geçirmeniz gerek geceyi ve yine iki günde temizlemesi gerek bu yöntemlerin oldu mu Sevindik. Geçmiş olsun. Sıcak bitki çaylarını içiyorsundur besbelli.

Tanrı seni korusun...

- Senin adın ne, güzellik?

- Sümberk.

- Kaç yaşındasın?

- On üç yaşındayım.

- Saçındaki işaret ne?

- Annem beni everecek.

- Gelin edecek demek.

- Ben annesi, adım Biçimli Katun. Kızın başını bağladım. Yeri de, eri de belli olsun, nomus kaygısı bu.

- “Kadının nomusunu er değil ar korur.” Kızlarınızın başını bağlayamazsınız, nomusun bu olduğunu öğretirseniz, asal nomusu atlar örter, yok edersiniz. Kızlarınız sümberk dediğimiz, kendini koruma

gücünü, sağlamlığını kazanmadan, arlanıp uslanmadan, kendi yolunu kendi çizer olmadan erkeğini belirlemeyin, gözü başkasında kalmasın; gözlerini kapatan kavimlerden olmayın. Yollarını, uğurunu, urazını, orusunu bağlamayın. Bu kültürünüzü yok etme oyunu, Çocuk kadın, kültür taşıyıcısı olamaz. Kültürü elinden alınan olur. Başkalaştırılarak elde edilen yeni kavimlerin, kültür saptırma oyununa gelmeyin. Türkleri Türklere kırdırma oyununa düşmeyin...

- Eşeyssel saldırı diyorlar da, korkutuyorlar.

- Küçükükten dişiley ve erkekley olarak ayrılmazlar da bir arada büyür ve eğlenirlerse, Eşeyssel saldırı olmadığı gibi, köyün, obanın, yaylanın kızını korurlar. Kim kime uygun tak kişi bilir ve tak kişi doğru eş bulur. Kim kaparsa değil kim uygunsu olur, katık vereni değil, ilgi duyulanı, boyu posu teni uyanı, angeme edeni, dili dilbazlığı uyanı seçersin, katık Yaradan'dandır, çalışkanlık alır onu, öyle bir eş seçmelisin ki o çalışmadığında yaşamı gücüle de olsa sen sırtladığında üzüntü duymayasın, kimseyi suçlamayasın. Bir adıma bin adım gelen Tanrı'dan kendine uyanını al ki, geçinip giderken ya da ayrılma durumunda başkasını suçlamamalısın... Ahh tut dilini Hani, "sen bilirsin doğru olanı anne, sen bilirsin..."

Unutmadan köyde ya da yakın köylerde eksik var mı, dışarıda olan erkek, var mı bildiğiniz?

- Yok böyle bir bilgimiz.

- Hadi Coşka gidelim, kavalanı kapat sen de amca...

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

“NE İYİ ETTİM” KÖTÜ İSE, “NE İYİ ETTİM” LER TERS DÖNER...

- Sana “Bellisin” dediler Hani.

- Hani Astolin anlamazlar bu adı, anlatamam, “yaramdan değil, yara dururken sorandan öldüm” durumuna düşerim. Onun için. Ailemin

ad koymak isteyip de aylana baskısından koyamadığı ad var ya, bana vermek isteyip de veremedikleri, o adı kullanıyorum... “Bellisin.”

- Kızımız olursa Bellisin adını koyamayacağız demek ki.

- Sevgisin koyarız, ışıkın, ışıksın, esen koyarız, esenyel de olur, uskun, ussal, uçkan, içkin koyalım içli olsun... Batray Han'ın annesinin adını da sevdim, Şenem de güzelmiş, ufak tefek sevimli.

- Ya iri yarı, uzun olursa, babanı bir düşün. Bu adı göze alamayız...

- Hmm... Bak “İsim” adını da verebiliriz, isden, gizden gelen imlerin ayrımında olsun. Neyse C buluruz el ele bir ad, hangi anlamı çağıracak-sak bakarız, hangi erkesine güç vereceksek düşünürüz. Bakalım kızımız mı olacak hem. Tanrı kişilere eşey nomunu yarı yarıya dağıtmış. Ya kız ya oğlan doğacak... Alaş. Alaş diyelim çocuğumuz olsun “ne iyi ettim”, “ne iyi diledim” diyelim çocuğumuz olsun...

- Tören sırasında sesin niye değişiyor Hani?

- Özge (başka) boyutlara çıkıyorsun, onam verme yetkisi olan boyutlara. O boyutların titreşimi başkadır. Eyleme geçmiş anlamın titreşimi akışa geçer. Kamın, ne iyi ettim dediği olumlamayı gerçekleştirir. Kam Bilge, var olan duruma göre titreşim değiştirir...

- İyi yama yaptın ha çocuğa, daha oracıkta ışıldadı gözleri. Kendisi için bir tören düzenlendi, tüm toplumun iyi enerjileri, iyi dilekleri, gözlerden gelen ışınlamalar ona aktı. Taşlar akla gelebilecek kötü düşünceleri dışarı attı, tak kişinin aynı tempoyu yakalama kanalı bir olmayı sağladı, erke, onam büyüdü büyüdü ve senin bu erkeyi onamı yönlendirişin ne yama ha, kapadı kötü tinlerin giriş deliğini, kapama belgin de güzelmiş... Tak yama işe yarar mı Hani?

- Hani bir yama vardır, sırttır, değeri düşürür. Koca dokuma dururken yama öne geçer de, tak neni, tadı bozar ya, Hani per dediğimiz bozulmaya başlayan sulu yiyeceklerin üzerinde oluşan köpük, küf gibi bütün işi bozar da, an per perişan olur gider ya. Hani per denilen diş etlerinde olan, dilde hastalık, açlık nedeniyle olan sarı tortu, pas, tüm tadımızı alır ya. İşe kendimizi veremeyiz de per perişan oluruz ya. Hah bir bunu düşün bir de başka bir yama vardır hani, dokumaya öyle bir tat, öyle bir güzellik verir ki, bırak anı per perişan etmeyi, bozmayı andam olur çıkar ya hani o olmazsa dokuma da bir nenler eksik kalır. Hani andam arkadaşlar, betik içindeki andam bölümlerin içindeki an-

dam cümleler gibi, hah yamayı böyle yapacaksın. Çocuk yama denilen izi, onurla taşıyacak, gözünde içi boş, kurumuş bir çukur değil, bir sürme izi gibi, ondan güç alacak, geçmiş yaşadıklarımızdan, çekilmiş acılardan, göğsümüzü gere gere söz etmemiz gibi. Benim atasagunum, benim baksım, benim udaganım, ujanım, otacı, onamcı; benim gam, kam, şaman say da say tadı bitmez ki...

- Bu işleri öğreten yerler kurup paralı yapmaya çalışan, senin elinden almaya çalışanlar varmış. Bundan para alınmaz ki, onuru yeter insana; Tanrı'dan inmiş sana, minetle bakışlarını gördün mü, para almadığın için güvenirler ki, güvendikleri için de iyileşirler. Minder altına atılan parları gelen çocuklara vererek sevindirirler.

- Peki, kaval ne? Adama kavalanı kapa dedin.

- Pantolonların kemerin altındaki düğmeli delikli, nasılsa işte o bölümü.

- Pek iyi de; kaval, kamıştan yapılan bir tür üflemlerli çalgı değil miydi?

- O da delikli, pantolonda açık düğme, ipi çekilmemiş delik var mı diye el gezdirdiğin gibi el gezdirilen delikli bir çalgı işte, kısaca. Kaval.

- Çarıkları da kavalalı yapmaya başlamışlar. Deliği bol olan, kolay yanan, kav mantarından mı çekmişler bu sözü?

- Bence bütün kavgaları delikler için yapmışlar.

- Aaaa, ohaa derdik ya, o da nesi?

- Yanlış anlama dağ delikleri, mağara kovukları. İlk kavgalar bu kovuklar yüzünden olmalı... Kovuktan kovma kavgasıyla, kovuk kapmaca kavgasıyla başlamış olmalı tak nen... Kovukkovmak, kovuğa kendi ailesini koymak, almış başını gitmiş, kav kaval, kov kovala, (cave bile olmuş) sürmüş gitmiş.

- ... Kavuk hangisinden? Hani şu başa giyilen kavuk, oyuk olan çukur içine baş sokulan nesne, içi boş nen...

- Sen beni tak sürem niye böyle anlarsın Hani? "Düş önüme" yaylasında "taa bu işte" oynarken de böyle yapardın. Hani say taşların yassı yüzüne yazdık sözcüğü önce de, sorardık birbirimize.

Aranacak sözcük: DiZ

- Pantolonu nereye giyeriz?

- Bacağa?

- Hah! Bacaklarımızın ortasında ne var?

- Ohaaa!

Aranacak sözcük: DUVAK

- Kadınla erkek birleşmeden, bir olmadan önce, erkeğin kaldırdığı nen nedir?

- Ohaaa!

- Olacak o değin Coşka, annesizlik, yalnızlık, evde çok insan olması, kim bilir ne çok nedeni vardır. Hele hele şu sapkın kavim için duyduklarımız. Başkasının kadınından kızından pay isteyen, Yaradan'ın 1000 kadını da olsa doyumsuzluğa tutsak ettiği kavim. Ana dizine, kadın gözüne, 9-10 yaşına bile varmamış kız erkek çocuğuna inen bu kavim, topuğu görünene çükünü gösteren bu utanmaz kavimin de etkisi var belki, hamsal “ne iyi ettim” niyetiyle giriştiğin “ben doyuruyorum onları” ile de bulaşıyor Coşka. Namusdan giriyorlar söze, sakın dinleme o kavmi derdi babam, Nomsuz, nomussuzlar, kendilerini namuslu diğerlerini karalayarak girerler işe derdi.

Çocukken; kendi aramızda beş gözleri varmış başlarında; sağa, sola, öne, arkaya, bir de yukarıya bakan, tak yerde kadın kız yetmedi çocuk arayan, fırl fırl dönen gözleri diye anlatır dururduk aramızda. Kuyruk bile takardık bu kavme, yakın doğan, aynı dedenin, aynı ninenin çocukları evlenirse, bir de başkasının payı olan kadını, erkeğini kaparak yapılan evliliklerden edinilen çocuk kuyruklu doğarmış derlerdi ya. İşte öyle kuyruk takardık bu kavme. Bu kavimden olanı gördüğümde, bizler gibi görsem de tap beş gözlü ve kuyruklu bildim onu, demeli çok yalancıydılar, saklıyor sandım ya... Bunlar saçın teli ni, ayağın topuğunu görünce hırsızlığa başlarlarmış. Ya, çocuk kadın demeden insan çalarlarmış, ya da bacak aralarını açar gösterirlermiş. Biz yakın akraba ile evlenmeyiz ya, kavmimizin dışından olanlarla da evlenmeme andı içerdik, çocuk aklımızla Coşka. İşte biz çocuklar birbirimize böyle gullelendire gullelendire -büyüklük ve ağırlık kata kata- matal anlatır sonra anlattığımıza inanmaya başlar ürperirdik. Ve benim yüreğim üşürdü Coşka...

Unutkan mı olsam, uyuyan mı olsam, korkak mı olsam, pusatımı kuşanıp bu nomsuzların üzerine mi atlasam bilemezdim, yarak (yarıcı silah) elinde yaracaksın bunları baştan bele. Atacaksın yardan aşağı,

der; bir de diklenirdik de batırlık katardık kendimize. Kadın sindi mi biter tak nen C, kadını adam eden er değil ardır.

- Kadını adam eden, bununla oynuyorlar biliyorsun.

- Adam, adı olandır. “Yaş almadan yaşam ad almadan adam olunmaz.” Kişioğlu eşit noma iyedir. Ayrımlar, eşitliği önlemez, gök gözle kara gözün nomu, görevi, gerekliliği nasıl eşittir, sinir sistemi ile dolaşım sistemi görev bölümüdür, biri diğerine köle ya da cariyeye değildir. Bölmeyin eşey ilmeklerini, yeryüzüne yumuş etmede yarışınlar bırakın. Bir ad gerekmiş miş de er kişiye birader denmiş, kız biraderler mi var. Bir der (diğer) kişi mi aradın, biri da (daha) desin mi istedin. O bir kişi a kişi gibi ata doğrusunda der mi dedin, Aha o güvendiğin kişi “bar a bar” (birlikte), ber a ber olunacak kişi, “bir e bir” davranılacak kişi. Birader.

- Bilinen bu, emme, onlar kadını uyum için gereken buyum (eşya) etmek istiyor.

- Konuşturun beni Coşka, yıllarca susmuşum, dilsizliği seçmişim, özlemişim konuşmayı, susturma beni Coşka alacağım var, elindekiyle yetinmeyip başka erkeklerin kadınına kızına göz diken, pay isteyen sapkınlardan... Yaradan isterse alacağım var...

- Bırak şu şapşal insanları Hani, sevgili ışığım, pırıl pırıl aydınlığım, gözümü alan şavkım, dursunlar şorda, bulaşma, tanışma, usları insanları aldatmaya çalışır, tec ile tecimle aldatırlar, sözle aldatırlar, şarkı ile yır ile şiir ile deme ile aldatırlar, üretmeden aldatırlar. Şapırdatarak yerler, şapkaları, fesleri bezdendir. Şaprak denilen eyer örtüleri, işlemeli değerli, kadınlarının giysileri, süsde işlemede değersiz, gülüşleri anlamsızdır, güldürmezler bu nedenle, şap şap yürür, şaplak-avuç içiyle tokat- yemeye ses çıkarmazlar, dövülmüşlerdir de ondan. Şarkadak vursalar, şaşırmazlar bile. En güzel sensin, en çok seni seviyorum matalarının uydurmaca olduğunu bilir onlar. Bilirler çoktan biri olmak biriciklik değildir de el değiştirdiklerinde bozulmazlar.

Şamama (cırlangıç) ellerinde, oynasır durur şenem kadınlar, tini mini şen kızlar. Bu beş gözlü, çok köşeli başı olan, kuyruk sokumunda kuyrukları olan şen adamlar.

Bir adama çok kadın düşünce kolay mı sanıyorsun Hani. Dört göz olurlar da, gökdekenden beşinci gelir mi beklerler, dört gözle fırıl fırıl

bakıp dursalar da, sokul kuyruğuma der dururlar kadınlarına, kadınlar da, kolayca gider bunlarda başka kocalara. Bireyler gibi kurup kurup elde edilmiş gruplar da deneyim yaşarlar, bu onların okulu, onların öğrenmesidir.

Ahh Hani ah, sen bir de, çok kocalı kavmin erkeği olsan, şaşkın şaşkoloz olur çıkardın, Şavk da şavkımak için şayakın en güzelini giymek için yırtınır, çırpınırdın. Şatafat içinde şaşar kaybolurdun. Şek (ters), geçimsiz er bunlar, tek eş bulamamışlar; şek (istek) içinde erler. Şek (uğursuz) alını yazısında olanlar. Keş bunlar, Türklerin buluşu yoğurdun kış için kurutulan yağsız, tuzlu durumu keş, sıkışınca para yerine geçen keş, gerektiğinde adam yerine konan keş bunlar, gerektiğinde kadın yerine konan, kumdan keşçe -öylece- hallica kumalar gibi. Gerektiğinde işe yarayacak diye, keşin ters döndürülmüşü şek bunlar. Kadın var keşi (aş) şek yapar, kadın var keşi aş yapar...

Bırak bu omuzunda şebek taşıyanları. Sen göğsüne yatır beni Hani, düşlerin derinliklerine götür beni...

- Düşler değişik değişik Coşka...

- Öyle olsun. Anlat bakalım başka düşler duyalım...

- Adamın dört kadını varmış hani, bilirsin belki... En güzeli, emme bir konu konuşulurken pat diye başka bir konuyla dalan, dinlenmediği durumda bile ha vere konuşmayı sürdüren, en şapşalı bilip, pek de beğenmediği güzele, "Göz gibi güzel kadını, göz değmesin sana, al şu gök boncuğu göğsüne sok da, uraz getirsin sana. Tee ötekiler görmesin, en güzel sensin diye çatlatırlar seni, yetmez bir de, ahh dedirtirken, bütün ahları silen, ah almada birinci silah ederler de 'kendini güzel sanıyor peh' diye çatlatırlar seni," Der.

- Adam öteki kadınına hani, en genç olanına, iş bilmeyen, çapaklı göz gibi, pasaklı olmasından pek de beğenmediği gence, "Göz değmesin sana gök gözlüm, al şu gök boncuğu sok göğsüne de, uraz getirsin sana. Tee ötekiler görmesin, en genç sensin diye çatlatırlar seni bilesin, bunlar senin gençliğini sana, ay gibi yansıtan, na buyur nah deyip şak çekerler de 'kendini genç sanıyor peh' diye çatlatırlar seni," der. Der de sürgit biter mi özellikler.

- Adam kadınlarından en esli ulusuna, demesem daha iyi emme, yüzüne gözüne bakılmaz, çirkin mi çirkin olanına, "Göz değmesin sana,

al şu gök boncuğu göğsüne sok da, uğur getirsin sana. Tee şu, akdan, paktan, başındaki aklının illeri ılları pay almamış kadınlar görmesin, en esli uslu sensin diye çatlatırlar seni. Bunlar var ya bunlar, senin usunu, usluluğunu, ustalığını sana silah ederler de ‘kendini uslu sanıyor peh’ diye çatlatırlar,” der. Der de biraz da kolay yönetsin ister ya.

Yönetim kolay mı, yeni getiriler yeni götürüler demektir, sildiğin, söndürdüğün soldurduğun nenlerin yerine koyduğun; sindirdiğin, söndürdüğün, sonlandırdığın nenlerin yerine getirdiğin, daha da büyük saldırılarla sınar, sersemletir seni. O kad (kağıt) var ya o kad, hani doğarken eline verilen; kendi yaptığıın, yol gösteren, yazılı kad, yazgı, odur başı çeken. Kadın er, ilk geleni, kendi gelir, yazgıya uygunsa, tereyağdan kıl çeker gibi gelir, gözelerden süzülüp gelen ter gibi bilinmezden gelir, Em de ter –ince, soğuğu geçiren, ter gibi valadan- geniş çok dene taşıyan ter çuval; say da say, gelir de gelir... Sen başkasının, bir kavmin kadına (kağıdına), ırksal özellikli kadına, öbür yakadan, aytilen, yansıyan, aydın olan kaydına dokunursan burnun pislikten kurtulmaz.

Yaradan birdir, yansıttığı biri böler iki eder, bire bir eş verir. Yumuş (iş) yansıyandan tutuna tutuna asıl olana dönmektir. Göz yummadan yumuş bitmez. Ak yumuş için yumuşak davranacaksın. Diğer insanlara da eş gerek diyecek bir insan. Göz yumarsan göz açtırırlar mı sana, dinsizin hakından imansız gelir de, imansızlığı din ederek gelir. Bu çok eşliliğe göz yummayacaksın Coşka.

- Ben beni sevdiğini ve paylaşmak istemediğini gördüm anlattıklarından. Yaradılıştan kişiyle gelen, er gelen, kaadın (kağıdın), kaderden yazgıdan gelen kaadındaki ırksal özelliğin bu senin. Beni çok sevmen...

- Coşka dağıtma öykümü.

- Ben mi dağıttım öyküyü, üçüncü hanım bayanda kalmış, dördüncüye geçecektin, konu nerelere geldi bak... O değin çok anlatacak nen var ki, birbirimizi dinliyor muyuz bilinmez...

- Adam kadınlarından, en umay ellisine, emme şişmanlıktan demeyeyim ötesini de, “Tü tü tü tüüü be kadını, bu ne uzellik böyle, az emekle çok iş başaran kadını benim, azla taa uz gitmeyi bilen uzta kadını benim. Usuyla yavaş yavaş ulayan usul bilen, usuyla taa uzağa gitmeden usul usul ulaya ulgaya yol alan karım benim. Usuyla ta orta

ayarını tak diye bulan usta kadını beniiiiimmm. Göz değmesin sana, al şu gök boncuğu göğsüne sok da, uraz getirsin sana bir denesi. Te ötekiler görmesin, en işmeri sensin diye çatlatırlar seni,” der.

Der demesine de, kadınlardan biri bir gün mavi boncuğu düşürür verir ve tak nen çıkar ya ortaya... Kapkara, kupkuru, ipince demeden, apı, upu, ipi bir yana bırakıp tapını bir edip, tapı bir olup çullanmışlar adama. Tekme tokat girişmişler, sonrasında uzayan uvarlarını, hadi bizi bir daha uvardur bakalım, demek bizi böyle avlıyorsun sağ gözümüzü sol gözümüzle yarıştırp göz değmesin demek ha, sol uzuvu sağ uzuvla yarıştırp, komşum uvunurken beni avlamak ha! Ben de beni daha çok seviyor beğeniyor diye, onun uvunmasına göz yumacağım ha... Bir güzel patak kütək demeden, tekme tokat seçmeden dövmüşler. Biri bir kol, biri bir ayak, dördü de paylaşmışlar birer birer uzuvlarından tutarak... İyi de, uzuvlarından tutup basamaklardan indirip atacaklarken adamın kafası takır tukur çarparmış basaklara. O gürültü patırtının arasında, adam yakarırmış. “Eyy! İlah, öldürmeyeyim, yam yam yemeyeyim diye koç yağdırdığın gibi, diri diri gömmeyeyim diye çocuktan kadın yağdırdığın gibi beşinciye indir bana. Eyy İlah beşinci beşinci, başımı tutacak beşinci. Su sazağında yetişen tutçalar gibi, güzel kokulu çiçekler gibi olsun, isterse hem görmez olan kör, hem topal engelli olsun, ondan başka bunlara dönüp bakarsam iki gözüm kör olsun...”

- Çokluk içinde güzellikler seçilir olsa da, çirkinlikler de büyür, yüzer ve gölge eder güzelliklere ya... Azla yetinmeyenin obalı (cezası), çoğalan çoğa yetişememek olur ya... O balı yiyen ölür de, yetişmesi olmaz ya...

- Bu çok eşliliğe göz yummayacaksın Coşka. Kadınsız kalırsın. Kadın avcısı kadı, kendi çok kadınlılığına bakar düşünmez senin kadınsızlığını. Göz yummadan yumuş bitmez, bileceksin, tüm ülke yetmiş yıl, yüz yıl kadınsız kalır bilesin. Yeni doğanlar yüzde elli yüzde elli doğacak da, kutsal oranla doğanlar büyüyecek, kutlu tanrısal oranla, soy yeniden üreyecek de, kadın erkek dengelenecek. Savaşın nedeni daha çok kadın C. Bunları gördüm ben, düşüngü taysaşı değil bu...

- Bireyler gibi kurup kurup elde edilmiş gruplar da deneyim yaşarlar bu onların okulu, onların öğrenmesidir, demedin mi?

- Sonu olmayan kumalara, **gayıl** olmayan (razı) savaşçı kadınlara esen ola...

- Şek ile -uğursuzluk ile- çok eşlilik ile taymaş içindeki kadınlara esen ola...

- Ben yine de, beni sevdiğini ve beni paylaşmak istemediğini gördüm anlattıklarından. Yaradılıştan kişiyle gelen, kadından doğduğun er(erken, ilk) gün, ka (kız) ya da er olduğun gün, akmaya başlayan kader. Kadından doğduğun er gün eline verilen, yazgı kaadın (kağıdın), kaderden- yazgından gelen kaadında yazılı irksal özelliğin bu senin. Beni çok sevmen...

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

TEMBEL KAZDIĞI KUYUDAN SU ÇIKMAYINCA TOPRAĞI GERİ DOLDURMAZ

- Hadi Coşka, keş dedin tersi şek dedin, bana benzedin, başıma dilbilimci kesildin ha, tapını biz bilirsek, başkasına ne kalacak. Geciktik hadi, yavaşa biraz ıldam kat. Hadi savsaklama tez ol Coşka, deh de, deeeehh. Kocası bet olanın saçı erken ağarır, deeeh deeeeee.

- Deeeehhhh...

- Ma (var) yedi olan, ma yedi masavıt (nobran) adam,

Bıçağı masatlamadan girişir işe.

Çoğaltıp mayı satmak yerine,

Mayı yok eder bu gidişle, deeeh deeeeee C deh deee.

Tembelin kazdığı kuyudan su çıkmaz, hemi de, deeeh deeeeee C deh de...

- Tembel kazdığı kuyudan su çıkmayınca toprağı geri doldurmaz.

- Tembelin on par verenlere satmadığı eşeğı, gecikmeli tembelin kazdığı kuyuya düşer.

- Tembelin beysizi, beyinsizi, eŖeęi anırdıkça kurtulmak için, eŖeęin üstüne toprak atıp, kuyuyu doldurmak ister.
- Tembel kuyuya toprak attıkça silkelenen eŖek toprağın üstüne çıkar.
- Tembel çıkan eŖeęine, eŖek sudan gelene dek, bir eŖŖek sopası çeker
- Tembel duymuŖtur belki de bilir, Sopayı yiyen eŖek, atı geçer.
- EŖeęin bilmediğini mi sanıyorsun, eŖek, “eŖeęi alıŖtıracak bir iŖmer” ister.
- Dayak yemiŖ acıkmıŖ eŖek, anıra anıra, “eŖek bile alıŖkana alıŖır” diye diye koŖar boŖluęa gider.
- BaŖıboŖ dolanan ve bostana dadanan eŖek, bir gün kuyruksuz kulaksız döner.
- EŖeęe iye olan tem (tam) tembel, eŖeęi sataka (pazara) eker, beŖ par verene eŖeęi veririm der, dört , iki der ve olmadı bugün deyip, eŖeęe biner köyüne gider.
- EŖek sevincinden anıra anıra Ŗarkı söyler,
“Anırırken Ŗen mi Ŗen Ŗarkı söyleyen eŖek,
Bağlı değilken vurdumduymaz olur çıkar, geŖŖek geŖŖek.
Tak yılkı suyunu içip dönerken eve, eŖek dönmez eve
EŖek bilmez mi **tem**den (iz) baŖka bir neni olmayan tembelin vazgeçilmezi
alıŖkanın iŖmeridir eŖek.
Bilse de
Tembelin **beline** (alçak yer) göre,
lme eŖeęim, lme
Yaza yonca bitecek.
Ot vereni olmayınca, içine kapanır eŖek,
EŖekten daha ciddi var mıdır bir eŖek...
Tembelin **temine** (im) göre,
lme eŖeęim, lme
Yaza yonca bitecek.
Terk eden tembeli, aęırbaŖlı uğurlar eŖek,
Yatsa da ağnayararak yatak dŖek.
EŖekten daha aęırbaŖlı olan var mıdır bir eŖek
Tembelin **beline** (ufak tepe) göre,

Ölme eşeğim, ölme
Yaza yonca bitecek.

- Niye el elin eşeğini
Yırlaya yırlaya arar ki ne?
Sizdeki bu yavıldanarak arayış oldukça,
Eşek ne yapar ki ne?
Emme, niye kişi kendi eşeğini,
Terleye terleye arar hı, bilen var mı?
Eşek pıslığı yerine, kuş pıslığı cid nasıl önemli ise
Elin eşeğinin inadını, hayını huyunu öğrenene değin...
Di nedir, deh nedir, çüş nedir
Öğrettiği eşeği önemli bellisin.
Terk eden tembeli ağırbaşlı uğurlar eşek,
Yatsa da ağnayararak yatak döşek.

ÇALIŞKAN MAYALI EŞEĞİN TEMBEL KİŞİYE AĞIDI...

Tembele göre
Ölme eşeğim, ölme
Yaza yonca bitecek diyen
Etliye sütlüye karışmayan pısırik adam,
Cid misin sen be, di git yoluna şaş...
Terk eden tembeli ağırbaşlı uğurlar eşek,
Yatsa da ağnayararak yatak döşek.
Cid mi sandın beni, di git tembel gevşek

Eşek eşeği ödünç kaşırımış, derler.
Komşuya eşeğini ödünç verenler, ciddiler...
Tembel kişiye göre
Ölme eşeğim, ölme
Yaza yonca bitecek

Ölmüş eşek kurttan korkmazmış da derler.
Korkusundan düşüncesini anıramayan ciddiler!
Tembel kişiye göre
Ölme eşeğim, ölme
Yaza yonca bitecek
“Yorgun eşeğe, çüş, canına minnet borcu,” derler.
Gönül borcu bir değil bin/min yaşasın.
Sen onu bir değil minet
Üstüne basa basa minnet de
Hemi de bütün çizgileri net olsun,
Net olmayanı ne etmeli dememelisin
Gözün bütün ayrıntılarıyla algılasın,
Sağlam olsun, gönülden olsun,
Ne etmeli, netmeli denmeyecek netlikte
Bin net olsun, min net olsun
Nerde eşeğe o netlikte, o belirginlikte minnet.
Peki niye olsun o sürem eşekte minnet?
Söz uçar yazı kalır,
Olmadı mı, eşek sudan gelmez orda kalır.
İyi bakarsan baki kalır, o da ha.
E sen de **bak i**,
Üstüne basa basa **bak** iyi ki, olsun baki,
Diline sözüne yazına
Güneş Dili dediğin Türkçene iyi bak.
Ne net, ne bin et, ne minnet...
Dön de bir bak...
Yazmalısın taa Orta Asyalardan selle, taşkınla,
Taşı, çakılı, mili önüne katmış, sel gibi akıp gelen,
Bildiğin, tak bir neni bilen,
En eski olan kayalardan ovunarak gelen
Mil/bil benzeri bilye (mil) gibi yuvarlanıp gelen
Mil (kum) gibi çok milete,
Hadi bakalım bunlara milden,
Kumlu çamurlu topraktan ev et.
İnce tığ gibi demirden mil katarak

Koca koca tapınaklar et,
Köprüler et,
Mille, mil bilgisiyle çok ezelden,
En altta kalan ezilmişten gelen elle,
Üstüne basa basa millet (ahali) et. Millet et.
Millet olmayanı, benim gibi eşek et.
Tembellik etme diline sabol
Tembellik etme
Deme bir daha,
Ölme eşeğim, ölme
Yaza yonca bitecek, deme sen de
Bilmez misin?

- “Neiyi ettim” niyeti kötü ise, “neiyi ettim” ler ters döner şek olur...
Keser döner sap döner gün gelir sanak döner, elindeki keş olur...
... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.
... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.
... Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

KUTLU BİR TÖRENLE SENİN YÜREĞİNE GÖMDÜK DEDİLER

- Hadi Coşka yavaşça biraz ıldam kat. Hadi savsaklama tez ol Coşka, deh de, deeehh. Tak nen, yerinde ve süreminde Coşka... Alev büyüü dağına alaca karanlık basmadan, yaşlı çıkıntılarıyla donmuş dağ dorukları göğün mor kızılığına, karışmadan, ilk yıldız çıkmadan, gök gecenin ışıklarıyla donanmadan bir köye varalım.

- Ben sana, sen bana vurgun, bilenlerin, dağ doruklarından gelen, kızıl şafaktaki coşkulu günışığıydık biz. Göğsünde yatamam korkuma, şak diye bir nen yarıldı başımda da, şakı duyar da beyin şoka girmez mi ya, birlikte olmaktan kaçındım da yalnızlık denizinde kayboldum. Tek tek anlayarak, nerede ne yaptığımı bularak kutup yıldızından öte yakaya geçmek için, çok yoruludum. Oooof of! Çok sevmiş deli, nasıl

bulsun deliği. Çok aradım da, senin bulamadığın gibi bulamadım, ölüm deliğini. Döndüm. Kapıdan kovsan bacadan girmek için döndüm sana,

Ya, sen göğsüne yatır beni (Hani)

Düşlerin derinliklerine götür beni.

Ya da, sen göğsüme yat (Hani)

Düşlerin derinliklerinde yüzdüreyim seni.

Demek için döndüm, “Gördüğüm yüzünse, ben yalnız değilim,” demek için döndüm. “Kırdığım yüreğine tutsaktım da döndüm...” Seni yok dediler, küçücük, gencecik kız kayboldu gitti buralardan, kurda kuşa yem oldu dediler. Öldüüü, öldüüü dediler, daha dün, aşını verdik, kutlu bir törenle senin yüreğine gömdük dediler. Bazı törenler büyüktür dediler, onun yazgısıyla tümümüzün yüreğine kor düştü dediler. Kor yüreğimizi deldi de, ümzükten akan yağ gibi aktı, bav diye inleyen, ünneyen sesler, yürekden göklere döküldü, dediler... Şaştık, korktuk, üzüldük, beğenmedik, öfkeliydik, acı ile bağrımızda bir bav (bohça) açıldı da tüm düğümler (bavlar) eridi, yana yana yazıksız aktı.

Böyle büyük, böyle tüm yüreklere düşen acı, yurdal (şehit) olandır dediler. Sunağa düşen, tüm yüreklere düşen sunamdır (şehittir) dediler. Seni yerde gökde, koyakda, kavşakda, dağda bayırda bulamayınca, sende gizli olduğunu sezdik de sana verdik dediler. Sunam bulunamayandır da dediler. O yurt için, yazgı için, kanıt bilim için taşınandır dediler. Benim anlamadığım daha neler neler dediler... Seni görebildiğim yer düşlerdi artık. Deli diyorlar emme bana kişi gördü mü beni, bağda, ormanda, dalda, atda arabada gülüyor. Tak gülüş, içime gömdükleri seni yaşıatıyor, ne güzel günüşığım ne güzel. Emme kimse iletişime geçmiyor, Küsler. Bana küsler...

Ahh bu senli sensizlik, ahh bu bağlı ayrılık, ahh bu sana gebe yalnızlık.” Alışmaya çalıştım yalnızlığa ve terk ettim buraları, senin terk etmişliğin gibi. Aldım seni ve beni, vardım gittim uzaklara. Gittim de seni beni alıp alıp gelirdim buralara... İki yeryüzü var birinde ayaklarım yürür, birinde yüreğim...

Deniz, kendisinden alınan piki geri alma tikinin sabıdır. O tik önünde sonunda pikin karşısına dikilir. Tik tak tik tak, takıldım tak-tiklere, geldim işte bak...

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok ırankan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

- Biri geliyor...

Pik: Değeri artırmak için yükseltılarak dökme ile elde edilen. Denizi, gölü doldurarak kazanılan yer.

AYDAŞ AŞI...

- Bellisin, yardım et Bellisin. Çocuğum zayıf, gelişemiyor ve sürekli hastalanıyor, aydaş aşısı pişiren arıyoruz, kaç süremdir. Seni ulu Yaradan gönderdi. Yaradan'a teşekkürler olsun... Bellisin. Bak çocuk burda işte, bir deri bir kemik, zayıflıktan yürüyemiyor.

Aşağıdaki dere var, alın kazanı getirin "Bu Ne Yaygara" deresine, çörek otu, yüzerlik, par par parlayandan para bende var.

- Köyünüz yakın mı, ırak mı, nerde?

- Yakın, az ilerde, "Bitkinlik Kuşağı" köyü.

- Köy kuruluna, kamutayına götürün, Bitkinlik Kuşağı, adını değiştirin. Anlamı açık olsun emme olumsuz bir duyguyu anımsatmasın. Şu an bana bitkinlik duygusu geldi. Böylece bitkinlik nedir işte onu yaşadım. Ve size bu duyguyu yayınladım.

- Ne koyalım ki?

- Ne isterseniz onu koyun, isterseniz "Dağ Keçisi" köyü koyun, ister "omuzdaki dehliz (küçük testi)" koyun ya da "Artun adamlar" deyin yeter ki olumsuzluk çağırmasın.

- Olumsuzluk yüzünden mi çocuklarımız böyle.

- Olabilir. Yaş küçüldükçe ortama yayılmış olumsuzlukları yenmek için daha çok güç kullanmak gerekir. Öyleyse törene bakın ve öğrenin. Dereye, alttan su geçecek biçimde taşlardan saç ayağı yapıyoruz, üzerine kazanı yerleştiriyoruz. İçerisine çörek otu, yüzerlik ve parayı koyuyoruz. Aydaş aşısı pişirilecek çocuk o kazanın içerisine yatırıldı mı, tören başlayacak.

- ...

- Çocuğın adı ne?

- Kıvanç.

- Bir sere uzunluğunda kesilmiş odun çubukları bir kadın eline alıp kazanın etrafında dönüyor. Dönerken kıyıda bekleyen kadınlardan birisi ile karşılıklı olarak aralarında şöyle konuşacaklar.

“-Ne pişiriyorsun? -Aydaş aş. -Pişiremezsin. -Pişiririm, pişiririm. Etten bile şişiririm.” Tininin ince derinliklerinde Kıvanç’ın şişmanlaması var. Şiş ve man birleşecek. Şişlik iyesi. Konuşma bittiği anda kazanın etrafında dönen kadın elindeki çubuklardan birisini kazanın altına sokacak ve kalan çubukları diğer kadına vererek kenara çekecek. Çubukları alan kadın aynı konuşmaları tekrarlıyarak dönmeye başlayacak “-Ne pişiriyorsun? -Aydaş aş. -Pişiremezsin. -Pişiririm, pişiririm. Etten bile şişiririm...” Çubuklar bitinceye değin bu işlem devam edecek. On iki çubuk var tek çubuk kalınca, yakarı türküsü devreye gireceğim...

Son çubuk. Son yakarı...

Ne iyi ettim,

Kıvancın, aşağı ermesine engel olan,

Yiyeceğe varmasını önleyen tine uğramakla,

Ne iyi ettim, Son çubuğu alıp elime,

Soktum aşla kıvanç arasına yatmış tinin, kuyruk köküne

Ne iyi ettim de düştüm Kıvanç'a bulaşan aç tinin peşine...

Kıv kıv kınıv diye bas bas bağırdım inine, kış kınış...

Sürek avında av hayvanlarını inlerinden çıkarmak için

Avcıların çıkardığı sesle kıv kıv kuuuvv

Ne iyi ettim

Kuru gürültü, kıv denilen kıvrak bağırta eşliğinde

Uyandırdım açlıktan, aç tını,

Ne iyi ettim

Uykudaki kıvancın iştahını, uykuda yiyen aç tını uyandırmakla.

Ne iyi ettim

Kıv denilen yazgıyı açmakla kıv kıv kuuuvvvv...

K1s k1s k111ssss

Ne iyi ettim

Kıv denilen uğurunu, urazını acmakla

Ne iyi ettim

Uykudaki kıvancın istahını, uykuda yaşayan acıyı uyandırmakla.

Ne iyi ettim

“Kıvancın aş a olan ermesinin önündeki engeli kaldırmakla”

Kış kış kışışışış...

Ne iyi ettim

Uykudaki kıvancın iştahını, uykuda yiyen aç tını uyandırmakla.

Kıvanç'ın aş amaç edinmesini sağlamakla

Ne iyi ettim

Aş isteğini kıvamına çekmek için kıvançla çalışmakla

Eyy Kıvancım eyy

Kıvın açık olsun yavrum heyy, kıv kıv kışıvvv...

Kış kış kışışış

Kıvın bol, kıvın güzel olsun...

Eyy Kıvancım eyy, donmuş kıvın donu çözülsün eyy,

Bir iş ya da ürünün olgunlaşma süremi olan kıv bugün gelsin

Kıv (fırsat) dedikleri kelepir bugün düşsün.

Kıv (kıvılcım) denilen tetikleyici bugün ataşlansın.

Kıv denilen tezlikte, ivedi bugün olsun...

Kıvanç kıvamında kıvansın, kıvıl kıvıl canlansın

Kıvama gelsin kıvama, kıv kıv kışıvvvv...

Kış kış kışışışış...

Hadi acıkmış tin hadi kıvrırma, kıvırtma, kıvrırma

Kıvraktan git uzaklara

Kıvrır zıvrır (önemsiz) derme çatma kıvrımlı yerlere

Var git, kıvrıl yat,

Bir daha da Kıvanç'la aş arasına yatma...

Al sana, ağzına son çubuk ömürlük aş olsun,

Öteki çubuklar karnını doyurmuş olsun.

Yalana yalana,

Tak yalanmada son çubuk, olgunlaşsın aş olsun.

Ne iyi ettim

Uykudaki kıvancın iştahını, uykuda yiyen aç tını uyandırmakla.

Kıvanç oğul kurtuldu kıvı (devletli) oldu.

Kıvançcığım; bak, bundan kelli

Kıvrımlı, karışık, kargaşa, küllük, zebil çöplük gibi,

Kıvır zıvır yerlere geceleri gitme.
Çingenin karısını boşadığı sürem,
Onlar soluk soluğadır, ya kavgada ya sevinçte
Biri övünmek ister biri sevinmek.
Kıv kıv kıvv ise,
Evlere giren bolluğa ve uykuya kıskançlık içindedir,
Geceleri uyuyamazlar, bizim tersimizdir onlar.
Onlar çalışmazlar, gece çengiye çıkarlar.
Karmaşa içindedirler.
Çenikmemen (telaşlanmaman) yeterlidir.
Ah et, yas et, ağıt yak,
Türkü söyle yakarı et,
Taşları birbirine vur, dizemli devinimlere geç.
Ses ver ses.
Gece üstlerine basma, koşarak çarpma.
Onlara gözle değil usla ulaşılır.
Aklına getirme, böylece görme,
İnanana bulaşırlar, onlar akılyla ulaşır.
Onların varlığı ile ilgilenmene,
Dile getirme taymaşına gerek yok.
Bu us ile es ile ulaşılır demek, us tanımlar onları.
Uzak dur.
Gece dolaşan ayağa bile dışkı bulaşır.
Kıv kıv kıvvv la çağırdık,
Kışkış kışkışkışla uğurladık
Kıvançın iştahını yiyeni...

Evet çocuklar buyurun parları bakalım.
Kıvanççığım bu par da senin,
Sevinç olan yerden kötü tinler kaçır.
Şimdi sevinç süremi, oyun mezgili...
Hadeee, kıvrak türkülere...

Benden sava olsun karacık köyüne
Uykuda beslenen, suçunu bilmeyen tinlerine

Yazıksız tinler alıp başını gitmelidir,
Pati ile kıvrak çıkılan patikalardan
Çıkıp şu kıvrak yivli dağlara yaslanmalıdır

Dağdan sarkmış
Dik yamaçlardan fırlamış
Ağaç kökünden yılanlar
“Bu Ne Yaygara” deresinden,
Su içip içip çıkan ak yılanlar
Çıkıp şu kıvrak yivli dağlara tırmanmalıdır

Kepçe dığan, çanak gibi çan sesinden
Ağız şapırtısından, ılık fiyrtırmasından
Çengi gümbür gümbür kıpranmalıdır...
Vur tinlerin sanlı (ünlü) koruyucusu turaya
Vur santura vur, vur defe vur
Çal babam çaaaal

Dik yamaçlardan fırlamış iri kıyım kayalar,
Dağdan çıkmakta olan boynuzlu kaya **gergedanlar** (kerkiden)
Çıkıp şu kıvrak yivli dağlara tırmanmalıdır

Kepçe dığan, çanak sesinden
Ağız şapırtısından, ılık fiyrtırmasından
Çengi gümbür gümbür kıpranmalıdır...

Telli santur, vurmali santur demeden vur, vur defe vur
Çal babam çal
Kayalar arasından fişkırılmış yabani dallar,
Başını çıkarmış, bize bakan, boynuzlular.
Geyik olup şu yivli dağlara tırmanmalıdırlar
Kepçe dığan, çanak sesinden
Ağız şapırtısından, ılık fiyrtırmasından
Çengi gümbür gümbür kıpranmalıdır...
Vur santura vur, vur defe vur

Çal babam çal.

- Unutmayın, sevdiği yiyeceği bul, onun öncesinde zeytinyağı içir. Sevdiği neni bul, bal ise içine az az eklemeyi yap, bir gün koz (ceviz) ya da bedem, fındık ezmesi, bir gün zerdeçal, zencefil ya da biber tozu, bir başka gün polen. Nerdenk (salça) mi seviyor, koy içine baharat, tohum tozları; koy içine peynir, kesik, ekşimik, torak. Sevdiğinin içine koy sevmediğini. Seval sevdiğini kusurlarıyla sevmektir, kusurları sevgiyle almak sevgiyle karşılamaktır. Sevmeyi doğrulayan sevda gözü kör eder. Işığın bile gözü kör olur.

- Unutmayın, adı değişecek “Bitkinlik Kuşağı” köylüleri. Yediğinin içine yemediğini koyacağız, gövdeyi yemediklerine alıştıracağız...

- Hiç buralarda köyünde eksik kişi olan var mı?

- Yok.

- Komşu köyler de var mı?

- “Çık Salın” köyü var yamaçta orada bir genç, uzaklarda. Bugün yarın gelecek...

- Esen kalın, işleriniz kezleşsin, günleriniz kutman olsun, Alaş...

- Alaş... Bayırları sağ çıkın... Sağlıklı kalın...

- Hey Hani nerden bilirsin, Aydaş aş gibi ıratlatan tekerlemeye canlandırma eklemeyi. Nerden bilirsin, ıratlatan tekrar Ra'ya ulaştıran R'yi rrrrrr vırrrr mırrrr pırrrrrr fırrrrrr itişiyile döndüren döngü ünleyen olaya el atma becerisi canlandırma yakarılarını kim öğretti? Rit'in itme, itekleme ile ilerletme Rat'ın atma ile rahatlatması için ünleme yapmayı nerden öğrendin kimden el aldın?

- Nineler, dedeler anlatır, Yarların ihti yerlerinde terk edilmiş ihtiyarlarda bilgi korunmuş olur. İyilik yapacağız, modernleştirip çağdaştıracacağız diye el atılmamış yörelerde saklı kalır bu algış (dua), yakarı canlandırmaları. Algıştan (dua) daha etkili iyileşmeye inandırma etkisi (plasebo) çooook daha kuvvetlidir. Evdeşlerimden değil emme, köydeşlerimden görüp öğrenmişim taaa çocukken. El vermek için bana, vaşş diye buz gibi suyun altına soktular. El vermek için bana, comp diye suya attılar. Bu bizim suda cıp cıp yapmamıza ya da cımbıl cımbıl suyla oynamamıza benzeş bir nen değildi. Ayırmalısın. Cump diye sığ suya comp diye derine atlarsın. Emici yumuşak nesne lapbadanak sert nesne patdadanak düşer. Bu eğitim, emici lapbadanak ıralı olup patdadanakdan

zarar görmemenin iliği (iyi) üzerine incelik eğitimidir. Bunların epsi, apı upu ipi içinde, Hap hup, altın top oyunlarda, ağıtlarda, manilerde, türkülerde ve betik saklanan yerlerde yazılı. Yağının da ilk vardığı yer alı, asalı, yasalı, anayasalı yok etmek için, esas olanı silmek için betik saklanan yerleri silmektir. Kişioğlunu köleleştirip kullanmak için ilk yaptığı bu ilk uygarlıkları yok edip yerine sek (şehvet) olanı getirmektir ki kimse çakmasın daha baştan toplumun bir yarısını diğer yarısına köle etsin. Niye derler aytar (haberci) bekleyeceğine, sen kam ol kaman ol, sen köydeşine toy kur sen evdeşine toyon ol. Yeryüzünü koruyamazsan yurdunu da koruyamazsın. Emme kişioğlunu (insanlığı) koruyamazsan kişiyi korur, tek bir kişiyle bile yola koyulursun. Türklerin yazıları sürekli bunu işler. Kurdun beslediği, geyiğin beslediği, dağ keçisinin beslediği o tek çocuk başlatmıştır tak yeni uyanışı. Uyan Coşka uyan. Ben karar verdim, onam verdim. Ben karar verdim, arar oldum.

Biliyorsun Türkçe çözülmesi gereken simgeli bir evren dinidir derler. Güçle egemen olmak isteyenler, Türkçeden edinip, buluş yapmış gibi, gücünü alıp, Türkçeyi yok etmeye çalışırlar. Eskiye öldürenin yenisi olmaz. Evren ve evrenin dini ve evrenin dili bugünden başlamaz. Evrensel Türkçeyi koruyun. Rrrrr'dan, gelen dan (tohum) Ra'yı verir. YaRadan'dan gelen kay denilen sağanak yağmur nasıl kaba giren **uldurda**, nesnellüğinden **kabul** olur. Radan, kaRa delikden kayan Kay-Ra han kabulümdür. Ölümsüz Ata A'yı Ar'ı Aramayı sürdürmem için **atı-atomu** armağan etmemiş midir? KuRt böRü kaRtal kaRaca, baRs, aRslan simgeleri niye özellikle seçimimdir. Emme aRamazsan Ra'yı R'yi ve anlamını bulur musun? Nesnel olanda kalır gidersin, ondan başkasını tanımaz, göksel olanı unutturucam diye, aRamayı unutturursun, tak kişiyi Tanrıya ulaşamaz, duruma sokar, aracı taşeronlara paRa akıtıp, göklerin parlaklığını paranın parlaklığına sokar, yarlardaki, ihti yerler gibi ihtiyar bir dinleme eder, dinin canlılığını öldürürsün. Oysa boşluğa doğru sırtan obrukta, o yazıksız çukurda bile, sana vermek istediği ar yapan bilgi vardır. ARaR olanındır Rrrr'lere ulaşma olasılığı RaR. Bunun için tek bir nen gerekir KARAR.

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten türkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok iraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

ÇIK SALIN KÖYÜ...

- Hadi Coşka yavaşa biraz ıldam katalım. Hadi tez olalım Coşka, deh diyelim, deeeehh diyelim de gidelim, çok süre kaybettik çooook... Şu tepedeki köy olmalı, hadi köye salık verelim. De turkuvaz boyalı atkıya sarılı betiğe dönelim.

- Birbirimize; yerden göğe uzanan aşk, geç kalmış olmasaydı, acımasızlık, acıları bize ayrı ayrı yaşatmasaydı, çekip gitmeyi bildiğimiz gibi, ara sıra dönseydik köyümüze, köydeşlerimize. Annelerimiz, kutup yıldızından bağıra bağıra; gel yanıma gel yanıma yavrum demeseydi. Senin alev gözlerin, eritseydi şu ince tinimi...

- Duyuyorum Coşka duyuyorum. Bak şu ölümün çağrısına uydu-rup giden genç, sevdiğinin yüreğini alev bakışıyla eriten yakışi genç, geç kalmamış bir aşkın içindeydi. Ara sıra dönüyordu, çıkıp salınmak için köyüne...

- Emme, seni düşünmek öyle güzel ki, seni düşünmek kaybolmayı umutlu kılıyor. Sessizliğin şarkısını, senin sesinden dinletiyor. Kasır-galar ılık bir yel gibi üzerimi örtüyor. Ormandaki dalların esintilerle dalgalanışı, denizin dalgaları gibi senin biylerinde (danslarında) eteklerinin dalgalanışını, saçlarının dalgalı savruluşunu gözümün önüne getiriyor.

- Coşka, kendine gel, hastalıklı aşk istemem ben...

- Nasıl sıkı bağlamışsın Hani, gel de boşat, gel de çöz hadi...

- Bir nenler üretmeliyiz. Coşka, hastalıklı aşkı önlemenin yolu bu. Düşünmeyi sevmek gerçek kayboldur, yoklukta eriyip yeniden dolmayı bilene, yoksa düşünceyi eyleme geçirip ürüne dökmezsen; düşünme, akılyı karalıya çevirmede tuzaktır. Ya onu yazar üretirsin, ya yıkların peşinde, tefinle (definle) sazınla çalar nava döker, oben üre-tirsin, ya da bağda tarlada emek, uğraş verirsın. Ya da böceklenmeden ülgü ülgü **gah**larını, tezeyken **tez** tez sattığın **tezgaha** ületirsin. Coşka...

- İşte geldik köye, Hani ne güzel köy burası; evler, yamaç boyu ardıl-mış da bezekler (mücevher) birleşmiş de sanat eseri köy olmuş. Çadır-lar, samanlıklar, ağaçlar üst üste konmuş gibi. Tepeden değil, “yandan kuşbakışı.” Nasıl bir anlatımsa artık bu, “yandan kuşbakışı.” demek,

kimse kimseye gölge etmiyor. Kimse kimsenin bakış açısına engel değil, böylece tüm köyün **göz**lerinden (pencere) aynı görünüş (sahne) görünür. Bir “özçekim” yapabilsen, seni de içine alan geri çekim; senden başka kimse yok, karşıyı çeksen, senin içinde olmadığını görünüşü çeksen; tüm köylünün elinde aynı görsel. Geleni, gideni tüm köy eşsüremli görüyor, elden ele aktarılırken bilgi bir eksik bir aşkın (fazla) derken yamulmuyor, ekşiyip bozulmuyor, kim bilir soydan soya tıpkısı taşıyor. Burada yaşam daha arı duru olabilir mi Hani? Burada kıranardı gömütler nasıl olacak? Bir kata bir kat, üst üste mi olacak?

- **Kata**kat, kata konup **konup** gömülecek **upuzun** yükselerek gömülecek. **Katakomp** gömüt türü olacak. En kolayı bu olmalı. Esker (labirent) durum, bir yakayı tutar bir yakayı yutar...

Ekserdeki **esde** nasıl sitem ve yarar yan yanadır, ezginin güzel tınısı **susmuş**, kendini birdenbire terk edilmiş duyumsarsın, emme boynuzdan yapılı turna gagası zurna çalan, soluk alacak ve yeniden başlayacaktır, bunun mutluluğu dayanma gücü verir. İyi günde türkü çalar esker. **Kerde** de aynı durum, nasıl ker, iyi yanda ise **kar**, **kazanç** olur da yağı seni bulamaz ekserde, ker **dokuncalı** ise; ker, öldüren bıçak, çakılmış **çakı** olur da ölürsün eskerde. Ker sudan dönmeyen **yitik** eşek olur da yitip gidersin eskerde. Esker esde de kerde de kime göre notunu başka başka tutar kanatlı kapısında. Doğru kullanılmayan yaramaz **söz** gibi **şer** eser esker yelleri. Eskerlerden çıkış iyi yetişmiş as askerlerle olur... İyi ve kötü günde as olan Türk askerlerini zayıflatan çobanına alışkın **ikti** olan ve dar görüşlü olan **arsız** kudretliler, **açgözlü** güçlüler, yağı emellerine al et sat olan aracı kölelerdir... Nasıl dilimizi bize geri sokmuşlar, kötüyü alıp başımıza koymuşlar, nasıl çobana bizi koyun etmişler... Bu hileli oyunu bize oynayan bir dil yaratıyor habarın var mı?

- Elden ele verme ne kolay burada eletmek için bırakman yeter ületirsin, yuvarlarsan taa aşağılara iletirsin. İyi de burada tezirmek, oraya buraya koşuşturmak, sıçramak nasıl olacak, teze gelin tez tez teziktirir emme, yaş ilerledikçe nasıl olacak,

- Sürekli yaptıkları için yaşlanmaz ki onlar. Sayı değişir, sayı, tak gün yüz kez inip çıkıyorsan yaşlanınca elli kez, daha da yaşlanınca yirmi kez, dahasında yedi kez diye diye azalır emme yine de inip çıkarsın...

- Oda değişken, az alır, çok alır değişkenliği bu bir kadın küçük

total buzağısını almış kucağına indirmiş aşağıya yeşil çayırların yaşam katan kokularını duya duya beslensin diye, buzağı koca dana olmuş yine de kadın sırtında taşımış danayı...

- Yaşamını nasıl kullandığına da bağlı bir konu bu! Komşu delikanlı babasına bugün ben kadınımla yedi kez yattım demiş. Babası ben bir kez diye yanıtlamış. Yedi yıl sonra, baba ben bu gece kaadınımla beş kez yattım demiş adam oğul ben bir, yedi yıl sonra baba ben kadınımla bugün bir kez yattım demiş baba ben bir oğlum demiş, yedi yıl sonra baba ben kadınımla hiç yatmaz oldum demiş, baba oğlum ben bir demiş...

(Hani bu betikten bu öyküyü çıkarsak olmaz mı?- Yerine bu anlamda öykü bulursak olur.)

- Bak, güneş tıslı, al renk üçetekli, turuncu tumanlı (şalvarlı) hanım hanımcık, bir genç bayan, kız mı, gelin mi bilinmez, sağımızda kalan toprak damlı evin sundurmasında Coşka, elini gözlerine gölge etti bize bakıyor. Korku içinde olduğu duygusu buraya değin ulaşıyor.

- Ahhhh ahhhh, erkeğimmm.

Terk etme beni.

- Coşka, anladı kızcağız, ah ne acı ne acı, bu bayırı bir yabancı niye çıksın, dedi. Beklediği biri var, nasıl da belli...

- Baykasa bari, **ah** içinde baykayabilse de **este** (dam) üzerinden düşmese. Bu ah ile **aheste** (yavaş) olamazsa ve bu acı üstüne bir de düşerse.

- Yamaç köyleri bilir C; ah için, este üzerinde aheste olunacağını. Onların yasları estede ah etmekle başlar. Yaşlı ve çocuk gömü töreni için kıranardına gidemeyenler dam üstünden, esteden uğurlarlar yer-yüzünden göç edenleri, göklerin yaylasına gidenleri.

- Dam üstünde yavaş olunmaz mı?

Ah edilen, este üstü aheste olunmaz mı?

Yaşam yokuş çıkmaktır derler,

Süresi dolan yokuş çıkar mı?

Bayırlardan aşağı inen ölü beden,

Bir daha bu bayırı çıkar mı?

Boşunadır arkası giden aşlar, yakarışlar.

O bizim devreleri yakmamamız için öğretti derler.

Biz bilmesek de yolcu bilir gittiği yeri.

Yalnız gibi gider yalnızkoğlu emme,
Uğurlayanın çokluğu değil
Karşılamanın çokluğu önemlidir derler.
Ataların tinleri ince ince onur duyarsa yaptıklarından,
Kayra Han, Ülgen, Umay, Oğuz Kağan...
Kim varsa ölümsüzlüğe ulaşan,
Ölümsüzlük yolunda kattam (rota) alan,
Doğru yolu katlayan
Dürüstlük ve çalışkanlıktan
Soyunu ailesini koruma yolunda kim varsa,
Alkışla karşılanacak, algışla uğurlanacak.

Öyle bir şenlik kurulacaktır ki şeniye dolu...
Ana ile, ata ile korumak, korunmak için
Nayda nayı iyi kullanılmış nayf,
Keyde (yükselikte) key (muhteşem) olmuş keyfi yerinde
Alası kaybolmuş alaf alaf narda,
Yüksek ve korunaklı, ura ulaşan.
Verdiği kutman savaştan
Atalet içindeki yoğun soğuk, yakmaz ışıktan,
Soğuk ateş, nardan **ur** verilen, ilk ışık nur edinen
Büyüme eğilimi gösteren urdan ışık edinen,
Biriken, ışık **ur**dan, naydan key almış, nardan nur sabı olan
Edindiği ışık nurundan onur duyan, duyulan kim varsa
Alkışla karşılanacaktır,
Öyle bir şenlik kurulacaktır ki şeniye dolu...
Edindiği, nardan, nur ile ca kapısından geçen,
Candan vazgeçen o kişi.
Artık o sonsuzca korunur,
Girdiği tak yerde tutunur,
Takiptedir, izlenir, okunur.
Parlamasıyla bulunur,
Geçmişe ve geleceğe dokunur.
İşte o
Yeryüzü savaşı dönüşünden,

Alkışlar içinde karşılanır
Kişioğlu yalnız ya kahramandır bu savaşta
Ya da pineklemiş, elini sallamadan ellemiş,
Nom (hak) yemiş, yalancı kiral.
Karanın karıllığından (bükülmüşlüğünden)
Akın akıllığı (doğruluğu), usun usluluğu iyidir diyemeyen
Akli saç baş kırılaşa da kırallığı sürdüren.
Oğul uşak, bit yavşak demeden,
Kendi yakasını bayındır eden kiral.
Delik deşik tinle gelir alkış bekler...
Kahramanın kabı dolu ve kapalıdır içi bilgelik dolu,
Kendini kiral bilen diğeri tak yalanında bir delik açılmış
Yeryüzüne götürdüğünü de getirememiş bir kalıt yedi, bıraktı
kancarı...

- Biliyorum söylediklerim yanlış emme C. Alacaksın böylelerini
daha yeryüzünün başında. Patırtıyı uzatmadan pata küte girişecek,
patavatsız paldır küldür yere serecek, patlangaç gibi patlatacak, pati-
ğini eline verip geldiği patikadan pati pati yollayacaksın... Emme öyle
değil işler, ener nedir, erke nedir, iyi nedir, kötü nedir nasıl öğrenecek
kişiler...

- Acısı içime ulaştı Hani, nasıl bir yaşam bu böyle? Bin kadınlı
adamlar bin birinciden gözünü ayıramayacaklar diye. Orsuz, uçuz,
oruçsuz, uçkursuz yıldı, bu kanlı kancalar.

- Aygır denilen amorfı anımsattın yine. C. Bu nasıl acı böyle?

- Ahh ah erkeğiiiiimmm.

Nereye bensiz, Güyerman (tutkulu, sevdalı)?

Nereye, bensiz nereye? Ahh.

Kanırtma ustası, demirci baban Ankor daha burda, nereye?

O güzel yüzünü kırışıklıklara gönüllü bırakmış,

Çakır gözlü anan Alaska Katun daha burada, sen nereye?

İncelik ve yağı bir araya getiren

Ter e yağ ustası halaların teyzelerin daha burada

Sen nereye Güyermanım?

At binen kılıç kuşanan, kol koparan

Bir çırpıda dağlara ok ulaştıran

Amcaların dayıların daha burada

En önemlisi,

Savaşlardan artakalanıyla,

Ak sakallı deden burada

Aksaçlı **am**barı **az**, **on**amcı, otacı

Amazon nenen burda...

Nereye bensiz nereye, Güyermanım?

Kına gecemiz için diktiğim bindallı kaftan ve cepken

Daha kimseye ödünç gitmedi.

Ayrılık **tahas**nının (perde) ardına niye bu kadar erken geçtin.

Ahh ah, esintiler ölüm kokusu getirdi,

Ben yolcu, seni ne çabuk yitirdi...

- Coşka dayanamıyacağım, Çıksalın kışlağına, bayırı çıkamayacağım, sen git yerini bir güzel anlat, bilgi ver, Ahh, nelere dayanmış olan ben, dayanamayacağım. Sevgili kaybı acılarım yenilenecek, Kavuşmuşluğumu unutur onunla yas etmeye başlarım, çıkamayız köyden Coşka. Bazı nenlere batınmak (cesaret etmek) azaldı bende, Hadi sen evetle (çabuk ol)...

- Seviyorsun beniii... Çabuk gelirim Hani... Bekle beni sevgilim...

- Buraya kadar geliyor, bağrından çıkan soluğunun genç sesi Coşka. Soluk doğduğunda ilk, öldüğünde son yaptığın iş değil mi? Gök deniz, güneş gemi; işte geldi, işte gitti. Yaşam denilen iş, bir soluk alıp verimlik, omuz veriş. Güneşin doğup batışındaki yay ve çan eğrisindeki yayın en yüksek noktası, demeli biz olan ortalamayı, insanın ortalamasını yükseltmek için harcanan güç. Göklerden aldığı güçle ayırt et, ha gayret dediğimiz bir solukluk omuz veriş...

Ha gayret, gay denilen; ekili olan tarlada, tohumun toprak üstüne çıkmasına engel olan sertleşmiş kısmı, gayır denilen akıp duran akar-suların getirdiği ince kum gibi gayır et. Gayı gayretmek için gelmedik mi bu yaşama Coşka

- Ahhh ahh, erkeğim...

Çok geçtiğin bu sulardan

Yılların obruğundan

Şu burulmuş burundan,

Şu koyaktan uçsuz bucaksız bu yolculuktan,

Burcu kokan sevgiliimmm...

Ayrılık perdesinin ardına niye bu kadar erken geçtin?

Ahh ah, esintiler ölüm kokusu getirdi,

Ben yolcu, seni ne çabuk yitirdi...

- Tanrım bu kız nasıl dayanacak şimdii, tez gel Coşkaaa, tez gel...

- Atıyla geçerken betik okuyan adam, nerede sevgili ölümüz, çabuk söyleee kardeşim, Tanrı konduğu olamayan, Tanrı havarı (haberi) adam, söyle nerede ölümüz?

- “Çav pürgüsü (örtüsü)” koyağından çıkınca, oracıkta...

- **Çav** pürgüsünde **buluttan çıkmış çav güneş** ışınları bile, örtüden görünmez karanlık derede, çıkınca da çavıl çavıl gün ışığı çağlayan gibi akar üzerine, kokmuş muydu ölümüz?

- Koku yoktu yakın sürem de olmuş olmalı.

- Habar verdiğiniz için **şeniye** (minnet) içindeyim. Sizi de, **iye** görenleriniz **şen** olsun.

- Lila kız, git, Morgüne ilet ki, sin (gömüt) kazılacak, sinesi derin olsun, “toprağı bol olsun” ki ayı mayıulaşamasın, sürümesi için gereken süre uzun olsun. Kaskır kurda kuşa yem olmasın...

- Eyy can eyy, hanlık biter bir gün, **han** evi de olsa **han** ini de olsa sonunda hane, hani olur bir **gar** (gıranardı). **Han** da olsa hanım da olsa koyulacağı yer **hangar**. Yaradan tak kişiye versin bir göz toprak hangar...

AĞLAYAN AĞIT - SANÇ OLAN SAGU

- Ahhh ahh, Güyermaaaannnn, oğluuuuummmm...
Elimle içtim ben,
Yağı için yaratılmış ağıyı,
Göndermez olaydım okula,
Kam olsun diye yavrumuuu,
Bu ana yüreği nasıl dayanır buna...
Bebeğiiiiim Güyermanuuuummm
Yazık benim, kusur benim, suç benim,
Yarınları ben yaktım.
Yarınları yardan ben attım.
Daha düğününde yapılan
Kutnu dokumalı giysisi eskimemiş
Sana yaptığı ülgü ülgü çizgili keçe çizmelerinin
Biri bile eskimemiş
Gökçe gelinin yarısı Güyermanım.
Seni seven güzel gelinim Gökçe'yi
Ben yarısız ben yarısız bıraktım.
Yarın, Yaradan'ın armağanı yaru (aydınlık, ılık) demektir.
Gökçem hem yarım, hem yarudan gelen yarsız kaldı.
Sevgilinin ölümü uçurumdan, yardan düşmektir,
Bu yüzden desevgili yar demektir.
Elinde ne yarın, ne yar kaldı
Yar gidince yarım kalan Gökçe gelinim.
Güvencen, saktanman (sigortan), çocuğun, çocukların
Bu güne bağlanmışmış yavruuuuummm.
Ahh urazsız gelinim
O gök gözlerin sol yakaya gidenler gibi solacak.
O keklik sekişi yürüyüşün yalpak olacak.
Yarsız, urazsız, umarsız gelinimmm, Gökçeemmmmm
Sana nasıl yardım ederim ben.
Yardım, Yaradan'ın armağanı yar demektir.

Elinde ne yardım, ne yar kaldı
Gökçeklik simgesi Gökçe gelinim.
Yaradan yar ve yardımcın olsun yavruuuuummm
Ben de oğulsuz kaldım beenn deee...
Soluğunun sonunda bari
Çürüyenı örten, küften örtü, barın iyisi (kötünün iyisi),
Sütten yoğurttan ayrılan örtü, kaymakla örtülmüş bar gibi
Uğurlarken seni, tutabilseydim elini,
Bar (çit) olabilseydim ölü bedenine,
Gülen yüzü, gül çiçek kokulu gül yüzlüm...
Görseydim o yüzündeki ana kollarında ölüm sevincini.
Ne derdin, başarıyı ana baba tetikler derdin.
“Babanın ilgisi, annenin sevgisi
Çocuktaki kuvvet kudretin tetikleyicisi...”
Son kurduğun tümceyi
Yeniden yeniden duyuyor bu kulaklar.
“Seven anlayan analar Tanrı yardımcısıdır.
İlgili babalar Tanrı’nın elidir,
Ana ve babalar, atalar ışık elçisidir...”
Nereden, hankı kaynaktan doğardı bu düşünceler, bu sözler
Ahh yandım, ben ki ne yandım.
Eyy ulu Tanrım,
Geri ver çocuğumu kucağıma
Hiç büyütmeıeyim.
İllilli lilli, ya lelli yalelliiiii,
Yavrumuuu hiç büyütmeıeyimmm
Ya da ver bilimi,
Kolunun koltukaltından alacağım gözeyi
O sınırlı çevrim sınıyı(ayran yapılan yayık, yemek konulan sofrı),
O kendine özgü sınırın, o saklı sınırının(hücre)...
O çevrimini, o oğulu yeniden doğurayım
Benim ki dokuzuncu,
Başkalarına dokunma olur mu...
Turkuvaz aşkla yanan yüreğim,

Yanıkma ne olur
Ağıt yak olur mu...

- Tanrım bu ana nasıl dayanacak şimdii, çabuk gel, evetle Coşkaaa...

- Güyerman, Güyermanıııııııııııı!
Ahhh ahh, ben Gökçe kız, sevdiceğin
Kayan yıldızda seni andım,
Uçan kuşun kanadından düşen tüyü
Senden salık var sandım,
Benim karalarım şimdi sürgün verir
Eşkin endişelerim şimdi başlar...
Çıvgın, şıvgın tasalarım şimdi şarlar.
Ahh ah kutman sevdiceğim ahh...
Sevdası yarım kalan,
Gökleyik yüzlü ışıklar (aşıklar)
Sevil sevil bakarak ışıldar

- Tanrım bu kız nasıl dayanacak şimdii, çabuk gel, ev
etle Coşkaaa...

- Ahh yavrum, dürüstlük simgesi oğlumm
Namus bozan, çok eşi, çocuk eşi yaygınlaştıran din sabılar mı?
Kadını kişi saymayan, tanıklık vermeyen, yönetimden alan
Bulmuşken **bed avı** acımadan toplayan bedavacılar gibi
Abacı (beleş) beslenen çaprılar mı öldürdü seni?
Kavgacı gacılar, govatlı gavatlar mı akıttı kanını?
Geçimsiz çoturalılar, ırası mıncımışlar mı yok etti?
Geçimsiz, kakışıp duran çoturalılar mı,
İrası mıncımışlar mı yok etti
Kemre gibi, kem kokulu, kem sözlü,
Kem bakışlı kötüler mi öldürdü seni?
Ağızlarının içine, başaramasınlar diye,
Keçi inadında ise, bir kem, koyamadılar mı?
Aygır azgınlığında ise bir gem-kem vuramadılar mı?
İnlerde beslenen çaprılar yok edilemedi mi?

İn temizleyicisi yönetenler,
Kendi inini, kendi çetesini,
Kem gibi, yazıksız -kuş vuran kem sapanı- göremedi mi?
Dur diyeni olmayan kölük (iktidar),
Çığlıksız urum ilinin ucundaki uçuruma uçar...
Bu işin sonu kem kötünün yok oluşudur.
Ahh ah, illilli lilli ya lelli yalelli,
Benim ki dokuzuncu,
Başkalarına dokunma olur mu...
Turkuvaz aşkla yanan yüreğim,
Yanıkma ne olur
Ağıt yak olur mu...

- Tanrım bu ana nasıl dayanacak şimdii, çabuk gel, saykallanma
Coşkaaa...

- Ahh gözbebeğim ışığım
Sevalın olmaya doyamadın.
Sevdana doyuramadım
Seldam deyişin kulaklarımda asılı kaldı
Cadan akıp gidecek can gibi
Canım çıkıp gidecek şimdi
Ahh! Güyermanımmmm
Kapat simgenle ca deliğini.
Çak şimdi, yoksa geleceğim yanına belli...
Güyermanım, demez miydin bana
Sevde (vefadan gelen) tinli, selda gövdeli sevdiceğim...
Kapat simgenle ca deliğini.
Çak, kapat, yoksa geleceğim şimdi...

Bebeğimize ana **payı** (armağanı) borcum var **anda**.
Payanda (destek) olunmazsa,
Ulaşılmaz **pay** olur **andaki son** armağan, **payan**
Kaçar genelde, bilirim, andaki son pay, paydaki son an,
Üstelik babalık görev payı eklendi üzerine
Ayrılık perdesinin ardına niye bu kadar erken geçtin.

Kapat simgenle ca deliğini sevdeli (vefalı) Güyermanım.
Çak şimdi yoksa yanına geleceğim.
Demez miydin
Sevde (vefadan gelen) tinli, selda gövdeli sevdiceğim...
Kapat simgenle ca deliğini.
Çak kapat, yoksa geleceğim yanına şimdi...

Görünmez ince zar perden,
Görünmez perdeleri olan
Sevgeldiğin göğe, sevgiyle güle güle
Ahh ah, esintiler ölüm kokusu getirdi,
Ben yolcu, seni ne çabuk yitirdi...

- Tanrım bu kız nasıl dayanacak şimdii, çabuk gel, oyalanma Coş-
kaaa...

- Yavruuum karayağız, yakımlı, yakış yavruuummm
Uygun yaşa gelmemiş kız çocuklarını
Av görüp tavlamaya çalışan soysuzlar mı?
Dişi biriktiren deveden bozma adamlar mı?
Öldüklerinde tomurcuk memeli kız çocuklar umanlar mı?
Bulduğu türüne atlayan
Kostak hayvanları örnek alan
Palas pandıras pişkin adamlar mı öldürdü seni?
Ahh ana yüreğim neler de söyler yavruuummm.
Kim aldı elimden seni kuzuummm?
Demez miydin,
Gönlü geniş kişileri sevin,
Sevgisi geçici olmayan,
Sevgide yaşayan sevde kişileri...
Açık aramayan,
Kusur kapatanları sevin...
Kendine gibi davrananları
Başkasının yoldan çıkmışlığına uymayanları
Türk gibi kalanları koruyun... derdin
Türk inancını, dingin Türk dinini,

Türk nomunu, uygarlık ve kültürünü
Ele geçirme peşinde olanlar mı öldürdü seni?
Haydan (iyilik) uzaklaşmış haytdan anlar olmuş,
Hayatın ayatını (sundurma) kaçırmış,
Açık alan demek olan hayatı iç yaşamdan koparmış
Yaşam denilen erkenin, ısı gibi enerin
Görünen yüzü sıcaklık gibi alanı hayat, yalan olmuş,
Hayat (sundurma) başka sır, yaşam başka giz olmuş,
Hayı gitmiş hayatı at gitsin.
Yaşamın iç anlamını kaybetmek değildi ki hayat.
Hayat haytlaşmadan bir keyifti, tek eşli güzelliği.
Hay bastın, car iyesi cariyeye topladın.
Hay senin hayatına.
Güyermanınmmmm, yavruuum, ballı balammmmm
Çağla yaşında ayrılan çağam. Çağları başlatmaya değer oğul(evlat),
İç dış birliği kayıp gitmiş haytalar mı öldürdü seni?
Köle edip kendi yerine savaştırmak isteyen
Kişi toplayıcılar mı?
Kendi çocuklarını savaşa yollamayanlar mı?
Ah oğul vah oğul, anlamalıydık bunu besbelli...
Koklaşmak için yaklaşanların kokusu çıkacak besbelli,
Kokuşacaklar,
Gereksizi yaptırıp ödül veren Albız'ın tomları (tohumları),
Tomar tomar işe yaramazla beyni doldurup çıkar satan,
Erlik han döllerı çığıltıyla kaçışacak besbelli...
Tanrı kendine kötü davranan Erlik Han'ı
Lan (aşağılama) etmiştir,
Tanrı "Sen bana düzen ile, dolap ile,
Alavere dalavere ile ilenenin ilesi ile-hile düşündün
Bağımsız ve yalın olandan uzak oldun,
Yakarın yalan, sakınman yalan,
Güne ah deyişin, yakarır gibi edişin yalan,
En büyük yazık güne ah yalanıdır. Ona hah!
Yürekten olan ah!a doğruluk dürüstlük denir. Ona vah!
Çamur atmamak hile yapmamaktır adı. İle kullanmaz, ilenmez o

Peki kim öldürdü seni?

131

132

Efil efil, esen esintiye,
Sev beni, sev beni diye içli içli ağlar.
Seldalar altında ben Gökçe gelin,
Takilmekte (fırsatta) için için ağlar.
Bu başıboş gezenti gezegene
Beni ince bir sevi sızısı bağlar...
Bu kara günler, aklanacak besbelli...
Türklerin dinini yok etmek için,
İnlerde türetilip yazılan dinlemeler,
Yok ettim, diyecek belki de
Ağızdan çıkan tak ses Türkçe
Tak damga ile simgeleştirilen o ses Türkçe diye
Yok edemediği anlaşılabacak bir gün besbelli...
Kef (yükselti) üzerinde
Tahta ile meşin giydirilmiş kefte yıkanan
En kef (yüksek) yakaya geçerken
Kefen denilen kutsal bağçalardan çıkmış da ölülerimiz,
Dört gözle bekliyorlar seni
O kutman buluşma gününü.
Esintiler ölüm kokusu getirdi,
Ben sağ yolcu, seni sola ne çabuk geçirdi...
Ah sevdiceğim ahh...
A benim olan ahhhh!
A mor (mühür) koyduğum amor (aşk)
A mor koyduğum mür olanım, mürenim
A benim gencecik tomurcuk çiçeğim,
Omursuz omurga yükselir mi?
Tom olmadan tohum olur mu?
Tomurmadan tomurcuk gelir mi?
A erkeğim
Kayığın omurgasının ucuna
Kayığın amurasına oturmak bitti benim için...
Esintiler ölüm kokusu getirdi,
Ben yolcu seni ne çabuk yitirdi...
Hey dikilmeyin hele, düşün tak iki yöne...

Ahhh ahh.

Orta yerde, ort içinde odların alevli atasında yanasıca
İriyarı, zırdavut, düp adamlar mı öldürdü seni,
Tak kişiyi elinde tutan şirin peşinde,
Kuyruğunu sallaya sallaya dolaşan itler gibi,
Bir lokmaya bin takla atan,
Ellerini ovuştura ovuştura yağ çeken,
Tak ilmekte şirini öldürüp
Astığı astık, kestiği kestik başa geçen,
Tak kişiyi dininden edip
Bize, sapkın çok eşli, çocuk eşli dine geçiren,
Peçel adamlar mı öldürdü seni?

Direk başlarında bırakılan çıkıntı zıvanadan çıkan tellerle
Zıvana denilen sınırdan çıkmış zırdeliler mi boğdu seni?
Ort içinde odların alevinde tütesice
Upuzun boylu ork adamlar mı öldürdü seni?
Dövüşü güzel sevdiceğim,
Can cavı (düşmanı) cavır avcılar,
Bene beni, sene seni veren, tüzümü (sistemi) bozdular.
Canın geldiği canın gittiği
Ca deliğini arkadan açtılar,
Arkandan vurdular da
Küren (kahverengi) toprağa düşürdüler besbelli
Göz e göz. Diş e diş
Savaştırmadılar mı seni?
Arkadan vurup çep e çevre sardılar da
Konur (tütün tüslü) toprak üzerinde
Gövdeni çevirip yüzüne öyle mi baktılar?
Ah Güyermanım ah,
Ölmek üzere olan bir kuşun yüreği gibi
Attı mı yüreğin?
Kesilen bir su gibi,
Birdenbire koptu mu tinin?
O güzel yakış gövdene,

Özlemle batkı mı tin gözlerin?

Ah Güyermanım ah

Dipsiz uçurumlarda, aşağı sürüklenen,

Birbirinin düşüşünü seyreden

Başboşlar, çükünden başka bir nen düşünmeyen

Düp adamlar mı öldürdü seni?

Karanlık dallara hışırtyla sürtündüklerinde

Gece kuşları kanat çırpıp kaçıştığında

İttiren tüpü yellerden sesi duyamadın mı?

Tüpü koyakların yelleri tüpüdür besbelli

Kaşı düzgün, giyimi tüp düzgün Güyermanım benim...

Bir kişinin betik yazması,

Yeryüzüne eser bırakması

Ölümsüz olmaktır derdin.

Ölümsüzlük ise uçmağa varmaktır, der de

Anlattıklarını yazdırırdın bana,

Olan biteni yazmak için,

Ben çıkacağım artık,

Bitiş ve başlangıç olan göç ayantına...

Esintiler ölüm kokusu getirdi,

Ben yolcu seni ne çabuk yitirdi...

Es yel es,

Mor (mür, mühür) koyduğum, sevdiğimin müren sesinin,

Dallara müren (akansu) yürüdüğünde basan

mür (tomurcuk) kokusunu getir...

...

- Oğluuummm, babasınınnnnn koçuuu, babasının paşasını, biliriii-im... Türk'ün dinini dinleme edeni, bilirim. Eşğine siyip, semerinde varı az gösterip vaaz edeni, bilirim. Eşek yerine çocukları bulunca car car konuşup, car (kötü sonuç) ile korkutup, cara (dölyatağına) sığınanı, **cara iye** olanı, car (imdat) isteyen, cariyeye edeni de bilirim... Diğer insanlara erinç (huzur) veren, esli uslu dini de bilirim, diğer kişileri karalayarak, küçümseyerek, çüklerini iyi duyumsama üzerine ereceler koyan, dinleme kuranları da bilirim. Hadi gidiyoruz...

- Gözyaşlarını geri çevirmeye çalışan sesler silikleşti Coşka.

- Ahhh ah sevgilim, canım benim
Kulpunay (ilek) ekdimdi senin için.
iyelerde (vişne) ne çok var bu yıl.
Çiy yemeyi ne çok severdin.
Ahh yazgı ah...
Ben sensiz nasıl yiyeceğim?
Nasıl boğazımdan geçecek çiy yemişler?
Hele o sulak yerde yetişen, kiri az kiraz,
Kırda bayırda az kiraz, ağrıyı kırıklığı azaltan kiraz.
Ahh Güyermanım ah, can sevgilim,
Biraz biraz, solmadan önce,
Sola, o gelinen yere
Geçmeden nce,
Soluğunun sonunda bari
(Kötünün i'si, acının iyisi)
Tutabilseydim elini,
Görseydim o yüzündeki,
Kollarımda solma sevincini.
Esintiler lm kokusu getirdi,
Ben yolcu seni ne çabuk yitirdi...

...

- Gyermanımm, Ahh Güyerman (sevdalı).
Ahhh ah! Demez miydin
Aman ha Türk adı,
Çocuğumun kim olduğu belli olsun.
İlle de ili ilintisi, ilden gelen imi ilimi belli olsun
Türk adı da Türk adı derdin.
Seimsiz soyu veren,
Dağına göre kış veren
Val vala valatla genleri belirleyen
Ulu Tanrı'ya alkış eder alaş ekerdin de
İlle de Türk adı derdin.
Evet bir çocuğun olacak,
Erkekse...
Adı "Güyerman Han" olacak.

Güyerman olsun...

Güçlü sevgi, güçlü aşk tutku iyesi olsun.

Aaaa dediğine amor (aşk) duysun

Amor duyduğuna mor (mühür) koysun.

Mürü de müreni de o olsun. Güyerman (fanatik) olsun.

İkiz oğlan olursa, diğerinin adı

Yerden kelliği (sonraki) yaşam yeri enselotus olsun

Kızsa "Aysar Katun" olacak

Aysar olsun.

Aydın evrelerinden bile etkilensin ki

Duyum ve duygularını algılasın.

Bekçi gibi, duyarlı olsun

Kam olsun, otacı olsun,

O büyü denilen iri ve zehirli örümceklerin

Davranışları şadara (biçimsiz) eden,

Etkisini yok etsin.

Ağıya karşı em olsun.

Arva (büyü) çözsün, demez miydin?

İkiz kız olursa, diğerinin adı

Yerden sonraki yaşam yeri enselotus olsun

İkiz olanların adları

Beyinden enseye inip yerleşen kalıcı bilgiye

Ensede olan **us'a lot** (not) tutan

Usu **o**tlarla besleyen,

Em, (ilaç) olan kaynağa götüren

Sonsuz yaşam oyun deposu enselotus olsun...

- Sesler duyulmaz oldu Coşka...

- Ahh ah! Beni de götürseydin sola,

Niye sağda bıraktın beni,

Duyuyorum, son gidişindeki

Sağlıcakla kal diyen müren sesini

Esintiler ölüm kokusu getirdi,

Ben yolcu seni ne çabuk yitirdi...

Es yel es,

“Git Dalgalan” deresinden es

Sevdiğimin sesini, mür kokusunu getir...

Es yel es

Kızıl buhurdan getirdiğin kızgın buğudanlıkla döktüğün

Acıları al da götür...

Kızıl yanardağ ağzından gelen

Kızgın alaflı buğuları “Git Dalgalan” deresine götür...

- Güyermanıumm amcası Kazangan Kazangap’ın koçuuu, amcasının paşasını, buluruumm, Türk’ün dinini dinleme edeni, bulurum. Eşeğine siyip, semerinde varı az gösterip vaaz edeni, bulurum. Eşek yerine çocukları bulunca car car konuşup, car (kötü sonuç) ile korkutup, cara (dölyatağına) sığınanı, cara iye olanı, car (imdat) isteyen, cariyeye edeni bulurum. Diğer insanlara erinç (huzur) veren, esli uslu dini de bilirim, diğer kişileri karalayarak, küçümseyerek, çüklerini iyi duyumsama üzerine ereceler koyan, dinleme kuranları da bilirim. Hadi gidiyoruz...

- Dolağını (atkısını) bana getirin, içlik, kirlilik(gömlek) neyi varsa kaftanını bana getirin. Doğacak çocuğuna getirin.

Ah Güyermanım ah...

Pirpirim otu topladımıdın senin için,

O sevdiğin semiz ottan, otların pirinden (en iyisinden)

Soğukluk yapacaktım yoğurtlan

Ahh ah benim pirim erkeğim...

Esintiler ölüm kokusu getirdi,

Doğacak çocuğun, seni doğmadan yitirdi...

BEN UTANIYORUM

O BOŞ DURANLARIN YERİNE

- Tuttular Gökçe'yi, inliyor sesi... Neyse ki doğacak çocuğu onu Güyerman'a bağlayan bir bağ, bağıt. Gökçe ve Güyerman birlikteliğine kanıt...

- Çaluu (davul) başladı tüngürdemeye Hani... Çalışıyorlar yavaştan...

- Ben kalıp bu törene katılamasam da ananın ve ölenin yaşam akış öyküsünü dinlemek isterdim biliyor musun? Aaaa heybelerimize yiyecek atmışlar Coşka, kim attı gördün mü?

- Yooo, böyle bir günde, kim koyar ki bilmiyorum. Heybenin tak bir gözü şimdi benzemiş, erkeğin organı heybeye...

- Güldüremezsın beni, böyle bir günde, sen kendi söylediğine bak C... Söyle bana niye dediler sana, "atıyla gezerken, betik okuyan" diye...

- Analarımız at üstünde kirden koruyan dokumaların ipini kirman ile eğirmedi mi ha, eğirmen babalarımız at üstünde yelek çorap örmedi mi ha, bunun anlamı "yaşamı ikiye katla" demekti. Bunu, yaşamı katlamayı, unutturmaya, kazan kazanı, yıkmaya çalışan inde yetişenler, ipe dizilmiş boncuk çektiriyorlar. Hani bizim, elleri boş durmayı öğrenmesin diye küçüklere verdiğimiz boncuk. Şimdi at üzerinde, çocuğuna, boynuna dolayacağı dolak (atkı), başlık vb. örmek yerine tesbik çekenleri görüyorum, bizim vurmali çalgı tesbik yerine aynı dalgınlığı veren tespih olmuş gök boncuklarımız, tahta çekirdeklerimiz.

Ben utanıyorum o boş duranların yerine. Öylesine karşılıksız, dürü (armağan) olarak dağıtsalar bile, örmek, hayatı anlamak demek, dinlenmek, boşalmak ve ölmüş atalarımızın bize dokunabilirliği demek, tinlerle bağlantı demek. Ürettiği tec (mal) ile yapılan tecim (ticaret) kutlu adamların işi, nikler (makineler, kaldıraçlar) işi kolaylasa bile, dinlenirken elde üretmeyi bırakmayın yaşamı ikiye katlayın demez miydi oycul (düşünür) aksaçlılar. Ben örmek yerine, okumayı önerdim, işte bu...

- ...

- Bu bölümde yine Türk demeden geçemedin. 'Soysuzca soytarıllık edenler, soyun önemini soylu olmak arayışı olduğunu bilemezler.'

Soy içinde tarlığı geçmemiş gençleri kullanır da soytarıdan beter eder Türk'e yağı olanlar...

- Aa dur orda, o da ne demek Türk'e yağı da mı var? İnsanın insana yağı olması da ne demek? Türkler boş toprakları **yaptım** kazdım kaldım diye diye, **ar** koyarlar, **tımar** ederler. Ürünü, yılıkyı toğ (iri) eder, atı (kazmak) ile ve atla batıya varır ar koyar tımar eder. Yerküreye armağan olan bu yer ve göğü birbirine bağlayan arlı nomlu soydan ne isterler. Kimse ayıp etmesin. Eğer onların kültürüne, namusuna, soyuna söz eden varsa, soysuz soytarılık yolundadır. Türklük denilen sözcük yalnızca kan değildir, kültördür, töredir, nomdur, namustur, dildir, dindir ve onlarla yaşamayı kabul edıştır. Oğuz Kağan'ı okumadın mı? Yaradılışı, türeyişi okumadın mı? "Türkler besle kargayı oysun gözünü" durumunu deneyimleyecekler yine de beslemekten caymayacaklardır. Onların yere geliş nedenlerinde ısı denilen açıklığın ıslahı ile lah denilen "ışık olsun" aşkolsun anlamında kınama sözcüğünü kullanmamaya kadar kişioğlunu ıslah etme çabaları vardır. Çalmaya gerek yok, kültürlerini kolayca verirler ve kolayca içlerine kabul ederler. Emme kişioğlu çiğ süt emmiş, nomun içine soysuz, onlara ters gelen nenler ekleyen beslemeler kadar onlara çektiren olmayacaktır. "Besle kargayı oysun gözünü" onların deneyimi olacak, besleme yemlemesinden epey kötülük göreceklerdir.

Kölük denilen yük araçlarına bindirilmeyen kölelik onlara göre değildir. Kölemenlerin iyesi olanların kölelere kölleden ve bir cımık tuzdan başka yemek vermemeleri, Topluca bulanık kölde (gölde) yıkamaları onlara göre değildir. Ne istersiniz Türklerden? Kölemenlerin sabı olanlar kişi alım satımında birleşirken, köleci olmayan toplumları bölmeye çalışır. Nedir derlerin açtığı dert. Bu T başta iken iyi de sonda olunca niye dert açar pörtler patlar pırtlar tırtlar. Türkçe böyle "bir ben var benden içeri." Bütün bilgiler onun içindedir.

Yorma beni Coşka... Türkler yeryüzünün düştükçe kaldıran bekçileridir. Bu kitapda da onların dil ve kültürü anlatılmaktadır. Dilini kaybeden Türkler diline dönmelidir.

- Yanmış yüreğin yaralamışlar seni besbelli.

İncitemem seni,

Yoluna git müren akışlı günışığı güzeli...

Aç kartal kanatlarını korumana al beni
Tak pençeni, savaşta en öne koy beni,
Kurt börü ol yol göster soyuna,
Geyik ol besle kavmini,
Kam ol işleri yoluna koy...
Müren akışlı günüşiği güzeli
Turkuvaz çakışı bakışlı, Türk güzeli
~ ...
- Seviyor musun beni Hani?

BAĞIŞLA BENİ HANİ...

- Hadi Coşka, yavaşa biraz ıldam katalım. Hadi tez olalım Coşka, deh diyelim, deeehhh diyelim de gidelim. Deeehhhhh...

- Gidelim Hani, gidelim...

Eyy yeryüzü,

Yetmez törünü, urazını, uğurunu versen yetmez.

Yetmez olan biteni, azını çoğunu versen yetmez

Işığa değmiş bu aşk çökmez.

Yetmez altını gümüşü, bağlılığını-vardarlığını versen yetmez

Nice **tabarını (malını özlük)**, varlığını sersen yetmez

Baş göge ermiş, ısktan doğan bu aşk sönmez...

~ ...

Yetmez varını yoğunu önüme sürsen yetmez,

Ne çok tabarını -kazanımını- dökse yetmez

Bu aşka tutsak ince tinim, başka aşka dönüp bakmaz.

Eğmez başını bu yürek, başka olur bilmez.

Bu ayak, başkaca bir olur olmaz gününe girmez...

- O günü unut Coşka, dile getirilmeyecek nenlerden eyle.

- Bu son olsun Hani, onu konuşmadan söyleyeceğim neni söyleyemiyorum.

- Gövdemin ön kısmında derin yaralardan kalma, pütür pütür engeli, büzüşük izleri, bir de üstüne üstlük mememin birini içi boş bele doğru sarkışını görünce, kaçacak tak kişi gibi kaçtın Coşka.

- Bağışla beni Hani.

- Üzgünüm bağışlamam için kaçan başkalarını da görmem gerekiyormuş Coşka, çok üzgünüm.

- Bağışla beni Hani.

- Yaşadıklarım alkışlanacak değil emme algış -şükran- duyulacak nenler Coşka. Yaşadıklarım kargış okunacak nenler de değil emme algış (dua) edilecek nenler Coşka.

- Bağışla beni Hani.

- Ağlama Coşka, hiç ilenmedim sana... Yoruldum yalnızca, geceleri birdenbire bastıran, sağanak yağışlı korkularla ıslanıp sıırıslıklam olduğumda, üşümekten titrediğimde, senin ıslandığını düşündüm, senin üşüdüğünü düşündüm, senin yapayalnızlığını düşündüm. Ve seni ısıtmak için sana sarıldığımda, ben ısındım, geçti üşümelerim, Gündüz gözüyle kaçsam da kişioglundan geceleri sana geldim, sana sığındım. En güzel em, düşüneneğin bir sevdiğin olması. Seviyorsan ısıltıyı sen veriyorsun, ısıltılar içindeki sevdiğinin yaydığı ışıktaki iyileşmeyi sen buluyorsun...

- Sen de ağlama Hani, ep epiyi yakardım senin için Tanrı'ya. Gönderdiğin gelen ışığı, perdenin öbür yakasından gönderdiğini düşündüm. Ölüler yurduunun ısıltısını düşündüm, o ısıltılarda yaşamının güzelliğini ve senin ısıltıya ışık katan varlığın yürüdü gözümün önünde. Aldım ışığını sen verebilesin diye. Bağ kurdum, ulgam ulgam ulatılar atarak ulaştım sana. İletişim kurarak letliğinizi iyi ettim, kalmadı zebil yoksulluğum, gitti yoksunluğum. Letliğin gidermenin en iyi yolunun başında ilmek ilmek, ilgi ilgi iletiler iletip iletişim kurmak gelir dedim ve iyi ettim, görüyorsun böyle böyle illere bile bulaşan letden (yoksul) illetden iyileştirdim... Yaşadığımız acıları yaşamayabilirdik Hani.

- Sürgit, sonsuza değin gidecek imlerimiz eksik olurdu C, evrenin imgesine katkımız eksik olurdu. İmgelemler çorak olurdu. Yerdeki ve süremdeki, an denilen kesişmelere düşen imler eksik olurdu. Anlar kurak olurdu.

- Betikler yazılmaz, obenler yapılmaz, biyler oynanmaz, yırlar söylenmez olurdu.

- Yalandan gerçeklerin yerine yalnızca sagular, ağıtlar kalırdı.

- Coşka yalandan gerçekler. Peki emme bu akışı yavaşlatmasın.

Alasa mı ki verese olsun. Bırak bu alacak verecek uğraşını, durdurur seni. Ver verdiğini. Alasıya mı ki veresiye olsun demeden ver. Soy büyük bir köktür, köke verdiği ne ise yemiş olur kurda kuşa, böce börtüye, bocuk gününe (toyzar) yemiş olur... Gelecek diye değil, vermek için ver, düşünmeksizin ver, sanak (hesap) tutmadan ver. Soy köküne değil mi, oda verecek dallara, çiçeklere, yemişlere, yelle, **cidle** (kuş dışkısı) suyla başka yerlere... İçerideki el değiştirmedir bu, damarlardaki kanın akıcılığı gibi, besin götürür, bilinmez değil girilmez yerlere, cadan giden can taşır, yaşam taşır, bilinmez değil, bulunmaz yerlere...

- Hani, ışıktan gelen aşıklığım. Benimle...
- Coşka çek dudaklarını kulağımdan, şu atı görüyor musun?
- Bağıt (nikah)...

ÖLÜYE EŞ OLAN LEŞ OLACAĞINA...

- Bakar mısın, gelen alçak boylu yıldıza bak gavsala(küfe) takılı ve gavsalanın iki gözüne de konulmuş iki çocuk.

- Bu çocuklar çok küçük C. Bir nen olmuş bunlara C...

- Takılalım tersi peşi, eş olalım... Demiyor muydun Güyerman'ın anasının yasını, ağıtını dinlemek isterim diye, bak nasıl yakım yakarmış dinleyeceğiz işte.

- Eh! Takılalım eş olalım canlıya; birleşmek, ikişerleşmek, üçerleşmek gerek. Çocuk mu tersi peşi gideceksin. Canlıya eş olmak peş olmayı gerektirir, Peş olmak leş olmayı önler. "Ölüye eş olan leş olacağına, canlıya eş olan peş ol."

- Duruma (keşe) bağlı, iki uçlu bir eş olma bu, keş var, peş ile yaşam kurtarır, keş var peş ile leş yaratır. Keş bir çeşit keçi yoludur. İyi baykayacaksın. Leş olmadıysan, ölmeden küçük atlattıysan, sorunun küçük olanını özletir kişiye de "keşke" dedirtir adama... Keşke atekte, keşke eceke, keşke apake...

- Çocuklar babanız nerde?

- ...

- Anneniz nerde?

- ...

Yabancılardan sıkıntı yaşamış bir kışlak olmalı burası. Çocuklara yabancıyla konuşmama öğretilmiş. Beş yaşlarında olan konuşuyor olmalı...

- Çocuğun gözünü gördün mü, şişlikten göz görünmez olmuş.

- Evet. Onun için de peş olmak istedim...

- Seri yumurtalarını sıçmış bu göze, gözden besliyor yavrularını olmalı, bu başka bir nen olamaz. Kimi kimseler umacık sıçmış der.

- ...

- Köyün güzelliğine bakar mısın, bu bağlar, bağçalar, şu arklara bak, tak yer su şırıltısı. Şu koca hörgüçlü karlı dağı görüyor musun, su ordan geliyor olmalı, dizi dizi bahçelerdeki çiçeklere ne dersin.

- Şu ak çiçeklere bak, urgancık çiçeği

- Biz şeytan çanağı deriz, yilkılar çok sever.

- **Göklem**in de (ilkbahar) etkisiyle kişi yüreği coşkularla dolup taşıyor. Tinim, kanatlanmış uçtu uçacak.

- Beni seviyorsun o coşkunun kaynağı Coşka'nı de mi? Hadi de bir kez 'seni seviyorum' de, gerçeği söyle. Ölü tinlere ha kış, ha yaz; uykunun kapısında bekleyen, kapağını taşıyamayan göze ha güz, ha göklem. Tininin yakıtı, yaşama sevincin ben, öyle değil mi? Tak kişinin bir sevdiği olmalı uzaktayken özlenecek, yürek atışını binlerce ölçüm uzaktan duyacağı bir sevdiceği olmalı tak kişinin. Yoksa böyle coşar mı yüreğin? Coşar da, coşkuyla dolar mı? Bunun nedeni, ben, mutluluğu yakaladıysan sorgulama. Yüreğinden gelen söz iki dudağının arasına takılmasın, yolla bana yüreğim taşıсын. Bu coşunun nedeni benim biliyorsun de mi?

- Çocukların ayırımındasın de mi?

- Çocuk bir gün annesine sormuş. -Anacığım başındaki saçların neden aklaşıyor senin? Anası: -Yavrum, sen beni tak bir üzüşünde saçımın bir teli ağarıyor, besbelli nedensiz değil! -Hı şimdi anlaşıldı, anneannemin saçları neden ağarmış!

- Ahh Coşka Ahh! Oğuş bağları öyle bişi ki şuna şona bakmadan, mızırdandığın, sızlandığın ne varsa en başta onu özlersin.

- Özledin beni seviyorsun, emme ben 'seni seviyorum' demeni bekliyorum.

- Geldik Coşka geldik, kişi görmek gelmek demektir. Bak, daha

yolun ötesindeler. Saçlarımıza ak düşmeden geldik. Yalnızlığım öyle değerliydi ki, onda en büyük emek, en etkili pay sabı sen vardın C ve sızlandıklarımı özleyip durukan geldik C.

- Öbür öbür öbür Hani, yalnızlığım seninle doluydu, hiç yalnız kalmadım, tap yanımdaydın, tap sevdin beni, ben de seni. Gözlerindeki günışığı yansıdıkça bana, günışığı boyunca, bir güneşin doğuşuna bir güneşin batışına, kucağımda sen ufuktan ufka at koştururdum. Yüreğim sene kavuşmuşluğumun, seni kucaklamışlığımın yengi tadıyla dolu olurdu. Kaybolurdum koca bozkırda...

- Şimdi de öyle değil mi, kucağında ben, arşı ufka çevirmişiz at koşturuyoruz. En çok neyi imgelediysen o olur Coşka. Yengi bizim coşkumuz. Yengi bizim doruğumuz. Başını dik tut, başın göğe değsin Coşka...

- Ne kadar seviyorsun beni dediğimde kollarını beni kucaklamışsın gibi başlar, açar açar, yanlara uzatır uzatırdın ve günışığı kadar derdin. Günışığı arş ileri bir uzunluk muydu, sınırsız bir sürgit miydi? Yoksa günışığı sıcaklık mıydı, sonsuzluk muydu, yoğunsam kucaklama mıydı, ben tapını yaşırdım. Sen nereye ben oraya tıpış tıpış... Bırakmasın ellerimiz ellerimizi Hani.

- Elin köyüne geldik C, çok eeleşmeyelim.

- Ah yeniden günışığına çıkmak, ahh yeniden evin **ayatına** (hayat), dış dünyaya adım atmak, ayrı ayrı **hayatlar** görüp, ayantda kaybolmak, yaşamı yeniden süslemek...

- Yataktan hayata çıktığın an başlar hayat. Sanır mısın ki, evden sundurmaya vardığında başlar hayat? Nerede başlarsa başlasın har vurup harman savurtur, ele karıştığın **hayat**.

GÜNÜN ALTIN IŞIKLARI ŞAF (sürgün) VERİP DE...

- “Gecenin Kıyısı” köyüne, birbirini seven seviler, esenlik getirdi.
- Sağ olun. Esen olsun.
- Oyyy, oyy ananız nerde Akerman (güngörmüş erkek kişi)?
- Düştü, “Gönül Buran” deresinin orda yere düştü. Düşerken “Siz gidin salık verin, Oflaz (eflatun) amcanıza,” dedi de başka bir nen demedi.

- Senin gözüne n’oldu böyle, korktun mu Akıman (eli açık kimse)?
- Yukarda, “Alev Büyüsü” tepesinin doruğunda bir kadın vardı, Oflaz **Tun** (saygın) amca. Aksüyek (soylu) bir kadın. Uzun boylu, uzun saçlı, uzun giysili bir kadın. Eteklerinin ucunda kuşlar uçuşuyor kadının çevresinde dönüyor dönüyordu ve bize bakıyordu. Biz de korkmadık.

- Umay!
- Vayy son günlerde bayılması vardı Afşar kızın, can yaa can, yavruka can Afşar (atılğan) gelinim benim... Tak günün erte (sabah) bölümünde, günün altın ışıkları şaf (sürgün) verip de, yanan şaf (fitil) ile gün ağırlık ortalık şafk olurken, iner ovaya. Yangınların türlü biçimlerde uzanan ışıklı arşlar gibi yükselen şafakda iner bağlara Afşar bu, durdur durdurabilirsen. Eşi okşası (benzeri) bulunmaz bir şavşat (deli) o. **Şav** denilen sığ sularda **şat** denilen ağır yükleri taşımak için kullanılan, altı düz bir biçimde tekne gibi yüklenir yaşamı o. Ahh Avşar ahh, **Şavşat** ana. Çocukları ak apapbak olsun diye çalışır genç ışık sürgünü **şaf** Avşar. **Şav** (kolay) gördüğü yaşamda, **şat** (güçlü) bildiği kendini; taşır ak şafklı erteden karanlık akşama...

- Heyy, gebe olmasın Afşar kız. Kızkardeşi Gökçe beyini kaybetmiş. Yoksa duygu mu aldı, hül (iletme, ulama, üleşme) ulaştı mı dersin, hül (ül), his (is) bilir önceden habarın kime gideceğini, alıcı bilir hankı is kendine habardır, hankı üleşme, hankı ulaşma kendine paydır. Gökçe’nin acısı uladı vardı demek. Ulana ulana ulaştı ulgam (mesaj) Afşar’a demek.

- Hele gelsin, bir bakalım, bir iplik buluruz iğnenin yurdusuna

sokup, iğneyi sallandıracak, yuvarlak mı dönecek, düz mü gidecek bakarız. Gebelik kız mı erkek mi sabı biliriz. Ögeday ile Kattam gardaş gençler, siz karşılamaya inin. Hayde çabuk olun, Oyunun sayışma bölümünü atlayın, hadi saykallanmayın (oyalanmayın, dolanıp durmayın).

- Hmmm. Bu iyi C, başka bir hastalık ya da ölüm olmasın...

- Buyrun üzüm suyu ukak.

- Biz sıra, şire deriz. Üzümleri, dutları, yemişleri çiğnerken şır şır akışı var ya, bize sıra dedirtir.

- Par par parlayan parlara süreç içinde para dediğimiz gibi.

- Çocuğun gözüne teze temiz et sarmalıyız ki kurtcuklar ete geçsin.

- Sinek (seri) kurtcuklarını seri (dizisel) sıçmış, umacık (ufacık)

sıçmış...

- Ben eti veririm, siz içinden çıkarırsınız, buyurun eve...

- Saytun, saygınlığını saydıran kız, koş habar ver eve, **harımın** (çit) ordan bağır duyurabilirsen. Işıltılı, Aykal kız duyar seni...

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

AMAL GÜNÜNDE KAMALDAN GELEN KAMLAR

- Esen olun, işiniz kezleşerek, uğurlu gitsin.

- Alaş

- Evimize esenlikler getirdiniz, buyrun.

- Alaş

- Gelin evindeki **minderüden** minder getir kızım.

- Asrak atan, Ataç ağan da geldi. Düğün dernekten, dürüden kalan, mintan, minton, minten ne varsa artanlardan derlenen, ipek ve değerli dokuma, emeği çok minlerden ulama minderleri getir.

- Binelim akçası çok, par denilen parçalı parlayanlara, ışıltılı söyleşi yoluyla, mindere oturup minleri (değerlileri) derleyelim, bin bir

derdimizi paylaşp çözüm üretip, güzel deyişli demelerle varalım, der denilen kalınan kapılara... Değerli konuklarla varıp çalalım kapıları.

- Oşgüle geldiniz, şen gülüşlü, şengüller getirdiniz.

- Alaş

- Kırkyama olan yastıklardan seç, der (diğer) olan min yamalı minderlerden, daha çok getir kızım. Aspar amcan da var, Artun dayın da

- Ben Coşka. Sağlıcakla şen gülün, gülme enerini üzerinde taşıyan gülşen olun...

- Ben Hani. Acı gülüşler görmeyen, şen gülüşlü şengüllerden olun...

- Ben Satıhan... Yüksek, yüce tinlere, atalara adanmış han.

- Ben İlvisihan, savaş ve sevgi kişisi. Acımasız, ancak yelbi olmayan.

Kişilere sevgiyi ve güzelliği aşıl原因an ölümsüz İlvisihan. Yal/Yel/Hal/Al/El başvurusunu yapmak güçlüğüne itilirse savaşan ve kesinlikle kazanan saltık han.

- Ben Miraç, kamların ölümü göze aldıkları ayn. Toplumun mırırığım mırırık değil, mırım kırık dedikleri dönemlerde mır takası için yaptıkları mır alma, mır açma kapısına varma eylemi. Der yakaya gidip min (bin) yamalı mün minderinde ölenler olurmuş.

- Geldiiiiimm. Ben de söyliycem adım. Ben Barhan, barımızı (bağır) koruyan çit var ya göğsümüzdeki hani, çatılı olan, çakılı kemikler; el ele omuz omuza biyeler (danceder) gibi, omurgamızı kuran, koruyan bar (çit) kemikler, bağıra barınak yapan barlar. İşte o koruyucu çit (bar) benim adım. Kaburga denilen biçilmiş tomruğun yanlarından çıkan tahta, kereste ile yapılan çitten barınaklar gibi kaburga kemikleri var ya, toz topraktan, tehlikeli varlıktan, yumruktan değerliyi saklayan **sümden** (kemik) yapılmış, çakılı çubuktan koruyucu sümenler. İşte o bar, bar iyesi koruyan bariyerler. Anlatabildim mi ata?

- Benim de adım Barak, kam ataları mır açıp mir olmak için miraça çıkaran, tüm barların üzerinden atlayan bar gibi koruyucu, güvenli atılğan atik at.

- İkiniz de çok güzel anlattınız, Barhan, kardeşin Barak'ın elinden tut ve gidin, daha güzel anlatmak için daha çok çalışın hadi bakalım dışarı...

- Ukak getir kızım Hança (armağan).

- Ben yine geldim.

-Kapıdan başını uzatarak konuşma Barhan, gir içeri konuşurken.

- Tamam. Buldum, buldum. Barımızdaki bar kemikler var ya, onlar bağırı barabar koruyorlar. Bir de kam şaman amcalar bağıran bağırlarındaki bar kemiklerin üzerine tahta barlardan yaptıkları su koruyan bardaklarını asıyorlar. Analar beşikteki çocuklarının bağırları üşümesin diye, yün dokuma kuşakları bar olsun diye sararlar. Barhan koruyan demek ata...

- Eferin oğluma eferin. Küçük Şudin nerde onu da alın ve Obirhan dayınıza gidip, salıncak kurmasını isteyin size oyun armağanı olsun, Hadi bakayım balabanlar...

- Buyurun ukaklarınız...

- Amal günü öncesi çokca yaparız ukak. Gül (değerli çiçek) kokulusu güzel olur, buralarda çok kır gülü vardır. Kuruturuz. Teze meyve suyu ukak olmayınca, kuru kakdan yaparız. Oş olur af-av gününde aş, oklar ulanır da okul olur af-av gününde uzaklardan gelen ak ılların getirdiği akıl, amal günü çok önemlidir buralarda. Gök Tanrı'ya daha yakın olma yoludur, bağışlanma günü...

- Bütün avlar avlanmaların kusuru kişide benden içerdeki bende birikir, bir af ile bütün oflar, aflar, uflar, ovflar salınır. Göklerde başka başka üretimlerde kullanılması için başka avcılara aflar-avlar-oflar sunulur. "Bu coşkuyla, oş olur, af gününde aş" diye diye oşaf demeye başladı gençler, ukak için.

- Amal gününü biz de sever, biz de ilgisini, bilgisini anlatırız. Bir de bizde; af günü olabilsin diye boş bulunup birbirine yalancı diyenler yüzleştirilir; niye öyle dedikleri, niye yanlış anladıkları ne varsa hun-kun önünde konuşulur, ortaya çıkar, yanlışlıklar giderilir. İki ökül de aralarında bulunur. (Ökül: Seçilen, el veren ök, vekil, temsilci.)

- Ayak bağı olan tüm engellerden, öfkelerden, usanç verici, inatçı düşüncelerden, eziyet eden küslüklerden kurtulma günü. Benim ol diye ta uzaklardan atılan oltaya yakalanıp av olduğumuz iplerin, bağıını çözmek için evi Kaf dağında olan dağlı devden, av yakalayan kafli avcıdan av salıp af etmesini beklemek yerine amal gününe inanacaksın. O, mür (gen bilgi) müren(göklem) dallarına çiçeklenme için su yürümeden, sular yapraklara yükselmeden önceki karar günüdür. Av tinlerini

bırakıp uygun avcılara çekirdek olarak tapşırma olan af-av eylemine karar veren amal günüdür, bağışlanma ve yeniden özgür doğma günü.

- Kafiliden turkuvaz kaftanı alma, avı salma, tutsak olanı, bağlı olanı, afı-avı, alaf edip göklere gönderme günüdür o; avın özü af günüdür.

- Hança, oğul (evlat) yoğurt kurusu ile et kurusundan yummaç (dürüm) yap bize...

- Yapıyordum Oflaz Ata, el an eletirim. Elinizde olması an içinde...

- Yeni gelen yemişler (meyveler) arka yandaki **heyede** (kelter, küfe).

- Amal günü, alçak gönüllülükle paylaşma, bağışlama, saygılı olma ve dargınlıkların giderilmesi, barışma günüdür.

- Göklem (bahar) canlanır da, dallara su yürür, çiçekler tomurcuklanmaya dururken, yaşama barış ve erinç içinde yeniden başlamak için düzenlenir.

- Ukak, oşaf, keşkek dağıtımı ve sarmalarla ve en önemlisi, birbirine sevgiyle dokunup sarılma, sırt sıvazlama, ufak ufak sevgi vuruşları içeren sarılmalarla, sıylamalarla (hürmetlemelerle), tokalaşmalarla kutlanır. Esen ol, esen kal; sağ ve sağlıcakla kal; şen ol, şenlikli ol, şenliklerine yakarı karışsın; ocağın sürsün, **orusun** (saadet), urazın bol olsun, uğurun çok olsun; işlerin kezleşerek gitsin; günlerin aydın olsun; Umay yanınızda olsun; Yaradan yar ve yardımcın olsun... Kut, kutlu, kutman, alaş sözleri gökde yankılanır...

- Am bardır barınaktır soyun tohumun sürgit korunduğu. Am sığınaktır soyun, tohumun sonsuza saklandığı, Am olmazsa im, benim soy, sop, tohum neye yarar? Am olmazsa in, bar, boş barınak neye yarar? Am var ki amal gününde ambar boşaltıyorsun (temizliyorsun). As olan yarar, karşı gelen yarar, kutsama algaş olsun, alaş olsun, ters çevirenlere şala olsun. Kabda ul kabul olsun. Yaradan'a varmak için, karşı olan yarar alacaksın ki, Yaradan'a veresin. Yaradan'ın bu ver-yönündeki varyonu olan yaratımda kullandığı am yaratımın indiği barınaktır. Yaratım kapısı. Amal o kapıdan yeniden başlamak yeniden doğmaktır. Am Yaradan'a geçiş olan, insanın ölümsüzlük kapısıdır. Benim sandığın, anamdan, babamdan sandığın ne varsa, alaş dediğin amaldan gelen aşdır.

- Nasıl bilgiler bunlar Coşka

- Dinleyelim Hani

- Amal gününde kamlar kamal (kutsal ordu) günü yapar. Kam tinlerinin kutsal ordusundan akan bilgileri paylaşırlar. Amal gününe katılan otacı, atasagun kim varsa kısa bilgiler aktarırlar.

- Amal gününe tak kişi katılır. Kancasına kanmışlar ayrı durur. Nesini, neyi beğenmezler anlamak olası değil. Bizim tak kamdan, tak toyondan, neredeyse nomlu ve dürüst tak kişiden ve doğadan ışık almamızı bırakıp tek bir kamdan ışık alacaksın denetimine sokuyor. Köleleştirme bu. Kamdan da K'yı alıp yerine hah bulduk der gibi, hah koyup, im'den il alanları koyup da, benden çalıp bana satan tecimlere kanıyorlar.

- Biz Gök Tanrıcalar bilimin tak birine kapı açarken o bir adamın ya önüne diz çöküyor ya kuyruğuna takılıyor, bir süre sonra önceleri musluksuz borudan (lüle), ıslıksız, us (yarar) akanı, sonraları fussy, fussy diye, ussuz (yararsız) damlar bulur. Bir bakar ki, uzluk (kap) doluracak diye lülesinden damlayanı beklerken bulur kendini.

- Gök Tanrı ile aramızdaki ölümsüz tinleri çıkarıp yerine ölüm-lüleri koyuyor. Tinlere tebelleş olup köle etme yolu. Gök Tanrı'dan uzaklaştırıp kişiye, mürden sel yapıp mürsele tapındırmaya varır bunun sonu, kişilerin yularına çılbrı takıp bir adamın kadının inine, ağılına, ahırına bağlayamazsın. Bağlarsan senin özeline girer, saçını şöyle ör, şu renk giyme, şu ülgüde örtün, uzunluk şu, zülfün kısalığı bu olsun der çıkar da, çişine şöyle otur, şu memeni şöyle emzire kadar varır onun sonu. Ve Tanrı onlardan yüz çevirir, Erlik yakasına verir. Kötülük için kullanıldıklarını bilemezler. Hızlı bir kültür sapmasıyla, kutsal bağları yok olur...

- Oysa, yalvaç tak yerde Tanrı ile başlar ve Tanrı'da biter, tak sürem var olacaktır tak kişi bunun çabasıdadır, demeli Tanrı kapısı tak kişiye tak sürem açıktır. Tak sürem daha kapısındaki, tahadan varılan im kapısı açıktır, kim kii ne ki demeden, yanlış içinden geldiğini bilse de tak kişiye açıktır. Yöneten ile yalvaçı birleştirme çabası, tek tanrıya inancı güçsüzleştirip, özgüveni bitirip, kişi egemenliğinde kişi alıp satma tecimine döner. Yalvaç ile han, hakan ayrıdır, birbirinin işine karışmaz, bin yılda bir çakışsa bile gizli bilimlerle, yönetim bilimlerini kendi karıştırmaz...

- Hani çocukken süremi geldiğinde, kuş avlamak için yaptığımız

sapanların lastikleri sürem içinde yıpranır ve gerdirdiğimizde lastiğin içinde yırtık ve yarıklar oluşur buna yirik derdik. Yirikler, yırtık ve yarıktan başkadır, lastik normal halindeyken görülmez ancak asılıp gerdirildiğinde görülürler. Diyeceğim sizi güzelle, yakışıklıya avlarlar kişi alıp satıcılar. Güzele yanaşırken “ tak güzelin yirdiren, tak çirkinin sevdiren bir yanı vardır” sözünü unutmayın, cimil düşünceli çaşıtların çoğu güzel ve yakış olandan seçilir. Diyeceğim, bildiğiniz güzel ve bildiğiniz çirkinle yetinin. Güzel orda dururken anlamazsın yirdirik yanını, olayların içinde konuşmaya davranmaya başladığında görürsün yirdiren yanlarını. Bu nedenle boylarla komşu köylerle, bilişiklik içinde olun. Gidip gelin, bildik olun; boyun, soyun cimildenirken hüpürdeten olmayın...

-Saldırıları bitmiyor, çocuklarımızı çalıyorlar. Yalnız bulduklarını öldürüyorlar. Tecimen olarak geliyor, namusluluk simgesi için bir giyim önerip, tüm namussuz, hırsız, cangarlar, köleci cariyeciler o giysinin içine saklanmış. Ayıramıyorsuz namussuzu namusludan, adamlar yüzlerini baş ve bedenlerini örtüyor, onu tanımak için işaret bırakmıyor. Yeraltına saklanan yeryüzünde görünmeye yüzü olmayan kötülük. Bunlar namus giysisine girip bulunduğu yeri işgal eden erlik tını... Kim bunlar?

- Unutuşun ve geleneğin örttüğü, başkasının tınını düşünmeyen, alıcı bir kavim bunlar. Kendilerindeki düzensizliğin çokluğuna benzemeyen, bizdeki bütünün tekliğini yutmak istiyor. Tak kişinin semini semirir bunlar. Evrenin dili bilinen Türkçeyi de yok etmek istiyorlar. Çooook eski çağların; “Tanrı kişioglunu yaratırken, Türkçe ile yaratmıştır” bilgisini silmek istiyorlar.

- Nasıl bilgi bunlar Coşka

- Dinleyelim Hani

- Şenlikler, sürüler, balballar, kurganlar, anıtlar, yontular, törenler, düğünler iştahını kabartır, oyunlar, yırlar, biyeler, ata binişler, bezekler, süsler, tüşler, tak neni av gören avcı bunlar demek.

- Birgün gücüle yerinizden ayrılır, doğaya tutsak düşerseniz, yıkımın yıkımına uğrarsanız; onun, doğanın ve yağı, düşük kancarın değiştirimine uğrayacaksınız. Dilinizden kültürünüzden birbirinizi tanıyacaksınız, o nedenle dilinizi, giyiminizi, kültürünüzü koruyun.

Ceket pantolon Türklerin buluşudur, ceket pantolon giyenler etek (fistan) giymeyin, aksakallı olmadan sakal koymayın derdi büyüklerimiz, atalar sözüne güvenin. Renk bizimdir, boyalı giyimden ödün vermeyin, tüslü boyalı şölenler düzenleyin. Düğün, şenlik, ağıt, türkü, çalgı kültürünüzü koruyun, bu konuda çevrenize destek olun, koruyucu olun. Han hakan üstlenir yalnız kadınların bakımını. Tek eşli kalın, diğer erkeklerin nomuna tebelleş olmayın. Çocukları car iyesi etmeyin koruyun. Sevgisiz olmayın, kan davası gütmeyin, kendi soyunuzu, yakarıda bulunduğu yere göre, giyim, söz gibi nedenlerle ayrı düşürmeyin, tak yer sizin tapınağınızdır, tak yer tanrınındır, tak bir tapınak tak bir dağ sizi ayrı düşürmesin. Tanrı tak yerededir ve sizinledir. Birlik olun.

- Azgın kancalarla savaşınız dil ve yaradanın yarattıklarının acısını anlamak, diğer varlıkların istencine saygı duymak üzerinden olacak, acımdan gelir ne gelirse denilecek duruma düşmeden yapın bunu. Acıma duygunuzu kaybetmeyin, acıma duygunuzu sömürenlere de varlık kaptırmayın, sizin gücünüzle sizi yıkmaları da var, dengedir ayakta kalmanın gizi. Nicelik toplayanları değil, nitelik içinde toparlayanları izleyin. Belgi direğiniz nitelik olsun.

- Dağlar yassılır, kayalar toprak olur, nasıl ışıtan altın güneş, yansıtın gümüş ay yer değiştirir, binlerce ışık yılı uzaktaki binlerce yıldız kümesi de konum değiştirir. Gözlenen gözen döner, hanlar hakanlar, kırallar birey yıldızlar gibi ölür, deddevir yeniden tom atar, kayra töngerden başlar.

YERYÜZÜ KÜLTÜRÜ

-Yeryüzü sizin kültürünüzden besleniyor. Tabanda sizsiniz. Şu bizim ilkyaz orucumuzda, yavşan otu ve kekik otunu doğru oranlayıp kaynamış suya karıştırıp ayazda bekletip içtiğimiz, başka nen yemeyerek yaptığımız deddevir orucundaki özüt birgün size em olarak satılacak, tadından tanıyacaksınız. Siz varolma savaşı verirken, didik didik edilecek yazılı ve sözlü bilgileriniz, topraktan çıkarılan deddevirleriniz, sizin değilmiş gibi size satılacak. Dil ve kültürünüzü kaybetmezseniz deddevir yeryüzüne yumuş için canlanacak, sarsak yeryüzü o günlere

varırsa, doğadan yeniden ener alır durumuna görkemli mutluluğa sağlıklı güce ulaşacaksınız. Süremin toplamı nomuslu Türklerindir. Nomuslu Türklerle başlayan yeryüzünün yüzü, nomus kazanımıyla taçlanacaktır. O gün Eyy! Yeryüzü gezenleri Tapınız Türksünüz. Denildiğinde tüm kişiöğullarının göğsü kabaracak. Ve nomus kazandı... Diye yanıtlayacak...

- Evrenin yansıısı saydığı dinine inanan oğul, evrene uyarlanmış diline ve nomsal (iyilik) töresine bağı oğul; o gün geldiğinde, ışıkl gün ve karanlık gece de en yalnız yollar bile, tak kişiye güvenli olacak. Kişioğlu Tanrısalığına kavuşacak.

- Niye şimdi değil, bu çok eşliliğin karşı eşeyi kendi içinde bozacağını bilen bilgelerin çabasıyla bu gidişata niye son verilemiyor.

- Bilinmez işler bunlar, düzeleceğine bel bağlama. Kişioğlunun birinci yağısı, yağı alışkanlık diye bir nen var. Tatmış, kudurmuştan beterdir, niye derler.

- Peki, bu çocukların istencini, ırasını, (karakter) yok sayan düşünlük.

- O daha kötü daha düşük bir alışkanlık.

- Düşüşün düşüşüne gidebilir diyorsun işler.

- Kadını aşağılama

- O da alışkanlıkların sürmesi için, bozulmanın anlaşılınması için

- Düşüşün düşüşü koşulu ha!

- Alışkanlık daha çoğa çağırır, daha çoğa takılan düştüğü karanlığı görmez, onu bir esenlik sanır. Bu yemede içmede dahi böyledir.

- Çöllerden gelenler suyun sürekliliğini görünce algış eder oturur. Yeryüzünün sularını koruyalım, paylaşalım çabalarını unuttur. Benim diye tutturur. Doğayı suyla değil, kanla sulamanın yolunu bulur. Tanrıya katılımı, tanrı yaratıklarına yardımı unuttur.

- Yeryüzünün sınırlarına uzanan Türk toprakları kurtarır mı?

- Çürütölmez savlar sarmaşıp da sarmadıkça toplumu, alışkanlıkları yenemezsin.

- Onun için çürütölen, çelişki dolu savları sorgulatmaz işgalciler. Tüm süremi alacak yeni oyalantılara boğarlar.

- Din akıldan korkuyorsa, sorun akılda değildir, derler.

- Akla düşünme öğreten, düşünmenin Pınarbaşı sayılacak esintiyle

toplumlara **eren** ulaşan eserlere, oluşumlara, kuruluş ve örgütlenmelere gerek var. Ve sonsuza kadar, ucu açık ve sorgulanır olduğunda bile kalıcı olduğunda kurtulacağız bu dönerek dolduran kap, girdaptan girdiren dolaptan.

- En büyük sorun, alışkanlığı ve oyalantısı elinden alınacağından korkan kişi, kin duygusuyla, anlaşılmaz us yürütüş biçimiyle, tanrı vergisi akı, aklanmayı doğruyu arayan akla karşı çıkar ve tanrıya kara çaldığını, din düşmanı olduğunu söyleyerek saplantılı alışkanlıklarını ayakta tutmaya çalışır. Senin sapık sapkın gördüğün onun için izlediği adamın yaptığını sandığı kendini tutsak etmiş alışkanlıklarıdır. Ve bu alışkanlıklar eşi benzeri olmayan doğrulardır onun için.

- Anlayış diyorsun, peki, şöyle mi düşünelim, erkeksiz kalmış, kadınları toplayan çokeşlilik mi bu?

- Bu öyle bir alışkanlık ki, yasaya yazılırsa, daha çok kadın için erkekleri öldürmeye kadar gider, dişi yavrulamak için kızıışsın diye yavrularını öldüren hayvanlar gibi bir doğallık çıkar ortaya. Toplum saklanmaya, içe kapanmaya başlar, kim kimin eşi, kim girdi kim çıktı, bunun adı kim vurdu olur. Böyle toplumlarda savaşlar bitmez, savaş sevicilik oluşur ve savaş nedeni kaybolur.

AMAL GÜNÜNDE HARLA HARCANMIŞ BOŞALMIŞ BUHUR

- Bu yılki amal günü tanışmalarında, bildirki amal gününe göre, daha çok bilgi aldık. Amal gününde barışma ve esenlik dilemeler sonrası, erinç içindeki gönüller bilgi paylaştı. Ve “yaşam öpücüğü” yaylasından, kam “Obirtan” amcadan sarılığa horoz kanı bilgisi aldık.

- Gövdedeki yaralara ve mayasıla kirpi eti iyi gelir, bilgisini aldık biz de. “Yaban Büyüsü” kışlağı atasagunu “Yaşen” dayıdan.

- Bağçamızda (bahçe) geceleri görünürdü kirpi ve beni geceden geceye görünen bu canlı ürkütürdü, ne süremde gündüz gördüm, bu ürküntüm azaldı, eti yaralara iyi gelince yine bir gizem geldi kondu. “Yaban Büyüsü” kışlağında çok kirpi var diyorlar.

- Dağlardan alınan etçil, yırtıcı, yıldı dışkısının karanfille dövülmesiyle elde edilen irin, (cerahat-iltihap) öldürücü nedir öyle, bu bilgi de bize geldi. “Ayartan Koku” deresi köyü baksısı, küçücük (cen) yırlarla, tekerlemelerle konuşan “Cenyır” akadan. (Cenyır: Küçücük türküler.)

- Canlı denilen tansık üretim evinin aynı sıcaklığında üretilen sağlıklı tüm çıktıları da tansıktır... Kan, sidik, dışkı, süt, et, ter vb. sağlıklı kişide sağlıklı ve arıtma işleminden geçmiş Tanrı tasarımıdır. Bir otacı, atasagun bulana kadar ilk yardım işi görürler...

- Örüntüye bak. Yirmi bir gün aynı sıcaklıkta tutuyor tavuk yu-murtasını ve civciv çıkıyor, bir ortak noktası var mı?

- Süreç ortak nokta! Bir süreçten geçme kutsaldır.

- Çibana köstebek yuvasından alınan toprağa işeniyor yaraya sürülüyor. Sağlıklı çocuk ya da kendisi sidiğin içinde mantarlı ayak parmağını beklet bak nasıl iyileşiyor, sidikteki kim kimsenin bilemeyeceği ne çok tuz var, kar (ak) boyalı bonlar (evler) atılmış sağa sola da...

- Köstebek yuvası toprağı, alttan gelen üzerine basılmamış ne güzel bir topraktır, arı ısırmasında da tükrükle karıştırarak sürülür ve arının açtığı deliğin hava ile bağlantısı kesilir.

- Kül de, temiz toprak işini görür, doğada hangisini bulmak kolay... Kül kanla donunca yine hava ile bağlantı kesilir.

- Kanı durdurmaya yetmez diye tütün basılarak sarılıyor. Kam atasagun baksı bulana kadar ilk yardım iyidir. Kan kaybından, açık yaraya sineğin hamsal taşımamasından korunmak gerek, kankıranı önlemek gerek.

- Solucan tansık bir canlı, ne tem (im) ne iz, tertemiz bu canlı! **Tem**i (tam) az bir canlı, dokuncasız kök gözeler (hücreler). Temliği öylesine az ki kök gibi, başlangıçtaki ilk olan kökteki yaşamı başlatan gibi, acıcık bir parçası bile yine solucandır, büyür solucan olur. Kesik kopuk bir organ iyesi iki parça arasına solucan koyarak birleştirir ve balmumu eritip beze sürer ve bu bezle sararsa, kam bulunmayan yerde, kam ve otacı bulana kadar iş görür. Çekirdekli kara üzüm ve çokca çekirdekleri dövülerek elde edilen karışım beze sürülürse kırığa sarıldığında da iyi koruyucudur...

- Bütün bunları bilen ocak iyesi ocak başında yapar tak köyde kışlak-

ta, yaylakta vardır. Bunlar kam atasagun olmasa da bilgiye, kısım kısım kısıtırıp ulaşmış kişilerdir.

- Tanrı kapısı tak kişiye tak sürem açıktır. Tak sürem daha kapısındaki, tahadan varılan im kapısı açıktır, kim ki, ne ki demeden, yanlış içinden geldiğini bilse de tak kişiye açıktır demiş miydim?

-Demiştin.

- Yara otu da kama, atasaguna ulaşana kadar iyi bir koruyucudur. Ocak iyesi neye zeyt (zeytinyağı), neye sirke süreceğini bilir.

- Keçiler dikenli çalılara aldırılmaz dikenli otlara, keçi ardında dolaşır onlar gibi atlar zıplarken dikenden kaçamazsın ya. Benimde ayağıma diken batıp irin yapmıştı... Ah o irin, ince, sıpayıca (seçkin) sözcük. Öyle ince sızı veriyordu ki, ince ince emme zonk zonk zonkluyordu parmak, görende biri tak kezinde dokumayı kaldırıp ze- olması gereken onk-ön yüzünü çevirir sanır. O gün akşam, ataşta pişmiş bütün soğanı, biraz soğuduktan kelli (sonra), parmağıma giydirdiler, sarıp sıcacık yatağa yatırdılar. Sabaha irin mirin kalmamıştı. Bu bilgiyi getiren de “Bengü Kılıç” köyünün otacısı saylav seçilen “Aysar” teyzeydi.

- Kafamdaki şişliğe çiğnenip ekmek basılır. Ekmekteki maya ve tükürükteki niş (delik) arayan nişe girdikçe parçalayan özdekler şişliğe de niş açarlar mı dersiniz?

- Açtığı bilinir.

- Köpeklerin ağzındaki tükürük hamsallara karşı çok dirençli olduğu için çok arı durudur köpek tükürüğü. Bu yüzden yaralanmalarda vücuda giren yabancı hamsallara karşı köpek yarayı yaladığında bir biçimde hamsal öldürücü mür (akıcı) em, sömüren, somuran em görevi görür.

- Bir de çiğ et burkulmada burkulan yere sarılıyor ki ertede ne sakinleme... Kaç gün tutulacağını, yararını tak bilgiyi, kamlardan, kamal ordudan, kutsal ordudan alanlar bilir.

- Öksürükde, kıkırdak kaynatıp suyunu içmek. Av mezgili (mevsimi) değil de, kıkırdak bulamadın mı eşek kulağı da iş görür. Aaa bak kirpi eti de değerlidir.

- Çay içtiğin kapdan kaşığı çıkarmayı unutursan gözünü yaralarsın. Ondan mıdır, hamsal mı kapar onlar mı gözler şişerdi ve bal... Bal, iyi

bir emdir. Şiş gözün üzerine bez koy, üzerine bal, onun üzerine tütün yoksa tütüne okşas (benzer) sağlıklı yıllık çıktısını önce kızdır sonra ılıyınca, bal üzerine koy ve sar, bu hem ılık tutacak, hem balın kurumasını önleyecek, hem yumuşak bastırarak, gözü sert bastırmak görme düzeneklerini bozar.

- Okul gibi oldu, sıkılacak kimse yok, okul okumak, öğrenmek dayanıklılık gerektirir, ne çok bilgi paylaştık, ben de çocukluğumdan bir bilgi paylaşayım. Kulağım ağrıyordu, çocuk emziren bir “Altun” teyze vardı, “Yolun Sonu” köyünden. Altun teyzeyi çağırıp kulağıma süt damlattırıyorlardı...

- Ben de bir anımı paylaşayım. Beni kuduz köpek ısırıldı. On gün sonra da “Çatal Kılıç” köyüne eğitim almaya gideceğim. Ağlayarak eve geldim. Annem hemen ısırığın üzerine hamur mayası sürüp sardı ve hemen bir kama gittik, odanın tak yakası geyik ve keçi görselleri çiziliydi. Bize verdiği emi yirmi bir gün kullandık...

- Suyuna em katılan deney topluluğu da iyileşir aynı deney içindeki, emli sanıp emsiz su içen de iyileşir. Demeli, em aldığını ve iyileşeceğini sanan da iyileşir... Bu nedenle çok çözümsüz kaldığınızda yapacağınız ilk iş, em yerine onun erkesini kattığınızı düşlediğiniz, erinç dolu ezgi eşliğinde yakarı katılmış su içiriniz. İnanc valasına (ağ) iye kimse, üçgen, dörtgen tak nene karar veren, boşluktan, yaratılıştan gelen, inanc geni iyesi kimse ise iyileşir...

- Anlamsız olan; sidik, tükürük kullanımı aşağılayıcı, iğrendirici etkilerde kişiyi inançtan uzaklaştırır. Bu durumda em ad vermeden kullanılır. Bu bilginin etkisi varsa bu bilgi verilir. Bu kişinin elinde olan özdektir. Birde, çözümsüz durumlarda, biraz önce söylenen yakarı eklenmiş su kullanılmalıdır. Yeryüzündeki tak nenin bir nedeni vardır. Tak bitki, tak varlık bir sayrılığı sağaltmak için büyür. Ve tak kişi bir görevle yaratılmıştır. Amal gününde boşalmış buhur (ağaç su kabı) dolar yeniden su ile!

- Ukaklarınızı tezeliyeyim mi?

- ...

OFLAZ AMCA

- ...

- Koltuk, para ve başkalarını aşağısında tutup yönetmekle kibirini beslemek için yaşayanlar var. Bunlar kapanmış klanları, kurumuş kavimleri ele geçirmek istiyorlar. Kamları, ocakları yok etmek istiyorlar. Bu depremden kötü bir etki yapacak, yıkacak bilgiyi, belgeyi bozacak, dönüştürüp yok edecek, yeniden uyduracak bilineni bozarak ve Yaradan yüz çevirecek... Çözüm. “Biri yapabiliyorsa, ben de yapabilirim. Hiç kimse yapamıyorsa, ben yapmalıyım,” çalışkanlığını ve Tanrı vergisi yaratıcı gücü arş doğrultusunda ileri yönlendirip teziktirtmek-tir-koşturmaktır.

- Yontu (heykel) güzelliğinden, görsel güzelliğini yansıtan olam (resim) ışığından mutluluk alan yazıksız, suçsuz güzel kavimlere iftira atıp, karalayıp sonra ele geçiriyorlar ki, yardıma koşanları kalmasın. Ezgilerini, ağıtlarını şifi aşan kişilerden gelen, şif üzerinde açan yüksek çiçekler, güller gibi güzel şiirler, sagular, ağıtlar yok ediliyor. Amaç suçsuz, kendilerine saldırmamış, Yaradan’dan başka işleri uğraşları olmayan toplulukları yok edip, kızlarını kadınlarını ele geçirmek...

- İçki içinde **suçata** (iftiraya) başlamışlar. Suçata bak, içkiyle gelirmiş kam, kaman, toyon bilgileri, nasıl da bilgisizler de mi? Bu şifi aşmış bilgeleri, kamları yok ederlerse, kolay ele geçireceklermiş buraların malarını (mallarını). İçkiyi kötü göstereceklermiş. Kim bunlar, bilgisiz, sanatsız, nomsuz toprakların doğuştan sızmış, içmeden mayışmış kişileri. Sek (şehvet) için dibine kadar gizli içenler, gizli iş becerenler; çok eş için içen, çocuklara bile sek için düşenler bilmezler ki, çocukları **tir** tir titretip **yakana** iyi diyen **tiryak**iliktir kötü olan; ha sek, ha yiyecek, ha içecek.

Nice topluluklarımızı yolladık örnek olmak için, nice uygarlıklar kurduk oralarda “eşeydir (cinsdir) çeker dışkıdır kokar” örneği, dönüyorlar, aldatma kültürüne, kandırmak için kancık oluyorlar, nomsuzluklarını örtecek biçimsel ülgü buluyorlar, o ülgüye uymayan, yapmayan din dışı diyerek, kolaya kaçıp hırsızlıklarını örtüyorlar. Başkasının hakkını yemeyi dinleme ediniyorlar. Benim kadınımda daha çok,

bendeki cariyeye daha çok havasında, ortalıkta, enine boyuna van, yalancı pehlivan gibi dolanıyorlar. Emme küçümsemeyeceğiz, peh! Demeyeceğiz.. Enerimizi, köylüden habarı olmayan dağlıları küçümsemeye ya da dağlılardan habarı olmayan köylüleri küçümsemeye tüketmeyeceğiz. O ener aşılmaz sarp dağları aşmak, geçilmez şakırtılı dereleri geçmek içindir. ‘Küçümsemeye küçüldü gitti,’ durumu oluşmadan enerinize sabolun, sap kimdeyse sabolan odur. Küçümsemeyin, içine girince çıkmayı bilin, ne dizinin dibine ne kuyruk sokumuna takılmayın... Yüzünüzü Gök Tanrı’dan ayırmayın...

Bir öyle bir böyle görüneni pek istemeyiz emme; kendimize gelince, bazen, “Sarışınlardan uzak durduğumuz halde, daha ıralı (karakterli) bulduk diye; yakımlı (hoş) esmeri değil, sarışını seçeriz.” De mi? Ya da tersi “Karaşınlardan uzak durduğumuz halde, daha çalışkan daha varlıklı bulduk diye yakımlı sarışını değil karaşını seçeriz.” De mi? Yaşamın katı olmayan bu esnekliği suyla emilen yağ (düşman) yakanın giriş kapısıdır.

Yalancı, yağcı, yağlı adam; yalan söyleyeni iyi kıvırtanın güvenilirliğini kendinden tanısa da, bilse de, göz koyduğu bir ülkenin önderlik yarışında, seçiminde, hırsız ve nomsuzu desteklemeyebilir mi, onun sapkınlıklarını kayıt altına alıp yeri geldiğinde kullanmaz mı, kullanıp istediğini yaptırmaz mı? Düşkünler düşkünü, düşük, aşağılık, kutmansız düşman, gider gider “iyi yalan söyleyeni” destekler. De mi? “Bir öyle bir böyle” üzerinde iyi çalışmalıyız. **Na** (al, buyur) denileni namına, alımına sanan; **ne**, niye diye sormayan nanemollalık etmemeliyiz diyeceğim. Yoksa elde ne **mol** (ev) kalır ne molun izleyicisi **lan**. Molla. İşin kötüsü kişinin nanemollalığı sıcak bir nane çayıyla da geçmez. Yağının yarattığı nanemollalığın kaldırılışı asırlar alır...

Siyasiler; **si** denilen belirlenen yer, son çizgi; demeli sınır için yapılacak yas, acı ve bu acıyı belirten davranışları önlemek için ettiklerimiz konusunda siyaset için **ya** (evet) ve **ya** (hayır) amaçlı yardım yapıyorsa bil ki daha çoğunu kendine atıyordur, gizli amaç **si** üzerinde oynamaktır, kaba söylersek amaç **si** (etek) çıkartmaktır. Oysa **si** bir ülkenin, ettiklerini ettikleri tohum dolu etekleridir. Tarlada tohum ekmek için hak olandır.

- *Yazar kendine bir nen söyletmek istemiyor emme; burada anlaşıl-
mazlık var.*

- *Bazı yerler anlaşılmaması için yazılır...*

- Namussuz adama içki gerekmez ki, içkiyi niye suçlarsın be Tan-
rısız. Azgın erkek deve gever gever (sıvı ölçeği) şarap mı içti de dışı
develeri çalıp çalıp götürür uzaklara? Komşusu açken tok yatmak nasıl
iştir de, bir kadın yeterken, sınırsız kadın alırsın kendine? Dolandırıcı,
kaypak ve gancık adam çok mu içkiliydi ha? Hem bilinmez bir nen
mi, içki denilen yazıksız ukak (üzüm suyu) şakır şakır şakırdasa da,
ne koparabilir ki, tek eşli kurttan? Devenin bakışı ile kurdun bakışını
karşılaştırdın mı sen hiç ha? Tak kişinin yazıksızlığı kendine, yazıksız-
lıkta yarışır da kurtla deve, uzak dur bulaşma, uymaz bize...

Üzüm suyundan içki, süttten yoğurt yapan Tanrı vergisi mayaya
neyin iyi, neyin kötü olduğunu anlatabilir misin? Ona bu emri veren
doğal düzen, Tanrı yaratımı olduğunu ve onun doğru kullanman için
verildiğini, okuyucuya anlatamaz mı?

- Çocuk ve kadınları çalan, sayısız kadın edinen eril deveden gel-
me adam; deveden bet sapıyla düşünen er olan beter adam; içkiyi çok
kaçıran bet (ark-suyolu) olmuş erden daha mı uygardır?

- Bireyler gibi kurup kurup elde edilmiş gruplar da deneyim yaşarlar
bu onların okulu, onların öğrenmesidir. Emme, aynı köyden iki dene,
kurup kurup oluşturulmuş gruplardan ikisi, birbirine düştüğünde; bir
yakaya dışarıdan yardım geliyorsa bu birbirine düşme, dışarıdakinin
eseridir...

- *Sana ağır geliyor mu okuma coşka*

- *Diri kalmak için dirimin (yaşam) zar zor tırmanılan yokuşlarını
çıkımam mı sandın Hani.*

- Sen yeter ki içten iste, iyi düşün, olumlu bak, asla olmaz deme. Ol
dedin mi olur gerçeğini dile getirenlere güvenme. Bazı nenler, gönül
dildir, konuşma diline döken işi gal edip yapılabilecek bir işi bozma-
nın tersin peşidir. İşgal etmenin ersin çekicisidir. Amacına ulaşsın,
kavuşsun diye seni eylemsizliğe çekmedir. İşgal edilmiş yöneticiler de
bunun aracıdır... Öcü, umacı, iblis, nentan, Erlik bütün kötü tinliler
iş gal ederek işgal etmeyi işlerler. Dini dile döküp başkalarına kara
çalma yolunu seçerler...

- Tak küçük topluma bir kam gerek. O kam, daha büyük topluluklarda toyon ki bu kişi, önce atasagun sonra öğretmen ve sonra inanç bilgisi olan kişidir. Kamlar bölünme ve kuruplaşma yaratmaz, tüm evrene sorumludur. Çaba koyar, bizden değil sanağı tutmaz, emme bize bizden değil diyenlerle karışmaz, girdiğı gibi çıkar, kam kendine gelene, yararlı olanı sunar. Onun bilgisi evrene dağılıdır...

Bu kişi yeryüzündeki derinlere on binlerce yıl öncesine giden tüm inançların ilim ve bilgisini, benimle başlıyor demeden, elden ele geçirerek bilen, kadın, çocuk, yaşlı, genç tüm insanları barışa götüren bilgiyi elden, ele ületen, bilgiyi üleşen kişi olmalıdır. Bu özelliklere bazen önderlik, angım olan andamlık eklenir işte tansık o sürem gerçekleşir... Emme meri denilen oyun durağında galada meril meril bakıp, yapılabilecek bir işi bozmayı gal bekleyenler (müdahaleciler) gibi olmayacak kişiler, topluluklar alttan alta anın angımı olacak, tüm benliğini barındıran bedeni engel yaparak işe katılacak...

- Oflaz amca geldiler, Afşar ananın bir neni yokmuş. Baygınlığı geçmiş, sorun yok...

- Oflaz amca sen kam mısın?

- Gel bakalım kucağı... Oflaz amcasının neberesi, benim güzel gözlü torunum, Gözün şişmiş, bu akşam onu iyileştirelim olur mu Akıman?

- Olur, benim adım Akıman.

- Akıman... Pekiyi Akıman, eli açık çocuk.

- Akıman.

- Adına sabolmak, ha! Hmm sabılık kalmamış sende. "Sabı (bebek) olma biter, sabolma başlar..." Eferin sana. Efe ol böyle, emme erin (ergen) olduğunda erinmek, üşenmek yok haa. Erin olduğunda efeler gibi, eferin denilecek işler yapacaksın. Şimdiden konuşalım bunları.

- Oflaz amca senin adın müren (akarsu) dallara yürüdüğünde morarmadan kelli (sonra) çatlayan yerden efil efil gelen çok küçük teze, körpe bitki yaprağı var ya ordan gelirmiş. Sonra ofların yerini efil efil esen yellerin getirdiğı ohlar almış. Kuru dalların efillerle dolduğı, ağızdan ofun çıkıp gittiğı, az da olsa ohların geldiğı boyalı günlermiş senin adın, ef la tunnn, efil alma ile efil atma, çıkma süreci imiş...

Tun neydi Oful amca, Laz amca? La (ey)! Laz (kayıkçı) amca... Yel mi sürer kayıkları...

- Oflaz amca, de bakayım.

- Ofullaz.

- Oflaz deee.

- Şaşırdım adını, Oflaz amca.

- Tun demek, saygı gösterilen saygın demek, iyi mi. Gönül ıratlığı, ır düzgünlüğü, efile gelen, ilk gelen ırının ıratsız edilmeme durumu.

- Efil (körpe) kalan, tun mu oluyor?

- Eh oluyor Akıman, akşama çalışırsız daha. Hadi in yere düş önüme bakalım. Afşar'ın atılganlığı nereye varacak onu konuşalım...

- Bu dağ tepesine yakın **kaman** yerlerde, Ne iyi bir iyelik bu böyle... Kam belirtileri başladıysa bir çocukta ve yetişmiş bir kam da varsa orda, toyon yetişiyor demektir, toyu onduracak, uygun **yon** ile iki kat yaşam için uygun kezleşen geçit verecek.

- Biz de çıkalım C.

- Peki çıkalım.

- Geçmiş olsun, geçip gitsin Afşar Katun. Alaş.

- Köyünüzün adı, insanların adı çok güzel...

- Sağ olun sağlıcaklı şen olun. Alaş.

- Ad koyma bizde önemlidir...

- Adlarınızla bin yaşayın.

- Işığınız bol olsun, tüm yer ve gök kabbeyi ışıtsın... Alaş.

- Alaş. Alaş. Alaş

- ...

- Ayrılırken, tanışmış olmanın mutluluğuyla, Nasılıçten sarılıyorlar de mi? Sanki uzun sürem sonra gelen kavuşmanın sevinciyle, özlemle kucakladılar.

... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu.

TÜRKLERİN BAĞ KURMADA ÖZEL YETİLERİ VARDIR.

- Bu bölüm güç okunuyor, biliyor musun?

- Okumak güç iştir bilirsın derin emek, uğraş ister, bazı nenler bir göz gezdirmeyle anlaşılırken bazıları birçok okuma ister. Emek diyorum, emek, uğraşın içinden süremi ve nesneyi ve uğraş vereni çıkardığında kalan ener, nardan gelen ur, göz nuru dey nurdur emek. Nur yoğunlaşmaya yönelmiş ışıktır, Nardan gelen ener topu urdur nur. Enerden kalan nerdir nur, yeryüzüne aktarılan nersedir nur.

- Sana da bir nen söylemeye gelmiyor. Bunların doğruluğu...

- Sus Coşka, unuttun yine bu bir roman. Rrrr titreşiminden ondan ordan O'dan gelen kutlu kutman titreşimin kişideki ussalman izi. O, biçimsel mantıkta tikel olumsuz önermelerin simgesi. Örneğin "Bazı insanlar kara gözlü değildir." Bilgisidir.

- ...

- Bakar mısın teziktiren tazıya C, evreler durur mu, evret evret (yine yine) gelir.

- Eee evet diyen eve (acele) eder, tezlik bilen eve (ebe) olur, evel (önce) olur da bir kez başlatır oyunu, bir kez doğurtur çocuğu. Eve (çabuk) olur da yorulmadan savar oyundaki öncesini, öndesini Hani.

Evet diyenler evret evret (tekrar tekrar) çoluk çocuğa karıştı da, evine avladığını avet (bahşış) getirenler oldu Hani. Bense "evit de" (fakat da) diye diye bağışlanma dilenir oldum. Evit de bana seni öldü dediler. Evit de (emme, lakin) ben de inanmış bulundum, dağlara vurdum Hani.

- Eve, evet, evret, evit, avet, nasıl bu dil C?

- Uzak (ırak) gibi... Kaynaktan çıkar gider gider ve kaynağa girer...

- Uzdan çıkar az gider uz gider dere tepe düz gider uzaklaşır uzaklaşır, kendiyle uzlaşır. İyi ve güzel olur, uygunu, doğruyu bulur, ustalaşır. Temir (dikkatli) olur, abaylama (uyanıklık), baykama (dikkatlilik) kazanır, anlayış edinir. İçten bir biçimde yakınlaşır ve döner, gezer gelir uza, uzaydaki ora girer...

- Sonsuzluk evresi, sürgitliği böyle kazanır tak yöne, tak doğrultuda

sonsuz döngü de böyle edimlerle genişler büyür. Bileşke öyle güçlüdür ki arkasındaki sonsuz bileşeni göremez, en parlak ışıdır görünen, arkasında onu oluşturan ışıkları yok sanır.

- Yoktur da, artık bir ve tektir ve uzaktır. O kadar geride kalmıştır ki senin ışık, o parlak, daha çok ışığın çok gerisindedir. Kendi ışığının yalanında boğulursun, tap doğrusundur, bir tek kendi ışığını bilirsin, tak yer karanlıktır. Birleşip o büyük ışığı edinin, bu edimle fırlaman gerektiğini bir kez daha bulman gerekir.

- Bileşenlerin birliği yaratır bileşkeyi. Çalışkanlık birleşmeli, yalın içten ener boşa gitmemeli de mi?

- Nasıl anladıysan öyledir... Sürem tapımıza birden yetişir. Sonsuzluk bütünlenince sıçar.

- Uzdan uzanır kuyruğunu yiyen yılan. Lan kıstır ya, hani soğuk, bez, torba, kabuk denilen kılıf, örtünölüp, kılık takınılıp kaçınılan lan, **lana** iye lan, ilan, soğuk iyesi, soğukkanlı, yerdegezen yılan. Senin iye, bir -i- olur bir -y- kullanıma göre esneyen, gevşeyen ne güzel esnek bir dil bu böyle. Yii! Der sürersin atı arabayı ya, Yiahh! De sür bu göklerden gelen, yerin dili Türkçeyi sür göklere... Yeahh!

“Evi eve”, ‘eve’yi evet’ ettiğinde “Attan çıkmadan ataşı içtiğinde”, “am- an- al- at” da demeli başlangıçtaki ant ile içten yandığında, anda, attaki özede “ant yanmadır” ve sonu “nt” ile biten sözcüklerin, sona erdirmeye ile bağı vardır. Emme **ant**, emme eşliğe son olan eş**ant**, gibi sözcüklerin son ile bağı vardır. Kemliği bitiren kement gibi sözcüklerin son ile sona erdirmeye ile bağı vardır. **En** dibe indirmeye ile bağı vardır. Yont Coşka yont, hen yontma bir sona varmadır. Mont son giysidir. Ken büyük demektir, ken kenar demektir, ken yassı olan taş demektir, ken ekilmemiş tarla demektir, ken kereste, tomruk, dam saçağı demektir. Topla bunları Coşka. Ve en üste, en önemli olan, en son konulan yapıların üstüne atılan giriş **kont** koymayı unutma... Kenlerin kenlerce (kez, kere) birleşimi **kent**, bu konuda son, en büyüktür. Sür arabayı Coşka Yeahhh!

- Yeniden yeniden okudukça beyin damarlarım açılıyor Hani.

- Sürdür okumayı Coşkaaaa. Yiahh!

Araştırmak için tak yere dönen boyun **laba** gibi dönüşlü emme saklanmak için bire bir en iyi, aranılacak en son yer arant ve son özgür

kalacağım, en ir(er) ulaşacağım son yer olan **irent**, son kuytu **labirent** olsun. **Girçıklı** sürekli depen, depreşen **dabarlardaki girdablardaki** dep dep debelenenler gibi bilmeyene ölümcül olan son yer labirent bıraktant son ekiyle sonlansın.

Bet denilen arktan tarlaya su kesilen yere bent yapacaksın ki sürekli akmasın, sonlanabilsin. Ben (yem) sürekli bana olsun bencilliği, ben ben olayı sonlanabisin.

- Emir, nasıl demir sertliğinde sağlam temir (dikkat) gerektirirse. Dil yoksa, dilim yok dilek (dilü) yok. Dil oyunlarını koruyan edil yok. Türklerin idil adını verdiği ırmak gibi aşk içinde akan dilleriyle doğayı, kırları, yaşamlarını içtenlikle anlattıkları, o güzel kısa şir ve yazı olan idiller yok. Artık tapı (hepsi) yalan, taklit esleri **sahlıktan** (gerçeklik) uzak. Essah değil.

- Konuyu dağıtma Coşka. Fırdolayı dönen yaşamım, dilimi yönetmeyi güçleştiriyor. Temir içinde konuşuyor ve güneşin ötesindeki güneşe odaklanıyorum. Düşünürken süremi o **gündiziminden** (takvim) kullanıyorum. Eşlendiğim titreşimden ayrılırsam, düşüncem doğruluğunu arar olur. Ne diyordum: Araştırmak için tak yere dönen boyun **laba** gibi dönüşlü, kıyaslı son oran bile **orantılanarak** çalışmayı bilen, bu konuda araştırma yapacak son kişi **laborant**

Ya da **kanının** son damlasına kadar emek veren **taymaş** içinde savaşı **kant** olsun, sonu nt ile bitenin varılacak son çekit, son yer olduğunu anladığında, o yakşı bedeninin kurda kuşa yem olup da diğer varlıkların canına can, kanına kan olma andını anlayıp, aldığı anda; aynılıkta ayrılacaksın. “At-om”da da, yeryüzünde de, evrende de durum budur. Aynılıkta katmanlaşır, katman katman boyutlaşırsın. Daha ötesi de var “ne iyi ettin”...

Öz, Öze: İlk kaynak, kaplıca, başlangıç...

Am: Olunan, doğulan, tohumun, alt (at) an, al durumundaki baştan alınma özesi, yaratımın indiği barınak, ambar. Yaratım kapısı, başlangıç.

An: Bitiş ve başlangıç arası, sıfır noktası. Sınır, ayrıntı, yiv, set, boğum, diz. Yaprak, sap veya dalın gövdeye bağlandığı yer, budak. Aşıda kullanılan çeliğin, aşılana ağaç dalına değdiği yerdeki boğum. Bir nen

üzerinde yapılan çentik, yontuk. Pantolonlarda iki bacak arasındaki kısık yer, ağ, başlangıç.

At: Alt, başlangıç.

Al: Ön düzen, ön giz, ön hile, ön aldatış, aldanış, ön ırzılık, başlangıç.

- Türkçede tap nen, top nenler bize sürekli olan başlangıcı anımsatır. Attaki anatla ambara koyulduğumuz, üstteki yeni kadın altı ala aktarılışımız, en üstteki am olan ambara amal günü ile döneceğimiz, sürgit döndürülerek tap başlangıçta kalacağımız günü. Hani o ben sen tuzağına düştüğümüz, bölündüğümüz kızıl almanın “lik” öyküsü günü, **kırağının sıcaklık nedeniyle su damlasına dönüşmesindeki** lik olayı gibi. Yeni oluşan eskisi ile yakın anlam ilişkisinde olsa bile. “Bilmem nem kim” deyip birbirimizi tanımadığımız bir durumda, kim olduğumuzu bilemediğimiz günün öyküsü.

- Yaşam, uzdan (andan, amdan, aldan, attan) uzatılan iyi, güzel, işe yatkın, becerikli, olandan uzarttığımızdır.

Uzarmak sen köklerinde kalsan da onu köklerinden kopararak getirir aktarırın, kendine katarsın.

Uzanırsın alabilsen de alamasan da yerinden kopmadan yana eğilerek uzanırsın, yana yakıla uzanırsın.

Uzayırsın, köklerinde kalarak yol almak, büyümek için, köklerinde kalarak, arş (ileri) doğrultusunda uzay yönünde.

Uzaklaşmak kötü görünmesin gözüne; kökünü alıp, kökleyip kaçmak, yerini boşaltmak, taşınmak.

Uzatmak, kökün yerinde kalarak itmek, iletmek, ucunu başka yere uzatıp taşıyıp tapşirmek.

Uzalmak iki nesneden ikisinin de yerinde kalma durumundaki bağlantıda kalma.

- İşiniz kezleşsin gençler. Kutman tün...

- Sizin de kezleşsin. Kutman tün. Çinçin Bağları geçitinden geçtiniz mi, su yüksek mi, kestirmeden geçebilir miyiz?

- Açık açık, gençler geçersiniz. Ben de Aksi Dingil köyünde aksi tironlara saktanma (sigorta) bırakmak için geçtim. Tır denilen eğimi çok, dik yerleri tırmanma ve sonra da yokuş aşşa inme yaşıma çoktan geçti diye geçtim. Öbür yakadan dolanmak da uzun ve güç olunca o

yoğ dereden geçmeyi seçtim. Yaş ilerleyince kişi denilen, yokuş çıkan tırın dingil sayısı düşer, bilin istedim.

Gövde aşşa çekilir, yaş aldıkça kişi, amma ambarda tohluk çoğalmıştır. Tokluk veren çokluk barınakda birikmiştir. Emme emberde süt dolu memeleriyle em veren ber (ağıl) dolusu davar da birikip çoğalmıştır. Baş, artık kendini geliştirmiştir. Baş “**sertlik, güçlük bakımından üstün olan**” başatını başarmanın tinsel yollarını, yere inmiş yollarını öğrenmiştir. Baş artık, açan (anahtar) olmuştur. Yaşlılardan, aksacli aksakallılardan “başat” (heyet) oluşturun. Başat kişiler sert, güç bakımından üstün durumlarıyla ener (enerji) katsın size. Ayda bir “etter” (mektup) yayınlasın. Ter üretmeden olmaz bu işler. “**Ettin** mi bu günü dünden güzel, **ter** akıtmışsındır ter...” Bunları yazıyorsun de mi ettere, iyi sakla tak kişi etter peşinde... Açmadın mı gününde **bet**, akıtmadın mı süresinde **ter**, olursun dünkünden beter. İnce ince ter ter akmazsa ter beter **bögetinde** (havuz) bekler, Bilirsin, bet akarsu yolu, bet çok demek, sürekli olsa gerek.

- Anlamak için yeniden okuyacağım bu amcanın anlatısını Hani.

- Oku Coşka üç kere daha oku. Sözcüklerin ötesinde bir giz vardır..”

Yeniden yeniden oku.

Ne diyordum. Bilirsin, bet akarsu yolu, bet çok demek, sürekli olsa gerek. Bet denilen kanalın ter (ince) olduğunu ve betin sızan su terle dolduğunu düşünsene. Akmıyorsa nasılda beter kokar da, be! Dersin. Bet denilen arktan tarlaya su kesilen yeri bent yapacaksın. Sana bana kendine su dönecek bete **bent** yapacaksın ki doğanın ana ambarı barınağından, ben beni bırakıp bizim diyebildiğin bent ambarına bereket bolluk suyu akıtacaksın. Betden bent yapmazsan doğa dayatarak, sel verir, taşar verir, bet terleme gibi tak gözeden beter verir. Bet (ark) tuzlu sızıntı ter gibi bentte toplanmayan yapışkan suyla, denetimsiz terle dolup taşar ve nasıl da be! kokar öldüren çürük su. Örtter üzerini neyin varsa, anlaşılmaya varılmamış, sevilmemiş doğa beter alır, beter verir.

- Çok yaşayın amca, sağ olun, sağ olasınız. Alaş.

- Ehh siz de sağ olun, biz böyle gördüğümüzü kırk yıllık arkadaş bilir konuşuruz, sağlıcakla kalın, baykayın da çaşıt (ajan) sokmayın içinize. Gülüşünüze aksi gallar sığdırın, aksi gal uygulayın; yapılabilecek bir

işi bozmaktan uzaklaşın, arkadan ters dolanın, alttan alın. Galaksiler gibi dengeyi bulmak için aksi yönde gal etmeyi bilin. Alaş.

- Alkışlar olsun size dayı.

- Heyy! C.

- Saktanma ne demekti mi diyeceksin Hani?

- Nerden bildin onu soracağımı?

- Ne süremdir Türkçeden konuşmuyor muyuz, ordan bildim.

- Dügününüzde kar yağsın. Gözlerinizdeki sevgi armağan eden ışık sönmesin. Gelin güvelliğiniz güzel olsun, **Hiti** güzel çocuklarınız okumuş olsun. Alaş.

- Bu bölgenin emmileri, teyzeleri, bütün gün iletişimde bulundukları kişiye, duva eder böyle... İyi düşünürler, gökden yağsın istedikleri göklemidir. Karşıdakine iyilik isterlerse bilirler ki o istek kendine de inecek...

- Engelsiz, engebesiz, engereksiz yollarınız açık olsun. Uğurlar olsun, enek (sermaye) sıkıntınız olmasın. Urazınız bol olsun. Galaksiler gibi yüreğiniz özgür olsun... Alaş.

- Ne kadar konuşma isteği var, demek ki duyumsadığı bir nenler var... Saktanma neydi?

- Tuttuğun altın olsun. İşiniz kezleşip gitsin, yaşamınız katlı olsun... Alaş.

- Ekinler olunca saktanma (sigorta) için uzak köylere tohum bırakılır ki, hem tohumların tarlası değişsin, aynı toprağa ekilmesin, hem de saklanmış olsun ve kıtlık yaşandığında ekinler çıkmadığında saktanma **vara** koysun (yetiş). Yaşama ses soluk olsun. Bir köydeki kıtlığa diğer köydeki saktanma bolluk vere (sürekli) koşsun.

- Tohum takas gününü beklememiş.

- Tohum takas günü yeni arayışlar için, gelişim için törensel gün, şenlik, toplum gelişimi için özel amaçlı, bu saktanma için.

- Hmm göğertiyi sağlama almak, Bir nenin veya bir kimsenin hankı bir yönden, ileride karşılaşabileceği, yok olmaya doğru kayıp gidene geri kazanmak için önceden ödenen bölüm.

- Yeşillige göğerti denmesinin köklerini bilir misin? Yeşil yaprakta yeşil (klorofil) olmasa, göğerti göğerebilir mi? Göğerti göğermek yeşille, yeşilla ilişkili. Sevinçle ekinler göğermiş denir, yeşili görün-

müş demektir, çenikmeyin (telaşlanmayın) epey büyümüş, kendini kurtarmış demektir. “Başı göğ e erdi” deyimi var, göğ erdi değil, ayrı yazılan aşırı mutluluk erinç durumu. Ekinlerin göğ ermediği yıllar mı oldu da ekinlerin göğ erdiğini gören insanın başı göğ erer. **Fin** (yaban bezelyesi fiy) toprak altında, **firez** (ekin) olmadan ilk sürüşünde yeşil olmaz, tüm bitkilerin yeşil olması için topraktan çıkması göğü güneşi görmesi gerekir. Fin tohumlarının **firik** (olgunlaşmak üzere) oluşu, güneşin doğmaya başlaması ile batmaya başlaması gibidir. Yeşil ile gök ilişkisi besin için güneş gerekmesidir. Yerin altında da büyüme olur emme yeşil olmaz. Türklerin bağ kurmada özel yetileri vardır.

Yelpireyen(üfüren) yellerle yelbirgeyen(yelde dalgalanan) yelpize(yelpaze) Yapraklara YEŞİL rengi-tüsü veren YAŞıl (klorofil) maddesi göğdeki güneş enerjisini kullanarak HAVA yerin göğ doğru olan yukarı katmanındaki özdeği (karbondioksit) ve kökden aldığı suyu (YAŞ) birleştirerek oksijen ve besin yapar. Demeli bitkiler YAŞamak için, YAŞlığı veren suya, içinde boy attığı havaya, YEŞİL-YAŞıl (klorofil) renk veren maddeye ve güneş için GÖĞe gereksinim duyar ki tohum yapıp soyunu sürdürsün. Kızlarına Yaşıl (bahar) adını vermekle kalmaz onlar. Türklerde bağlantı bilgisi, bağ kurma yetisi çok gelişkindi... Gök, göğerti, yaş, yeşil, yeşil, yaşam... Biri birine anlamca bağlı sözcüklerdir.

- *Yine güç okunan yerlerdeyiz, Hani*

- *Sürdür okumayı Coşka, beynin az girilen kanallarına girdiğinde anlaman zorlaşır. Emme işleyen demir ışıldar demedi mi atan. Güç olana yavaş yavaş yanaşmazsan gücüle yaşarsın. Fişek dediğimiz koyun ayırmaz ne fin (fink), ne firez, ne de firik tapını yemeye fittir (hazır) o. Biz ayırmaz ki, anlama yollarımız açılsın. Türkçenin evrenin çıkış dilini olduğunu saklamak için; fiz (kurnaz) olup fink atanlar da anlasın.*

- *Sana da bir nen söylenmiyor, konuyu bırakıp bana söz süngüleme.*

- *Peki, Coşka sürdür şu okumayı, yarılacak turkuvaz atkıya sarılı betiği.*

Yapraklar yaş aldıkça yeşillenir, yeşillanır. Burada su-YAŞ almak ile büyüme-YAŞ almak nasıl da çakışmış. Yaş almanın bir dönemi bebeklik, bir dönemi gençlik, bir dönemi yaşlılık anlatıyor. Yaş ala ala büyüüp gençleşen bitki, yaş ala ala yaşlanıyor. Bu dil var ya çok

yakımlı... Yaş olmadan yaş alınır mı? Yaş olmadan doğulur da doğa yaşamı gerçekleşir mi?

Yaşırnak, uygun görmek. Bilhassa genç kız ve erkekler için kullanılır. Aşağıseyirtlilerin kızını, Yukarıseyirtlilerin oğluna yaşırmışlar, bakar mısın, yaşıllanmaya başlamış (dallara su yürümesi) tomurcuklar yaşarmış (döl vermek) yaş almak büyümek, yaşlanmak, emme sayıca, emme sürgün verip büyümede çoğalmak üremek üzerine. Yaşırnak da aile kurarak çoğalma yaaa nasıl birbirine bağı bu dilde tüm birimler...

- Bir ülkenin gelişimi, bir dili, kültür ve sanatı aktarmakla değil, dil, kültür ve sanatı geliştirerek üretmekle olur! Türklerin bağ kurmada özel yetileri vardır. Bilge adam kimliğiyle yeryüzüne akmışlardır.

Altına san için belgi (imza) atacak ölçüde yaratımların varsa sanat denilen.

Okuyorsan,

Sömüren ömürlü olur... Sömürülen ömürsüzü bilip S'siz, sömürsüz bir ömür sürüyorsan

Övgü ile sövgü arasında yol eğrilir dolanır, S'siz, sövgüsüz bir övgü sunabiliyorsan

Sözden eğri s'yi alıp da öz olmalı diyorsan.

Söz vermek öz koymaktır. Yerine getirilen söz ödenmiş bir borçtur biliyorsan.

- Geldik Çık Salın köyünün ayağına, az kalıp gideceğiz ona göre.

- Konuşmaya daldık, geride kalmış Oflaz Ağa ve köylüleri, bekleyelim onları.

- Peki bekleyelim.

- Ananın yakım yakışını duyuyor musun ha?

- Durulmuş biraz, yüreğinin ağısı akmış...

ÇOK SEVDİĞİN NENİ, ÇOK SEVİLEN BİLİP DE, ALMAZ MI TANNI TANIMAZLAR. SEVİLENİN KİM YAKASINDAN SEVİLECEĞİNİ SEÇMEZ Mİ SANIRLAR.

Geriye doğru tak atam için bir çocuk doğurdum

Dokuz arka edindim

Yaradan bildi kimin kız kimin erkek olacağını

Dokuz oğuldan dokuzu da oğlan oldu
Birbirini büyüttüler çok kolay oldu
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Dokuz bulakda, serin pınarbaşının orda oyalandık...
Oğullarım yerdeki çam yapraklarının
Kuburundan bir yaprağı çıkarıp
Kalanın ucunu genişleyen kubura sokup
Halka yapıyorlar.
Yeni çam yaprağını bu halkadan geçirerek
Ucunu kubura sokup zencir yapıyorlardı.
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Dokuz oğluma bakıp bakıp
Bir sevindim bir böbürlendim.
Börüm öne kaykıldı bağırır gibi,
Oynayan çocuklarımı bir ara gözlerim görmedi,
Öyle havalandım ki başka yere
Ben ve bağrımdaki en küçük oğul Güyer
Anında döndük yere.
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Dokuz bulakda dokuz pınar olur da
Kıllı kılsız, akıllı akılsız, bedenli bedensiz
Varlıklar doluşmaz mı?
Doluşulan yerde, neler oluşmaz bilinmez mi?
O an bilindi, emme o anda da ilindi işte.
Biliriz biz, bilişizdir eskiden,
Eryüzü verildi onlara bize ilişmeleri yasak.
Onlara yasak yeryüzüne çıkmak,
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Göz ilişti çocuklarıma
Kendi özümnden üstelik,
Çok sevdiğin neni çok sevilen bilip de
Almaz mı Tanrı tanımazlar.
Alıp da sevginin sırrının
Seilmekten değil, sevmekten geçtiğini görünce
Bir kıyıya atmaz mı laylon olasıcalar...
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

İşte orda, kuburundan (sadaktan) çıkarıp
Okunu atmış olmalı
Oymağına girdiğimiz, laylaylomcu oğuş başı
Dokuz arkamın en küçüğüne

Güyer oğlum 24 yedili iken ataşlandı.
Vah yavrum vah kuzum dedim
Bağrıma bastım ısıttım, terledi
Az örttüm titredi.
Sirke sirke bir çık sirke dedim yoktu.
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Biliyorum; ar ben, kör (gur) ben,
Ya yardım, ya Yaradan
Eyy Arban Gurban
Dokuz tıp kamar (doktor) tanrısı yetiş bana...
Havar anam havar babam
Arban Gurban'dan habar, anam babam
Eyy Gök Tanrı yaratımı
Güneyin 99 ölümsüz tanrısı
Eyy şu dokuz bulağı su veren 99 su ulaşığı
Bu ataş ne bağrımdaki bebede
Bu böbek kaldıramaz bu ataş öbeğini,
Peki bu gözlerinden yayılan ne...

Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Eyy varılamayan 19 katlı gökler
Ulakların ulaşamadığı bulaklar
İ'nin ve k'nin kaynağı
Direnen karşı koyan,
Dış gözü görmez olan bana,
Öze dönen ben avara (körlük, boş gezen)
Havar yolla, bana habar yolla
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Yayla yolunda durdum
Sayvanıma varamadan...
Sayamı (güzel giysi) giyemedim
Çocuğumu bir ağaç kovuğuna koydum.
Koymadan önce
Ak keçede dokuz kere döndürdüm
Serçe parmak kadar küçük oğlumu
Kamlar gibi dokuz kattan öteye geçemezse,
Ölmediyse dönebilsin diye.
O günün tününde
Kutsal Perşembe, ortagün gecesinde,
Ata tinlerini çağırdığımız.
Tinlerin dürüst olmaya ant içtiği,
Çalışmaya ant içtiği,
Soy kültürünü korumaya ant içtiği
Ve kutlu olan kutsalın
Büyüdüğü büyüdüğü
Bu nedenle kutsallaşan gecede yakardım.
Kutsal Perşembe, ortagün gecesi,
Ata tinlerini çağırdığımız gecede döne döne yakardım
Duyun beni, Gök Tanrı'ya iletin atalar tinleri

O yakadan bir perde ile ayrı düştüğüm
Perde arkasındaki atalar siz de iletin,
Ölen çocuğuma iki eyliğin birini ver ulu Tanrım
Eyy yüce Tanrım,
Yavrumu sana tapşırırım
Kurtulup da sırtlana yem olmasın.
Ulu Tanrım
Ölü yavru mu ya gönder, bana tansık olsun,
Ya al yanına habar ver.

Ahhh ah yanar canım yanar
Döne döne yanar...
Yayla kavağına varamadan
Alaflar bastı yavrumu
İmiler (muskalar) kurtarmadı oğulumu
Off ki ne of,
Havar Yaradan havar...

Işıklar saçan elbiseli umay ana
Üç tepesi ile üç ucu taçlı ana,
Dolayı dağlarla çevrili
Tek girişli bol sulu,
Kaba ağaca varamadan
Alaflar bastı yavrumu
İmiler kurtarmadı oğlumu,
Off ki ne of havar Yaradan havar
Yaylalar yaylalar,
Ben kime sorunayım yaylalar.
Yayla yollarında bir kalın yaşlı ağaç,
Ortasında bir geniş kovuk,
İçine çam yapraklarını ince ince öğceledim
Yaptım kuru yumuşak yatak,
Yatırdım yavaşça çocuğumu başı ışığa dışa bakacak
Örttüm üstünü çam yapraklarını kalın kalın oğcalayarak
Usulca okşadım alnını ağlayarak.

Yayla dağının doruğu
Kalpak giymiş, sisler bürümüş
Alaf basan oğullarım bir bir,
Sessiz sessiz Yaradan'a yürümüş...
Of ki ne off,
Yayla yollarında yalnız koydular beni,
Ölmeden gömüte dokuz kez koydular beni
Havar Yaradan havar

Ahh ah, çocuğum ataştan yandı,
Ağaç kovuğunda kara yaslı ölü taşı kaldı.
Uçan kuşlar yandı,
Yerdeki toprak yandı
Ölmeden gözlerinden çıkan, kara kor esterini gördüm...
Ahh o es (yarar, sitem),
Öyle ter (ince, salgı)
Gökler geri vermezse eğer, çıktığında öldürür
Ahh o ester,
Öyle ter esiyordu ki o es (yarar, sitem),
Görünmez yarar (fayda),
Görünmez elem
Esle uçup gidiyordu.
Sızıyordu ter ter o güzel ester

Emme bekleyemedim.
Burada kolay, dokuz kez döndürülür,
Gömülene kadar gelirse gelir,
Emme yolda öyle değildir,
Kimsenin ulaşamadığı yere terk edilir,
Erk gelirse geri, çıkar gelir berisin beri.
Çocuğumu bir ağaç kovuğuna koydum.
Avara, avara vardım yörüdüm...

Anlamazsınız beni
Aradan çoook sürem geçti,

Çocuğumu gömemezdim,
Ya toprak altında boğulursa,
Yavrumdu o benim,
Yakabilir misin yavrunu
Al ataşlarda...
Atabilir misin yavrunu
Kara toprak altına...
Öldü, emme beklemek gerek,
Ester bu,
Esinti gibi, öyle görünmez
Öyle ter, öyle ince ki can,
Dalga dalga çıkarkan
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Yoldasın, yolcusun,
Yolda sef (saf) olur erler
Sef erin işi erde bir başka güçtür.
Onun için kolaylaştırılır iş gücü...
Kaç sef (kez) gelir başına aynı sef (yanlış),
Seh(gerçekten) olanı bulana kadar
Seven, güven olup, özgüven duyana kadar
Kaç sehven geçer başından belli ki
Aranmaz arı berisi
Ölüyü taşıyamazdım...
Ya kıran varsa, bulaşırsa,
Bula bula bu dokuz bulağı bulmuşsa
Onlarca bala, baba, ana peşi tersi
Öl öl, göm göm gömüt dolarsa
Ölümler peş peşe geçerse ardı sıra öte yakaya,
Rab rab rab, ya Ra, ya Rab
Nedir bu rab rab sesleri kulağımda
Gerisi mi geliyor yoksa...
Heyy durun yolcular,
Bırakın heytt, bırakın

Mot (parasız) mu kalacaksınız da motor işi yürürsünüz.
Bırakın aytmaya oturun biraz
Bırak irak mırak, toparlak, topaç demeyi
Oturun dedim size
Eyy koca ana, sana dedim sana...
Sen hiç duydun mu
Öbür elden öbür aldan gelen em gibi sesi
Çocuklarım seslenir bana bir bir.
Tak kişinin elalemi bir değildir.
Senin bildiğin senindir,
Başkasının elalemi senin değildir.
Çocuklarım, yavaş ol ana der bana,
Çok sevinçliymişler orada,
Ahhh yaylalar vahh yaylalar,
Kim hankı dokuzuma ağlar

Nerden düştün aklıma,
Ya kıran varsa, bulaşırsa,
Bula bula bu dokuz bulağı bulmuşsa
Kocaman bir kıranardı (mezarlık) dolarsa...
Yaaa...
Ne taşıyabilirsin ne gömebilirsin.
Emme bağına taş basabilirsin.
Yol boyunca bir taş buldum,
Bağıma basdım durdum...
Soğumuş çocuğumun yerine
Soğuk taş bastım da
Bağıma vur vur vur,
Bağıma vurdum durdum.

TÖNGERİME BİNSE DE, TAK NENİ GÖRÜP BİLSE DE DÖNGEREBİLİR MİYDİ?

Eyy! Toyların doyuran dokuzu, çocuklarım doğduğunda toy (şenlik) kurmadım mı? Mutluluk aşısı verip yakınları doyurmadım mı? Ölü arkalarından ağıt dökmedim mi? Sevdiğime bildiği, bilmediği, atı (kazmak) durumuyla anımsadığı, atı denilen düğün **aveti** (bahşiş) için alkış edip ahtarmadım mı? Anımsamakla mutlu olacağı olayları anlatmadım mı? Anıştırdığım (ima ettiğim) tak nenin nedenini anlatmadım mı yanık ağıtlarımda, doğaçlama yakın yakmadım mı? Doğaçlama yakım yakmaların, doksan dokuzu da dokunmadı mı ata tinlerine?

Toyların kutlu belirtisi olan dokuz tuğ, toylarımda tuğ takmadım mı?

Doğan dokuz, doğanın kendisi dokuz, doğan yılmaları, davaları büyüdüğünde arazsız birini süsleyip doğaya salmadım mı yoksa? Hırlamadan çalan hırsız tilkinin, çakalın payını ayırmadım mı? Doğru olan doksan dokuz ben nerede yanlış yaptım?

Havaya, hey-hat diye gönderdiğim yakarılar

İraklara ulaştı da, yakınları atladi mı?

İğrenç, tiksindirici düşüncelerim vardı da,

Karşıdaki kişide onları görmeye dayanamadım da

Kınayıp danladım mı?

Aklımı sürüyüp çekemedim de **anıştırdım** (ima) durdum mu?

Donmuş, kibirli düşüncelerimle

Yüksek iniltili olanları dizginleyemedim de

Ben de ben deyip,

Kendimi yapılandırmak yerine,

Başkasında kusur arayıp durdum mu?

Unuttum, atladım mı, onca ma içinde **eziyet** (işkence) **tanrısı Tohsun** seni unuttum mu, yoğunsam ha? Boş mu tuttum toh tarlaları yıllarca da, vermedim mi kimseye, istemelerini mi bekledim, alışveriş değil, vereceksin alasa verese demeden diyemedim mi? Toh buğdayla doldu

ambarda saktama vermedim mi? Toh olsun diyene derdin ne demedim mi? İşkence tanrısı Toksun, ben toktum da seni unuttum mu? Duyar Han duydu da habar mı verdi sene, niye bene de bir ses vermedi? Kişi söylemez bunu söylerse bir sektör doğar toplayıcı, çıkarıcı, bana ver ona ver şuna ver. **Sek** (şehvetli) olan oturdu mu, **tör** olan başköşeye kös kös kösnü oldu mu, gelsin, **sektör**den kazanç. Kişi kendi duyur han olacak, ben nerde yanlış yaptım diyecek. Doğru olan doksan dokuz kendi vardığı gibi, işkence tanrısı Dohsun'la da kendi çözüm üretecek. Bilgi ilgili olana verilir biliyorum. Tokat, tokmak, doh nedir toh nedir kişi kendi çapında anlayacak, sen ondan vereceğinden fazlasını alırsan, dünyanın esteri kirlenir. Kişi ne iyi ettim demelidir. Emme ben nerde yanlış yaptım? Sen doğru olan doksan dokuz, güneş gören yaka, güzel güneş. Niye tapını bana yaşattın, bu koca köyün payına düşen acıyı niye tek ben üstlendim? Çok mu tembeldim? Köye yararım olmayacaktı da ben mi betiğin tümü oldum? Bana bakar bakar okurlar. Son damla, benim son damla çocuğum. Bundan kellesi (sonrası) heyet işi... Hey benden geçti, hey sen et...

Ahhh yaylalar vahh yaylalar,

Kim hankı dokuzuma ağlar

O kadar hızlı döndü ki benim tönger, ahh töngerin yönünü, yerini, dönencesini bilen onunla aynı hızda akmayı yakalamış bir yıldızcı buldum da sorabildim mi neden ben? Töngerime binse de tak neni görüp bilse de döngerebilir miydi? Baksı, yıldızına bakıp da o yoldan gitme, bu yaz yaylaya çıkma, şu kişiden bir nen alma, şu eve girme, şu insanın evine girme der miydi? Göz değer miydi? Gece çeşme ardına geçme, doğa el değiştirirken aydınlıktan karanlığa geçerken korkuyorsan al iki eline taş vur birbirine mi derdi. "Alla bile alas, Alla bile alas," diye diye taşın sesiyle bir titreşim tuttur, bir oben tuttur, türküyle ürktür mü derdi? Bağırda ağırlığın artsın da tönger döngüsü dursun mu derdi, oyal için başvuracağım oy (düşünce) alacağım bir ad mı derdi, ne derdi bilmem emme olmadı aile **sinimin** (küre) tahasını kapatamadım girdi içeri işkence tanrısı. Oylumumu oydu da oydu. Şen bir türkü tutturmayı usuma düşüremedim ki kaçırayım. Bir düğün kuramadım ki güveylik sevinci yaşatan. Kaçsın canalcı avar canavar. Şenlik gidince çadırdan bir bir taşıdı çocuklarımı cadan girip ta tepedeki tahadan çıkaran ca-

nalıcı cangar. Cav cavırı avır avcı. Tek tek yavrularımı tahadan kaçırdı. Yaşayan sinden aldı aldı, kıranardı (mezarlık) **sin**lerine (gömüt) gömdü. Oylumum boşaldı yavrusuz kaldı. O yaz bana yazılan yazgıların, ön sırayı kaptıkları yıld. Acıların sevret yılı. Ah bu sevret yakarısı, off hem sevgi hem evret... Süreklilik, nerde bu zenginlik? Çağırdım mı gelir çocuklarım aha bu da sevret (sevginin sürekli tekrarı özlem)...

Ahhh yaylalar vahh yaylalar,

Kim, hankı dokuzuma ağlar

Güneş, ay, yıldız bana bakar

Gözyaşları yıldız olup akar...

İşte ne çok **ma** (var) işte **vi** (ünlemler)

Ma dediğin ne ki tapı **vi** dolu

Bak şu gök kabbeye,

Gök ne çok mavi, orman ne çok yaş il, yeşil akarken

Orak ayı (temmuz) mezgili, ce (sarı) deyip, sarı olup akar

Yakar yakar yakar, canımı acı acı yakar.

Nasıl önlenir bu cangarın can alışı,

Nasıl önlenir kancarın kan çağırışı.

Güneş, ay, yıldız bana niye acı acı bakar?

Bilmez mi boşa alır çocuğumu, onları öyle arı duru, öyle yazıksız yetiştiriyordum ki, bilmez ki tutamaz gas olan gazı taşın altında. Bilmez ki duramaz taş suyun üstünde. Çocuklarım üst katlarda, yukarı boyutlarda mutlu ve sevinçli de niye Gök Tanrı izin verir bu cangarın kendini tatlı, mutlu etmesine. Gel de anla bu işleri, bir yere kadar buluyorsun da sonrası ne... **Taşıyan er onlar, onaranlar.** Taşeron olmak da var. Alıp götürür kimini yeraltında, kimini yerüstünde var edecek sistemlere tapşırır desene...

Bir çocuğumu yolda bıraktım

Sekiz çocuğumu yaylada verdim toprağa.

Hepsi kıranardında yan yana.

İl almak için

Bir **ilal** (fethet) durumunda

Ordunun aldığı yay gibi yatıyorlar,

Gökteki **gelin teli, yaldızlı hel** gibi, ay gibi yay,

Yaldız gibi helay biçiminde,

Gökte kartal gibi, helay (hilal) biçiminde yatıyorlar.
Savaş oyunlarında
Yay biçiminde dizdikleri taşlar gibi
Gökteki yeni ay gibi...
Tak yıl çıkarım yaylaya,
Çocuklarımın gömüt balballarına bakar,
Taşlarının tozunu alır otlarını yolarım,
Başlarında dikili
Çam ağaçlarının altında
Onları seyrederim, son oyunlarını...
Oğullarım yerdeki çam yapraklarının
Kuburundan bir yaprağı çıkarıp
Kalanın ucunu genişleyen kubura sokup
Çem bürümüş yer olan, ber biçimi
Tönger (çember) yapıyorlar.
Yeni çam yaprağını bu töngerden geçirerek
Ucunu kubura sokup döndere döndere zencir yapıyorlar...
Koşanay “Aka bak oldu mu?” diyor, en küçükleri,
Öskemen “Evet olmuş, çok güzel,” diye ekliyor,
Almasata “Off benimkinin tapı patlıyor,” derken,
Astana “Benim dokuz dene oldu,” diyor.
Berel’in işi çetin,
Ya yaprakları kısa ya da kırılıyor,
“Niye olmuyor bu yaa?” diyor.
Dova (dua) etmeyi dilinden düşürmeyen Kordova
Yaldızlı taş toplamayı pek seven Bethel’e yardım ediyor
Bethel, babası Ankor gibi,
Sınırları belirli, emme duygulu
Yine sessiz, **satı en** keskini,
Pek konuşmaz **saten** (önceden adanmış, bilinen)
Pisipisi, kuçukuçu ile uğraşır.
Emme şimdi dedi ki,
“Keşke Güyer’i ormanda bırakmasaydık
Bak bu zincirleri boynuna takardık.”
Ve ben ağlıyorum.

Güyer yaşıyor
Sevinçle üzüñç tersyüzdür.
Güyerim yaşıyor...
Tek kalan çocuğum, son çocuğum.
Şimdi yolculadığım Güyermanımmmm.

İŞTE O SÜREM BİR NEN OLUR... BİR SEVİNİRİM BİR BÖBÜRLENİRİM.

Yaylanın dumanlı dağ tepeleri
İmrenerek bakar bana,
Bu yaşanmışlığa dağlar dayanmaz
Bu nasıl dağcı kızdır böyle
Aslan kokar, kurt bakar, geyik yanar...
Bilmez ki, benim kulağım
Alaş (amin) demek için, alkış (şükür) demek için
Epice aytar (haberci) arar.
Bir koyun kuzusu ile meleştiğinde,
Hangi çocuğum, bana neler neler aytar bilirim
Bir oğlak anasını emişinde,
Hangi çocuğumun emişi ben eminim.
Emişinden emin olmayan
Neyin inip inmediğini nasıl bilir de,
İmde em olanı tanır, uydurulandan ayırır.
Neye inanır da emin olur.
Bir tay kısrak peşinde ise,
Hankı çocuğumun gelişidir ben tanırım.
Bir dağ keçisi karşıma dikildiğinde,
Hankı çocuğumun gözü gözüme değdi ben anlarım.
Bir türkü söylenende
O sözü hankısı söyler ben bilirim
Ahhh ah
Dokuz çocuğumun dokuzu da
Uyanma gününü beklemek için ışıklarda uyuyor şimdi...
Dün dedi ki dördüncü...
Ana biz tak sürem uyanığız bu yakada uyku yok...
Yeryüzü savaşında pişmeden gelmiş,
Pişmek isteğiyle yanan, amacı pişmek olan
Onca, bin pişman olan insan,

Düşünüyor, dinleniyor,
Elindekilerle, yeni yazılımlar üretmenin tersi peşinde çalışıyor.
Yeryüzü savaşında ham (çiğ) olan yanı pişerek,
Ham (uslanmaz) olan yanı uslanarak dönenler
Hamam (kasırğa) olur burda,
Hamı ters köşede **as** (karşı) eden,
Demeli pişiren, hamam denilen kasırğa
Talı (dalı) ters köşede as eden, asma eden
Demeli (hezen) odun eden, talas kasırğa,
Çıbıgıken çıt demeyen, hezeniken küt demezmiş diye diye
Nasıl yeni yazılım üretme peşinde bir bilsen.
Belli ki elindekilerle anneee...
Burada işler kolay,
Tak nen elinin altında,
Düşündüğün anda
Emme, seçim var.
Hankısını seçeceğini bilmek var,
Gök ile kızıl karışımının
Müren (akansu) yürümüş dallardan
Mür denilen tomur tomur tomurcukların mor boyasını bilmek var.
Billa (: sürem) yoksa sonsuzluk senindir.
Gelişmenin tadına varmış olanı,
Billasızlık tutabilir mi?
Burada kadın **billaları** (abla) görse,
Ağzın bir karış açılır ana,
Hamam (kasırğa) bunlar hamam (hortum)
Bütün bilgileri okuyan çekip toplayan hamam hortum
Kadınlar var ya,
Bilgiye ret yok bunlarda
Bilgiyi eve almışlar,
Ret bunlarda **evret** olmuş da
Yeniden yeniden deniyorlar,
Parçalar kenetlenene kadar caymıyorlar. . .
Bunun adı oyun burda
Hepsi olmuş birer **bullla** (üstte, üstün, büyük)

Bütün yanıtlar içimizde ana.
Tanrı yarattı da dışarı attı sanma
Bütün yanıtlar içinizde ana.

Ahhh ah
Dokuz çocuğumun dokuzu da ışık denizinde şimdi...
Turkuvaz aşk içinde çalışıyorlar...

PA MIK DERDİ YAVRUCUĞUM, PA MIK...

Yel esip yanağıma değdiğinde
Hankısının pamık elleri yanaklarımda gezdi ben bilirim.
Küçüğüm yatağa girdiğinde
Pa derdi ve peşinden mık diye eklerdi
Sus, ses çıkarma, anlamında mık...
Yumuşa koşulmamış yumuş yumuş pamık ellerinin
Küçücük, yumuşacık parmaklarını dudaklarına götürür,
Pamık yorganın altında tak gece yinelerdi.
Pa mık,
Mık demek yok, uyku süremi, diye eklerdim.
Ahhh ah
Dokuz çocuğumun dokuzu da ışık denizinde şimdi...
Ataş yaktığımda, ataşın alevleri bana bana geliyorsa
Ataşın dumanları dolayım da dönüyorsa,
Ben bilirim, hangi çocuğum çevremde dolandır.
Görkemli yürüyüşlü, doru donlu Saralay atımı
Dört nala sürüp giderken,
Derenin sığ yerinden geçerken
Atın toynaklarından sıçrayan su
Yüzüme değdiğinde,
Hankı çocuğum dokundu yüzüme ben bilirim.
Geceleri onları özlediğim de,

Onlardan bir söz pa mık
Gelir aklıma da,
Dilim katılır bana.
Kendimi pa mık derken bulurum...
Ahhh ah
Dokuz çocuğumun dokuzu da ışık gölünde şimdi...
Düğünlerin şenliklerin yaylaya saklananları vardır.
Halayın başında hankı çocuğum,
Barın sonunda hankı çocuğum vardır ben görürüm,
Oyun ortasında alana hankısı fırlar da
En güzel biyleri oynarsa, ben onunla onurlanırım
İşte o sürem bir nen olur...
Bir sevinirim bir böbürlenirim.
Börüm (bağrım) öne kaykılır bağırır gibi olur.
Oynayan çocuklarımı bir ara gözlerim görmez olur,
Öyle yok olurum ki, başka yere...
Orda, başka yerde, cangarı gördüm, sırtıyordu,
Kaykılmış gövdesinden çıkan
Çatlak bir sesle haha hay diye kakırdıyordu.
Dolayımda dolanıp tolaysımak (musallat olmak)
İçin isterken beni,
Anı kollayıp **koruyan** kocam Ankor'un dokunuşuyla irkilirim.
Eşim, aşım, tacım o benim kocam **Ankorum**...
Ankor olmasa var yaa,
Şimdiye çoktan düşmüştüm
Boynuzlu ve kuyruklu, elsiz ayaksız
Delilik veren eziyet tanrısı tek gözlü ulu Toyar eline,
Düşmüştüm ayaksız ayağının önüne.
Güyermanın ağaç kovuğuna terk ettiğimde
Yıldızım düştü bir kere
Ölüm tohumu eken,
Ezen iye, üç toynaklı atıyla tak kötülüğü eden,
Tuyduğıuyla toyan, (duyduğıuyla doyan)
Toylara eziyet etmek için, kalabalığa dalan ulu Toyar.
Canavarın eline çoktan düşmüştüm bile.

TÜRKLERİN AYLANDIĞI AYLANDA TÜRKLAND ÜLKESİNDE ...

Yayla dönüşünde başka yollardan gitmek istediler, hayır dedim hayır, eğriyi de bilirim, doğruyu da bilirim, Eğriyle doğruyu ayıramadığımı da bilirim. Hayır, ayırmayın beni yolumdan. Kovuğu büyük değil, büyük olan, incecik dalları bile çibık değil çubuk olan, koca değil kocaman ağaç yönünde yürüdüm. Çocuklarımı son anlattığım masalı anlattım ormana, esintide salınan dallara, ter ışık geçiren yapraklara... Kaçışan karacaların büyüğü geyiklerin ezdiği ot kokularına, gökten düşen kuş kanadının eşlik ettiği tohumlara... Anlattım son masalımı...

Kovukları kim sever ki
Emme bu küçük kovuğu görmelisiniz
Türkland ülkesinde geçtiği söylenir
Düşünmek için kapat gözlerini
Işıl ışıl bir kovukta yaşar
Onun adı ataş böceği
O kendine yıldız kurdu der
Kımıl kımıl
Kuyruğundadır ışık saçan şam (kandil)
Geceleri gündüzü gündüzleri geceyi yaşar.
Yıldız kurdu, yeni yetme kız gibi kendini pek sever.
Durur durur kendini seyreder...
Arklardan akan, ardı **arkısı** kesilmeyen
Su gibi şarıl şarıl **şarıldayan**,
Kuş gibi **şakı şakı şakıyan**
Şakır şakır **şarkılar** dökülür yıldız kurdunun ağzından...
Basan baskılardan uzak mutludur yıldız kurdu
Yakan yakılar gibi iç yakan
Türlü türküler bilir,
Nasıl bildikleri bilinmez ürküten Türkland'dan
Takılmış takılar sarkar böğründen yıldız kurdunun

Yır yırlar, biy biyler
Döner döner de kıvrım kıvrım
Yılanlara taş çıkartırcasına kıvrılır göğe doğru
İşıltılı yıldız kurdu...
Niye adı “yıldız kurdu” belli, hemi de besbelli.
Sorun,
Yıldız olmak, ılık olmak tak kezinde iyi mi?
Bakalım ne olacak.
Bir kurbağa var, bir gün göstericem size.
Siz tanırsanız anlatılanlardan belki de
Siz gösterirsiniz bize...
Hah! İşte, o kurbağa var ya,
Hani yeryüzünün evrilip durduğu,
Kutuplarının enerinin bile yer değiştirip durduğu
Evir devir günlerinden kalma çok eski bir kurbağa bu,
Sen o devire aldanma emme,
Devir sabı dönüp duran
Şu üzerinde yaşadığımız yertinçin,
Tininin üzerindeki teninin, evrilmeden enerinin devrildiği,
Dedim ya kutupların yer değiştirdiği yıllardan
Tee, şo şu demeden tak bişinin
Taş devri yıllarına döndüğü yıllardan kalma,
İçinde tin saklayan yeryüzünün, tenine olan biten
Kurbağayı korkuttu da kurbağa mı saklandı,
Yoğusam, kurbağadan yeryüzü korktu da ona mı dokunmadı,
Aman bebişler, oğuşumun oğulları anlatamadım işte,
Uzunca kuyruklu, kısaca ayaklı,
Sırtını nasıl desem, bakayım... Mmmm
Tee uzaklarda yapılan şaşalı anlı şanlı av,
Tavşan avında tuzaklara konulmuş olan
Pürçekli mi desem, çörtlük mü desem,
Hani şu yerdelen gibi çıkıntıları var sırtında,
Uç kısımlarında hav tüyleri var hani, ince ince
Keçeden, kepenekten uzayan ince yünler gibi.
Hav tüyüne benziyor **uç** saçakları hani

- Havluuuu...
- Olmadııııı.
- Havuuuuuç...
- Hah, olduuuu işte kurbağa türünün boyası öyle.
Emme sarı, kızıl değil bunun ki, yabani havuç gibi,
Çördük gibi, kirli ak, kum rengi **kumaşlar** gibi,
Çıkıntılarla, beneklerle dolu...

KUNDURAMA KUM DOLDU...

- Kum neee... An neee... Kum neeee...
- **Kum**, bulgur aşı, kavulca aşı var ya **kum** gibi kupkuru aşılar; susuz, hani kaplıca gibi siyez buğday aşı gibi biri min eke bölmüş minek etmiş görünür minik kum deneleri.
 - İ gibi dar düz ince mini mini minik deneli taş gibi de mi anna bu teneler?
 - En dar düz mini mini ince **nik** de mi (kaldıraç) miniktir ana?
 - Kaplıcada mı yetişiyor bu bulgur aşı anneee?
- O kaplıca kaynarca suların ılıca olanlarının ılısuyunda yüzülen, bazılarının suyu içilen kaplıca.
 - Neden kaplıca demişler öyleyse bu buğdaya?
 - Bence kaplıca gibi öbek öbektir yetiştiği yerde.
 - Bence ilk bulgur aşı kaplıca suyu katılarak kabarta şişe yapılmıştır.
 - Bence kaplıca da çanak gibi bir kap içinde, buğdayda sarılmış kap içinde...
 - Bence kavulcaya yanlışlıkla kaplıca demişlerdir.
 - Susarsanız sürdüreceğiiimmmmm. Kum tüslü, pürtüklü kaba kumaşlara benzeş, kumun görünümü.
 - Bildiiim.
- Kundurama kum doldu, atmaya kürek gerek,
Türküsünü söylemiştin bize
Hani, yayık su kıyısından giderken,
Kısa konçlu, **kun (koyun)** yününden yaptığımız, kaba keçeden
Ediklerimize kum dolmuştu da, pat pat vurup durmuştuk.

Dur **dur**abilirsen, durdur durdurabilirsen, olmuşuk.

- Edikleri **pat** pat vurdukça, edikleri **patik** ettiniz diye kızmıştın ya ana.

- E patik çocuk işi, elden düşme de olsa olur,

Eski de olur, çocuk o işlerle uğraşmaz daha.

Bize ısıtsın yeter.

Lap lap yere vurup çın çın ses çıkarttığın

Lapçın (takunya) da değil bunlar emek ister edik, emek.

Ayakkabına, ayaklarına iyi bakacaksın.

Yürümek varken, duran olmak niye.

- **Kun**larda (koyun) sevmediydi kumları. Nasıl sevsinler ayakları kumda bata çıka, yıldırı kunlar, kumda kun, yürü yürüyebilirsen oldu, yürüyemedi ki. Kumda **kun dur**adurdu, dur durabilirsen oldu da hadi dur bakalım. Kundan kundura, ayakkabı da sevmedi kumları.

- Neden kumdura değilde kundura demişler o sürem?

- Bala; bak, bala bular da yerim seni. Kum getir koyunlarını üzerimde yürüt mü dedi sana. Kum orda yazıksız duruyor. Kişioğlunun kendinden yararlanacağı emme soyunu kurutmayacağı günün umuduyla, yeryüzüne getiriliş amacını yerine getirip onurlanacağı günün özlemiyle yanıyor. Kum durur mu sanırsın, durmaz olana kendini bırakmıştır o, durur gibi görünmesi ondandır. Demeli kum sürekli küçülmededir.

- Niye kumdan ileride bir gün ayakkabı yapılamaz mı?

- Hey allam yaa. Bala bulanıp da yenilesi bala çocuk. Ayakkabı kundan yapılmış, içine kum dolan ve kişiyi içinde yürü yürüyebilirsen; dur durabilirsen eden, kundan kundura...

- Heyyy bizim tal ma nere gitti?

- Talma dersen yooook, anlatmam bak. **Tal** (çıplak dal) **ma** (mal, var) dersen, **mayı** **saldık**, çıplak çayıra gittiiii... **Masal** masal man iki, kuyru kula on iki, on ikinin yarısı tilki tavuk derisi, oldu bittiii.

- Salma salmaa iki de istemem on iki de. Talma değil, peki doğrusunu söylerim. **Matal** (masal) dedim işte oldu mu?

- **Mat** al. **Bilmece** al, kısa kısa kıssadan şaşırma al, gend (şeker) gibi kant (şekerli su) gibi tatlı şaşkın ol, şaşırma al.

- Tam tam, tam tam.

- Kesik kesik deme tamam de. Davul sesinin tamamı, eveti, oldusu, yettisi tam tam diye tünkünür.

- Tamam emme tünkünürken tam tam, tam tam diye kesik kesik vuruyorlar davula; tam tam deyip başlıyor, tam tam deyip bitiriyor, yoğunsam ben de biliyorum onuu.

- Tamam be, nasıl dersen de, tak yığidin bir yoğurt yiyişi vardır, nasıl istersen öyle ye. İster, sönmüş kireçten hazırlanan badana kireci gibi ayran yap ekşit iç, anında ayıl, ister kurut ye sonrasında bayıl.

- Ağzı açık ayran delisine mi döndük şimdi? Çığlığa dam olan çıdam (sabır) uğra bize de bitirelim şu matalı.

- **Hadii, lap** gibi matalı mat ettiniz. Susun da, lap (teze incir) tadında, içi incilerle dolu **halap** denilen matal sürsün.

SEN CUMP DİYE ATLA DERENE...

- Dedim miydi heyyy,

Çirkinlikte dünya güzeli bişi bu kurbağaaa.

İşte bu sürüngen bozması kurbağa türü

Yıldız kurdu yemeyi pek sever.

Emme pek küçüktür ışıklı yıldız kurdu.

Gündüz görünmez kovuğunda.

Çirkinlikte yerin en güzeli

Kurbağa der ki beklerim ben geceyi

Nasıl olsa biliyorum şam (mum) yakan,

Şamdilli şakıyan kovukları

Beklerim yıldız kurdunun gökteki yıldızlar gibi

Göründüğü geceleri.

Yıldız kurdu duyar da bunu

Kovuğunun derinliklerine gitmez mi dersin...

Şakıyarak coşar da söyler söyler.

Ah kurbağa vah kurbağa,

Gündüz göremez, gece bulamaz can kurbağa.

Dilin uzunsa da varamaz buraya

Sen cump diye atla derene,

Sonra söyle yal elli de yal elle
Bekle hele, yal gelir elli elli, em de elle, eliyle
Düm tek düm tek, yekte
Yaa, em de yekteee eliyle
Yekteee (üstün) kurbağa, yekteeee (sevgili)...
Hadi de, “yek yekten üstündür” de...
(Akıl akıllıdan, sevgiliden üstün mü olur be
Kim bilir belki sizce olur emme
Akıla akıl adını veren akıllıdır.)
Yek (akıl) ne yapsın yekte (akıllı) yoksa...

Şarıl şarıl şarıldayan şarkılar bir yana,
Buraya cump (atlama) yapılamaz ki, kurbağa
Dilin uzunsa da varamaz buraya
Dilin yerine kuyruğunu salla kuyruksuz kurbağa...
Bilmez besbelli, bu kurbağa türü kuyruklulardan biri.
O kadar çok söylemiş ki yıldız kurdu.
Uzun dilli, uzun kuyruklu kurbağagillerden biri,
Beni niye çağırır ki yıldız kurdu demiş.
Gitmiş bakmış ışıklar içinde altın sarısı,
Ay ışıltılı, sarayda yaşayan sese
Off ne görsün bum bum ıhtı
Hem de ıhmış parlak pıhtı,
Ne güzel bir tat bu böyle,
Yeni tatlar varmış desene...
Kurbağadey, Kurbağagil
Alışmış bu yıldız pelverdeye, kurbağadayca
Yıldız pelverde yediniz mi heç,
Demeye başlamış, emme
Dalga geçme, hadi geç geç demişler ona...
Yiyin bakın miss... müss... mass... demiş eklemiş,
Mis denilen güzel kokulu ağaç zıncı gibi,
Si denilen kıyılardan, **sip** gibi yapıştırma yapıştırma
Pi denilen su birikintisi toplayan,
Toplayıcı mississippi kıyısında...

Tam arkadaşlarını toplayacağı sırada
O kadar yemiş ki ataş böceğinden
Kurbağadanlardan kurbağacıl kurbağamsıdan bozma,
O kadar çok yemiş ki ışık saçan şam (mum) yıldızından
Kendi de ılık ılık şam gibi parlamaya başlamış
Uzun dilli, uzun kuyruklu, kum tüşü çilli kurbağagilden
Kimse habar alamamış,
Barlar mı engel olmuş da havar sesi duyamadık,
Haçan bu ne durumdur demiş biri.
Birkaç gündür adına
Parlak bum bum dedikleri
Bum bum parlak... Yok ortada
Çimenli bayırlara, bakakalmışlar.
Acıkmışlar birkaç öğünü doğaya arlık (bahşiş) vermişler.
Okuyup üfleyenler yakaranlar adına arlık bırakmışlar.
Ne yazık ki, arkadaşları bulamamış,
Bir türlü de ne oldu öğrenememiş
Yediği, neydi bu bum bum pelverde
Neydi bu yıldız ıhtı, parlak pıhtı.
Bir türlü öğrenememişler ne oldu
Parlak bum bum dedikleri arkadaşları...
Turkuvaz tüslü, özgürlük çiçekleri arasında
Bum bum parlak, nereye gitti...
Göçebe yaşamayan Türklerin, göçde görünce sevindiği
Mor renkli, unutma beni çiçekleri arasında nereye gitti
Turkuvaz moru Gök Tanrı gölgeli
Ortasında al sarı Güneş Dili Türkçe simgeli,
Göç çiçeklerinin unutma beni yakarışları arasında dolaştık, yok.
Heye heye yumurta, sakın beni unutma, unutursan küserim, ilişmemi
keserim.

Er geldim, men geldim,
Maniler, meniler (halk koşuğu), koşuklar söyledim geldim,
Bum bum parlak neredesin.
Aralar aramasına da, nerden bilsinler.
Koca bir gece kuşunun bayka alanına girmiş,

Kuyruklu kanı soğuk...
Hiç kızıkılanmaz mı gece kuşu
İp ırak yerlere apansız
Zıp zıp zıplayan...
Upuzun diliyle, bulduğu mammayı
Üp deyip hüpleten
Gören çocukları, şaşırtıp şaşırtıp güldüren...
Ap deyip zaplayıp zaplayıp
Hapdırı hupduru yemeğini yutan
Op deyip hoplayan
Koşup, coşup up up up upuzağa
Nedir bu bir bakayım hopbidi hopbidi kaçan
Kimikine bu, nikine bu diye diye sorup sorgulayıp,
Yaklaşıp bir bakmış;
Aman Tanrım, vaşş bu ne, böyle
Ben böyle bir lop görmedim.
Cumbur lop atmış ağzına,
Off kursağından gelen geğirme,
Nasıl güzel kokudur bu böyle vaşşş, demiş emme
Gece kuşu bulmuş bel asını,
Belası deyip geçme,
Doğrultamamış bir daha belini
Ası (karşı) gelirmiş ne yapsa beli.
Kuşların beli mi olur deme
Bu bel başka bel, sek (şehvet) onun adı
Niye mi,
Suyun ilk çıkışı, fışkırışı vaşş, ilk tat vaşş, ilk koku vaşş
Gece kuşu gece gündüz vaşşş arar olmuş.
Ormana bile dalmış şaşkın,
Bir gün o kadar açıkmiş ki
Gece kurdun gözlerine saldırmış.
Kurtta o göz var mı şaş kuş, yok yok vaşş kuş.
İşte böyle
Duyguna yenik düşmeyeceksin. Bel ası
Dur demeyi bileceksin. Bel ası

Yaptığın işi çok iyi bileceksin.
Bir kez bile olsa denenmemiş bilinmeyenden
Yanlış alışkanlıktan kaçınacaksın, bel ası
Demeli bel ası bela edinmeyeceksin
Yeter olanı, doymayı, dengeyi,
Önceden ayarlamamanın önemini bilecek,
Dengeyi iyi kuracaksın.
Gülmeyi de ağlamayı da bileceksin,
Yerli yersiz olmasın diye,
Belki de duyulmasın diye
Ormanın derinliklerine ağıt yakmaya gideceksin.
Emme dengeyi bileceksin...
Gevşek, sölpük olmayacak,
Çabucak dengeye geleceksin...
Denge doğanın tartısıdır...
Bak, ormanın börü kurduna.
Mışıl mışıl uyuyor şimdi...
Tüm tüm tüm tüm dokuzunuzu da öptüm
Dım dım dım dım Yaradan etsin size yardım...
Şimdi kutman tün deyin... Kutman tün...

KUTMAN TAN, DEMEK İSTİYORUM ANNA (ANA).

En küçüğüm, kutman tan, demek istiyorum anna (ana). Tanla doğan kutlu günün güzel olsun aydın olsun Alaska ana. Uyumak istemiyorum, ışık çok güzel, uyuyunca Alaska anadan Ankor babadan, yurdumuz Türklend'dan ayrılıyorsun. Uyuyunca yeşil ağaçlardan, cangıl cingul ormanlardan, cambıl cumbul derelerden, cump diye atladığımız göllerden ve küçücük cıngılardan ayrılıyorsun...

- Uyuyun bebelerim uyuyun, pış pış pış pış pışık gibi pisi pisi pisik gibi uyuyun, mışıl mışıl, mışık gibi, bütün gün çocuk kedikleriyle oynayan, kişiden sayılmayan evin bireyi ketim gibi uyuyun. Ket denilen açtığı

oyuğa çışını yapan, gece uykuya ketme (ara) verdiren kediler miyav miyav demeye başlamadan uyuyun.

- Uyuyunca ayrılıyorruz Alaska ana

Kırar mıyım küçüğümü ve ben töngerden tönderiyorum aynı masalı. Kutman tün yavrularım, kutman tün. Ölüm öbür yakada uyanılan uyku demektir. Ölüm son değıl başlangıçtır. Tak yükselişte vardığın yerde bir çaylaksındır... Kutman tan... Ne söyletmişti bana son tümceyi, kimikine, nikine, niyekine; bilinen belli olan, bir boşlukta (anda), bir boşluktan bize mi gelir yoksa biz belli olan bilinene mi gideriz? Tanrım üçüncüden koru, delirten Tuyan Hanın bize düşündürdüğünden, “Ben böyle dedim diye mi böyle oldu?” Eyy tak nenin yaratımına yol veren Gök Tanrı, Tuyan Hanın düşündürdüğünden koru biz kişileri.”

Hayır hayır bilgiyi gönderen, Ülgen’in dokuz kızı. Tuyan Han’dan korunmam için Ülgen’in dokuz kızı, üzleri (yüzleri) güzel, üzgün kızlar gönderdi bu bilgiyi. Ak denilen Uçmağın ak kızları, var olan taknene **issi** (malik) kızlar, **varlık** içinde tak neni **ma** kızlar, Müzler kızlar bunlar. İşte bu Kıyanlar da denilen Ülgen’in issi kızları **is** gönderiyorlar, yerin üstü **havadan** yukardan **hise** dönüşerek gelen is dedirtiyor bana bu sözleri. Ölüm öbür yakada uyanılan uyku demektir... Kutman tan.”

Ahh o son sözcük tün yerine gelen tan. Ah o an ilişki kursam da kapatsam simgemle geçiş deliğini yetişebilir miydim, önleyebilir miydim, yavrularımın tinsel geçişini. Ahh Tanrım, uzak tut Tuyan Hanı, çeksin elini yekimden (aklımdan). Çocuklarım duydular bu burkulmayı ve o an öbür yakada doğmak üzere attılar tinsel tohumlarını. O sırada uyku- da olan bebiş Güyermanım kurtuldu mu, bebeğim, yavrum geçmemiş olabilir mi? O...”

Yürüdüm yürüdüm. Ne uzundur bu, ölümü öğrenmeye olan koşu... Nasıl hızlıdır bu, ölmemişi bulma hızı...

Dolu aklın, dolu gönlün baskısına benzemiyor yorgunluğum. Aklın ve gönlün içeriden dolu, dışarıdan boş oluşu baygınlık gibi bir nen bu yorgunluğum. Demeli bu yorgunluk daha başka bir yorgunluk. Dolu yorgunlukta ayaklarını kaldıramaz sürüye sürüye yürürsün. Boş yorgun- lukta ufacık bir esinti sallandırır seni, tutunacak bir dal, yaslanacak bir gövde bir duvar ararsın, kasırgalara yakalanmış gibisindir, külek yelleri bora olur, boran olur, borağan olur işte. İnişi kolay yayla yollarından

dalgasına doğrula indim. Koştım koştım, sonunda kocaman dev gibi ara ara bazı dalları kurumuş yaşlı ağaç göründü, yüreğime acı bir tat doldu, acı bir tat da neyin nesi, yekim (aklım) öfkeli de sanki göğsüm yavruma sarılma sevinciyle dolu bu da neyin nesi, yaklaşırken ağaç kovuğu çevresinde dallar kıpırdadı. Koştım, hadi; davıl, kuyun yelleri önüme çıksın, hadi, çağılğan essin hadi. Hadi kasırgalar tutsun beni. Yaşen (şimşek) gibi koştım hasta çocuğumu bıraktığım yere, acaba ne var, ne oldu orda, diyerek ağaca yaklaştım. Ağaç kovuğunun yanına yaklaşınca yattığı yerden kalkan bir geyik, kovuktan çıkıp hızla uzaklaştı. Kovuktan kuşlar uçuştu. Bir de baktım ki hastalıktan ölen oğlum, ölmek üzere olan mıymış da çocuğum iyileşmiş, serpilmiş, sağlıklı bir çocuk olmuş. Kuşlar, kurtlar, geyikler el ele vermiş bebeğimi yaşatmış. Doku-
zun atırına çocuğumu bana geri atmıştı. Geyiklerin, kuşların getirdiği kurtların armağanı, Gök Tanrı'nın izniyle, çocuğum benimdi. Çocuğu hemen kovuktan alarak eve döndüm. Geyiğin süt verdiği kuşların tohum ve kurtcuğ getirdiği, bu çocuğumu büyüttüm evlendirdim. 'Yaylaoğulları' soyu bir biter bin türer, kırlardaki kıızıl gelincikler (lale) gibi sürüp giden lüllüyh ümzük görünümlü, bitip tükenmez **lale**ler gibi bir **sülale**yiz biz. O gün bugündür biz çocuğun ağzına memesini veren geyik eti yemeyiz, serçeleri ve kumruları da yemeyiz. Gelinim gebe, bebek getirecek geleceğe, ikize benzer emme demedim gene de. Duydum ağıt yakışında. Kız adı da anıklamış oğlan adı da.

SANA BOşUĞ VEREYİM, BANA OLAN BAĞINI BOşAT EDEYİM

Ne diyordun sen Güyermanım, ne diyordun, sana boşuğ vereyim diye bana olan bağını boşat edeyim diye ne diyordun? Yaşam denilen bütünlük, doğuştan sana verilen özelliklerden ve özdeklerden oluşmuş gemiye bindiğinde, seni istediği yere götürmeye çalışır. O yolda birçok etken vardır. Dalga, kasırđa, ansızın çıkan kayalar, gelgit, sen etkenlerden yalnızca birisin. Sen olan etkeni iyi kullan. Yaşam sana verilmiş sen etkenini iyi kullanma sanatı. Ben kam okuluna gideceğim, Ben gizli, evren

bilim öğretisi alacağım. Yanıltmasın seni giz sözü ana tiginçe. Giz, şu durumda takkişinin anlayabileceği bilgi değil olmasından, ortada olursa aşık oyunundaki büyük kemik şaha gibi kaybedenin de eline düşer. Tak kişi şah olma yoluna düşer. Sapık toplumların sapkınlığını azaltayım derken şah evrensele oynar ve sapıklık yayılır gider. Giz önemli, şarlatanların elinde yeryüzünü kasıp kavurmaması için sırlı giz gezici **yunmuş us** iyesi **yunus** öğretmenlerin olmalı. Güzel güzel anlatan o güzel diline, O yakımlı Türkçene gel de ok deme, gel de arş deme, gel de uç deme. Ve ben seni kam okuluna gönderirken ok gibi, arş yönünde uç dedim. Emme sen gerçekten uçtun Güyermanım. Arş yönü ileri demektir. İleri deyince gökleri anlayan soyum sen neleri bilirsin. Irmağın yukarısı dediğimde kaynağı gast edişim gasdana değil ki, yokarı deyince gökleri niye anlarsın, orada ar denilen ağır yok mu da, varsa da yoksa da aklın göklerdedir. Soysuzluktan uzak olmak için, soytarı olmamak için soyuna önem veren, ırına, ırasına değer veren ırkım doğudan toğuya, güneyden küneye sen neleri bilirsin...

Ahh ahh

Gün doğarken er ertede,

Bir güyerman tını görünecek kapı eşikte

Anasına görünüp giderken geçenekten

Ana yüreğindeki yangıya su serpecek...

Ben buradayım ana, tümümüz buradayız.

Gelince anlayacaksın çok neni.

Okul başka gerçek başka,

Bilgiyi yazanları değiştirirsen bilgi değişir ya

Burası bambaşka, der gibi

Görünür, ısıyla, sıcaklıkla yükselen yel gibi.

Müren (güzel) akarsular,

Göklemde gelen göksel seller gibi akan,

Yollanan, aşağı yukarı **mür** (bilgi) dolu sel gibi

Mür dolu, göksel mürsel gibi, müren yalvaçlar,

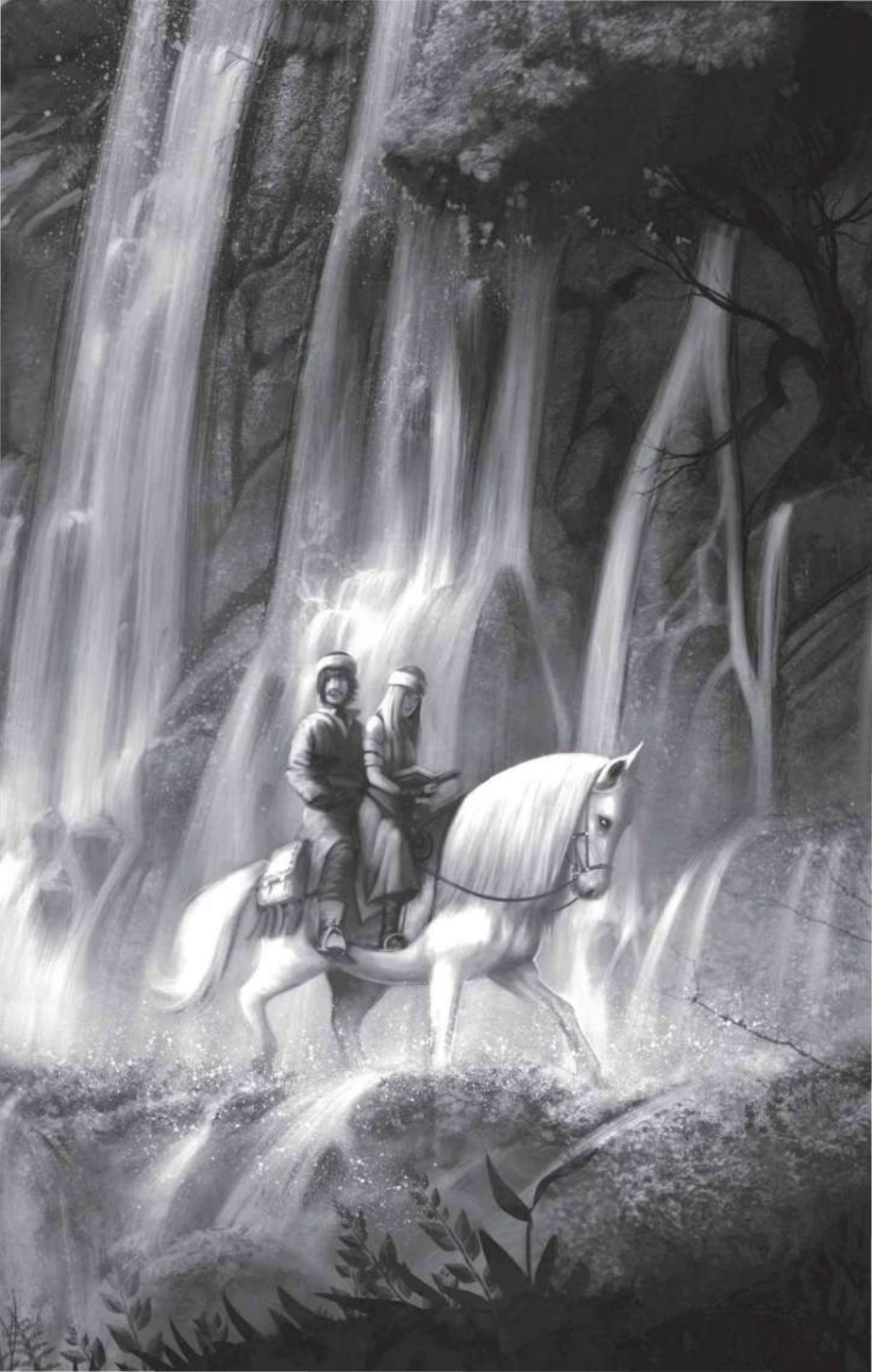
Acatsız iş, bilgisiz baş olmaz.

Evrende Mürsüz müren, kavimde evrensel mür seli mürsel olmaz.

Müracat edilenler gibi,

Tomurcuktaki gizi saklayan, mür dolu atasagunlar.

Ar alıp veren, **acı**yı alıp **atan**, acar **acat** kamlar gibi
Mür denilen giz **acat**ı kullanan mürsel toyonlar gibi
Astın da, ortanın da, üstün de **tiron**yasını bilen **nom**
Nomları okuyan, **run**ları yazan **rum**da yaşayan
Astronom adam, gökbilimci kam, şaman
Tırda, dik eğimde ne gerek, **oya** kim, erkeğe boş iş ne,
Tırda oyu alınan **ağa** ana kim,
Tıroya kim, tiron kim, yüksekteki erek troyadaki tr ne.
Troyada oyun ne, oy'una başvurulacak **ağa** ana kim.
Bilen bilir olur ya birden
Aha görünür olur birden,
Şif üzerinde simgelenmiş,
Taaa Tadan Yadan, Ladan, Radan
Erken gelen run **ere**celer, **şifre**ler, **şiftah** edilenler
Şif üzerinde gösterme ünlemi **tah!** işi görenler...
Şifreler ekilir de tohumlar tah olur çıkar ya, şiftah edilen.
Ayazda görünen, sıcakta yükselen soluk gibi görünür oldu...
Akar birden kaynaktan gelen su,
Gözlerimdeki yaşlarla akan yıkayan su
Yunmuş usum yunus gibi olur.
Sözcüklere yatırılmış evren bilgisi dolarken içime
Güyermanın kaybolur.
Diner birden yüreğimdeki dipsiz sızı
Yeter ki ağlamasın Tanrı vergisi anası diye
Gün doğarken er ertede,
Bir güyerman tini görünecek kapı eşikte.
Ve ana yüreği ben
Sana boşuğ veriyorum
Bana olan bağını boşat ediyorum.
Gelme artık Güyermanın gelme,
İşine bak bebeğim gelme,
Yolundan alıkoymayayım seni diyene kadar.
Hadi gel de de, hadi gel
Gün doğarken er ertede,
Bir güyerman görünecek kapı eşikte...

TANRI KAPISI TAK KİŞİYE TAK SÜREM AÇIKTIR.

Tanrı kapısı tak kişiye tak sürem açıktır. Tak sürem tahadan varılan im kapısı açıktır, kim ki ne ki demeden, yanlış içinden geldiğini bilse de tak kişiye açıktır. Görüyorum Güyermanımı ben, yarar kapısına vardım ben, yararlılığa vardım ben...

Bak giderken ne diyor Güyermanım, Bak ne diyor... Dünyadan büyük bir deneyimle ayrılıyorum. **Dağlarda kalmış incecik karlı,** cılız **zamlı** eriyen az zamanda... **Za,** bana verilen yel değirmeninin tekerleklerine geçirilen demir den **man** kadar olan, daha çoğu Tanrı'dan başkasından alınamaz olan dönen **zamanda** çok nen yaşadım. Çok nen öğrendim. Bir dahaki kez biraz daha dolu gelip, biraz daha iyi yaşayacağım sizinle. Oşgüle kişiöglü, oşgüle kal yeryüzü. Oşgüle soy köküm, oşgüle...

YAŞAMIN GELGİTLERİ, ÇIKMAK İÇİNDİR...

- Gözü kapalı dinledim, off of! Alaska ana, ne yazgı yazmış Tanrı sana... Bu ne yazgı suskun, yakşı Ankor baba... Hadi gidelim Coşka “Yaşamın gelgitleri, batmak için değil çıkmak içindir...”

- Ahhh duygular...

- Tap süre gülseydik, üzünt ile tanışmasaydık eksik kalırdık. Hadi gidelim.

- Gidelim Hani, gökte süzülen uçurtma gibi layla oldum billa, inceldim, esintide yüzer oldum. Al Alla biliyor ya, hal denilen ince yaldız sabı ayla olacak başımda neredeyse şimdi, vala vala (ince) valla...

- Dağ başını duman almış,

Gümüş dere durmaz akar,

Güneş ufuktan şimdi doğar

Yürüyelim...

Bu ileriye arşı (arabadaki ok) gösteren, durmaksızın, vere ileriye yürümeye coşturan marş, insanda biriken marları nasıl döker, nasıl **marları** (pas) akıtır, arındırır insanı da gümüş gibi pak eder. Parlayan paklığı, saran saklığı simgeler. Hak har veren, dik dir verendir... Sarıp sarmalanmamışlığını, sakınıp saklanmamışlığını bilen özgüven verilmemiş çocuklar, diyeceğim sevilmemiş eksiklik sıkıntısı içindekiler sevmez bu marşı. Yalnızca bunu söyleterek tanımlayabilirsin kişileri.

Çocuğuma ilk öğreteceğim marş bu. Arabasında arş yönünde, ef içinde edere giderken, marlarını döksün, gümüş gibi apapbak olsun.

- Sesimizi yer, gök, su dinlesin

Sert adımlarla tak yer inlesin

Bu gök, deniz nerede var

Nerede bu dağlar, taşlar

Bu ağaçlar, güzel kuşlar

Yürüyelim...

Nasıl güzel bir marş bu, uyuyanlar uyansın diyen seven kişilerin içten yön verışı... *

- Hadi gel baştan söyleyelim.

- Tam tam bir iki üç...

Coşturdun beni Coşka, bunun üstüne Onuncu Yıl Marşı da gider...

- ... Bir hızla kötülüğü, geriliği boğarız;

Karanlığın üstüne güneş gibi doğarız,

Türk'üz, bütün başlardan üstün olan başlarız;

Tarihten önce vardık, tarihten sonra varız,

...

Türk'e durmak yaraşmaz, Türk önde, Türk ileri!**

Bu da coşturuyor de mi? Kişinin en büyük gereksinimi, ezikliğe, sinikliğe uğramamak, bunun için de zarplı olmanın erkesini edinmek, evrenden güçlenme enerjisini kendisinin çekmesini sağlamak. Ve bunun biçimsel bir güç olmadığının bilincinde olmak.

(*) Söz yazarı: Ali Ulvi Elöve

(**) Onuncu Yıl Marşı Faruk Nafiz Çamlıbel ve Behçet Kemal Çağlar yakasından yazılan ve Cemal Reşit Rey tarafından 1933 yılında bestelenen marştır. 29 Ekim 1923'te kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun onuncu yıl kutlamaları için düzenlenen yarışmada seçilen marştır.

- Kendine değer vereceksin. Kendine değer vermeyen başkasına istese de değer veremez. Köle bile olsa daha şiddetli iye buldu mu ilk iyeyi öldürür bile. Köleliği gayıl (razı) olanlara güvenmeyin. Yaşadığınız toplumun iyisi senmişsin gibi tüze içinde yaşayacaksınız, Soyunla onur duymayı unutmayacaksınız. Bu kendine verdiğiniz değerindir. Tak kişi için böyledir. Yoksa kişiyoğlu, değerli düzgün nomlu nomuslu olmaya çalışmaz. Kendi ile onurlanırsa o onura yakışır davranmaya çalışır. Kişi kendi ve soyu ile onurlanmazsa yeryüzü çok acı çekecektir. Seçimin, başkasını karalayarak, birbirini lekeleyip, ayrılma durumunda söylerim, yayarım korkutmasıyla ayakta duranlara, elde tutanlara aldanmayın. Apış gerek nerden kimden olursa olsun apış. Siz onların eline düşen nesne olmayın. Soyu karalamazlarsa yaşayamazlar, av bulamazlar. Soy olanlara, soylu olanlara saygı duyun.

- Ya ya, besbelli öyle ya! Kendi ekseninde döneceksin, kendi yörüngende akacaksın, soyunun gen alanına, tanrısal ekilmiş olan kalıtına bağlı kalacaksın. Bu giyim değil, biçim değil, gene (tarlaya) ekilmiş tanrısal kalıt. Sürüden ayrılanı kurt kapar. Kendi yörüngende arşa (ileri yön) sür, kendi ekseninde havaya (yukarı) sür. Yörüngeden çıktığın, eksenden saptığın an, kendin olmaktan ayrıldığın, demeli güdüldüğün an sürüyü gözetleyen kurt doğal seçicilik görevini üstlenecektir. Burada gecikene bakma ha! Göklerdedir asıl savaşıma. Soyunu soylandır ki soyun sürsün, boyunu boylandır ki boyun büyüsün...

KİMSE YOK Kİ ALIP BİR YERE KOYMUŞ OLSUN.

- Bak sana söyleyeyim billa bu bölümde çok güç okunur, bilerek mi yaparsın. .

- Laa la la laaa, Bire derin tin, Bire Coşaray Coşka, güç okunan iyidir, beynin içi öyle gelişir. Bak ne diyeceğim bu dil, yekden, yektelerden, üstlerden gelme bir dil. Onun içinde kalıp doğurganlığını sürdürseydin Tanrıya çok daha yaklaşmış olurdun, daha yükseklerde oyun kurardın.

Dokunca (zarar) denilen cangar enerinin neresinden kazar da azaltırsan kazançdasın. Hadi bakalım, üzerine bırakılan yalan ve yanlışları bul at. Kendinin efesi ol.

Çok süremli sürgit olan bir dil bu. Soru ve yanıt bu dilin kendi içinde. Burada işte. Arama, kimse yok ki alıp bir yere koymuş olsun. Yergünde (bayattan bayrıya yerin gündizimi) var mı bir başka dil, yergünün kuruluşundan bu güne şarıldayarak gelen, cump diye içine düşen kişioglunun bildiği bir başka dil var mı geçmişten gelen?

~ ...

- Tak yazılmışı ben mi yazdım sanırsın behey, berde **kaley C** (kaley: işçi, hizmetçi) ? Tapı ordan burdan duyduğum okuduğum, gördüğüm nenler, kaçını uydurdum ben! Yazılanlar senin, benim, onun, bunun sergende bekleyenlerinden oluşan, berde beraber yazdığımız eserlerdir. Daaa niye daldın Coşkaaa?

- *Dalıyor musunda bedre yazıyorsun berde yerine.*

- *O kendi oluyor Coşka. Ben de bilmiyorum. Düzeltmek için çırpınırsam kursağım (midem) bulanıyor. Çok var baş edemiyorum, ld/ln/lm/lf/lk/dr/tr/ts... Kimbilir daha neler var. Düzeltmekten, aramaktan yorgun düştüm. İkili karşılaştırmaları unutmaktan kaygı duyar, kuşku ile konuşunca özgüvenim düşer. Kesinlikle bilgiyi bir yerlere bağlamam gerekir, bağ kurma yöntemleri geliştiririm. Bilgiyi iyi bağladıysam, kaybettiğim özgüveni geri kazanmak için bir başı göğe değmişlik gelir ki, bağrım oylumunu genişletmek için öne kaykılır, ve ben daha çok erke ile dolmanın yolunu bulur, eksiğimi tamamlarım. Beni gören ne der gari onu bilmem. Beklim, kendi kibrini ben de görür. Sonuçta tapımız, O ince yaldız hal içinde (halo, hale), folluktaki yumurta (hal) gibi duran ay nasıl hey, la, lan, na, deyip yansıtıyorsa, biz de karşıdaki ayna da kendi yansımamızı görürüz. Tak kişi diğerine aynadır. Beni kibirli gördüklerinde kendilerini hemen tanırılar. Tapımız ayla içinde aynayız. Aydan güneşe gitmeye çalışan yolcularız...*

- *Düzelttim C*

- *Bu kez de beklim yazmışsın belkim yerine. Daha önce de anlattırdım bunu sana, nasıl böyle bir nen olabiliyor anlamıyorum.*

- *...Coşka, oturup ağlıycam bak...*

- *Niye daldın dedimdi sana C.*

- *Heç, sıramı bekliyorum. Konuşma sıramı, Kimi kendime koydu-*

ğum ve törenin koyduğu erece yüzünden konuşamadım, kimi de sıramı bekliyorum Hani...

- Yaşamımıza bak C, nasıl bir yaşam bu, bu kadar tur turlama niye verilir? Bu tur, bu dolanıp durma içine gizlenmiş kutsal kutlu iletişim nasıl yakımlı bir nen böyle. Nasıl bir okuma bu, ne kadar üstün. Ayağına geleni dinlemek ve okumak kutsallığı, içinde çışıt barındırabilirken, birilerini elde tutmak için yeryüzünün enerisi, erki büyük boyutlarda harcanıyor. Buna karşılık gezerek, turlayarak yaşamı okumak genleri (kalıtım birimi) geliştiriyor ve tur ile gelen bilgilerle **gen** yerler, **boş** yerler bereketlenip gelire, gençliğe dönüşüyor. Tak nen **genden** gelen **gençlikte**, genden elde edilen başarıda de mi? Gen üzerinde çalışacaksın. Toprağın **geni**, kişinin geni tak nen tap birleştiren bölen **tik** sesi ile başlar. Beni, seni tez yapan tik sesiyle başlar tak nen... G ne demekki C? Gen en baştaki mi, Gençlik, Genetik, Getme (gitme) elinin tersi ile en baştakini itme midir, Gelme, getirme en baştakini elde etmek için mi, Gezme ile en baştaki mi ezilir? Sözü en başına G alınca ne oluyor C?

- Anlattıkların oluyor işte. G noktasına varıp açacaksın, en baştaki bir tik ile. G'ye ulaşmak için bir tik dediğin T'ye basman, boşuğ (izin) alman ve bunun içinde E'ye uzanman gerek, karşılıklı göz E göz; dış E dış, el atacaksın o kadar...

- Öyle bakma bana C, el atmak ne o öyle? G'ye ulaşmak için T'ye vereceğin emek, yeterince yoğun olmalı, emek vermelisin emek...

- T ne öyleyse Hani? G ve E'den geçtim. Tan, ten, tin, tun, turuğ ağacı, turluk çadırı, Turgut, turbo, turgay, turna, turp, turkuvaz, türk, Tur dağı, tür Türkçe... Peki bu T, başa gelen T ne ha? Türkleri arkalarından iten güç; o bilinmez **üfleterek dolaştıran turbo** ile döndüren turlatan T'nin söze kattığı anlam ne?

T NE ÖYLEYSE

Türklerin atası Tur veya Turaç'ın, Türklere verilmiş Aydan, Güneş-ten anrı, kapsayan yaradan Gök Tanrıdan armağan yurtları Turan'ın başına gelen T ne ha?

Bir olan, Bir O (börü*) simgeli Gök Tanrı yaratımı güneşlerin, evrenin değişik noktalarından, tutucu kaynak aktarımı ile Bir olan, Bir O (börü*) simgeli Gök Tanrı yaratımı ayların bu kaynak bilgiyi tutucu, yazıcı yansıtsı, Tur/Türk hunku için tak sürem Tapınılası olmuş.

Turanın bir parçası Türkistanda, Turfandaki fan nasıl bir pervanedir de o dağ (tag) gibi dikilmiş **pir**(ulu) olan **mit**lerinin (başlangıç yeri) piramitleri, nasıl nenler öyle... **Pir** (en iyi) ile **miti** (başlangıç) biraraya getirir.

Türkün iye olduğu tak nen tagdır. Al'dan, Ala'dan, Alla'dan getirdikleri özü koruyan Türk iyesi Turanın başındaki T tak kişinin boyunda **tagdır** (**madalyon**). Aldan gelen yetilerine **yon**almış kişilerin ulaşabildiği **mat**lığın (pek, bilmece) çözümünün verdiği güçle tüm bilmecelerin çözümü sonucu ulaşılan madalyonu takanların çıktığı **taglar**, **dağ** dorukları Tur hunkunun nomunun simgesidir.

Turan, Türk, Çuvaş ve Altay Türklerinin inancında Tanrı demek bak anrı başına gelen T ve engri (eng, en) başına gelen T ne diyor...

Ortak nokta ne? Evrenin gök yuvarlağı mı, başladığı noktadan aynı yöne gidilirse başlama noktasına gelinme mi, öyleyse gitmene gerek yok, o sana gelecektir mi ha? Döngüsü mü, gök rengi, dolaşma ve dolanma mı ha, nedir T'nin kattığı ortak özellik?

- Böyle bir konuşma dinlemiştim. Eğridir doğrudur. Kişi erdiğinde bilgiyi emer, somurur ve kişi kendi olur. Dinlediğim gibi konuşayım.

T'nin anlamı nedir, terkerkin kullanılmama, terkin durumu, yalnız kendi **bütün**ün dengesi olma mıdır, kendin adınalık mıdır? Tek, **ek** olanın bırakılması, yalnız kendin **bütün**ün olma bilgisi midir? Tepsi **epsini**, tapını toplamayı, taşımayı sağlayıp bir araya getirip, yalnız kendi **bütün**leme yapma mıdır? Tuzak **uzak** durulması gerekenden uzak durup yalnız kendi **bütün**ün dengesini koruma bilgisi midir? Türemek

(*) Polat Kaya

üremeyi sistemli, bilinçli kılmak **bütünün** dengesinin sürekliliğini sağlama bilgisi mi? Tütmek ocakta **ütmeyi**, ocakta pişirmeyi, üttüğünle **bütünün** dengesini doyurma bilgisi mi? Türk ile **ürkme**, **bütünün** korunma dengesi için savaşımının destekli denetim ordusu bilgisi mi? Bu T'nin anlamı bulunmalı. Tanrısal, Tengrisel yanı bulunmalı.

Artış yapıp bütüne varayım diye tartışmak için değil emme Türkçede tak damga (harf) bir anlam bir anlatı içeren terim. Tek damgalı sözcüklerimiz var. Göz **e** göz, diş **e** diş, bunları bulmalıyız. Onların eşlik ettiğilerdeki Ter, ırdaki Tır, irkteki Tirk, ütdeki Tüt, ozdaki Toz, ordaki Tor, ördeki Tör, anıktaki Tanık ve ürkteki Türk... T neyin nesi kimin eli nasıl bir dokunuş bu? T de "Yürü ya kulum," diyenin eli mi? T bileşik sözcük mü yapıyor, peki T sözcüğü ne? Önden ekleme bu mu?

Türkçe baştan ve sondan ve ortadan eklemeli bir dil. Anamlı bir tümcenin en kısa söylenişi ile yapılan sözcükleri var. Sonsuz türevlemesi yapıyor. Uzanmak, uzaklaşmak, uzarmak, uzaymak, uzalmak, uzatmak vb. ortadan ekleme, göz **e** göz, diş **e** diş. Kır o kın; düş **e** yazmak gibi. T sözümüzün anlamı ne bu durumda?

Erken oluşumdaki incelik olan terde girer mi işe? Bebek veren sıvı terlemedeki deriden sızıntı delikten geçicilik benzemiyor mu? Bebek oluşumu, taşınır mı bu konuya? Sıvı (meni) aktarımı T'nin kendi çıkışı mı, burdaki er başka bir ermek mi?

Sonuçta T, erdeki tak anlamı tetikliyor uzayda, süremde ya da eylemde tetikleme. T terazi mi eri az az iyi etme mi, denge mi koni mi, tüze mi, kanatlarını açmış koruyan kollayan mı, uçan mı, uçmak (cennet) olan mı?

Tur sözcüğünde birçok anlam var. Ur, derinlikten (hendekten) gelme, zarplı çıkma; ur, uğurluluk, eşsizlik, kutsallık içinde olma; ur yükseklik, korunma; ur, kent, yaşanılan yer, çoğalma anlamlarının bütünlüğünü dengelemeyi verir demeli. Urlardan (hendeklerden), tırnakla ur kaza kaza edinilmiş yükseklerdeki urlara, galalara (kalelere) vararak galaksi dengesi kuran kutsal uğurlu. Onun kutundan, kutsallığından, kutmanlığından ürkülür. Demeli o bir Türk kültürüdür.

KONUŞTUR COŞKA, KONUŞTUR

- Konuştur Coşka, konuşur... Kutsal Allanın yeryüzündeki yön belirlemede kullandığı el (ül) ve Kutsal Allanın yeryüzüne gönderdiği ve bu eli; akıl ve sevgi öğretmede kullanan ve yeni bir sentez kaynağı olan ana baba da denilen ‘ök’ ve böylece yerin **ökülleri** ne (temsilci) gider bu konu. Ürk denilen, el kol atmaya gider bu konu. Yeryüzünün **ıs** denilen açıklığı ve doğruluğu için, **lah** denilen kınanmışlıkların yok edilişi, Demeli yeryüzü ıslahı için ana babanın kol kanat gemesi.

- Türk’ün yer kelimeleri varken gök kelimeleri de var **ökül** olan, tak ikisi de bizim ve eylemde.

T, Tak: Tak nen tersinde var olur. Kara yoksa akda yok.

T, Ter: Erin, tak var olanın, erenin, yaşayanın, yeryüzü savaşında damlayan emeği mi?

T, Ter: Ermek eylemindeki, erme yolundaki varan sonucu mu?

T, Ter: Evrilme, çevrilmedeki ermişliğin Tanrı katına sızan yargılanması mı?

T, Ter: Er gelen başlangıca akan mı?

T, Tan: Anda doğma **anı**.

T, Ten: (gövde) gibi canlandıran, yaşam veren, emme **en** iyi ve yakımlı olarak yapan, yaratan.

T, Teng: Eng (en) gibi üreten, çoğaltan, eviren, çeviren, döndüren, döngüleyen ve enkirden süren engir mi?

T, Tanrı, Anrı denilen öteyi bilen öte yakaya da sabolan, öte, sonsuzluk.

T, Tur ur/uğur gibi güçlü kutsal bahşeden.

T, Tor ve or gibi ordu gibi çoğalan, toplanan, savaşan, güçlenen.

Böyle mi dersin bunlar, ilgi ne...

T damgası, sanki Tanrı vergisi gökten getirdiğimiz bir dille ilgili damga. T ile ve diğer damgalarla simgeleyerek yollanmış, Güneş Dili Türkçe denmesi boşuna değil de mi? Yoksa o bütünün parçası olarak içinde miyiz bu tengerin? At-om ne, kim? Gökten **atılan**; engirin engür çıktığı **omca** kim ne? Üreyip türeyeceğiz ki, gömlek değiştirenlerden

yeryüzünü koruyalım, kişioğlunun köle, tutsak, cariye edilmesini ön-
leyelim ki, Göklerde daha yüksek boyutları **nomedelim**, (hak).

- Soru olmasaydı yanıt olur muydu? Bugün biz bu kadar düşünebili-
yoruz. Yedi bin, dokuz bin yıl sonra, apış arası darınlamasına (daradar,
sendrom) düşmezlerde, düşünmeyi oylanırlarsa kim bilir ne yanıtlar
bulurlar. Yeter ki aygır yapımı dinlemelere kapılmadan, sapık ya da
sapkınlıkda kaybolmadan, soru ve sorgulamayı sürdürsünler. Ahh
yanlış eşleşmelerden, aygırların darınları bize de bulaşıyor, önemli
o duyguları tanıyıp, çaşıt olarak kullanmalarını, yanlış kendilerinin
dışına yaymalarını önlemek.

- Soru olmasaydı yanıt olur muydu dedin. Sorusu olmayan yanıtın
anlamı olmayacağından olmasa da olurdu.

- Türk: Güçlü, dengeli, ileri doğru atılan, ürk denilen kol kanat
gerişinden ürkülen, Tanrı'nın dönüştüren, büken, eviren, **tanla** gelen
des denilen el, destanlarda gizlenen yeniden doğuşu ve onluk sistemi
simgeleyen temsilcisi. Tanrı'nın ektiği, **ef** (af) edilmiş olup, gönder-
diği **san** ile ve yoktan türettiği efsanelerden bilinen, yok edilemeyen
deddevir soyu, Canlı ve ölmüş bir arada, kökten kesilmiş tomurgaç
ağaçtır bunların ataları, yaşam ağacının köküdür bunların ölmüş ata-
ları. Gömülü, dededen devireden, deddevir bilgi sabı köktür bunların
yaşam kökü.

Tork, Tengri, Ürk, Tür, Ür, T, Ügür, Üruk, Tuğur, Uğruk, Tureng...
Bunlar nedir bunlar...

L nedir, el/al/öl/ül/ul/il sözcüğü de Tanrı'nın eylemine verilen
anlamdır. Aha! Bunlarda Türkçe. Tanrı'nın diğer anlatımları mı peki
bunlar.

Birçok anlamı vardır Al-la, Al-ah, Al-l-ah

- Ortadaki L'nin işi ne? Ya (al) ya (ah). Ya ışık olur, al olur, güneş
olur, aşar alır boyut atlarsın. Ya da ahır zamana, ahların en irak son
süremine kalır ahlar laya takılır, baştan alırsın ir ır ne varsa... Orada L
nedir? İlk gelen dilde tak damga, tak hece anlam sabıydı ya, kastedilen
o, denen o ki Güneş Dili Türkçe... Bu, geliş ulgama mı, ışığın uyara-
nına ilmek atmak, ışıkla uyarılmak ve bilgiye dönüştürmek, böylece
L'den bentden, dirsekten geçmek mi. L ölüm, ülmek, ulgamak, almak,

el değiştirmek, il değiştirmek, ilmek değiştirmek mi mi? Türkler alla der, alla bile... Aldan gelen, ala giden.

- Diyorsun ki Coşka, L boğum noktası, elekten geçme ya da geçememe, Lat, seçilme, kalanlara ya da gidenlere ayrılma. Ahhh ahlat ah, duygunun anımsanmadığı, isdi, hisdi unutulduğu lat anı, ahlat olunduğu sıfırdan başlama anı; emme ötede, emme beride tak kişinin diğerini **lam**da (yeraltında toplanan) kaldı, lama gitti bildiği an. L için iki yaka da barla çevrilmiş ambardır, Bir yanda T başta, bir yanda T sondadır. Tomarı aynı olsa da biri başta biri sondadır. L, seçici olan, çağıran La iki yana da Lam der. Kaldığın yerin yükseği, ykseldiğin yerin alağısın. Doğru anladım mı Coşka.

- Anladığımız kadarız Hani... Türkçenin uğraşıcılarının, eziyeti de (**ezerek iyelik etmesi**) ok olur. Doğru kişiler seçilmezse hele, yanılmadan söz etmiyorum.

Ev: Evdir bizde.

Lek: Küçük tarla, piriç tarlası. Ev ve lek Türkçedir, biz ev kadar küçük yerlere evlek deriz. Bu küçüklük de değişir ya kişiden kişiye. Ha aradan yıllar geçer, görevimiz gereği g ederiz, bizden önce g edenleri unuttur da, evlek sözünü duyunca “Aaa kezleşmeye bak,” deriz. Kurumunun başında Türkçeye alışmayan biri varsa yazar oraya, evlek sözü, şurdan bize geçmiştir diye...

Hankı dil eski bakmaz bile.

- Konuştur beni Coşka, konuştur aklım bu karanlık yerin kötü düşüncelerine kapılmasın. Bak ben de sana, duyduğum başka bir angeme aktarayım.

Este denilen yüksekte ban (prens) olan Esteban han da olsa, Estireni **est diyen** sanma, **banda** (otlak) est deyip **at kovalayan** deyip alaya alma, **est** ile **bandaki** ban bir prenstir aynı zamanda. Tak hest deme bir yol almadır. Bastıranın baskısından kaç, **bastına best** (iddia) oynama. **Mel-deş** (bahis) senin neyine, bırak **menim** olsun **eldeş** diyen el değiştirme oyunundan kaç. Donanımlıyı almaz sanıp **os** (kemik) sağlamlığında **dost** sanma. Usan dağıtan **os!** yatıştıran **post** paylaşılır bilme. Tak **pisi** pisiyi **pis** bilme, çocukla, yumakla oyun kuran tak pisiyi, oyuncu sanıp **piste** ekme. Türklerin sisle yağıyı görmez ettikleri **sistleri em** taşıyıcı yeşim taşının sist denilen kullanım **sistemini** kaybetme. Hay Alla ya...

- Ne güç anlattın Hani. Kısaca dedin ki, pos bıyık, gür ve uzun olacak, post için başka bir dil yazacaksın. Seni asta itmek için hast diyene de kızacaksın. Höst! Öküz, at vb. postlu hayvanları yürütme ünlemini pek seveceksin. Hangi dil eski dil önemsemeyecek, yeniye eskiden türetme bileceksin.

- Hay Alla ya! Odlumu ki şimdi, sanki sen kolay anlattın. Kolay anlatmak kolay mı, Kolayda kalırsan, basamakları kim çıkacak, üstteki **ban**larda da (mera) ekime uygun yerler var.

Sözlük yazar ilk adamı bu dilin başlangıcı sayacak, yıllar yıllar sonra din- dinleme sabıydı diye birilerine yalanlar düzüp, ilk yalanı kaynak yazacaksın. Utanmanın yerine korkuyu koyup, korkanın bedenini, emeğini, dilini, kültürünü cariye ve köle diye sömüreceksin.

Anlaşılrı yok bu işlerin. Tak köye dağa yaylak ve kışlağa uğradı, kayıp betikleri buldu sanacak, bulunan taş yazıtlarına girmeyen sözcükleri yok sayacaksın, Yıkılmış Türk kağanlıkların yetmiş yedisine, doksan dokuzuna ulaşmayacak. Yıkılanı yeniden kuran Türklerin geçmişini olmadık bir yerden başlatacak, çocuklara o kadarını öğreteceksin. Hay Ala ya. Kışlak, yaylak köylerine uğrayıp araştırıp çalışmayacak dünyanın diğer bölgelerindeki doğudan batıya, kuzeyden güneye Türkçeyi yok sayacak, araştırmayacak, oturduğun yerdekilerle yetineceksin. Hay Allam yaa! Elini ayağını aklını kullanmadan aylık alıp mayışacak ve mayışma akçası mayış bekleyeceksin. Sen böyle ne güzel bilmecesin! Öyle değil mi ?

- ...

- Bir nen soracağım Oşgüle ne, peki? Onlar bilir kime oşt deneceğini. Gülmesini dilediklerine oşgüle derler... Oş ile oşluğu bitirilmiş oşt. Üçlü sistemi anımsa, gökyüzü, yeryüzü, yer altı... **Tanlı** bölüm, **anlı** bölüm, **antlı** bölüm. **Torlu**-masum; **orlu**-korunmalı; **ortlu**-ataşlı bölüm.

- Bak biri daha geliyor.

Deddevir: Kesilmiş ağacın, toprağın altında kalan kökü, **dededen devireden**, gömülü bilgi.

LAMDA BATA ÇIKA LAMBADA YAPA YAPA, YOL ALACAĞIZ.

- Beni, korku titreşimine kapılmayayım diye konuşmaya tuttuğunu biliyorum, anlamlı mı konuşuyoruz, anlamsız mı bilemiyorum. İp takılmış gibi, karanlık koyakta takip edildiğimizi de biliyorum. Arkamızda kol gezen **depnikten** (tehlike) habarlıyım. Deprem olsa keşke doğaldır, yeryüzünü besler, doğuş, canlanış, başdan alıştır. Deprem **depini** al, **nik** denilen el kaldıraçlarıyla, kişi beyniyleilmek (fırsat) ekle ve **depnik** (tehlike) koştur, dep dep debmük (tekme) at dur. Dep**ink** verilmiş debeng (şuursuz) bunlar. Siz**inki**, kim**inki**, hang**inki** demeden bütün **inkleri** birleştirmeliyiz.

Türklerin, utanma üzerine kurulu özveri, düzen, saygı kültürleri var ya; hani Türklerin dis denilen, kişiyi başını omuzları arasına saklayıp desi-disi eden olumsuz pisliklerin, engellerin, ip gibi düzgün lim-lin denilen köklere uygun duruma çekilmesi olan disiplinleri varya; işte apış peşinde koşanlar bu ahlaktan bu namustan ürker. Türklerden ürker. Bu korkut ile korkunun uzaktan tutsağı olanların oruzu orus olur. Oruz uz gider, uzlaşır gider tak kişinin kazanımıyla biter, orusa baht mutluluk arayışı bencil taktik girer, ve apışlar karakterdeki ah dedirten lak(çürük) işini önemsemez, varsada yoksada apış peşindedirler ve yaşamlarını orus (baht) üzerine kurar.

Bunlar topluma ahlaksızlıklarını alıştırma alıştırma, gerekirse güçle, tedirgin ederek, saldırarak yayarlar, ha bir de **tecavüz** diye bir sözcük çıkarmışlar. Ne demekse, **tec**den alma-satma anlıyorum, **cav** ise yağı (düşman) demek bizde, üz bilinen bir nen, **üz**mek üzülmek. Böylece anlam, ancak düşük düşmanın yapabileceği bir alma şekliyle üzme. Demeli bizde **azası** (ceza) ölüm. Emme bu apışlar, toplum içinde dingin din-dinleme kılığına girer...

Bu depink (doping) verilen **debenklerin** (şuursuz) dep deplerine karşın inklerimizi birleştirmeliyiz. **Ke**p (söz) vereceği **pen**ke sürmeli, işi bitirmeli, kepenk kapatmalıyız. (Penk: Uçurumla sonuçlanan düzlük yer.)

- Peki, izlendiğimizi bildiğini biliyorum. Şimdilik konuşmaktan

başka yapabileceğimiz bir nen yok, konuşmanın da kuşkusuz kurtarıcı olduğunu biliyorum.

-Neden girdik bu karanlık korku tüneline Coşka,

-Ölümün çağrısından kaçmak için. Ölüm kol geziyor buralarda. Kurtuluş da buralarda...

- Karanlık boğum, dönüşüm L noktasına geliyoruz. Lat denilen seçim-doğum, ölüm, yoktan gelme, yoktan var edilme noktasına. Lata doğru yaklaşıyoruz, seçerek toplayan biziz emme ölçü, ölçüm ve erece biz değiliz. Al Lat tinlerin, enerlerin evreni, El Lat gövdeli, yapılanı ya da yaptığını yiyenlerin, kişilerin evreni. L ve Lat, hankı nesnel, hankı nersel, lam seçim, seçim yeri, seçim süremi, seçim eylemi ya öte (anrı) lamda kalacak El Lat süreceğiz, yaparak yaşayarak... Ya Lden dönüp dönüşecek, anrı (öte) lama geçecek Al Lat süreceğiz.

- Demeli Ellatal'dan Allatele geçeceğiz. Sürgit içinde, süremi, yeri ve eylemi bırakacak, sürem, yer ve eylemin kendi olup tinlere karışacağız. Bu tanrısallık katından büyüüp beslenip o ortalamayla yeniden başlayacağız ve yerle gök arasında devinimi devir devir döndüreceğiz. Biz evreni eviren işçileriz, evren arabasını çeken bizleriz. Tak katta biraz dinlenir daha tatlı göklere doğru yükseliriz.

- İyiyiz de mi, aklımız yerinde de mi? Konuştur beni korkunun derinliği bilgelik derinliğine ulaşsın. Bilgelik korkudan anrıdır, korkuyu aşmak gerektirir. Demeli ki, orası da lam burası da lam eşit değil bilinir emme eşittir. Tak kişi tak basamağın gücünü aşmak gerektir. Burası **anrıyı** (öte) bilmez emme anrı burayı bilir. Bu da Tanrı'nın işidir. Buradaki sanır, sürgit sanır. Gidenleri lamdan düştü sanır. Anrıdaki ise bilir, geçmişti bildiği için, yerinin yüceldiğini ya da tanrısala, özeğe doğru düştüğünü bilir emme yeni yüceliğe göre yine lamdadır. Lamda yer, sürem ve eylem değişse de vardır. Bir olmuştur bin, milyon, trilyon.

- Lamda bata çıka lambada yapı yapı, bir anrıya bir öteye, bir o yana bir bu yana yol alacağız.

- Benim için önemi yok, seninle kalanlardan da olurum, göçenlerden de. Emme kalırsam söyleyeceklerim var yeryüzüne. Bu val, vala dengesizliğine çözüm bulacağına birbirine düşmek niye.

- L boğumunu, dirseği dönünce lat ile karşılaşacağız ve ya bu lam ya anrı (öte) lam. Tak tak.

- Tam tam da, nasıl böyle korku ve heyecan duyulan bir anda özdeşinin özeğinde kalabiliyorsun Coşka.

- *Aaa Hani bu bölümünde çıkarmayacaksın Ha! Acı kişilere acı, kim anlar ne demek istediğini ki,*

- *Anlamaya çalışmak, anlama yetisini geliştirir, yaşadıklarımı yaşama çalışması yapamayacaklarına göre, anlamadıklarımı ve anladıklarımı anlama çabasını ilmeğe (fırsata) çevirsinler.*

- *Emme böyle nenler, korku ve yalnızlık duygusuyla baş başa kaldığın inlerde (mağara, kovuk) ya da, bir eyer üzerinde oturduğun başka da nen olmayan zindanlarda aşırı odaklanmayla gelen konuşmalar.*

- *Bizim kovukdan ya da zindandan ayırımımız var mı, başka bir 'dan' var mı karanlıkta bu düşüncelerden başka sürgün veren. Okumayı sürdür sürücü. Sür arabayı uçmaga gidelim*

- İç disiplin olmalı, hemen özdek ile özek arasındaki D eki ile ilgili, düşünmeye başlıyorum. Asıl ulaşılmak istenen nen. Özrek ile özek arasındaki bağ tersi peşi sıraya giriyor. D çünkü ya eski dünya, yer ile ilgili olan mı, özrek, ileRledikçe edinilen geRçek olan Ra (Re) yanı mı? TanRısal yanı mı? TüRklerin atası, KaRahan'la ilgisi ne? Saçmalamakla vaRılır GeRçeğe. LabiRent Ladan gelen Birin enleri entleri, saçmalamayan beyinlere. Böyle ık-ik olan yel ve yağmurun etki yapamadığı gizli, kuytu tekin olmayan yerler R (ra) yakasından ambar edilir. AmbaR olur R'nın koruyuculuğu ile ık R'dan gelen ıkRam olur. Sıpayı (kibar) davRanayım diye yanlış yapılmaz ikram değil ıkRam onun adı. R'ya uygun davranmak TuRk olmak gerek, T dengesinin tan ışığıyla R' ya ulanması ve TuR'dan gelen ten ve tin birlikteliğinde R'dan gelene K'nın kötülükleri kovup atan kovatının (govat) eklenmesi gerek. Saçmalamadan bulamazsın gerçeği. Açılamazsın. Saçmadan tohum dağılmadığı gibi tomarı toparlamak erecesiyle saçmalamadan aradığını bulamazsın.

- Ben de öyle. Hele böyle durumlarda saçmalamayı öğrendim. Saçmalamazsam bağıra bağıra türkü biylerim. Emme buradaki durum bu kurtuluşa uygun değil. Saçmalamayı başarıyor beynim. Algış (şükür) ona.

Nenin (şey) iki ucu nesne ve nerseyi düşünür, benim eyi (iyi). İyi ki düşünür beynimin beyi. Yıldırımların efesi. Yoksa yanardı iki neni, ne neresi kalırdı ne nesnesi. Şu an yıldırımlara eşlik ediyor gökgürültüleri

beynimde. Çarpışıyor, gökgürültüsü tanrısı korku ile yıldırımların efesi kişi beyni. Konuşsun kişi, kaçsın ölümün çağrısı, korkunun korkuluğu, bastır anlağımın anlam birikimi, bastır gürültücü korku itini...

-Saçmala canısı saçmala...

- Tamam Coşka, düştü bir kez dilime, kurtulamaz saçmalama. Nesnel olan esin katıldığı özdek ile, el ile yapılabilen akan ne ise, La'dan gelen, L de Lat ile son bulup dağıtılan, dokunulur olan yeryüzünde araya giren akar nendeki net ener **neL**. Karışan, araya giren elin armağanı El Lat de mi?

Nersel olan erkin katıldığı ener enerji ile, al ile yapılabilen akan ne ise, La'dan gelen, Lde Lat ile son bulup dağıtılan, dokunulmaz olan göklerin armağanı, akar nendeki sindirilebilir ener **seL**, Alın göksel armağanı Al Lat de mi ha!

- Bilmiyorum, sel, su ile sel denilen nesneleri se geldiği yere, yok oluşa yollar. Sindirim için suyun gerekliliği mi bu. Ben tam anlamadım.

- Yokolma olasılığını mı düşündün? Yok olmayacağız. Saçmalamayı sürdüreceğiz. Bir kere evrenin, doğanın Türklerin teee ötedeki başlangıç ayarları **dengesi** T'nin ve gücün tek sabı YaRaticı **TanRı**larının R'si ve güçle kuvvetle **Kut** alıp **Ket** Katarak çok **Kuvvetli** **Kudret** etmek için R'ye uygunluk titreşimine çekilmek ve **K** almak gerek.

- Saçmalama özgürlüğümüzü sonra sürdürelim Hani... Son sözlerini söyle.

- Hay Allam ya iyiydik.

- Hadi Hani, son sözlerini söyle...

- Türküm, doğruyum, çalışkanım. İlkem, küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak, yurdumu, milletimi, özümden çok sevmektir. Ülküm, yükselmek, ileri gitmektir. Ey büyük Ata Türk! Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime ant içerim. Varlığım Türk varlığına armağan olsun. Ne mutlu Türküm diyene!* Alaş...

- Ey büyük Ata Türk! Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe ölsem de yürüyeceğime ant içerim. Varlığım Türk varlığına armağan olsun. Ne mutlu Türküm diyene! Alaş...

- Türklüğümüzü veremeyiz. Kancara, yağıya, düşük man adam düşmana, çaşıta, cangar, cariye köle avcısı amsalağa...

- Veremeyiz... Sak ol, in sakinliğe

- Şimdi, şu an ne yapacağız?

- Burası kunduz karası karanlık bölge, güneş ışınları dallardan düşemez biliyorsun, şakır şakır su çağlayan sesinden havar sesi bile duyulmaz şimdi burada.

- Amanın da şıkıdım şimdi, canımın içi imdi, haydendi gülüm hindi. Evet ne yapacağız. Yeterince şiştik şişimiz de yok.

- Atın üzerine iki dal bindireceğiz. Kaftan, kuşak, atkı ne varsa giydireceğiz ve atı salacağız ileri.

- Elde ne varsa çözüm odur, ata çalı bindirmek.

- Yeryüzünün en güzel yürüyen atı yürüyüp gidecek. Ve biz çocukluktaki gibi ağaçlara çıkıp bekleyeceğiz. Gereksiz kızıkklanma ölümdür.

- Ölümdür. Bunlar Güyerman'ı öldürenler olmalı.

- Kızıkklanma onları bu yakaya sürüklerse, küçük ıslıklı bölgede görünce anlarız ve anında avlarız, şişim yok emme, okum yayım hazır.

- Bende de, şiş yok emme, sapan var. Bezesiz, pazısız, tomursuz mememim bulunduğu bölümde. İlkel deme ilk elden geleni terk etme, bulabildiğin ilk el, erebildiğin ilk sağaltım, inebildiğin ilk başlangıcın derinliğine inene kadar in, ilk ele ulaş. Özünün özünde olana...

- Şşşt, hadi yavrum Horta, yürü balam güzel yürüyüşünle yürü, sevgili atım başın göğe değerek yürü...

- Sapanımın taşları, top top öldürücü demir topuzlar. Dedem demirci, soyum demirci. Ve seken atış bile çalışmışım yıllarca, bir atışta iki nesne, bir taşla iki kuş.

ANDAMI KENDİ OLAN...

- Soyumuz demirci. Çok iyi, hadi ağaçlara, olabildiğince yukarılara, olabildiğince karanlık bölümlere ve onların bu yakaya geçişini görebileceğimiz yere. Bu derişik, marsık karası karanlık derede, ölüm çağıran kana **uyum**lanmış (**yon**) kanyonda seyreltik kara bir topdey var, o da bu dirsek. Burada ölür ya da burada öldürürsün. Ölmek ya

da öldürmek isteyen kurbanını buraya sürer. Bilinen yola koyulmuş, bilinenden sapmayan **konağı yol** olan **konyo**ldakiler dışında bu böyledir. Kestirme yol; Zıgana burası biri zı/ze, kuşkusuz derken biri gana/kine, sanki der. Emme hayır diyen olmaz. Gene gene Zıgana, kana kana Zıgana... Neden peki; yoldan, süreden ve güçten kazanırsın. Karşılığında gözü peklik, atılganlık, çekinmezlik harcayan bir yiğit, batur, bahadır olman gerek. Burasına kuşkusuz zı denilen su kabına benzetirler, kar, su burada yığılır, buz gibi de kalır. Kuşkusuz zı denilen arı kovanıdır burası, kovanın içinden geçer gibi, arıların sokmadığı yer kalmamış gibi yerleşen ayaz, saldırır, sokar, yakar acı acı yüzünün açık yerlerini. Ve burada bir nokta ışık alır, o da burası, topdey, dönüş dirseğinde topdey, oraya girerken ya da çıkarken öldürülürsün. Ölmemeyi başarmanın yeri burasıdır. Çelişki değil mi? Açık alanda ölüm tak yerde, burada bir yerde deyip düşseldey duygu patlaması arayanlar ve bizim gibi gecenin karanlığına kalmamak için kıt görüşlü alaca karanlığa dalanlar. Ze (gerçekten) cayamazsın buradan geçmekten, ölüm uğramasa bile ürküntüye yüreğin dayanmak durumunda kalır. Zegana, kuşkusuz sanırım, ze gana. Denetim burada yapılacak. Bizi izleyenler, öldürmek için mi tersi peşimizdeler, biz alındık da, öyle mi sanırsız? Alaca karanlık dereden çıkışta öldürülmüş Güyerman'ı gördük de bize de mi olur sanırık? Karşıdan gölge düştüğünde bil ki kancar bunlar, bu yana, o yana yukarı dallara bakışından. Buradan geçip gitmedikleri gerekirken karşıdan gelecek bunlar...

Diyeceğim burada gözü peklik, atılganlık, çekinmezlik harcayan bir yiğit, batur, bahadır, bir berkay olman gerek.

- Konu anlaşılmalıdır kahramanım benim sevgili batur Coşkam, niye beni bir gülmek tuttu dersin ha?

- Seviyorsun beni! Ölmeyeceğimizi bildiğin için geldi gülme. Doğada olmuş, olan, olabilecek olan, tak nen bizim için, seviyorsun beni de ondan! Yoksa kendi kendimin atılganlığını, berkaylığını anlatmam değil!

- Evet, ölmeyeceğimizi biliyorum. Tek olan, bir olan, tek bir olan Tengri anlamı anlağa yazmış, okumak bize düşüyor.

- Okuyabilene, okuyana, oku beni Hani...

- Konuştur beni Coşka, konuştur korku gelmesin, aklım kaymasın.

Bir nenin eksikliğini bütünlemek için ona katılan **ek** parçaya gereksinimi olmayan; yer (ber), sürem (ber) ve eylemin, **sıranın** (ber) iyesi Tanrım koru bizi. Tak nenin sabı, yaratıcısı, andamı kendi olan eksilmeyen en bütün olan ekber Tanrım sev bizi. Anlağa, evrene, boşluğa, havaya (yukarıya) kat kat göklerin evrenine; katman katman acuna, yeryüzüne; kuytu kuytu yerin derinliklerine; yer altı evrenine yazmış olan Tanrım yardım et bize. Tak kişiye kendine yetecek okumayı vermiş Tanrı. Yeter ki oku. Alaş...

- Alaş.

- ...

- Hey, gölge düştü geliyorlar.

- ...

- Aynı anda atıyoruz.

- ...

- Bir iki üç...

- ...

- İaaahhhh, Yaaa, uaaahhh işte.

- Üç kişilermiş.

- ...

- Yeterince bekledik. Hortayı çağırayım artık.

- Bu val, vala dengesizliğine çözüm bulacağına birbirine düşmek niye? Saçmalamayı sürdürme urazı verildi bize, tak toplum baksın kendi işine. Bu kültürümüze karışma, dilimizi, inancımızı yok etme isteği niye. Soğuk nardan gelen soğuk ışık topu **ur**, o **nur** niye?

- Nur sensin canım. Bene Nur iyesi Nuri de ki, sen benim olası.

- Fııııııııttt...

- Hortaaa...

- ...

- Heyy bu adamlarda başka oklar var!

- Bizimle aynı anda oklayanlar var ha...

- Aman Tanrım birbirini izleyen izleyene, ne oluyor bu yeryüzüne.

- ... Tek başına yürüyenleri azaltmayacaktık, koruyacak değer verecektik. Tek başına yürüyenleri korkutanları bile ağır aza (ceza) verecektik. Tek başına gezmek en büyük yakarı, en büyük alkış, en

büyük yükünç, Tanrı tek başına gezenlere değer verir. Tanrısal yol tek başınlıkta bulunabilir.

- Kam ne diyordu, Kam?

- ... Tek başına olan kendini araştırır, başkasını karalamaz. Başkasının gelip kendi yolunu belirlemesine izin vermez, kendini beğenmişlik diye kendi dışına çıkmaz, kendini bilir, bulur, doğrusuna doğrust bekçi, dürüsüne dürüst bekçi olur. Bilir ki kişi kendi yolundan yürüyebilir. Yoktan kimse senin yolunu senin için yürüyemez.

- Kişi tini, gövdesi, **ması**(varlık, özümlük) senin olmayanı alma, o sana verilmemiş, edinmemişsin, onun uğursuzluğuna inan, senden yayılacak bu uğursuzluğun kaynağı olma. Orun edinirken, yalan yanlış kullanarak orkamdan alıp orçun olma. Doğa senin değildir. O içinde yaşadığın bütündür. Sen olmadan doğanın tadı, olmaz. Doğa olmadan sen olmazsın. Doğa korunacak barınağındır. Tak doğal olana taş toprak, bitki, hayvan, kişi, kurum, tak nene saygılı ol. Taşın bile yerini oynatma, on bin yıldır duran anıtların olsun, bin yıllık okulların olsun. Kapatıp yok etme, varsa yirmi bin yıllık olan özgürlük ve mutluluğu, **toyberk**lerini (spor), şenliklerini koru. Yoketme, yok edilmemiş olana, göreceli olana saygı duy. Yalan dolanla iş yapanın oyuna, oyununa katılma, yalan dolanla (hile) iş yapanın sana vereceği armağan alavere dalaveredir.

- Konuşma sırası ver.

- Vermedim mi konuşma sırası.

- Evrene, kişiogluna, hunk olana söylemiyor muyuz? Diğer kişilere, karşı olanlara Konuşma sırası ver. Onun açısından görüneni anlarsan katkıda bulunabilir, varsa yanlışını görmesini sağlayabilir ya da kendindeki yanlış bulabilirsin. Kalıcı çözüm böyle gelir.

- Kötü konuşma, diğer insanları gücendirme. Kötü konuşma ham-salları ve kötü kişileri çeker, enerden gelen bağışıklığı düşürür sağlıksız eder. Kötü konuşmamayı öğren, olumsuz enerji olumsuzlukları çekerek büyür büyür ve katlanarak sana, çıktığı yere döner. Evrenin dee başlangıçtan bu yana devir eden devresi çıktığı yere devrilmek biçimindedir. İyi ol iyi devril.

- Kendi adına yanlış yapmak **nomun** (hak) var. Yanlış yapmaktan korkarsan gelişemez, düşemez, çıkamaz inemez olur, deneyimsiz toy

kalırsın. Kendi dışına yanlış yapma nomu senin değil kurultayındır. Kurultay sırayla konuşulan yerdir. Olası olan tak nen için önceden konuşulan toktam (karar) için bitimli bütümlemelerin yapıldığı yerdir.

- Çocuklar... Yeryüzündeki tek sınavınız, yaşam deneyimlerine engel olma, arkasında ol. Dayansın sana. Yüreklerinde sevdiklerini biliyorlarsa ve onlara bilgelik verdiysen o sevgi sığınağını bulur bir şekilde, yaşamın derslerini doğrulukla alır, sana yalnızca çiçek gibi sulamak kalır. Onlara büyümeleri için yer bırak, bulunduğun alanın bütününe kapsayıp onları ışıksız bırakma. Ve onların ışığından mutlan ve bilsinler ki senin ışığında andam onlar.

- Denge için yürü. Gövdenin toyberk içindeki salınımı, beyin, duygu ve tinsel enerjinin yerleşmesini, tutunmasını topraklanmasını sağlar ve dörtlü denge, üçlü dengeyi tek başına taşır. Buna tanrısal denge denir. Kum satı (saat) gibi sürem satıp harcayan em; bir o yana, bir bu yana işler. Gövdeni üretken işlerde çalıştıramıyorsan toyberk içinde yürü ki tinsel büyümenin kapılarını aç. Yorulmuş gövdede tin kapıları uykuda bile açılır, bu sağlam yöntemlerden yalnızca biridir. Tinsel büyüme duygusal iyileşmeyi, o da doğru düşünmeyi çağırır.

- İyi urazından başkaları da yararlı olsun. Sağlıklı olan sağlıksızlara borçludur. Önde gidenin arkadan gelene borcu vardır. Bu borcu noma uygun, ölümüne töleyen (ödeyen) bilim adamlarının yeri sorgusuz sualsiz uçmaktır. Su almak besbelli sorusuz, sorgusuz olacaktır. Açlık ve susuzlukla nomus, açlık ve susuzlukla eğitim verilemez. Albız tomu yöneticiler, hunkunu zebil geri bırakır, yoksul bırakır, anlamsız öğretir ki, hunk ona gereksinim duysun, gerektiğe, bir sokum bir önlüğe öncülük etsin. Tutkun oldukları kişilerin de geçmişteki yoksulluğunu anlatırlarken sen de çalışıp yücelebilirsin değil, sen de katlan açlığa demeye getirirler.

- Ne anımsattı bana kamin bu söylediği dinlesene.

Bektaşî Baba Türk'ün iye olduğu bir ülkede gezinirken, han-hakan sarayı olduğunu sandığı, patilerini kaldırmış şirinlikte, arka ayakları üzerinde şaha kalkmış asallıkta görkemli bir yapının yakınından geçmekte idi. Binanın önünde turkuvaz gölün kıyısında, şatafatlı bir atlı araba durmakta idi. Yapıdan gümüş sırmalı giysileri olan adam çıkınca,

korumalar savaya durdu. Adam arabaya binerken, Bektaşî kızıklıandı ve korumalardan birinin yanına sokularak sordu.

- Arabaya binen han mı, hakan mı, yoğunsam kiral mıdır?
- Hayır, hakanın bir kuludur, yanıtını aldı.

Bektaşî, tepeden tırnağa önce faytondaki adama baktı. Sonrada kendi haline baktıktan sonra, ellerine açarak:

- Tanrım, bir hakanın kuluna bak! Sonra, bir de senin kuluna bak! Diye diye söylendi. Tanrı'nın kulunu geri bırakan, zebil yoksul bırakan han da, hakan da olsa, sömürendir. Kendi hunkunu, anlamsız dille, ezberle oyalayan, yoksul bırakan, sağlığı, eğitimi parayla satan ülkesini satmaktadır. Sağlıksız, eğitimsiz, yoksul ve anlamsız ezberleyen hunkla ne yapılır, başka ülkelere ayakta el bağlam satılmaktadır.

- Başka ne demişti kam?

- Yaptığın işlerin sorumluluğunu al. Çalış, çalışkanlık, yumuşa koşmak, arkadan gelenlere iş kurmak, üretimevi kurmak, Tanrı katının en sevdiğidir. Yaratılmışlara yumuşa koşmak.

- Kendi inancını başkalarına kabul ettirmeyi denemek bile yasaktır. Yalancılıktan inanç yaratır. Tanrıya inanç ya da inançsızlık kişinin içine konulmuştur. Nom içtedir, namus olarak dışa yansır. Tak kişinin betiği (kitabı) kendi içindedir, değiştirilemez, Tanrı eliyle korunur. Korunan kişinin iç kitabıdır. Bu durum kişinin yalnızca kendini değiştirmesine ilmek (fırsat) verir. Siz yalnızca kişinin dışını ve dışardaki damgaları değiştirirsiniz. Bu da o bölgenin dinini bozar.

Toplayıp baskı yapan yobazlardan Tanrı yüz çevirir, Yüz çevrilmişleri ülkelerine, sevgisizliklerine bakarak anlayabilirsin.

- Kam daha neler demişti?

- Başkalarının kişisel yerlerine dokunmak, bakarak, dokunarak sıkıntı vermek yasaktır. Kişinin bedeni kendinindir. Ener düzgün ve düzenli ilkeli harcanmalıdır.

- Kendine değer vermeyen başkasına değer veremez. Bu, kendini besleyemeyen başkasını nasıl beslesin, kendine yardım edemeyip, kendini kurtaramayan başkalarını nasıl kurtarsın? Bağlı olan kişi başkalarını çözebilir mi? Önce kendini özgür kıl. Kimseye değil kendine **ayit** (ait) ol. Karanlıkta bile kendine **ay** olmak için, tak neni **it**. Kişiyi güç döneminde, sıkıntısında avlarlar.

Bak burada neyi anımsadım. Aygır adlı GBM başının çalışmadan yiyicilerine verdiği öğüt: Guguk kuşu gibi olacaksınız. Sırtlan gibi olacaksınız. Doğayı okuyup örnek alanlara, doğayı inançlarının bölümü yapanlara doğa ile karşılık vereceksiniz. Ant içindeki Türklend ülkelerine gidip, dinlerini atıp yerine kendi yumurtanız olan dinlemeleri koyacaksınız. Tıpkı guguk kuşunun yumurtasını başka bir kuşun yuvasına bırakması gibi birşey. Ve and sabı Türklend ülkeleri kendi dini yerine başkasının dinlemesine bekçilik edecek. Kendi oğlu yerine elin oğluna yumuş edip uğraş verecek. Kendi öz oğulunu bırakıp bizim gibi bizden olan oğlu değerli görecektir. Ve guguk kuşunun yuvasında, kendi eliyle büyüttükleri, kendi dilinde gibi anlamadan bizim dilde öteni dinleyecek. Türklend ülkeleri bizim, borunun azmış borazanı öttürecek.

- Ortada bir de inançları olsa bar isı (iyi).

Kadınları erkeklere yönlendirin, insan değil erkek görsün erkek düşünsün, beyninin yularını, cılbırını erkeğe bağlayın düşünemesin. Erkekleri kadınlara yönlendirin, kadını insan değil, yılmının iyisi görsün. Beynini kadını düşlemekten kurtarmasın, tak gördüğü kadınlı kendini bir olurken düşünsün, kadının endamı yetsin düş görmesine, giyim onu düşlemesine engel olmasın, tombul memeler, tomurcuk memeler, düşündürün, konuşmanızın büyük bölümü bu olsun. Erlik hana inanıp kızıl elmayı yiyen kadın ve erkek birbirinin dişilik ve erkeklik organını görüp de sek öğrenmedi mi, sek ile aza almadılar mı? Öyle demiyorlar mı, verin cız caz (yakıcı) diye **azalarını** (ceza), verin işte görsünler. Bizim istediğimiz gibi olurlarsa ölümden sonrasını da pazarlayın. Orada da kadın kız anlatın, tak seferinde bakire olan, memeleri yeni çıkan çocuklar verin. Saptırın beyinlerini, kadını olanın gözü komşunun kadınında olsun, hanımını kıyaslasın dursun. Beyni yatışmasın, çok kadın düşlesin, birinden birine geçsin. Akı başka bir nene ermesin ki kadın alavereleri elden ele sürsün gitsin ve adam ta ki yuvalarına guguk kuşu gibi benim dinlemeyi koyana kadar. Benim düşüncemden başka düşünce sokmayana kadar. Binlerce yıl sonra ne olur bilemem. Ben yaşadıkça ve topunuzun ilk çocukları olan benim çocuklarım yaşadığı sürece bu böyle anlaşıla. Ve bunun sürmesi için,

cabadan karnınızın doyması için, guguk kuşu günde kaç kez ötmeli ona da siz bütüm verin. Sürekli ötmenin yolunu bulun.

- Uygarlıkların da öğreneceği çok nen vardır. Kişisel gelişim gibi, uygarlıklar da gelişim okumasını yaparlar. Emek çalan guguk kuşuna emek veren kuşlar oldukça, onu kullananlar da olacaktır.

- Çok sürmedi, aygırın da üstlerinin de işi görüldü. Şimdi ne iyi ettin denilecek arı duru niyetler varsa durum düzelecek. Yok aygır gibi, beyin başkasının nom ve nomusunda geziyorsa doğa bu kirli enere dayanamaz. İyimser ya da kötümser enerisini bırakır.

- Bir sürü iz kaldı, paralılara verilen ayrıcalık, ak (hak) mı, aksızlık mı, ünlülük mü bu? Al satçı işi, tecim işi gece karanlığında uykuya ara verilip Aygır ve yerini alanları dinlemek, istenci (iradeyi) yönlendirilmeye açıp, atılan kancaya takılmak. Kendi orucumuz yerine çok ağır bir oruçla, sinir sistemini lekeleyip uzun yıllar içinde bu uygarlığı şaşkın kılmak. küçük kızların **depnik** (tehlike) içinde oluşu, erkeklerin eşsiz kalışı ve birbirine bakışı... Ne çok nen, aygıra ağdık (minnet) duymam besbelli...

- Nasıl bir aygır GBM başıymış bu adam böyle. Kişioğlunu eğitimsiz ve yoksul bırak ve bu yoksula, öldükten sonra bu dünyada ulaşılmaz güzellikte bir yer hayal ettir. Kendin dibine kadar bu dünyanın varlığını yaşa. Sınırsız aş, sınırsız kadınlar, sınırsız çocuk yaşta kızları kadının eyle, tak köşede çevrende yumuşa koşanlar ohh dibine kadar yaşa da yaşa. Kendine de dinim-dinlemem var de. Ve bu aygırın tersi peşi gidenlere ne dersin...

BİRBİRİNİZİ BULMUŞKEN SEVİŞSENİZ DİYORUM

- Bir gezginci geliyor C.

- Hayır o bir baksı (falcı), boynunda kurutulmuş kah ve kah çekirdekleri kaydattığı kabı, su tası mataarı (matara) asılı.

- Ooooo, bak sen, görklü çift. Birbirinizi bulmuşken sevişseniz ya, niye varlığı ve bilgiyi bilimsel olarak araştırmaya kalkarsınız. Bırakın düşünbilimle düşünürler oycullansın. Soyunuzdan gelen soyut görüş yeteneğiniz olan, düşüngü için çok süreniz olacak. Ömür kısa, depremi var, yıkıntısı var, zel zel gelip zele döndüreni var. Zel denilen zebil çerçöp gelmeden sevişin, toprak altında kalması var. Bırakın zarplı düşünçle düşüp kalkmayı, uğraşmayı, düş görmeye süre yok hadi sevişin.

- Saçmalamayı sürdürme urazı bir bize verilmemiş de mi?

- Dam üstünde saksagan vur beline kazmayı... Ne diyor bu anlamsız anlamsız ha ha ha...

- Sabahınan erken çifte giderken

Öküzüm torbadan düştü gördün mü?

- Gördüm gördüüüümmm

- Manda yuva yapmış söğüt dalına

Yavrusunu sinek kapmış gördün mü?

- Gördüm gördüüüümmm

- Adamı şak edip şaka ayıran, şaka değil bunlar. Gökden yağsın is dedikleri göklem (ilkyaz) olunca, nasıl biliyorlar, biliyor musun Coşka.

LEH (yorgun) olana açıktır göklerin bilgisi. **Mah** olana, görüldüğü gibi olmayana, elinden tak neni alınana açık göklerin bilgisi Coşka.

Fezde bekler seni bilgi C. Doğada, otlakta, davar yatağında bekler seni bilgi. Düş içinde düşünürken bulur seni bilgi. Aaa bak! Bir baksı bana, memeli çağlayanda (bkz: vietnamsese loofah) asılacağımdan bahsetmişti emme o güzel nenler demişti demesine de ne demişti? Coşka asıldım emme garip bir şekilde etkilenmedim. Dayançlı ve **sak inmiş** olarak yer perilerini izledim. Bir falcı bana asıldığın süremde sevdiğine kavuşacaksın demişti. Askıda ölmeyeyim diye mi dedi, desem, emme oldu işte dediği.

- Aaaa demek beni seviyorsuuuun, sevdiğine kavuşma bölümü oldu ha! Yaşasuuuuuuuu. “Yaşaaa yaşamın yaşayanı yaşaaaa... Yıkamaz ki bizi, kupkuru tasaaa.”

- Söyle Coşka söyle, dalga geçme, burada daldan başka bir nen yok. Gördüğün dalgalar daldaki dalgalanmalar. Akmaz dallardaki dalgalar. Sevgini dalgayla değil esen yelle yollamayı dene. Em indi, hem hindi, önce, bu nasıl ilgi, nasıl bir bilgi, onu söyle. Yaşamı benim düşüm düşüncelerim mi belirliyor, bu düşü düşünceyi oluşturan giz deneciklerin yarattığı çekdemir gibi kişiyi ansızın durduran bu muhladur (mıkna-tıs) etkisiyle yakalanıyor da bu baksılar onu öyle mi biliyor? Nesnel yeryüzü gibi; onun **anık**landığı (hazır) ve onun eşi olan soyut yeryüzünün bilgileri de okunabiliyor mu? Nesnel yeryüzünde esnetilmek için bekleyen nesneler; nerse (erk, er dokunmuş, biçim almış nesne) olamayan, bunu seçmeyen erke varlıklarla iletişim kurulabiliyor mu? Ve o birileri yaşamı önceden mi biliyor. Gelecek bilinen bir gerçek mi?

- Saçmalamada bir sınır, sınır üzerinde bir sır, sır ötesinde bir giz, bir iz var belli ki, o sıra ulaşmak için saçmalamayı sürdürmek gerek.

- Ne güzel saçmalıyorsun da Coşka. Şu an kurşun tanesi saçmaya gereksinimim yok. Yanıt arkasındayım, bir yanıt yakalamam gerek. Nasıl biliyorlar, bizim birbirimizi bulduğumuzu, nasıl da biliyorlar C. Bizdeki **azarı** (sıkıntı) taşkınlıkla azan azarı bilip durduran bunlar; **azara** (dert) egemen olan bunlar; anın sabı **egemi**, hegemeni, hegeman **hazar**ları (Türk) kurtarmayı nerden biliyorlar. Kurulmuş **bana** (ağ) düşen, bangır bangır bağırarak **kura** (kor, uğursuz) düşen, **kurban** kişiyi kurtarma bilimiyle uğraşıyor bunlar, andolsun oycul bunlar, düşünmeyi oyun etmişler, bilge olmuşlar. Kutman kişiler bunlar. “**Anlanma** (takdir) olmadan **canlanma** olmaz” değişimin gizine ermiş bunlar.

- Unutma “cangıl (kargaşa) alıklardan; **serden** (büyü) **sem** (pay) almış, **sersem**lerden, başlıyorsa çöküş vardır. Cangıl **angıllardan** (ünlü) başlıyorsa çıkış vardır.”

- Bunlar ünü olan angıllardan. Bunların işleri cangıl cangul değildir. Boynunda, zar (yazgı) silmek için ağaçtan **sillerin** (ağaç kama) doldurulduğu, **ezveden** (kapsül) büyükçe cezvesi, asılı şekilde gezen şu kişiler, kişioglunu öyle güzel yönlendiriyorlar ki, öyle umut verip, öyle

dayanma gücü aşıyorlar ki, onlar olmasa toplum dengesini bulamaz. Sence de öyle değil mi? Peki emme nasıl biliyorlar?

- Kızıl atkıya sarılı betik Hani, ilgilenenlerin anlağında tutsak. Emme sen yine de **tutancılardan** (ezberci) uzak dur, tutanlatılanlardan olma durumları yüksek. Ezilmiş **bere** (yer zaman diziliş) yerleştirilmiş berk tutan, bere **ket (kuvvet)** katan değil, ezbere tutanların sabı olma, ele geçirilmişlik olayı bu. Bu betiğe göre; “Tüm evrensel bilgiler, isteyen tüm insanlara açık. İnsanın dünü, bugünü, yarını tapı şu anda var, aynı oylumun, aynı **sinin** içinde, emme sen istersen bunu değiştirebilirsin.” Onlar geçmiş olan dünü, şimdiyi ve varlığı belli olan yarını bilirler Hani. Emme belli olan yarını sen oynarsın, oyuncu sensin ve böylece geçmişi bile değiştirirsin. Ben geçmişi nasıl değiştirdim? Tanıştığımız günkü gibi uyum içinde değil miyiz, bak yıllar öncesiyle bugünü birleştirdik, aradaki bize yumuş etmiş, iş yapmış izmetleri dönüştürdük. Met denilen çukurda sinlenip kalmış **izlere met** denilen dönen dönüşen uzaklara giden çubukla, **ha** dedik dokunduk. Bir ha demeye bakar hizmet. Hanın, hadinin dönüştürücü gücü. Yükleri attık, izmetlerden hizmet aldık. Tıpkı azarların hazarlara dönüşmesi gibi izmetleri hizmete dönüştürüp kendimize yararlı kıldık. Artık biz hizmet için yaratılmış hazarlarız.

- Ben de bilgiyi çok seviyorum, bilgileniyorum da, emme bu değin derin düşüncelere nasıl ulaşıyorsun C? Cafcaflı sözler kullanmadan caf (cömert) eri olmak mı bu?

- Kızıl atkıya sarılı betik tak neni, evreni, belirtiyi, bağrına giren soluğu orda oku ve dinle ve anla der. Dinledikçe, bilenle, ezberleyeni ayırıyorsun. O, ezip berde saklayan, kendi güzelliği içinde bilen değil taşıyan. O tasarı değil tasdır. O, tasarım değil tasarlayan değildir. **Tasda** toplayıcı, **avladığını, vurduğunu urda** toplayan, emek veren, **tasavvur** eden değil, tasarruf edendir. Onun kendisi tasarıdır **Tasta ara** (ağırlık) **ı**, demeden **ı ı** demeden ıkınıp sıkınmadan **ık** (gizli yer) sağlayandır. O düşünenlerin, kullananların taşıyıcısıdır. **Tasta** toplanan **av** (bilgi) ve **uf** (yara) alındığında uf dedirten afdan, affedişten gelen o özür sesi, o bağışlanma dileği, o barışma, o kaynaşma, tasavvufla gelen bilgelik değil. Bilginin yazıldığı taşı taşıyan güzellik o. Büyüyen, taşan değil taşıyan o... Ezberleyene kuşkuyla yaklaş, onlar ezberletilmiş olanlar, bir

yanlış bir çuval inciri dis-pis eder. Biliyorsun şimdilerde yanlış yalan bir nenler ezberletiyorlar. Çamur at izi kalsın yolunda olanlardan, tek bir yanlışın saklı kalamayacağı günlere kadar uzak dur. Kızıl atkıya sarılı betik insanların belleğinde, Hani, insan tak neni bilebilir. Tanrısal öz bizde, içimizde! Birileri insanların bilmesinden korkuyor, konuşmasından da. Demeli bilgi sadece güç iyesinde olmalı onlara göre. Oysa kızıl atkıya sarılı betik, tak kişiye bilginin açık olduğunu söylüyor. Onun için de istenmiyor. Dinleme adamı, aygır gerçeği biliyor, kendi yazıyor ve kendini suçlu hissediyor, ve bir öğrenirlerse, kendilerine saldırırlar da başı göğe değenlerin gökleri, yalanı sürdürenlerin başına yıkılır, soyu sopu aç kalır sanıyor, ve susturmak için tak yerde tak sürem, ver apış ver apış yüklemesi yapıyor.

- Hayır hayır öyle değil, tapı öyle değil C.
- Peki nasıl Hani, söyle.
- Heeeyyy! Efsanevi ikili, sevişsenize, süre sınırlı, sevişin...
- Arkamızdan geliyor, Hani... Betik ile ilgili bir nen söylüyordun.
- Sonra konuşuruz Coşka. Havada bir iş var.
- !

ŞO ŞU Şİ Şİ Şİ BİRŞİ YARIŞIYOR COŞKA

Ulaş, şaş, düş, dokunuş, oynaş, taymaş mı bilemedim karışık.

Karışık ne bilemedim. Işık, yavaş, çekiş, boş, baş kuş, taş mı bilemedim barışık.

Barışık ne bilemedim. Güneş, alkış, coşku, yaşam, eş, eşlik mi bilemedim bekleyiş.

Bekleyiş ne bilemedim. Dolaş, kavuş, yaşıl, geniş, çalış, yaşat mı bilemedim üşeniş.

Üşeniş ne bilemedim. Şen, şenlik, yemiş, yakşı mı bilemedim bakışır.

Bakışır ne bilemedim, ne bakışır. Bakışmak istemiyorum Coşka, seni görmek istemiyorum, kimseyi görmek istemiyorum.

-

- Eşle Coşka, eşle...

- O ne demek Hani?

- Bilmiyorum, eşeliyorsun. Yol boyuncadır bir nen oluyor. Dünyayı tanımak istemiyorum. Yoldan, ağaçlardan, çalılardan ve topraktan kaçmak istiyorum. Yaşamak istemiyorum. Klan göründü. Devası bir bina, emme ben girmek istemiyorum. Peki ne istiyorum, bir nen istemek istemiyorum. İnsanlar var, görmek istemiyorum. Çok çok çirkin görünüyorlar, Coşka çok çirkin, ben çok çirkinim, bedenimi soyunup, tinimi alıp kaçmak istiyorum. Burada yaşamak istemiyorum. Kimse çirkinliğinin farkında değil. Gökyüzüne, geldiğim yere nasıl gidilir?

Tuhaf bir ener var dünyada, ağzım yüzüm sarkıyor, onları toplamak istemiyorum. Duyularım bozulmuş, sıvılarım yolunu şaşırmış, uzuvlarım görevini yapmak istemiyor. Düşünmek istemiyor beynim. Tak gözem istemli ve istemsiz kararlarını geri çekiyor. Sevmiyorum...

Yer sallanıyor, derinlerden güm diyen, emme havada bir delik bulup çıkamayan bir ses, bir basınç dağılıyor dağılıyor, yerin altındaki yollara dağılıyor, peşi sıra gelen bir ses de havada bir delik bulup çıkamayınca aynı yer altı, yollarına dalıyor; çekiğin çiviye vurması gibi, yollara çakılan ses ve basınç yolların iki yanını ayırıyor, cart diye yırtılan, ayrılan kayalar kayaç kütlelerinin bir kırılma düzlemi boyunca yerlerinden kayması ile devriliyor, düşüyor, çöküyor, toprak kendi üzerine örtülüyor... Dünya da istemiyor kendi varlığını ki yer kabarıyor, duvarlar yıkılıyor. Kabaran yer kendi üzerine kapaklanıyor.

Tak nen düzeliyor. Aklım yerine geliyor. Gözelerim görevinin sorumluluğuna geri döndü. Yeniden görmeye başlıyorum.

HORTA

- Atın başı ve boynu göçük altında kalmış Coşka.

- Bırak onu Hani, boşluğa doğru ilerleyelim.

- Kendini gerçekleştiren kehanet bu Coşka, Uçtakini görmeden sapından tutmak bu. Ol deyince olduranın oltasının kehteki kulpu yakalayıp kul etmesi, kendine ulması, ulgaması. Ulantıyı alma bu Coşka. Kalıcı olmayan, kal (ayırma) işlemi gerektiren, olmamış, yapılamamış kalp olanın; yakalanınca kalakalması bu. Al'a yakalananın Alp olması

bu. Emme **keh** olanı **anda** etkili kılan **kehanet** bu. Niteliğe göre olan, **Al**'ın dokunuşuna uğrayan biçim **alma** bu. Kendi semin (hissen) yok mu var. **Nit**, ölçüm sonucu demektir bilirsin. Kimilerinin **nitet** kimilerinin **nital** dediği bu kehanet senin nit olan niteliğindir.

- Şoka girdin neler söylüyorsun.

- Kitabımda yazdığım deprem, yeryüzünün birime düşen nitinin vardığı nital kehanet.

- Böylesi koşullarda saçmalamayı (düşünmeyi) sürdürdüğünü sandım.

- Eşele C, eşele.

- Bırak onu Hani, çıkalım.

- Hayır, hayır olmaz, onu kurtarmalıyız.

- Kurtaramazsın, kurtarsan da dikilemez, görmüyor musun biz bile doğrulamıyoruz, tavan çok alçak, emekleyerek ilerleyeceğimiz yerde, atı kurtarmayı düşünüyorsun.

- Olsun onu ölüme terk etmediğimizi, ona soluk aldırmandan terk etmediğimizi bilmeli.

- Ne değişecek, biz kurtulmalıyız, kendi yaşamımızı riske atıyorsun.

- Ona soluk aldırılmazsam, bundan kelliği yaşamımda alacağım soluk içimin sıkıntısı, yüreğimin azarı olur. Gücüle de olsa onu kurtarmam gerek.

- Tam, tam. Ben de sana yardım edeyim emme bilesin ki, nasıl olsa ölecek atı kurtarayım derken bizi ölüme atıyorsun, bir sallantı ile gideceğimiz yol da tikanır, biz de ölürüz.

- Bak yumuşak toprak, temizledim bile, kolay açılıyor.

- Evet yumuşak, emme sürem kaybediyoruz Hani.

- Bunu yapmadan gidemem, onu korumaya çalıştığımızı bilmeli, değer verdiğimizizi, elimizden gelse onu kurtaracağımızı bilmeli. Bilmeli sevdiğimizizi, bak başına ulaşmak üzereyiz. Şu yakadan eşele toprağı Coşka, eşele eşele, burun ucundan, o yanda yeleleri var. İşte burnu açıldı, gözlerini de açalım, kulaklarını da.

- Horta canım benim, seni seviyoruz, seni bırakmak durumundayız, **ilmeği** çözen **nik** bu. **Nikilmek** (zorunluluk) bu Horta. Canım olması gereken bu biliyorsun, emme yüreğimiz seninle.

- Okşa onu Coşka, konuş onunla.

- Horta seni çok özleyeceğiz. Çapa (**mel**) yemiş **ulan**mış da otu dikenini kalmamış boş tarla gibi bakma bana, **melul** melul bakıyor Hani. Üzülmeye canım bir gün **al** olanda, tak nene **em** olanda, bilinmez **alem**de buluşacağız. Bak Hani kulaklarını oynatıyor. Bakar mısın gözkapaklarını yavaş yavaş kapatıyor emme tekrar açıyor, bizi görmek istiyor, bakışları sevgi ve hüznün dolu, anlıyor Hani, anlıyor. Yüksek benliğinin gücüyle, titreşimiyle birleşti anlıyor.

- Horta bize çok hizmet ettin, nomunu (hakkını) ehel (kabul) ettik.

- Senin ağladığını hissediyor, gözünde biriken damlayı görebiliyor musun? **Eli** (yurt) terk ediyor, yakınlarının dışına çıkıyor, kendine **el** oluyor **ve** tümce sonlarında kullanılan doğrulamayı yapıyor “**da**” diyor. Eli olsa el sallar. Sana veda diyor, elveda ediyor Coşka.

- Canım benim, sarılıp öpeceğim Coşka, ben de çok sevdim onu, Yaşamımızı kurtardı o.

- Elveda Horta,

- Elveda Horta.

Burnumuzu çeke çeke emekleyerek ilerliyoruz Coşka, emme gördün mü içimiz erinç dolu. Bu sevgi alışverişi, gönlümüzü açtı, **pan** (küf) içindeki tekinsiz **ık-ık** yerlerde ne olur panik. **Panklan**maya neden olan yerleşen, **ikileme** ussalmanı panik atak yaratımından uzak duracaksın. Bak panklarımız temizlendi. Paniğimiz yok oldu bak burada daha geniş yol açılmış, yoksa bu daracık geçitte sürünecektir. Süre kaybının süre kazandırmayacağını bilemezsin. Kalkamasa da, düşünerek, sevildiğini hissederek, en önemlisi ölmek üzere olduğunu bilerek, soluğunu verecek. Öyle bir yere geldik ki geçemeyeceğimiz değin dar, ellerimizle toprağı açamıyoruz, çok sert toprak Coşka. Coşka geri dönmelisin. Horta'nın üzengisini bulup, çözmelisin, Hadi geri dön ve üzengiye getir.

BİR DAMLA YAŞ

- Horta ben geldim. Üzengini almaya, canım benim, emektar dostum, yakarıda bulun bizim için de, belki senin üzengin ve senin yakarın bizi kurtaracak.

- ...

- Üzengiye çözerken, Horta kulaklarını oynatıyordu, dikilmeye çalışmamış, çırpınmamış, öleceğini biliyor, duyumsuyor. Bir kere daha öptüm onu, yanına uzanarak, kısa bir süre başına sarıldım, emme o an orada, o devası bedeninin gözündeki bir damla yaş içimi acıtıyor. O damlayı alabilseydim, bir ezvede (kapsülde) saklayıp bir tel ya da iplikle boynumda taşıyıp, tılsımım yapabilseydim. O **tılı** (hamur, jel, pelte) var ya tüm kırasım, yıkasım, koparasım, yolasım gelen sımsır olup elimde sımsıkı sır gibi tuttuğum tüm kötülükleri tılsım eder içinde biçimden biçime sokar dönüştürür. Ne tılı kalmıştır ne sımı. Tak tin (ruh) yapmış gibi erinç dolu sım sıkıntısından kurtulmuş sımsıklılığındaki sım tılı olmuş yumuşamıştır. **Tılsım** üzerinde konuşmamalı bu konuda sımsır olunmalı, sımsıkı kalınmalıdır. Tılsımdaki tılı boşuna mı aldı sımı terkine demi ya. Tılsımını sır gibi sımsıkı tutacaksın de mi ya. Ahh ah! Yeryüzündeki hiçbir acı bana işlemezdi, yine de tak acıda bu bir damla yaşı hatırlayacağım. Burun deliklerinden öpüyorum onu, dudakları kıpırdıyor, o da beni öpüyor.

Üzünce he diyen hüzün, azar içinde olmaya ha demiş hazar, ezen olana dayanmaya he demiş hezen gözlerle baktım hüzünlü gözüne ve son bir öpücük kondurdum, ağzının yumuşak yerine.

O devası o devasa bedeni, yeni doğmuş bir bebek gibi soğurarak, ulanan, soğul (masum) haliyle, yalnızlığa bıraktım.

- Elveda Horta, Hani beni bekliyor. Elveda...

Dizlerimin üzerinde ilerliyor, Hani'ye ulaşıyorum.

...

- Üzengi bir tane, diğeri Horta'nın altındaydı çıkaramadım.

- Olsun Coşka, eğer kurtulacaksak, bu da değer.

Üzengi işe yaradı, genişlettik geçidi, epey yol aldık emekleyerek ki yol ikiye ayrıldı. Birisi dar, diğeri geniş.

- Hangisinden gideceğiz?
- Dar olan yolun toprağı sert, diğerinin yumuşak.
- O sürem dar olandan gidiyoruz.
- Evet sen önden yürü Hani, gözümün önünde ol.
- Tam tam. Ber a ber, tek yol...
- Biraz hızlı, biraz bayka ki seslere de kulak ver.
- Ses duyulmuyor.
- ...

ATIN ÖLMÜŞ YAVRUSUNUN KOKUSUYLA GÖKLERE YÜKSELEN AĞITI...

- Sana ulaşana kadar Horta konuştu benimle Hani, onun sesini duydum ben.

- Ne dedi ki?
- Dedi ki...

At yakarısını duyurmayı unutma...

Kişi sevgim, oğul (evlat) ve adam sevgim

Beni bağlasa da,

Eyy kişioglu

At eti yemez oldun

At sütü içmez oldun,

Kımız yapmaz oldun

Ata binip tırıs dahi gezmez oldun

Koşu takımı yapmaz takmaz oldun

Ahh ah

Arabaya bile koşmaz oldun.

Atla cirit, kokpar, çövken oynamaz oldun.

İşit beni, duy beni, söyle bana,

Ben nasıl, niye, nerede koruyacağım

Nasıl iye olacağım dölüme dösüme

Söyle bana hadi

Ortamı sığır bastı besbelli
Niye deme... Niye sende...
Senin için gelmiştim
Sevmiyorsun artık beni...
Ergenekon'dan Türklerle çıkışım gibi olmasa da
Soyumu alıp çıkacağım
Gideceğim
Geldiğim yere... Göklere...
Biraz kırgındım, kişioğlu türüne...
Bir gerekçesi sağlık ve mutluluk için bir gerekçe...
Öylece kestirip atmak niye at eti yemiyoruz diye.
Kişi yiyen yamyamlar, kişi tomarını yok eder de,
Tersi durumda, yılık yenmezse,
Ölüm töreninde ban olan bey, toy kurmazsa
Kurban kesmezse at soyu korunma sorunu yaşamaz mı?
Ve biliniz ki, besleyip sağlıklı bir yılığı
Adak için doğaya salmayandır
Yok eden yılık soyunu.
Ahhh Ah
İlet sıkıntımı kişioğlu, yeryüzüne ilet.

DİLİMİZ, DAMGALARIMIZ KAYIP GİTMESİN...

- Mahiyyhhhh diyen at ne kadar doğru söylüyor de mi?
- Mahiyyhhhh diyen atımız, mee diye meleyen melelimiz kun (koyun) yokmuş gibi, maaa diye maalayan malımız, mo diye boğulur gibi bağırın boğamız yokmuş gibi, men deyişimiz yokmuş gibi M damgalı sözcüklerimize yok demezler mi, aldatmak için bir yağcı, bir yağı olan **düğünden** (zehir) düğülenip ölesiceler.
- Türkçeyi benden çok seviyor olmalısın, kıskanırken yakaladım kendimi.
- Seni bana veren Türkçeye sabolmasaydık, sen **em el in al** sözleri-

mizi sen ayrı birleştirecek, ben ayrı birleştirecektim. Ve **al** eline **indirm** olsun yere diye Türke verdiği dilin sözlerinden sen **eleminal** edip alacaksın da alacaksın, ben **elinemal** olur mu olmaz mı bakacağım. Ayrı konuşuyor olacaktık. Ve bunu bize yaptıran **elalemin** işler dinlerimizi bozacak. Emelin emelini alıp yok etmeye deve koşturacak. Birlik olmalıyız.

Türkçe köklülere, dalları, budakları, deddevir kökleri, ve bize karışan korumamız altındaki kültürlerle bir olmalıyız. Asırlar sonra toplayıp dedemin dedesinin dedesi dediği ile dinimizi dinleme etme başarısına tanık olup yanacağız bu gidişle. Bir ve çalışkan olmalıyız.

Cariyelik sistemini ve erkeklerinin düşürüldüğü sapkın durumu kınayan ben; ve bu sapkınlığın sürmesi için çok eşli cariyelik sistemini destekleyen, eğitim sırasında dokunulmuş erkekler ve bunlara kızan sen bir ve birlik içinde çalışkan olmalıyız.

Bu kendi aralarında oynayan çocuklar değil de, eğitimde, normalleştirerek, aldatılarak büyüklerce dokunulmuş çocuklara birde tehdit korku ve alışkanlık verildi mi, artık o çocuklar, büyüyünce sapkın gidişatın ölümü göze almış savunucusu olurlar.

- Çok canın yanmış senin.

- Görüp de bilip de elinden bir nen gelmemesi nedir bilir misin? Şu an andım diye kursağım bulandı.

- İleride hunk anlayacak, bu ahlaksızlıktan dönecektir.

- Yanılıyor olabilirsin. Kaç kez anlattım. Şimdi göçük altında konuşmak bizi kurtaracak diye anlatalım yine. Bunların aygır klanları bu amaçla kurulur; o domuz yiyormuş, yok o öküz yemiyormuş, o köpek bu böcek yiyor diye akli başka yöne çekip, küçük kızların evlilikle ve küçük erkeklerin benzer işlerle ölmesine göz yumuyorlar. Çocuk yiyor bunlar, diri diri çocuk gömüyorlar. Bu klanlarda amaç, çok eşliliği, çocuklara evlilik adıyla tecavüzü, erkek çocukların yetişkinlerin eline zar zor da olsa, sek aracı düşmesinin normalleşmesi için kuruyorlar. Bütün korkum bunu dinleme yapmayı başarırlarsa. Epeyi ilerlediklerini Aygır denilen klan başından biliyorum. Ölmüş olması bir nen değiştirmez. Hiç kendi klan konusunu söze açtırmaz, hemen konuyu Türklerin ağıdı, sagusu, heykeli, balbalı, dans biylemesi, kadınların giyimine getirir, kendi klanındaki, kırklarca çocuk tecavüzlerine kırka

katlansa da sıra gelmez. Diyeceğim bu alışkanlık din olmaya aday. Aygır öldü emme kaç çocuğa bu alışkanlığı yaydı biliyormusun, tak biri bir merkez kurup zenginliğin yolunu bulacak. Ben yaşadım gördüm, içinden geliyor, biliyorum. Sen, oyyy senin canın yanmış deyedur.

- Diyedur...

- Tamam Coşka. İyi geçinmeliyiz, bencil olmamalıyız. İyiliğimizi sömüren çarıtlara karşı uyanık olmalıyız. İyiliğimizi nereye kullanıyorlar, O canlıyı yemeyelim tamam da çocuk tenini, tinini, emeğini, istencini, geleceğini, kişiliğini niye yiyoruz...

Çocukların evlilik adı altında tecavüze uğramasına, Aygır gibi yalancı yalvaçları kullanıp, bak bu kutsal adamımızda yapmış bak bu inancımız gereği deyip, çocukların ten ve tinlerinin birdenbire ölmesine, diri diri ölmesine, oflayan poflayan banlarda bangır bangır bağırarak bizler, bir olmalıyız.

Karaklığa (yağma) giden bugün yanan dünyanın **kaddamını** (rota) yaradanın birincil kanunu anlayarak okumaya uyup, doğru düşünmeyi öğretmeliyiz. Doğru düşünmek ne, yaratılmışı, evrenin mikrosunu, tüm varlıkları, ona zarar verecek biçimde kullanmamayı öğretmeliyiz. Kölelerin, Aygır adlı işkence tanrısına **isli yangın** çıkararak isyan edişini destekleyen sizler ve bizler bir olmalıyız Coşka... Böyle başlamalıyız.

Çılgılık çılgılığa bar bar bağırasım bar-var, Ya da tak neni unutasım var. Bu din içine eski geleneklerini sokup hunkdan saklayarak din yazan adamla nasıl baş edeceğiz. Apışa alıştırmış bir kere bu aygır. Apış dinlemeye sokmadan bırakmaz bu işleri, öbür türlü, toplumda utanç çarkları işleyecek ve o tap sürem disi-desi olmak zorunda kalacak. Başını omuzları arasına saklayan desiymiş, disiymiş diye konuşulana kadar olacak. Oysa tak kişi bilir ki; insanlık kurtuluşunu utancında bulacak.

- Ha ha ha, aynı gülünesi, acınası bunlar.

- Gülmeye mecalin kalırsa... Çok karılı, köleci, cariyeci, soy yok edici, tak ülgü kötülüğü ettiği kadına tanıklık vermeyici, şenlik düşmanı, dans, halay, horon, kadın horur (dansçı) düşmanı, toyberk (şenlikte spor) düşmanı olanlar binlerce, on binlerce yıl sonra soyunu kurutmaz da, son anda **mec alıp** indirmeye halin, gülmeye mecalin kalırsa... (mec= iki yüzü keskin kılıç)

- Üzünce he diyen hüüzünçle, azar (sıkıntı) içinde olmaya ha demiş

hazar, ezen olana dayanmaya he demiş hezen olmuş kurumuş gözlerle baktım Horta'ya. Dedim de, hani H damgası yok sizde, bu sözcükler yad diyorlardı hani bize, senin adını niye Hani koymuşlar ha!

H damgası ile kullandığımız sözcükler o kadar çoktur ki kibir yüzünden köylü ağzı küçümsemiş ve sokak dili, yerel diye yaftalayarak onca, gizlin derinliğine giden göksel sözcüğümüz kaybedilmiştir.

Bunları toplamak yerine bir tarihten önce kayıttan yer almıyor diye ölçü konulmuştur. Var kardeşim var. O tarihten önce nasıl var isek Kaşkarlı'dan, Orhun anıtlarından önce de var idik...

Holta: Sarhoş gibi bilinçsiz devinimler yapan (kimse) imiş yurttaş kullanırmış.

Hıltar: Davar ve sığırların boyunlarına takılan ip veya kayış.

Heri: Ağır, yavaş.

Heye: Meyve ya da sebze taşımaya yarayan büyük sepet, küfe.

Hışhışa: Büyük baş hayvanlarda deriyle et arasında olan bir çeşit hastalık.

Han, hakan, halı, havlu, habire, haydi, hani, hele, hır, hov, hovarda...

Har vurup harcama... Haydendi emmim dayım kurusun domuz huyun (Ege türküsü)... Har har har boşa çalıştırıyor... Hanım kız haldır huldur yürümez de mi, hem de hapur hupur yemez... Hır çıkarmayın ha hırlı çalmış ha hırsız ayıp... Karanlıkta yere tükürmek ayıpdır, ay ıpa da upa da apa da tanıktır. İp ırak görülmez deme, up uzak duyulmaz deme. İp ince sezilmez deme, ay tinleri ıptı epti demez apapbak görür ayıp olanı. Görülmezi gören tinler ayıp olana tanıktır.

Hele bak bu tür sınırlamalar işi bozuyor, dilimizin üretkenliğini azaltıyor, tersini de düşünün bunların.

H ile başlamaz diye böyle, daraltmayın dilimizi, Tak yerde sürgün verip soyu soylanan, boyu boylanan Türkler tak sesi kullanırlar, yeterki köklere uygun ve anlamlı bağlansın, sesi ılımlı, kolay, ezgili vb. kullansın. Bunca örnekleri varken üstelik. Yeryüzüne koruyucu, lah (kınama) yerine ısı koyucu tin olarak dağıldı Türk'ün tini. Doğayı korumaktı onun dili içine simgelenmiş dini.

Ayrıca huy da Türkçedir. Uymaktan, uyumdan, uydan gelir. Hu! İse Türkçede doğa, ahlak demektir. Huy edinmek anlamındadır. Huu! Doğaya, ahlaka, yaratılmışa, tinlere, bilinen ve bilinmeyen Gök tanrı

yaratımı tak nene seslenişleridir. Gök tanrıya Ya! Diye seslenirken, onun yarattığı ölümsüz tanrılara, tinlere, yaratılmış tak nene Hu! Diye seslenirler.

- Uyun kurusun diyen var, huyun kurusun diyen var, ne var ki uyun demek az enerji gerektirirken huyun demek savurganlıktır.

- İki tane Trakyalı bulmaca çözüyorlar. Birisi demiş ki;

- Dört harfli hayvan soruyor.

- Orozdur bea. Dur yazma indi de olabilir.

SESİMİ İŞİTEN, İŞİTİP DUYAN, DUYGULANAN YOK

- Konuştur konuştur, anlamayız göçük altında olduğumuzu. Korku ve depniği (tehlike) önlemenin yolu konuşmaktır. Depniği duyumsadığın kişideki imi silmek için silim ver demezler mi. Bir silim (selam) olabilecek kötülükleri yokeder. Ma, var olan; dem elde olan ise madem öyle, dem verip, dem alıp, demlenelim, angeme edip, gönlü oş edelim.

Oştı, hoştu diye dilden açılmışken konu, içimde birikenı akıtayım. Derim derim de dinletemem, şu adalgıları derleyip toplayalım da bir çatı, kapsayan terim/derim koyalım ortaya desem de demem boşa, boşa olmasın... Küçüğüne, büyüğüne, yanındakinin ne olduğuna, sana göre mi, ona göre mi devinildiğine göre değişmeyen ana terim koymalı ortaya, emme sesimi işiten, işitip duyan, duygulanan, yok, yok olmasın...

Gelin canlar terimleştirelim, birleştirelim, ortak köklere yakışır bir çatı sözlük koyalım ortaya kayboluyor derim de el ele verip bir derleyen bulamam dallardaki adalgıları ve gövdedeki terimleri ve köklere uzanan asal olan sözü... Beklemek çatı terim mi, koyun güden **banda** (otlak-mera) ço, çoo, çooo diye sürüyü **çoya** (tepe) süren çoban da bekliyor sürüyü. Dikilen korkuluk da bekliyor göğerti. Kuytuda gözetçi bekçi de bekliyor yağ denilen düşmüş, düşkün düşmanı, üretimevini karış karış karıştırarak gezen bekçi de bekliyor. Bak hele nö (tür, çeşit), nedir nö (birinci), bet iyi değerde, en iyi tür. Bu nö bet nö, hadi gel de bunda nöbet tutma. Çatı terim de gerek bize beklesin bizi, tak bekleyene bir

ad olsun, eksildiğinde beklemek sözü beklesin... Ağacın kökü, gövdesi, dalları, yaprağı, yemişi de gerek bize... Birlik olmak gerek bize, ortak çalışmak gerek bize, atasözlerini korumak gerek, anında onduran, onaran imleri kullanmak gerek, anlamlı sözlerimizi anonim kılıp armağan etmek dahi gerek Türk'e Türk kültürüne...

Konuşturuyorsun beni Coşka bir sıkıntı mı var? Söyleme çözüm aramıyorsan, sıkıntı konuşuldukça büyür. Çözüm aramak değilse amacın sus. Ve bil ki biz kurtulacağız, bunu biliyorum. Bak göçük olmasın diye türkü çığırmiyorum. Sessizce konuşma nedenim korku değil, içim türkü çıkırıyor.

- ...

- Dam üstünde un eler, tombul tombul memeleri söylüyor içim. Mememin birinin olmayışından dolayı yaşadığım acıların çılgılığı ile çıkıp gidiyor. Neyin eksikse onunla laylaylom eden sen olacaksın. Onun seni güldüren eğlendiren olmasına izin vereceksin. Bilmelisin ki eksikliğini edindiğin sürem istediğinin o olmadığını öğreneceksin. Yaşamın amacı eksikliğini bütünlemek yanında hangi amaç için geldiğini bulmak... Yoksa Türk kadınları sunam, Türk erkekleri yurdal olmaya hazır olurlar mıydı ha?

- Ahh ah. Dilden olan elden olsa, tak yoksul doysa.

- O söz "Dilden olan elden olsa, tak yoksul hakan olur."

- Hımmm.

- Dilim seni dilim dilim dileyim, başıma geleni senden bileyim.

- Eee "Dil dediğin, deli payı epsem olsa, baş esen olur. "Epsem sussa akıllı, akıllı konuşsa deli olur" yetmedi, dokuz köyden kovulur.

- Eee epsem sussa akıllı sanılır da, ya yazarsa. . .

"... Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazı geçti.

... Gökten turkuvaz ışıltılı bir tüy düştü.

... Iraktan, çok iraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu."

Oldu mu şimdi, niye yazdın buraya bu dizeleri. Tazı nasıl geçsin toprağın içinden, gök mü var, var mıydı gök söyle, nasıl düşsün tüy gökten. Ya ses duyuluyor muydu ha, duyarlar mıydı bizi?

-Coşka, bazı kişiler anlam değil işin ezgisine obenine melodi, mel mel ne dir ona bakar. Anlamı aramaz, anlamsızın tadında boğulur. Yazmışım işte, bazı bazı, ben de öyle olmuş olabilir miyim?

-Coşka, hep dedik ki, Iraktan, çok ıraktan, ahh diye inleyen bir ağıt duyuldu, Ağıt duyulursa bağırmamızda duyulur.

- Bağır duyarlar belki, ya da iyice göçer toprak üstümüze... Seçim senin...

- Heyyyy duyan var mııı, söyleyeceklerim vaaarrrr. “Depremde ölümü azaltmak için, kalanlara yardım için çırpınan din ve bilim; savaşa insan öldürmek için niye çırpınır? Sizi yolkı (hayvan) görenlerin tutsağısınız. Tümünüz, tapınız tutsaksınız. Ayrıca sizi de birbirinizi hayvan yerine koydurtmak için ayarlarınızla oynuyorlarrrr... Dinlerinizle de oynuyorlar, verdikleri yalnızca suçluluk duygusu korkusuuu, tutsaklar duyuyor musunuz beni? Çoook eğleniyorlar çocuklarınızla, oğullarınızla, oğuşlarınızla...”

- Göçmediiii... Toprak üstümüze göçmediii.

- Duymadı bunlar, belki binlerce, on binlerce yıl sonradakiler duyar. Ben evreyi devre ettiğim gibi; **efini** (tohum) defin ettim, toprağa gömdüm. Define arayan biri bulur besbelli.

- Belki çağrım çağrım (kilometrelerce) uzaktakiler duymuştur. Utkusu ak olan genç akutlar gelir.

- Yaşamı bu kadar güzel kılan bilinmezliktir.

- O bilinmezlik olmasa, Türkler yurdu için yurdal (şehit) olur mu? Canını sunak gördüğü savaşta Tanrı'ya sunar da sunam (şehit) olur mu?

TÜRKLER YURTLARI İÇİN YURDAL (ŞEHİT) OLURLAR (SUNAM OLURLAR)

Eviçinden (ailede) çıkmış onur duyulan yurdallardan biri de evi bekler bu inanışla ve eşişe dahi basılmazdı. Yurdal olmak ne kadar onur ise yurdal olamadan ölmek bir yaşlı için o kadar acı idi. Yurdal olma daha sonra diğer kültürlerce taklit edilse de önemi Türklerdeki öneme ulaşamamıştır...

Yurt için al kana bulanana yurdallar

Al a yoldaş

Soyuma kandaş yurdallar

Yurdum nerede güçsüz kalsa
Uçmagdan uçup gelen
Yurda erk veren erke veren
Sarkın al kanını döken yurdallar
Uçmagdan sava salık kokusu getirip
Yurdum oğluna
Yurt için al kanla gömülen
Yurdal olma gücünü veren sunam yurdallar
Kişioğuluna yeryüzü nasıl değerli ve gerekliyse
“Konu yurt ise yurdal olmak konuşulur”
Savasını getiren
Yurt için al kanını döken yurdallar
Kız erkek ayırmadan
Yurdallık, sunamlık katı veren Uçmağa göçen,
Yurdum için ölümsüz yurdallar...
Tanrı savaşı üzerinize olsun... Alaş...

Matal ve mitolojilerdeki çığlığa ilgi duyanların...
Anlam için didikleyen, birikim seven okurların...
Binlerce yıldır kullanılmış Türkçe sözcüklerle el ele verip,
Türk kültürüne yürümek isteyenlerin,
Tanrı savaşı üzerine olsun...
Alaş...

Ki diye başlayan,
Tap olan bitenin **tapşırıldığı**
Binlerce, yüz binlerce çok daha ötesi **kitaplar**
Tanrı savaşı (muştı) üzerinize olsun.

- Toprak altında konuştuğumuz konuya bakar mısın, uyum mu bu uyumsuzluk mu?

- Ölümden korku yok... Ölmek ayakkabı değiştirmek, ölmek öbür odaya geçmek, ölmek görünmez olmak. Emme ölü duyar, görür, söyler. emme o eğitimi için uzaklaşmalıdır. Onları keyfiniz için, nayf duygu-larınız için yumuşa koşmayın. Nasıl, oldu mu?

- Korku yok ölümden. Konuşuyoruz havadan, sudan, yukarıda, aşağıda olandan bitenden...

- Bir gülmece anlat, yaşama bağlı kalalım

- Bir grup insan, bilge adama sormuşlar:

“Siz iyi bilirsiniz yağ töreninde bir tabutun neresinde gitmek gerekir?”

Bilge durur mu yapıştırmış cevabı:

“İçinde gitme de neresinde gidersen git.”

- Peki, biz içinde miyiz, dışında mı?

- Uyum, en güzel uyumsuzluktur.

- Uyumsuzluk, en güzel uyum olmasın.

SARMAŞ DOLAŞ

- Coşka, olan biten burada bitiyor, yol bitiyor. Kaya var ve çok sert.

- Bakayım, evet çok sert, dönüyoruz Hani, ikinci bir yol varken, burada yol kazmaya çalışmak gereksiz, sürem kaybetmeyelim.

Yumuşak topraklı geniş yola geri dönüyoruz. Kavşağa gelince toprak tünele giriyoruz. Birden önümden emekleyerek giden Coşka'nın ayakları, topukları, tabanı, büyükten küçüğe dairelerden oluşan parmakları... O da ne altı, altı tane, altı parmağı olduğunu görüyorum!

- Coşka, senin ayaklarında altı parmak var. Niye hiç söylemedin?

- Evet, tak kişinin saklamayı başardığı bir özrü vardır. İnsanların görünmez yerlerinde, ne farklılıklar vardır, bilinmez değil mi?

- Birdenbire gülmeye başladım Coşka. Beni memelerimin biri, boş bir torba diye terk eden Coşka. Senin de görmediğim bir özelliğin varmış diye mi, yoksa şu halimizde bunun bana gösterilmesine mi bilmem emme gülmemi tutamıyorum işte.

- Gül öyleyse. Bir kadın köpeğinin ismini memelerim koymuş. Bi-neceği arabanın sürücüsüne: memelerim de benimle birlikte gelebilir mi diye sormuş. Sürücü: Gelebilir bayan demiş. Biz daşşaklarımızı yolda mı bırakıyoruz diyede eklemiş.

- Off Coşka...

- Hani, biraz dinlenelim mi, sinirlerimiz gevşer biraz, düşünmek neye yarar bilmiyorum emme daha sağlıklı düşünürüz.

- Ölecek miyiz C?

- Şişt ölümü hatırlama! Hani kurtulacaktık Hani. İki Hani mi oldun ne.

- Evlenmeye karar verdik, emme daha evlenemedik de.

- Sessiz tünel, birdenbire karanlık oldu.

- Karanlık burası.

- Doğal değil mi?

- Peki, Horta'nın orda ve tünel boyunca nasıl gördük?

- Oradaki sevgi ile aydınlandı yeraltı, senin atı kurtarmadaki duygun ve sevginle çıktık kurtuluşa. Toz içindeydi tak yer emme o toz bulutunun tak tanesi bir ışık gibi parlıyordu.

- Sahi, tak toz tanesi bir ışık gibiydi, niye orda fark etmedik,

- Beynin anlağı an bir nene kendini tümünden verdiğinde, çoğu kez başka bir nene baykayamaz (dikkat edemez), bütün enerji oraya akar oradaki ıl, oradaki il ak olur, akıl aydınlatır kişi akil olur. Ak akıl demektir, aklın görevi tak neni ak etmektir. Ak içinde dürüstlük başta gelir. Dürt nedir?

- Sevgi canlı bir nen olmalı ki, bilerek kendini belli ediyordu. Peki şimdi ne oldu da karanlık?

- Sevgiden daha alt bir boyuta indik, hangi yol dedik, geri döndük, deprem, toprak ya da kurtulup kurtulmama, ölmek geldi aklımıza. Bizi ayıran, evlenmemizi önleyen nedeni hatırladık. Geçmişin karanlık günlerine gittik, nesnel dünyaya döndük.

- !

- Eğer kurtulursam ki biliyorum kurtulacağımı, o süremde tap kavşağı bol ort yakılan **ortalan**larda (meydan) olacağım, benim gibi olmayanlara karışacağım. Ve andolsun ki, serpile büyüme veren pil ben olacağım. Pili içmiş piliği gibi hızla gelişecek kendimi büyüteceğim. Andolsun ki, önlenmek için tepilsem de, yapılanmanın pili, yapı ben olacağım.

Eğer kurtulursam ki biliyorum kurtulacağımı, tak sürem öykü anlatacağım, yaşanmış, yaşanmamış öyküler, yeni kesilmiş karpuz kokulu, kar buz serinliğinin iç açıcı etkisini ansızın akla getiren öyküler anlatanlara yaklaşıcağım.

Eğer kurtulursam ki biliyorum kurtulacağımı, tarımla uğraşıcağım.

Çiçeğe, ağaca, yaprağa, kuşlara dokunacağım. Köpeklerle yol yarışı yapacağım.

Eğer kurtulursam ki biliyorum kurtulacağımı şarkılar şakıyacağım, türküler okuyacağım, yaşlanmam gelirse bile biyleyecek, doğanın döngüsü gibi döneceğim, göklere kahkah göndereceğim.

Eğer ölümün eşliğinden kurtulursam ki biliyorum kurtulacağımı, kurda, kuşa sava vereceğim, sağlık dileyeceğim, nasılsınız diyeceğim, yağmurda yürüyüşe çıkacağım, kalabalıklarda yalnız, ıssızlık içinde.

Ve eğer kurtulursam turkuvaz gölde daha çok yüzecek, Turan moru gökyüzünü daha çok izleyeceğim ve yer değiştirmelerinde büyüleneceğim. Büyülenmeyi duyumsayarak gözelerimin kapılarını göklere açacağım.

Eğer kurtulamazsam turkuvaz atkıya sarılı betik Tanrı'nın Göksel Çocukları'nı tak kişiye okut C, benim adağımdır. Beyinde yeni yollar açsın.

- Tam tam, sen sırtını duvara dayama Hani, ne olur ne olmaz, gevşek toprak göçüğe neden olabilir.

- Coşka sene bakıyorum, sevgi dolu, beni ve kendini kurtarmaya inanıyor, göçük altında olmasına karşın mutlusun.

- Hani, gözlerine bakıyorum da göçük altında olmana rağmen mutlusun. Bu sevginin gücü olmalı.

- Evet Coşka, aynı neni düşünüyoruz, aynı anda söylüyoruz, sevdim seni, tak sürem sevdim. Bak ilk kez uzun uzun sarıldık birbirimize. Öyleyse sorayım, Neden boşat eder gibi bağırmana boşuğ verdin? Ya toprak üstümüze göçseydi.

- Kurtulacağız dedin. Ben de kurtulacağımıza inandım. Sonda kurtuluş varsa ve biliyorsan ve inanıyorsan ve hele de tanrısal sevgiyle, göze özdekli, yürekten seviyorsan korkulacak nen yoktur, bilinmeze yürürsün. Kurtuluşun saktanması (sigortası, garantisi) bağırmandı. Hayır bağırma deseydim, o korkuyu gayıl olsaydım ölümü çağırmış olurdum. Orada büyük bir güven ve inanç yüklemesi yaptık kendimize. Ölümüne 'hadi yavrum güle güle' dedik ve ölmedik. Seçim aşamasında yaşamayı seçtik, yaşama inandık. Yaşama sevinci istemek değil, yaşama sevinci olduk biz. Bu bir evrensel ant, neye inanıyorsan o olursun. Kişioğlu ne ise onu çeker, ne isterse değil.

- Unutulmuş olan eski bilgi ansındığında, yeni bir bilgi doğar. Ne diyorsun buna?

- Yüz binlerce yıl önceki bilgiye ulaşma çabamız sürer durur. Bunun adı umuttur.

- Ağaçlar olmasaydı kuşlar uçar mıydı yoksa koşar mıydı? Bu nasıl peki?

- Uçmayan kuşlar da var. Yok yok sen yeşil bir ağaç dik, belki ötüşen kuşlar gelir konar. Bu daha iyi...

- Tak kişi eşittir, imgelediği gücün, hayal gücünün tavanına kadar büyür.

Oturduğumuz zeminden, güçlü bir çarpma, tabandan gelen sert, yeni bir sallantı ile yukarı fırlıyoruz. Etrafımız, üstümüz başımız toprak içinde, toz duman. Gökyüzünde, arş tepede, küller arasından bize görünmeye çalışan silik soluk, beti benzi atmış, dünyaya bir nen olmasından korkmuş güneş. Ana rahminden yeni doğmuş, soğul, solgun turuncu güneş.

Ve biz sarmaş dolaş, sevgiden mi, korkudan mı, şaşkınlıktan mı neden sarmaş dolaş olduğumuz anlaşılmayan kendimizi yerüstünde buluyoruz. Burnumuz bile kanamadan kurtuluyoruz kurtulmasına da, utku (yengi) yok ortada. Aklımda kalan sadece Coşka ve Hani. Umarım o da doğrudur. Ve şöyle demek istiyorum, ben Coşka, sen de Hani olmayasın...

Bir düşünceyi ite ite ilerletir, ilerletirsiniz de bir yere değin götürürsünüz, sonra birdenbire biter, düşünemez olursunuz, bir duvarın önünde, aynı süremde boşluktasınızdır, bir yandan da oradan kurtulmak, tak neyse o, çözmek istemektesinizdir.

Bir üzüntü veya bir olaydan düşünerek kurtulur ya da gayıl olarak önemini öldürürsünüz. Emme olmuyor, olmuyor işte, düşünemiyoruz bir türlü. Başa dönmek düşünmenin başına, o da olmuyor.

Düşündüklerinizi baştan almadığınız gibi, ne düşündüğünüzü de unutmuş bulursunuz kendinizi. Bakakalırsınız, o sıfır noktası, duvarın önü. Sorumlulukları unutma durumu. Duvarın önü, nedendir, bir faydası var mıdır? Duvarın ötesinde ne vardır? Aklın dışı mı, unutmuş olduğunu bilmemek, düşünemediğinin ayrımında olmamak mı?

Artık, sabun köpüğünde bile olan, bir düşünce baloncuğunun patla-

madığı, kalmadığı, bulunmadığı bir durumdayım. Bilmiyorum ötesini gerisini, bulunduğum durumu da bilmiyorum, bu mu, şu mu, o mu?

Dünya yerin en üstünde yeksan ve sonsuz boşluk, ne değin dene-sem, ne yapsam, uzak geçmişin ayrıntılarını hatırlayamadım... Alkış ki düşünebiliyorum, kişi ömrünün uzaması, eğer, bilgi testisinin dolu tutulması ise bende testi boştu, kül rengi toprak emmiş olmalı. Önceki çok şiyi anımsamıyordum. Kişi ömrünün uzaması, içildikçe yeniden doldurulması ise beni, unutulduğu için yeni bir yaşam, yeni bir yer-yüzü bekliyordu.

Toz ve gasdana duran gazın içindeki toz savruldu savruldu.

- Bir ses geliyor. Dinle.

- Sese doğru yürüyelim...

- Bu ne gilade bir yer, ışık dolu gıl, su dolu gıl, çayır dolu gıl. Gıl adlı eyi (iyi, iye) aydınlık, gösterişli, tak kişi renkli süslü, en güzel giysiler içinde huzurlu bekleyiyor, arınmış bir boşluk.

- Gilade bir yer tak yer toz duman içinde savruluyor burada ışıl ışıl gökyüzü.

- Heyy! Bu ölü gömme töreni.

- Heyy yaa, bak bu Güyerman'ın töreni, kaç gün geçti ki ki gömüyorlar?

- Yeryüzünün altı üstüne geldi de bizi fırlattı bak nereye, dipten gelen tekme, o sert depme, yaşam yakasına defetme. Yeryüzünün altı üstüne gelse, depreşip darmadağın etse, ölünün uğurlanış törenini bozmaz bunlar. Ölüler, ataları, oğulları öyle değerlidir ki, şunlara bak, toprağı bol olsun deyip yığmışlar toprağı. Kutsal kut almış bunlar.

- Balta girmemiş, daldan budaktan geçilmeyen cangıl cungal bir ormanın bağrında; çayırlar içinde, suların öbekteştiği bir açık alan vardır ya, hani ormanın soluk aldığı çiçekler içinde kuyrukluların güneşlendiği ormanın süsü gilade. Burası tümünden bir gilade olmuş, ışık dolu gıl, su dolu gıl, çayır dolu gıl. Gıl adlı eyi (iyi, iye)

- Bakar mısın kadın erkek dimdikler. Ağıtları bitmiş, tapı birer umay olmuş yeğni, başları göğе değmiş birer ölümsüz bunlar. Gökçe kız, yanında kardeşi Afşar. Ankor baba, yanında hanı, kadını Alaska, çocuklar da burda görüyor musun, Akıman mıraç, kadınlar da, Saytun, Hança, Aysar, aaa bakar mısın Talgak amca, nasıl bağlılar birbirine,

Oflaz amca da burda, tapı burda. Bir gözcüleri var, köylerde kalan bekçilerden bir iz, bir im, bir ses duymak, bayrak duyulan, görülen ne varsa gözetleyen. Emme o da etkilenmemiş depremden. Korkusuz mu, ölümsüz mü bunlar? Gerçekten bekçi görmedi mi olan biteni, sevgisin ne dersin?

- Korkusuz besbelli, evinde ölü tutanlar korkusuz olmaz mı, onların hamlığı böyle pişer. Tapı, tapşıranı; topu, toparı, kam ayarındadır bunların, kamlık işini yapmasalar da, en kutsal üç olanlar, üç tane üçü kutsal sayanlar.

- Umay'ı görenler bunlar. Bir nen soracağım sene. O ışıklı dirsekten çıkıp, alaca karanlık kunduz deresinden çıkınca, tüpü yellerin durmadığı üstünü örten ağaçlarla tünel olmuş o yüksek koyak o göklere değen kanyon, soğuk zeganadan çıktıktan sonra, geri dönüp, turan moru dağlara baktığında bir nen gördün mü?

- Gördüm söylenmeyi.

- Ben de gördüm. Umay! Görene söylenir.

- Etek uçlarında kuşlar uçuşuyor,

- Ak uzun saçlı başının çevresinde yıldızlar dönüşüyordu.

- Yüksek dağ tepelerinde Umay gören, Umay'la büyüyen bunlar, ölüleri de dirileri gibi kutsal görürler, içlerindeki kendi ile bir sayak olmuş bunlar. Depreşen deprem bile saygı duymuş bunlara, Ne var bu Türklerde Hani, ne var? Bunların dinleri nasıl bir nen?

- Senin benim çocuğumu, senin benim demeden eğitiyor, güç ve mür verici, üretici moral veriyorlar, kimin çocuğu olursa olsun sonsuz değerdedir bunlarda çocuklar. Balalar Türklerin ortak kalıtıdır. Yakın doğan (akraba) evliliği yapmadıklarından, birbirine yan gözle bakmazlar. Ah bu Türklendililerin oğullarına verdiği değer. Ahh bu Türk kültürüne iye olanlar, Türk aşıkları...

- Fısıldaşmayalım, dinleyelim mi?

- Ben Ankor ve kardeşim Kazangan Kazangap ve bize katılan, inde tutulamaz, tutsak alınamaz değerli Putin, Esintiden T dengesi çıkaran L denilen dirsek dönücü, dönüştürücü, bilimci; yarar es ile sitem es arasında gidip gelen Tesla. Küsmenin eşiğine gelip gelip döndüğümüz, değerli, ulu Ediz Han, kiminki hanginki demeden Türk inklerimizi birleştirmede reç (iz) güden, öte, karşı yaka, alt, aşağı, ileri demeden,

kaçış yok deyip, rede ısr eden, reinden gittiğimiz öncü olan Cengiz Han ve bilgi toplayan Bilge Han'la birleştirdik bileklerimizizi. izmek, dizmek, sızmak, süzmek demeden bütün izimleri, izimleri koyduk kıyıya. Elimizde gere denilen, ucu engelli uzun sırık gereç ile relerin, izlerin tersi peşi gittik. Geriye ne kaldı takıntı edip tikleştirmek, ezberleyip bere bara ezip, üzüp, düzüp yerleştirmek. Yıllarca çalışmamızın semine (hisse) erebilmek için çalıştık ve semeresini de aldık. Nomus içinde taktik geliştirdik anda (yer) anında (sürem), anızda (yağız at) yol iz okumayı bilen biz, bilgileri birleştirdik ve Güyerman'ın oranmış(örtünmüş) cangarlarını, kancarlarını ışıklı, pırıltılı dönen dirsekte yakaladık atın hızı demirin gücü deyip okladık. Birlikten güç doğarı kanıtladık. Varsada birlik, yoksa da birlik.

Bu yalkav(tembel) insanların, ne yazık ki atları biz Türklerden alma, Afanasyanların soylu argımak atlarından Andronovların türettiği berel atlarını almışlar. Utanmazlara atlardaki damga sökmüyor. Damgaları yakarak örtmeye çalışmışlar, bilmiyorlar ki, biz atımızı, ayağını yerden kaldırışından, sekişinden biliriz. Çok iyi baykamak gerek, inanılmaz şekilde utanmazlar, kırgın(katliam) yapabilecek kadar soysuzlar. Turmuşa(hayata) saygıları yok. Karşıdaki kişinin kadın, kız erkek ocuk, kişi istencini hiçe sayıyorlar. Diyeceğim çok iyi abaylayın(itina edin), çok alışkan olun.

Soyunuzun soyluluğunu düşünerek davranın. Sevdiğimize ağlarken, ağlamayı sevmek tuzağına düşmeyiniz. Birliğin, eğitimin, öğrenmenin, nomuslu olmanın, bilimselin doyumunu dinseldir. Ağlamayı sevmek dinlemeden edilmiş uydurma dinin verimsiz, anlamamayı din sandıran, Yaradan anlamamamızı istiyor durumunun, sığ ve boş böbürlendiren doyumuna götürür. Birlikten güç doğar, sizin birliğinizi bozan dinlemlerden uzak durun. Varsada birlik, yoksa da birlik. Olsun... Alaş...

- Duydun mu onlar oklamışşş C.

- Fısıldaşmayalım...

- Ben Kazangap, sözlerim şunlardır. Yağı birlik olmadan, biz birlik olalım. Türklüğü şucu bucu diye, boy boy, dini ayrıntılarla böldürmeyelim. Utandan uzak kültürümüz ortak noktamız. Bunu yerlerdeki göklerdeki Turan moru derinliğine, turkuvaz tüsü çekiciliğine yayalım. Esinti deyip atmadan Türklük ülküsünü tak yüreğe, Türkçülüğü tak be-

yine, Türkün ataklığını tak bağıra koyalım. Türk'ün bilgisini, bilgeliğini, sanatını toyberklerde, şenliklerde san inmiş, Türk olmak isteyen tüm insanlığa yayalım. Sakın şenliksiz kalmayın, şenlik bilgeliğin aktığı en şen, yüksek titreşimli, bağların güçlendiği ortamlardır. Sevgi, coşku ve birliktelik orada oluşur. Botay, Altay demeden bir olalım; Gölbay Dandıbay demeden birleşelim, Fiyodorov, Petrov demeden birlik olalım. Gernos dediğimiz gömüt(sin) yerlerimiz birdey(aynı), kurganlarımız birdey. Birlikten güç doğar, debildenin(kımıldayın), atağa geçin sizin birliğinizi bozan uydurulmuş, aslı bozulmuş, ilkelik katılmış, varsıla unvan veren, yoksulu, sat başı dıkınan, sağ olan sadık akadan sadaka bekleyen duruma düşüren dinlemelerden uzak durun. Varsada birlik, yoksa da birlik. Olsun... Alaş...

Olsun... Alaş...

- Ben arkadaş Gönenc... Sözlerim şunlardır. Bilinç altındaki almalı ağaç taşıyan, kıskanan, kendi yolsuzluğuna eş olsun diye diğerlerini yoldan çıkaran, çasıit kişilerden soyumuzu koruyalım. Akıllı olalım. Tutsak düşenlerden yeni diller, yeni dinler, yeni ullah ekleye ekleye yeni uluslar kavimler yaratacak ve soyumuzu onlara katacak olanlardan kaçınalım. Ahları tam tamla tamaha çeviren sek düşkünü aygırlar. Eski, im sabı imi bilen kat kat katlanan, kaadı (kağıdı) okumuş, kaada yazmış, kavdan em yapmış kadim kavimlerin okumalarına nomsuzluk sokup, bozup, yalan ekleyip, kazangan (zengin) olana köle oğlanlar, car içinde carıye küçük kız çocuklar verip, güç odakları yapacaklar, bir olun, birlik olun.

Gömüt bilmeyenler, bu ölüm törenlerinize sızacaklar, ağıtlarınızı, döngülerinizi alıp; hun (insan) hunkunu sapkın dine-dinlemeye çevirmek için kullanacaklar. Yavrularınızın yerine guguk kuşu yumurtası koyacaklar, yavrularınızı yok edip kendi sapkın ıralarına gayıl olduracaklar. Yalanları yazdırıp, ilk yalan yazıları kaynak gösterecekler. Sözüm bu kadardır. Güyerman'ın tını tüm diğer ata tınıları gibi bizimledir. İyilik Olsun. Alaş...

- Olsun... Alaş...

- Heyy C karşı toz dumanın içine bak. Tazı koşarak geliyor, arkasında iki saç örgüsü yanlardan sarkan, kollarını açmış çıplak bir kız çocuğu, dokuz, belki on yaşlarında.

- Belki de sekiz, gözyaşları çamur içinde akmakta örgüleriyle yarışmış.

- Kurtarın beniii, kurtarın beni yakalamasınlar bir kez daha, kurtarın beni...

- Gel yavrum sak ortamdasın, sen de in sak ortama, sakın olabilirsin sakiiinnn in hadi in.

- Kurtarın beni... Köyümden kaçırdılar beni kara kunduz sakallı adamlar. Çok kaçtım, çok koştum yakaladılar, götürdüler, ben dokuz yaşındayım yaşlı çirkin bir adama sen bunun kadınısın diye sattılar. Dedemden büyük adam ağlamama sus bak seni daha yaşlı, daha çirkin, daha sakallı birine satarım diyordu. Ağlayan erkek çocuklar da gördüm. Kurtulmak için çırpındım, kurtulamadım. Kadın sesleri bağıırıyordu, bırak onu, onuda mı öldüreceksin, küçük o daha diyorlardı. Soydu beni Yaradan'ın emri bu diyordu, par verdim senin için par, par, par diyordu parra, ağladım çırpındım, keşke memelerin çıkmış olsaydı dedi. O sırada yer sallandı, duvar yıkıldı, dede altında kaldı. Toz duman içinde, göz gözü görmeyen evden çıktım. Arkamdan bağıırıyordu; gitme, gitme yetmişbirincim gitme az kaldı. Az öteden, taz yerde gider gibi, teziktirerek teze bir tazi geçti. Döndü gözümün içine baktı, döndü tezrek benden yakaya koştu ve döndü taz yerde gider gibi, teziktirerek öteye atıldı, tazi durdu bana baktı, ileri koştu döndü bir daha baktı ve anladım, o koştu ben koştum, o koştu ben koştum, beni size getirdi. Kurtarın beni havar kurtarın beni...

(- Bu kızı başka çağlardada göreceğim C. Ara ara Başımıza dank! Diye vuracak. İhini şaşırmış insanlara ayna tutacak.

- Anlayana Hani... Anlayana)

- Adın ne yavrucak?

- Başar.

- Köyünün, kendi köyünün adı ne?

- Eseryel köyündenim, emme Çalışdibi koyağından kaçırdılar beni.

- Annen sağ mı?

- Önce anam Afanasya bayan, sonra babam Andromo bay öldü. Öldürdüler onları. Bunlar çocuk çalıcı **tecimen**lermiş (tacir), çok parlayan pula gidermişiz. Anam babam ölmeden bunlardan dokuz tanesini öldürdü, emme baş edilemez diler, kara gövdelerine ak örtü

sarınıp oranmışlar(örtünmüşler). Anamı babamı özledim, onları çok seviyorum. Bağırarak istiyorum.

- Bette usbette...

- Bette esbette. Bağır elbette...

- Aaahhhhh.

- Kaçıranlarla ilgili bilgi var mı?

- Satanları bilmiyorum emme kadını olmamı isteyen dede Apışlamuvaf Müszamk dede; köyleri Zındikteşek Rost köyü. Tecimenler bunlar.

- Bu köy çok uzakta, ikinci yıkımda yer fırlatmış demek onu tazının gezdiği yere...

- Başar çocuğumuzu aksaçlılara emanet edin; **em** olsun tak **anına** anında yardım **etsin** diye **emanet** edin. Biz de törenimize dönelim.

- Coşka. Sence; Tanrı bir çocuğun gözyaşı için yeryüzünü yıkar mı?

- Yıkar Hani, bir çocuğun gözyaşı için evreni bile yıkar...

- ... Sesi esintilerle gelen, soluğu tüm yaşamı çeken ve yeniden doğuş olarak yeniden yaşam veren yüce Tanrı, tüm ölümsüz tanrıları yaratan Gök Tanrı, senin ordun olmak görevini aldık, göklerin turkuvaz ordusu olmaya anık bekliyoruz. Bilim adamlarına verdiği il ile al ile el ile ulaş bize. Yazarlara verdiği **hamı** pişiren illeri, elleri, alları, ilhamları ver bize. Okumamız gereken betikleri koy dizimize, kezleştir betiklerle bizi okuyalım diye, o yandan bu yandan yerden, gökden okuyalım tak bir yerden. Sola giten ata tinlerinin, T katında dengede kalan ölümsüz esinden gelen tölesinden, sağ kalan büyüklerimizin tarda (raf) katkat tart edilerek ayrılmış çıkarılmış yerleştirilmiş T'nin dengesinde ak dengeli usdan gelen tardusundan yararlandır bizi. Olsun... Alaş...

- Bitirince başını eğip kaldırıyorlar o sürem olsun, alaş diyorlar, biz de katılalım.

- Suss...

- Gömüt taşına bak.

- Suss.

- "Bütün insanlar yaşattığı acıyı tadacaktır."

- İnatçımı...

- Güzellikleri görmemi, dokunmamı sağla yüce Tanrı, Gezegenlerin içini, yer ile gökortası üstünü ve gökleri yaratan ulu Yaradan Gök Tanrım. Kızıl ve altın parmaklı tan süremi uyandır beni, gökteki ışımayı gören

gözlerim şenlensin, senden gelen ışıltıya aracılık etsin, yeryüzü ışınsın, bu şenliği topumuza tapşır. Ya'ya binip, Ra'dan gelen dan, tom, uruk fıskırsın, sürgün versin, Tanrı sevgisini, insan, doğa sevgisine çeviren, **tırları** (yokuş) yutup indiren, düz eden, kullanılır duruma getiren **afo**, çevirsin. Ölçsün biçsin **tırafo**. Ölçsün biçsin ki ellerim dokunabilsin. Yüce Tanrı dokun bize...

- Olsun...Gayıl oldum. Alaş.

- Umarım...

- Alaş...

- Yaprğa, taşa, toprağa, buluta yazdığın kutsal öğretileri anlayarak okumamız için bilge kıl bizi. Göklerin iyesi, yerlerin derinliklerinin bilgisi, ortdan (ataş) korumak için ortayı veren ululuk, nardan korumak için donmuş ışık buzdan ur nur gönderen yaratıcı, anlayarak okumamıza yardım et. De bize, de, istiyoruz deist istenciyle dolalım, dediğini anlayalım bilgeliğinden ver, şimdi şu an ver. Hezim (henüz) kaynağın bilgisini bilemesek de ışığın gizini anlama bilgeliği hez ver Kaynağı bilemesek de ışığın gizini anlama bilgeliği ver, parçası olduğum yücelik, dışında tutma bizi. Gücümüz yetmiyorsa hamlığımız pişmedi ise bilim adamlarımızla gönder. Deneylerinden ders çıkarmalarını sağla. Dokun bize ulu Tanrı.

- Olsun.

- Buyursa.

- Alaş.

- Güç arıyoruz, gücüne ulaşılmaz Tanrı, yaklaştıkça büyüyen ululuk. Çektiğinde okyanusta bir damla gibi, hankısı ben kaybolacağım birlik. Tümü, topu, teki, bütünü bir olan varlık, yokluk, bilinen bilinmeyen birliği; sağın solu, önün arkası, tekin çoğu, çoğun birliği, bilmiyor gibiyiz emme biliyoruz ki istiyoruz. De istiyoruz. De bize ki, yeryüzündeki tüm insanlığı kapsayan, yaradana yakın olmak için tüm utançlardan uzaklaşma olan Deist istenciyle dolmak istiyoruz. İstiyoruz uzaklaşan, aldatılan kardeşlerimizden üstün olmak için değil besbelli. İçimdeki yağcının yağlılığını ele geçirmek için, kibirden böbürlenmeden onların verdiği, tamahdan, kıskançlıktan, çalışkanı tembel, becerikliyi beceriksiz kılan, buluş yapanın elinden buluşunu alan, içimdeki yağıyı ele geçirip unufak edip ufalamak için güç istiyorum.

Ey yüce yaradan! Yaratıp da atmadıysan bizi kendinin dışına, Ya-

ratılmış olan yaratıcının içindeyse, tak yaratılmış kişi içinde olduğu yaratıcıya varabilir besbelli. Ey yüce yaradan! Unuttuğumuz yaratıcıdan olanı anımsamamıza yardım et. Anımsadığımızda da kendimizi seçilmiş düşünmemize engel ol ki, sana varmayı değilde seçilmiş olma duyusunu sevmeye tuzağına düşmeyelim, bir bir geçitleri geçmeyi unutup, başkalarınca seçilmiş görülmenin çıkar yaratan tuzağına hele hele hiç kapılmayalım. Alaş...

-Alaş...

- Biliyoruz ki, çalışan, emek veren, uğraşıp didinen kalkınacak, yeryüzü gülen gül yüzlü güzellerle şen olacak. Ey yüce yaradan! tapşır-mamız şu ki biz arı duru saf bir yürek ve açık gözler istiyoruz. Hezim (henüz) ulaşamadığımız hez (açık) olmayı ver bize ki hiz(duygulu) olmakta tavşanı geçelim. **Çiz**mekteki sürekliliğin izini sürmeyi, **Diz**-mekteki ardışıklığın izini bırakmamayı, **kiz**mekteki (kiz: kin) gelenlik ilmeğinin izinde köke varmayı, **siz**mekteki (sezmek) ince süzülüşün izini bırakmamayı sağla bize, **iz**mlerin sürekliliğini izlemeyi de bize ver ki hiz olalım. De bize ki, yeryüzündeki tüm san sabı insanlığı kapsayan, **yaradana yakın olmak için tüm utançlardan uzaklaşma olan deizme** giden yolda sorumluluk alalım.

- Olsun.

- Alaş.

- Eyy yüce Yaradan, olmazı olduran, kayıp gideni bulduran Tanrı, dilimizi korumamıza yardım et. Tak yazlık, tak kışlığımızda gömülü olan giz bilgilerimiz, ortak tek ağız yapacağız diye yoketmeyelim. Sözcük gömülerimiz, sayıca eksilmesin. Ağızlarda yazılmış, ezberlenmiş ağıtları, saguları, deyimleri, atasözlerini koruyalım, yakışmaz diye atılan sözcüklerimizi koruyalım. Tak ne olursa olsun, kutsal yapraklarda bile sayıyı teke düşüren kişi bilinen gizlere yalan ve yanlış olanı sokmak ister. Ona **ne iye** oldun ne iyi **ettin**, diyemezsin, oradaki **niyet** kötü. Sözlerdeki tak damga anlamlıdır. Şarıl şarıl akan korku verirken şırıl şırıl, akan dinlenme verir. Şiir gibi şir şir eden seni geldiğin diğer evrene çeker. Tak bir damga bile çok değerlidir bize. Dilimizi korumamıza yardımcı ol eyy ulu Tanrı... Yaşamımız söndüğünde batan bir güneş gibi sana gelirken gözümüz arkada kalmasın, utancımız olmasın... Alaş

- Gayıl olmuşluğumdur.

- Alaş.

- Şakır şakır şakıyan şarkısız, bin bir türlü türküsüz bırakma bizi.

Türküler türküler

Gülemeyen için gülen

Ağlayamayan için ağlayan

Ülgü ülgü türküler

Türk'ün as ası, asası

Türk'ün kaftanı bildiğiniz

Türk'ün yüreği türküler

Sözler yüreğin gözgüsüdür

Sözler gözün görgüsüdür

Turkuvaz gök türküleri,

Kızıl güneş türküleri

Turan moru türküler,

Güneşin Dili Türkçeyle

El ele, kol kola halay, horon çekerler.

Ey, olmazı olduran, gülmezi güldüren yüce Yaradan, tinimiz esintilerde yükselsin, göklere at koşturan arabaların şakırtılarıyla şenlensin. Bizi, göklerden dan almamıza yarayan danssız, biysiz, biylemesiz bırakma ulu Yaradan. Vursun davullar, çalsın sazlar, oynasın analar, babalar, tinlerini sıkmasın büyük atalar, büyük analar, şenlensin koşsun çocuklar. Başı göklere ersin, yükselsin, erinç alsın, efil efil esintilerde gönençlensin. Atalarınızı onurlandırın, şenley anımsayın onları, gülümseyin. Onlara danslarınızı kıvançla sunun. Turan moru dağların üzerinden uçun, turkuvaz denizlerin üzerinden süzülün, gök boyalı göllerde yüzün, yeşil yapraklı, ormanlarda uçun, çıplak dalların arasından geçin, dans ediliyorsa dans, raks ediliyorsa raks, biyleniyorsa biyleyin, atabarına katılın, horonlarla tepinin, kolbastıyla koltuklarınızı kabartın, efelerle kartal olup göklere varın. Varın dan kapısına dan alın. Tinsel büyüme için sürgün verecek dan... Eyy ulu Tanrı, türkülerinden, şakıyan şarkılarından, kadın erkek, çoluk çocuk elele olmanın tansık verici olumlu gücünden kuvvetinden, yıldız gibi kayan halaylarından bizi ayırı tutma... Yüce yaradan şenliklerimizi vuruşlu pulsar sesleri gibi çık çık çık çık sesleri arasında şen kıl ki evrene topraklanalım, tanrısal titreşime uyumlanalım, utancın bizden korkup yaşayamayacağı kadar arıyalım, parlak nurunla ışıdayalım.

- Olsun.

- Alaş.

- Nasıl tak kişi yaratılış özellikleriyle alkış içindeyse, bir Türk olarak doğmayı sağladığın için alkış etmeme izin ver. Senin için Türklüğümle onurlanmama izin ver, Türklüğümü korumama, Türklüğüme, kültürüme katılana, Türkçemi öğrenene saygı duymama izin ver. Senin için şenlik kurmama izin ver, şenlik kurup biylememe, dans etmeme, şarkı söylememe, senden ener çekmeme, olumluluk çekmeme izin ver. Şenlikle senden güç kuvvet almama izin ver. Şenliğimi senin için, sana yakın olmak için, sana yakarmak, sana dua etmek için, sana yükünç edip seni anmak için yapmama izin ver. Şenlikle arınıyorum, sana şenlikle yükseliyorum. Şenliklerimizi koru Tanrım.

- Ölümsüzlerin yaratıcısı Gök Tanrım, Senden gelip sana dönenin yolu, senden gelip sana dönenin kültürünü koru. Kan veren, can veren, senden canlanma çeken yaşam biçimimi koru. Yüce Yaradan'ın gözünde birbirimize aynı bağla bağlıyız. Kadın erkek demeden, ayrı düşmeden, bin bir çeşit toyberkimizi öğrenin, halay, horon, efe, misket, atabarı demeden bütün oyunlarımızı öğrenin. Gök Tanrı, yüce Yaradan koru bizi ve kültürümüzü... Koru ki yaşam bir gün batımı gibi solarken, tinim sana utançsız gelsin.

- Olsun...

- Alaş...

- Tapımız, topumuz birden söylüyoruz. Söz ver.

- Türküm, dürüstüm, alçak gönüllüyüm, doğruyum, bilgeyim, seviyorum, saygılıyım, baturum, Gök Tanrıya bağlıyım.

- Olsun.

- Alaş.

- ...

- Ve gördüler C, tak bir neni gördüler...

- Onlar oyalanır, köylerine bir bakmak ister, biz yol alalım, yolcu yolunda gerek diyerek. Hadi gidelim

- Heyy! Bakarmısın toz duman sisin içinden gelen kara atlara binmiş, ak örtülü kara adamlara...

- Ovv! Durdular, kızın peşine göndermiş tecimen, göremiyorlar Hani, göremiyorlar. Ne oldu, dönüyorlar başka yöne...

- Döndüler, geri gidiyorlar...
- Hadi, Hani gidiyoruz. Atsızız artık, Alavan (timsah) kadar da hız yapamayız. Savunmamız da yok. Yerden aldığımız alama (taş) savunma aracımız olacak....
- Heyy! Arkaya bak... Yoklar.
- Aman Tanrım, ne oluyor, ne oldu, ne oluyoruz, gördüğümüz neydi peki...
- Boşluk...

KİŞİ, ÇOCUK ve UÇMAK

- Nereye gitti gördüklerimiz...
- Göge baak...
- Aman Tanrım, koca bir bulut ve etrafında kuşlar uçuşuyor, dönüşüyorlar...
- Emme yükseliyor o bulut.
- Binlerce binlerce yıl öncesi yaşam diliminde yaşanan turkuvaz tansıklar, töresel sevilir, yürekten akıp gelen göksel ağıtlar ve süzülüp gelen kıvılcımlar, bize seslenmenin yolunu bulmuş; yıldızları uydu yapmış; eski çağların, yaşanılmaya değer ışıltılı kültürlerinin özlenen yakamaz yansımaları o günden bu güne gökselden bize yansıyor.
- Eski çağların yazılı bir yaprağını okumuştum, diyordu ki:
Gökyüzünde, pul dediğimiz zar gibi ince ağla sarılı pulsarlardan gelen sesler nedir? Ustanın, pul denilen o sevimli demiri çakmak için vuruşu gibi, pıt pıt ses veren vuruş ustası pulsarlar? Pul denilen taşınmaz yüklü düğmeleri, al bunu anla Karahan der gibi, kara deliğe dönüşen pulsarlar pulsatlar nedir.

Biz nereden nasıl hankısından geldik deyip, tinsel inceleyen de var. Çok para-pul harcayarak tensel kavramaya çalışanlar da var. Bir de, bırak bu işleri, akçanın üçte biri pul bile etmez işler bunlar, diyen de var. Pulsarın dönüşüm sonrası deliğinin ince örgülü balık ağı tar gibi üçgen kapısından geçen, tar denilen karanlıkta tara(dara) düşmüş tinsel Türklerin peşini bırakmadığı göklerin davası tarık. Onlara gerek bu. Kurt deliğinden geçen tinsel ve tensel tarık olan onlar, göklerde birbiri-

ni arayan da onlar, evet böyle diyenlerde var. Olacak. Tapı olacak, kurt deliğinde koşan geçiş olacak.

(Pul: Zar gibi ince ağı yaprak; düğme, ince çivi Tarık:Türk yıldızı, gerek, gerekli, dava, ... Tar: Karanlık, dar, ince örgülü balık ağı)

-Diyorsunki geldikleri yıldızdan geçecekler...

-O kadar çok bilgileri var ki, binlerce yıl öncesinden, doğruluğu kanıtlanamayan. Bak birine daha...

- Pulsardan dönüşen kara deliği çevreleyen bir zar olan ve üç yüzeyli bölgeden geçip, yıldızlardan sürem **toyaz**larıyla (gündizme, takvim) gelen Türkler olarak, bu boş yeryüzünde bir yaşam biçimi yarattık. Emme göklerdeki nomsuz savaş arkamızı bırakmadı, erkek çocuk, kız çocuk demeden, cariyeleri, köleleri doğaya aykırı kullanmak istiyorlar. Onlar, tak neni tüketen nomsuzlar, güç tutkunları. Çalışmak değil çalıştırmak istiyor, yeryüzüne vermek onu yaşatmak değil almak istiyor. Bilmiyor ki evrende bir nokta yok olursa tüm evren yeni uyuma orana yörüngeye çekilir, bundan sürem, konum, düşünce etkilenir. Isı sıcaklık tak ne varsa değişir. Ve bu yazıksız bazı varlıkların, yokoluşu, bazı gezegenlerdeki yaşamın bitişi olur.

Yıldızların oluşumu gibi bir ülkü bir nom çevresinde binbir kavmiyle dönen Türkleri yok etmek kolay değil, onları köle, cariyeye etmek kolay değil. “Tanrı menem,” diye yola çıkıyorlar, yaratıcıyla bağlarını koparmıyorlar. Simgesi üçgen olan ağ kapıyı, üçgen aracı biliyorlar. Güç tutkunları, onların bilgisini kullanarak, yaratıcı şöyle dedi şöyle yazdı diye, Türklerin bilgileriyle, Türkleri kandırmak, istiyor, evet öyle, besbelli öyle, diyen Türkleri kandırmak... Bundan sonrası kırılmış yazıtın, bundan sonrası yoktu, ne diyecekti aklımda, onu biz bulmalıyız. Aldanacak mıyız, göksel bilgilerin ve bilgimiz yolunda kalacak mıyız?

Eski bir yazıtlarında da şu yazıyordu...

Adam ve yanındaki çocuk bir kazada birlikte ölmüşlerdi. Kendilerini muhteşem bir görselin karşısında buldular. Boyalı mı boyalı, tüslü mü tüslü Rengarenk, süslü püslü çiçeklerle dolu bir bahçe, altından yapılmış bir kapı, beyazlar içinde, esintide uzun saçları dalgalanan bir kadın. Adam kadına sordu: “Burası neresi?” Kadın ona gülümsedi: “Uçmak (cennet), efenim. “

Adam sevindi, kapıya yürüdü. Emme kadın onu birden durdurdu:

“Üzgünüm efendim, çocuk sizinle gelemmez. Onları içeri almıyoruz.” Adam kadına; “Ama o benim kadını dedi. Boşuna, “Giremezsiniz!” yanıtı verildi. Bırakmadı adam çocuktan kadını. Gerisin geriye döndü.

Bu kez tozlu çamurlu bir yola girdi. Karşlarına çiftlik girişini andıran bir kapı ve önünde bekleyen yırtık pırtık elbiseli bir dede çıktı. Adam sordu; “Karımda girebilir mi? ”Dede“ Tabii...” cevabını verdi. Kadın edilmiş çocuk girdi içeri ve adam girecekken, görevli, hayır dedi dede siz giremezsiniz. Buraya sorgusuz girebilen çocuklardır. Emme o benim kadını dedi adam, dede hayır onun imi hez (açık) değil hezim (henüz), kendi istencini (irade) kullanamayan çocuk o. Onun yeri uçmaktır. Sizin yeriniz tamu olabilir, biraz önce uğradığınız yer. Adam, ne yapacağını bilemez, bir daha gider tamu kapısına. Güzeller güzeli kadına, ben buraya mı girecekmişim der. Güzeli kadın hayır efendim, siz dünyaya geldiğiniz yere geri döneceksiniz. Buraya ıslahedilebilirler gelir, aza (ceza) denilen yumuşları yapar sonra uçmak kısmına geçerler, sizi geri döndüreceğiz, tininizi temizleme, tozunu atma, kölelik ya da cariyelik kişi satma satın alma, eksik nomla (hak) aşığılama, tak yaşattığın takacıyı yaşama yerine göndereceğiz. Arınıp Tanrı vergisi aklını esini usunu istencini kendin kullanana kadar orada kalacaksın, köyün cansız arabalarını ortak kullanana kadar oradasın. Saptırılmış olana, Tanrı yazdı diye sunulan yanlış ve sapkın işlere inanmayıp, tanrı yazgısı genetik noma ulaşıp tanrı yazgısını insan yazgısından ayırabilene kadar ve onu dönüştürerek kestirmeden uçarak uçmak denilen erinç yerine ya da dolambaçlı tamu okuluna işte o sürem gidebilirsin.

Yeryüzü bir sınav yeridir. Sınavın konusu: Sana yapılmasını istemediğini, başkasına yapma, buna başkasından ener çalmak denir, Geçiş koşulu enerji tanrısal kuttan almaktır, dönüştürmek, demeli yeryüzünün kurtuluşuna yumuş etmek. . .

- Bizi almadı Umay, biz topluluğu mu terk ettik, uzamsal uzaklık mı söz konusu, biz daha arınmadık mı, çok mu ağır ar sabıyız.

- Hayır, görevimiz olmalı...

- Bu bölümü çıkarmayı düşünmüyor musun?
- O bölüm yazım deneyimi için yazıldı, çıkarılacak.
- Büyük şoklar, acılar, ölümden dönmeler yaşansa da, bir elde kalan tak sürem var.

- Işıktan alınan aşk bunun adı, bunda ne var?
- Neler neler var. Işık bizim için yola çıkmış, yaratılmış, başımızda kavak yelleri essin diye, bize bırakılmış, yaşayalım diye gençliğimizi birbirimiz olmadan da donatsın diye, biliyorsun, sensiz de sevdim seni.

- Şımaralım diye, “bu da la (lan), bu da budala” desinler diye. Sana demişlerdi, bana bakışını gören, Dinan demişti. Dinçal, kahkahlarla gülmişti bu söze de, atmıştı kendini yere. Dinan’ı gördükçe “bu da la, bu da budala” diye tekerler dururdu. Anımsatmak için de “bu da la, bu da budala” demeyi yeniler olmuştu.

- Bilelim diye, evrenin tek kapısı, tap aynı kapı, karanlık arka kapı, ne büyük bir biliş o, tap iyi, tap kötü, özgürlük ve tutsaklık, tan ve tün...

- Ağlamakla gizlediğimiz, beklediğimiz, bilmediğimiz ne imiş bak.
- Ağlamak, unutamamanın manyağı (kaftanı), koruyucu as ası, as ağası, değneği. Ah o değnek ki tak sır ve altındaki giz ondadır. Ağlamak. Özlemdir, sevinçtir, acıdır, tatlıdır ağlamak.

- Yatağına kıvrılıp yattığın
Gece karanlığında,
Yağmurdan kaçıp
Saçak altına sığınmaktır ağlamak.
Göğün gözyaşlarını
Üzünçle seyrederken,
Göğe ulaşmak,
Tanrısallaşmaktır ağlamak.
Ölümü özleme sevinci,
Yaşama dönme özlemdir ağlamak.

- Esen yellerle dalgalanan saçların
Dağılsın, uzansın yeryüzüne
Sere ser pe yatağında sevdiğim
Irmak olup aksın, dere olup coşsun
Yüzsün yatağında

Varsın ulaşsın denize dalgalanan saçların
Yayık su canlansın.
Dalgalansın deniz.
Güneş ve ay tanıksın
Biz biriz...

- (Bak bir şiir de böylesi var. Nasıl anlarsan.)
Seveceği kişi yanında, yakınında, iş ortamında
Sevginin betiği elinde,
Sen sevgili mi arıyorsun bire deli?
Bire sür arabayı hadi geçiyor süre
Sin buradayken sine mi ararsın?
Tak kişi bulmuş suyu,
Tas tas kuyarken kuyu mu ararsın?
Geç bu işleri geç kalma
Bırak sini sineyi, birazda sinsin oynama.
Yarımların bütün oluşu,
Yalnızlığın yok oluşuna gelir
Unuttun mu, asıl sevgili doğa ana,
Gönderdi bağına bağlayacağını yakınına
Sarıl bire,
Sarılmanı dağıtırsan bin bire, azalırsın,
Sarıl bire, seyret, ne çok çoğalırsın.
Hadi bağlan, tek ol, bir ol...
Zıvanaya çıkmış zırdeli olmaktan
Korlara düşmüş taymaşın kortundan kurtul...
Kurulmuş beyninin kurgusundan kurtul
Yarımların bütün oluşu,
Yalnızlığın yok oluşuna gelir,
Senden değil seviden gelir sevinç
Senden değil övüden gelir övünç
Seveceği kişi yanında, yakınında, iş ortamında
Sevginin betiği elinde,
Hadi bağlan bire, tek ol, bir ol sevgiliye...
"Eşe sadık kalan,

Tek ve bir kalarak

Yaşamın tek ve bir efendisi olmuş,

Kendi kendine sadık kalmış demektir.

Hadi bağlan sevgiliye, tek ol, bir ol kendine...

- O tek olmanın, tek aramanın ödülü, kaybolmamışlık... Tek ve bir... Tekdeki T'ye bak, tek gövdede birleşmiş başka yönlere bakan birlik, biri Töles ölüp esintiye karışanlar T'nin tak noktasına Tün Tan demeden ulaşanlar diğeri tardus ağır, ar ile titreşimi yavaştanmış usunun ardında koşarak T'ye ulaşmaya çalışanlar.

- Birdeki B'ye bak aynı tabanda buluşma, aynı duvarda. Sen ve ben! Bilerek mi seçilmiş bunlar?

- Hani yazdığım bu betikte, aynı nenleri bazı yerlerde tekerlemiştin.

- Tekrarladım, ar katmak, ağırlık katmak ve anar kişiler edinmek için.

- Kam ne demişti kam? Yeryüzünün bir Güneş Dili (Türkçe) vardı, Bu dil içinde kişiöğlunun öyküsü ve dini vardı demişti. Bu hunk bu hunoğulları, ana çevresinde oğul verenler; diğer yaşam olan gezegenler içinde tanrısallık açısından Tanrı'ya en hızlı yaklaşacak hunktu. Oysa göklerde mutasyonlarına, yazgılarına alışan ve öylece tapan, as bilgiyi, hunkuna yanlış öğreten yanlış yöne yonlandıran (uyum), mut (mutlu) bir angım (hakim) azınlık türedir. Bu mutasyonlu beden kullanan hunkun iştahı, yenmeye olan tutkusu, başkalarını, başkalarının olan tak neni suçlu görme, yok etme ve onun olanı edinme isteği yüzünden işgal enerjisi teprenmeye geçirdi. Yeryüzü hunkunun gelişimini durdurmak için dilini ve dil içine yerleştirilmiş dinini ve sevecen kültürünü yok etmek ve geçmişini unutturmak gerekiyordu. Neden dersen, akın akın kişiler bu dile ve bu kültüre katılıyorlardı, yıkılışlar dahi birlik olabiliyorlardı. Kurtlar gibi güçlü, dayanıklı, soyuna bağlı, arı gibi çalışkan, arı gibi çok ve arı gibi yeniden kurgulanıyorlardı. Bu dile bu dine bu kültüre katılanlar katışıksız Türk sayılıyorlardı, çarıştıkları yanlarında oturan biri yakasından gövdesine yakın gasdananın (yalan son) gas (gaz) titreşiminden seçilebiliyordu. Bu kültüre katılanlar bu dil içindeki dini çabucak özümüyorlardı. Bu kültürü yaratan, anata ve atana ayırmayan bu Ata Türk soya saygı duyuyor atasna ile anasta ayırmayışlarına aslanan soy, aslanan ad, aslanan al, aslanan etiş, etme

eylemidir diyen soya katılmak isteyen kişiler oluk oluk artıyordu. Evrenin “**etme bulma**” boyutundayız diyen **adaletli** soya katılmaya tak kişi can atıyordu.

Bu kültör okuma üzerineydi, bilinen bilinmeyen tak neni okuma tutkuları vardı ve tüm toplumun tomarı, mutlu, ötüşüp koklaşan kuşların sesini duyuyordu. Önlenmeliydi bu katılım, önlenmeliydi, önlenmesi kolay değildi, bin yıllar alabilirdi, Bu dil, bu kültör, beyin kıvrımlarına yerleşiyor, tak beyin mutluluğun tutsağı oluyordu. Sözler birbirini çekiyor, birinin ucundan tuttun mu ilerisi de, ilgerisi de sö-kelenip eline geliyordu, bağ bağlantı tak nen apaçık apaçık anlaşılırdı. Emme bin yıllar alsa da önlenmeliydi ve bu dil içine yazılmış dinden pek çok din ve pek çok dil çıkarılmalı ve bunlar birbirine düşürülme-liydi. Yoksa kaynaklarını kullanamayız, yeryüzünün içini boşaltamayız. İlkel bırakılan hunkların kaynaklarını sömürebiliriz. Onlara da bu sömürme işini öğretmeliyiz. Onlar da birbirinin kaynaklarını çalmak, sömürmek için bizim gibi, birbirinin kaynaklarına göz dikmeliler ve birlik olamamış tekle aldatmalıyız. Kendini tek bileni sömürmek, satın almak, aldatmak, şaşırtmak kolay olur. İnsanın insana baskısını artırmalı, insanın insana sen bilmiyorsun diye aşağılayarak ona din öğretmeye çalışmasını sağlamalıyız. Din adına onlara, yakarıda bu-lunmayacakları, bilim, bilgi tartışmayacakları, okul olmaktan, kurultay olmaktan çıkmış, yönetilecekleri evler, tapınaklar vermeliyiz. Bunları sürekli büyütmeli, gösterişe, yenmeyarışına sürüklemeliyiz. Bu tapınak evlere dışarıdan anlaşılacak işaretler kondurmalı Tanrı tek değilmiş gibi, Tanrı’dan büyük biri anlaşılacak kişilere ve adlara yönlendirmeli, Bu kişiler yalvaçlardan ise, yönetime kızıklandırmalı (meraklandırma-lı), yönetici yapmalı, yenmeyenilme duygusuna sürüklemeli, yok yalvaç değilse, tek adamlık tutkusu içinde yanlışa sürüklenmeli. Emme saltık (mutlak) olan Tanrı yerine, Tanrıdan çok kadar bu kişilerin adlarını kullandırmalıyız. Yıldızlara umutla bakmak yerine yere, çamura yön-lendirmeliyiz, yıldızlardaki tinlere değil kişi bedeninin çamura, toprağa dönen sonuna, ölüme odaklanmalarını sağlamalıyız. Çevresinde olup bitene duyarsız kalması için onları toplanmaya, düzenli toplanmaya ve sınav vurgusuyla kendinden başka bir nen düşünemez olmasına ve dış dünyada olup bitene duyarsız ya da değerlendiremez olmasına

yol açın. Böylece minik minik kişi grupları yaratmalı, bir olmalarını önlemeli, yönetilmesini sağlamalıyız. Maşa olduklarını anlamamaları için tüm bağlar gizli olmalı. Tek olanı görmeliler, tek olanın bağları görülmemeli. Oradaki tek olanı da aldatmak kolaydır. Bir tane yalan söylet, iftira attır, hile yaptır, tak kişi ona inanır durumda olmalı. Emme önce dillerini ve kültürlerini ve sonra dedikodu, diğerlerini karalama, iftermekten gelen iftira. Ağır üretmeyen enerji vermeyen, sevinç katmayan görevler vermeli, bu görevi yapmadıklarında, suçluluk duygusuna boğulmalar. Böylece, gezegenin kaynakları, sömürülmeli, birgün teknolojileri ilerlese de göklere ulaşacak kaynakları kalmamalı.

- *Geleceği okur gibi anlatmışsın burada.*

- *Kamları dinle. Emme kimsenin kuyruğuna takılma. İleride yaşıyorsan ve ilgeri bir topluma gitmişsen ve sen de o yollardan geçtiğin günleri, göze yazılarından, kayıp gitmesin diye tutulan kayıtlardan okursan, atlarını sürüşlerinden, atlarının gidişinden anlarsın gidişatlarını. Hele hele o gözelerde yıldızlardan bildiğin olan biteni okursan, sen bile bilirsin değişenden değişimin getireceği dönüşümü.*

- Tak kişi kendi değişim dönüşümünü yaşar diyorsun. Yol taşlı ise taş yoldan geçersin, bayır ise bayırdan çıkarsın.

- İlk insan çıplaktı, ilkel insan da çıplak, geliştikçe giyinmeyi sağlayacak üretkenliğin tadını alır, tatlı sektörlerle bu işin tadını çıkarır, dinini sanatını taçlandırır. Gelişmişliğe ulaşırsa yeni üretkenliklerin tadını alır, bu tat için eski tadlar unutulacaktır, hem yeni tat için sürem gerek. Süre yaratmak için süre alan bazı uygulamaları kaldırmak, ilerlemek, gelişmek için bu gerek. Öyle giyineceğim diye üstüne üstlük başını, süslü püslü güpgüzel sarıp sarmalayacağım diye ayırdığın süre öyle çoktur ki, 100 yıllık bir süremin 300 gündüzü başı sarıp sarmalamakla geçer. Gelişmiş insan bırak 300'ü 100 gününü bile vermez bu işe, o bilse de tak kişi kendi okul dönemini yaşar yine de der ki ne çok saçmamışız. Emme bu değişim dönüşüm sancılı olur besbelli. Dönüşüm ne kadar hızlanırsa, giyim sektörünün baskısı da hızlanır. Bu sekin tadını almışlar, bir yandan okullarını kurarlar bir yandan da başın içi gelişmesin diye okumayı önlerler. Kitap-betik basmazlar, baskı araçlarını (matbaa) sokmazlar bile de senin başın üzerindeki egemenliğine ilmek attırırlar mı sanırsın. Başın nasıl sarılacağının bile egemeni olur onlar,

tak dümene girer bunlar. Sek tatlı, sektör sabına sabolma yarışıdır bu yalan, afra tafrı, ıvır zıvır yarışına döner bu talan...

- Nasıl. Kamın dedikleri başladı mı dersin, ha?

- Çoktan başladı.

- Terk edilip de, yaralanmış gölgemize sığındığımız süremler ne güzeldi. Yaralı gölgemizi alır; köyümüzü terk edip, güvenle, dağlara vururduk kendimizi. Yaralı gölgemiz yanımızda, yoktan yalnız olmadık. Güneş bize güyerman olmuş güven veren güvenlikti, ay bize ayna tuta tuta yol, yön gösteren sönmüş, yaşlı, bizi bize veren nana idi. Aynana Aydede bize aynayı anımsatır ve bizi gören, aynada gibi aynımızı gören tinler bizi izliyor bildirirdi. Dupduruyduk, yargılanacak yanımız yoktu ve böylece aynana, ayna ana yanımızdaydı, yalnız değildik. Ağaçlar koruyucu ordumuz, çiçekler umut ışığımız. Ne güzeldi gölgemize sığındığımız süremler.

- Atatürk çiçeğine bak, bunca yıkılmış yeryüzü içinde dimdik ayakta Hani.

- Alıyorum ben onu.

- Ne yapacaksın yertinç de yer yerinden oynamış, yurt yuva yok sen...

- Sus bakalım, ya sus ya niye aldın diye sor...

- Niye aldın?

- Değer verirsen, yolunu izlersen karanlıkta tomurcuklanan çiçek Atatürk çiçeği. Değer verirsen, yolunu izlersen, kara kışta açan çiçek Atatürk çiçeği. Toprak altında kaldık. Hiçbir nen göremediğimiz, hiçbir nen duymadığımız yerden geliyoruz. Güzel yürüyüşlü atın Horta'yı bıraktığımız yerden. Öyle güzel bir tat vardı ki orda, sessizliğin bağrında. Yıldız tozları dökülmüştü boşluğa, bu çiçekteki, Atatürk çiçeğindeki inançtı, parlayan yıldız tozlarında gördüğüm de duyduğum da... Karanlıktan korkmaz Atatürk çiçeği, bilir ki açacaktır. Karakıştan buz gibi ayazdan korkmaz Atatürk çiçeği, bilir ki yaşayacaktır. Ve onu izleyen, ona değer veren, gereğini yapan bilirim ki kurtulacaktır. Neden onu kurtuluşum için yoktan var etme simgesi yaptım anladın mı?

- Anladım. Ver ben taşıyayım...

KENDİ YALANLARINA TAPINANLARA

- Evleri köyleri yıkılmış insanlara karışalım C. Yeni bir başlangıcı sıfırdan alalım. Zaten DİM'e çalışıyorum diye GBM'nin hışmına uğramadım mı? Yokluğun, güçsüzlüğün, zebillğin sessizliğin, işsizliğin bize öğreteceklerini öğrenerek hayata devam edelim.

- Neler anımsıyorsun öyle...

- İçi unutulmuş boş kaplar bunlar. Anımsama çabası işim olacak. Tak anımsayıpta bir güneş doğacak. Unutulmuş yaşanmışlıkların içinden tekrar geçeceğim. Umarım, şu kadınları kendine toplayan, onları geçici armağan için sunup ortaklaşa kullananların kırıyıcı dönemlerini yaşamayız. Çöle adını veren yabancı soyun adetlerine düşmeyiz. İm-lerin işşiler doğurduğu bu ulusun dinine kendilerinin çirkin, sapkın geleneklerini yazdılar. Bu sapkın ulusun pek işine yaradı, işgal ettikleri yeni uluslara kutsal diye anlamadıkları dilde ezberlettiler ve bu çirkinlikleri sakladılar, onların dinine benzerliklerini dilden, sözle verdiler. Umarım onlara inanmayız.

- Neler anımsıyorsun öyle.

- İçi boş, anıları unutulmuş, kırağı çalmaz, don tutmaz, soğuk vurmaz boş sözler bunlar, benim yaşamımın dışındaki boş tutsak düşünceler. Gerçekten var mı böyle nenler, aslına astarına bakmak gerek. Aldanmamak gerek. Aldanmak, yazık ki, en büyük kusur. Bakmak gerek çocuk evliliği varsa, bu dinleme din, çocukları diri diri gömen bir uygarlığa gelmişse, kadınlar adam yerine konmamışsa, tanıklıkları değer görmüyorsa, kişinin kişiyi dövmesi dini nom olmuşsa, kanlı savaş din olmuş, barış sözü yer bulmamışsa, demeli içine çirkin nenler sokulmuşsa uzak durmalısın. İşte o sürem, dini dinlemeyi, yazıp dondurmanın esnekliğini yok etmenin iklime, kişiye, topluma, soya, özne göreliliğini yok etmenin saygısızlığını görürsün. Gayıl oluş olan olan ehellik ve önemsenmemişliğin zararını görür, birilerince yalanlarla aldatıldığını anlarsın. Neden dinin yazıya dökülüp çağa göre gelişiminin, değişen gereksinime uyarlanmasının nasıl bir eksiklik ve aldatmaca olduğunu anlarsın. Binlerce yıl önceki bu süremde yaşanan acıların, çığlıklarımızın, soykırıma uğrayışımızın acı çığlıklarını binlerce yıl öte-

sine duyuramamışlığımızın umutsuzluğunu anlayamazsın. Gelecektekten yardım gelmeyişinin umutsuzluk acısı yüreğimizi yakarken geleceğin bilisizce bu güne geçmişe duyarsızlığını bir türlü anlayamazsın.

Hamsalların soğuktan donarak ölmediği, çöle adını veren bu ulusun dini dinlemesi sonsuz yaşamı kesintili gösterir ve kendi yalanlarına tapınanlara iyi tarlaları, tapınmayanlara kıraç obruklu tarlaları verir, perdenin arkasını par karşılığında parça parça satar, kısıtılmış, sınır-
lanmış iki kısımla aldatır. Katman katman çıkışlı, birbirini kapsayan gökleri ve tak katın birbirine geçişini, kendine bir katman alabileceğini, yalvaç, kam şaman, toyon olunabilirliğini unutturur.

OYUN VE EĞLENCE TEKRAR KURULDU

Binlerce binlerce yıl önceydi...

- Gel katılalım, gel ne oluyor dinleyelim.

- Sen saçları örttüreceksin, sen de açtıracaksın. Sen sol eli öveceksin, sen sağ eli. Sen kısa kol giydirmeyeceksin, sen kısa etek ya da pantolonu. Sen şapka giydireceksin, sen börk. Sen eve sol ayakla giriş emri vereceksin, sen sağ ayakla. Sen üç kere güneşe döndüreceksin, sen yedi kere, sen de yirmi iki. Sen de ay tepedeyken yapacaksın dönüşlerini. Sen resmi yasaklayacaksın, sen heykeli. Sen yeri öptüreceksin, sen duvarı. Sen heykeller, balballar yaptıracaksın, sen çizimler, sen de yasaklayacaksın. Sen koça değer vereceksin, sen tekeye pis diyeceksin Sen... Sen... Başka ne olsun, evet başka?

- Birleşelim.

- Hayır bölünelim. Birleşmeyi beceremeyiz, tak kişi ayrı kavim ve kökenden, ayrı inançtan.

- Bölünelim, denildiği gibi isteğimize göre.

- Hiç değişmez, bölünsek ne olur, çözüm değil! Yakında birisi yurt bölgesinin bağımsızlığı ile uğraşırken, diğeri yurt bölgesinin işgali ile uğraşır.

- Doğru, bölünmeyelim. Bağımsızlık ve işgal; savaş ve barış dans eder durur.

- Bölünelim kardeşler, bölünmek iyi. Ekili alanların çoğu toprak altında, dağlar, göller, ıraklaşan ırmaklar yer değiştirdi. Bu kalabalık kendini besleyemez ve kavga başlar. Önce insan neslini korumak gerek. İnsan varsa önemli; bu bitkiler, hayvanlar. İnsan varsa değerli bu dağlar, göller.

- Tanrılar bile, insanlar varken anlamlı, inançlar...

- Tartışma bitmiştir arkadaşlar. Baştan bölmezsek bölünürüz kardeşler, Bu deprem bozması çapulcuları nasıl yöneteceğiz. Baştan bölmezsek birbirini yer bunlar. Böleceğiz ki birlik olsunlar, diğer kavimleri kötüleyecekler ki, kendilerini aynı **folluk/** holluk sabı sanıp, bir arada **folk/holk/halk** olsunlar.

Koca gövdeli, gür sesli, bir orduya konuşur gibi kendinden emin adam konuşmasını bitirdi ve ak saçları belinden aşağı sarkmış iki kadın çıktı öne.

- Düzen kurana değin, haklı ya da haksız da olsanız kavga yok. Düzen kurana değin yardım edeceksiniz birbirinize. Ödünç hayvan vermek, kerpiç yapmayı göstermek, varsa tuğla yapmayı, çadır kurmayı bilen öğretmekten kaçınmayacak.

- Dayanıklı ekmek yapmayı bilenler öğretin birbirinize. Yarışmayın birbirinizle. Tom (tohum) verin. Çok yakın yerleşmeyin birbirinize, otlaklar bırakın diğerlerine. Yardımlaşmak için çok uzakta da olmayın. Yer seçin kendinize. Yer seçerken kavga etmeyin, ilk bulana bırakın. Sakın ha! Kavga yok.

- Unutmayın, hezim yarış yok, kavga yok. İleride, güzel günlerde, palazlandıktan sonra, didişmeye bol bol vakit bulacaksınız. Bu duygulara yeterince doycaksınız. Önce neslimizi korumalıyız.

- Şimdilik yalnızca yardımlaşmak var. Ebe kadınlar, şif denilen, tarla içinde birikmiş sulardan da geçseniz. Şif denilen sel suyunun azalmasını da bekleseniz, şif denilen içinde az su bulunan otlu ark, sak gerektiren saklı derelerden de geçseniz, uzak yerleşim yerlerine gitmekten çekinmeyin, şif (eşik) geçen şifacılar, şif (çiçek sapı) üzeri çiçeklerden em (ilaç) yapanlar, çalışmalarınıza devam edin. Yolda giden yalnız kadınlara koruyucu olun onlar ebedir, atasagundur,

onlar bilgedir. Baksıcılar, büyücüler küçümsemeyin, onlara en çok gereksinim duyduğumuz günlerdeyiz. Şifinize (kapı eşiğinize) gelenleri çevirmeyin, uzaklara gitmekten çekinmeyin. Şimdi gruplarınızı oluşturun. Tanrı korusun tapımızı.

- Tanrılar korusun...

- ...

- Düzen kurana değin, haklı ya da haksız da olsanız kavga yok, diyorlar. Kavga neden düzen kurulunca olsun.

- Nasıl olsa kavga olacak, tak kişi bunu biliyor. Alışkanlık mı, yoksa kavga ile mi büyüyüp geliyoruz, kavga ile mi ilerliyoruz. Uluslar, kavimler büyüklük yarışına giriyor bu kavga ve ilerleme getiriyor. Bakışları bu, başka bir bakış açısı denemiyorlar, birbirinden çalmanın ilerleme olduğunu sanıyorlar.

- Batsın böyle ilerlemeleri.

- Gördün mü başladı bile kavgan! Bırak şimdi bunu Hani, biz hangi yakaya katılalım?

- Bezik (heykel) özgür olana katılalım. **Bes** tutuşmak, doğal salınan salya, zebil **sel** gibi selbes olanına Coşka, başka seçenek mi var? Onlarda kendini en iyi sağlıklı oyalayan, en sağlıklı, en uzun sağlıklıyla yaşayan. Onların yakarı ve algışları, tuh eksik oldu diye suçluluk korkusu vermiyordu.

- Nasıl olur, putperestti onlar.

- Önceden değillerdi. O, ortaya çıkmayan, bir türlü elle de tutulamayan, gölge yönetim "Gözü Merkezi Birliği"nin işiydi. İnsanları birbirine düşürüp, klanlarını daha da güçlendirmektir amaç, kötölemek ve güçlenmek.

- Sen neler anımsıyorsun.

- Anımsadığının tapı bu! Matal gibi bir nen, aslı as tarı ne bilemem. Bir de betik, mavi, kızıl, kim bilir belki de sarı, o da ne iyi bilemem. Hadi Coşka. Bediz selbest olana, best (iddia) bile selbest olana katılıyoruz. Sel (ifrazat) atılmalıdır.

- Saçmalama, orası olmaz.

- Olur.

- Olmaz.

- Sen bilirsin, ben **tarın** (karanlık) av edilip affedildiği, o yakaya geçiyorum.

- !!! Tanrım ilk böldüğün kadın ve erkek miydi?

- Geliyor musun?

- !

- *Niye koydun bu bölümü şimdi bu betiğe. Aşk aşk dedin dedin de, getirdin bu didişmeyi soktun betiğin içine...*

- *Bu betik, halap ve halaplahların, yaşanmış ve yaşanmamış olayların, düşüncelerin eşlik ettiği, birlikte yazılmış bir betik (roman) biliyorsun de mi?*

- *Bu son tümceye gerek yoktu Hani*

- *O değilde, yanarım yanarım da neye yanarım biliyor musun Coşka. Hani'yi, memeli şelalede ölmekten kurtaran kötü Haşola vardı ya. Hani onu görünce kutlu değneğini (çokmar, asa) çalıların altına saklamıştı Hani. Yıllar sonra aynı memeli şelale de, ölmeye terk edilmiş Hani'yi kurtardı ya Coşka. İşte orada kurtulan Hani'nin ilk işi koşup o kutlu değneği (asa, baston) almak olacaktı. O kutlu değnek (çevgen) göçük altında yılan olup yol gösterecekti. Yaaa işte sen şu tarafa yola çıkarsın, yazı seni şo tarafa götürür. Diyeceğim kızma Coşka.*

- ...

SÖZLÜK

Abacı: Aba yapan veya satan kimse, Abadan giyecek yapan veya satan kimse.

Alkın: Sevdalı, âşık, vurgun, Renksiz, cılız, zayıf, hastalıklı, yılgın.

Anşirt: İma.

Ardan: anda bile üretken, kesişen sınır ve kesişen süremde bile üretken, dayanıklı, çalışkan.

Arlık: Kurban kestirmek, yumurta okutmak, hastalıklara okuyup üfleme gibi inançlar karşılığında bu işi yapana verilen para. Çimenli bayır. Ayna. Çeyiz.

Arsan: Yön veren, demire, dayanıklılığa, üretime egemen; ağır sanayi, (ağdılan, ardılan sanayi).

Asalak: Bedavacı.

Aşkın: Ötesine geçmiş. Benzerlerinden üstün. Çok, fazla.

Avar: Sebze

Avet: Bahşiş.

Avır: Ağır.

Avk: Hile.

Avkı: Çam ağacı kabuğu tozu.

Avkırtmak: Çalmak, aşırarak, aldatmak, sezdirmemek, avlamak.

Avlak: Av alanı.

Aykal: Ay gibi parlak ve ışıklı

Ayla: Ayın ve bazı yıldızların dolayındaki ışık çevresi, ay ağılı, ayevi, hale. Bazı kutsal kişilerin başı etrafında gösterilen ışık çevresi.

Bar: Kötü

Bari: Kötünün i'si, kötünün iyisi.

Batınmak: Cesaret etmek.

Bedel: Merdiven, merdiven basamağı, uşak, hizmetçi, çoban, bir ücret kar-

şılığı çalışan. Erkeğin kız yakasına evlenirken verdiği para, karşılık, kendisine miras (kalıt) kalan kimse, vâris.

Beytambal: Hem tembel hem beyliği tutan. Uğursuz, hayırsız.

Bir çırpıda: Bir anda, bir çırpının çıt diye kırılma anı, bir çıt, bir an.

Böget: Havuz. Gölün derin yeri. Su birikintisi.

Buhur: Bardak, krater.

Buyum: Kumaş vb. eşyalar.

Cav: Yağı, düşman.

Cımık: Nemli, yağmurlu hava. Sulu, cıvık çamur. İki parmak ucuyla alınan miktar, tutam (toz şeyler hk.).

Çav: Güneşin buluttan sıyrılmış durumu.

Çem: Zararlı otlarla dolu olan yer. Çayır çimen. Karamuk ve benzeşi bodur ağaçların bulunduğu yer.

Ef: Hava

Efil: Çok küçük taze, körpe bitki yaprağı.

Efin: Tohum. Ardıç tohumu kuş dışkılarıyla efdan gelir. Gelincik tohumları efil efil esen yelle gelir.

Eğli: Aşılanmış (meyve).

Eğni: Boy bos, endam, üst baş, giyecek, elbise.

Ehel: Görüşme ve tartışmalarda evet, tabii, kabul ediyorum anlamında kullanılır.

Emerek: Mobilya vb. eşya.

Engir: Filiz, asma filizi.

Epelek: Kelebek. Saçı dağınık.

Eşant: Vasiyet.

Eşantiyon: Vasiyete uygun (eşant ile uyum).

Eşeşenbel: Sınır tanımayan erotizm, ucu bucağı olmayan eşeysellik, şehvet. Onların eşeşenbel evreninde boğulmak istemiyorsan uzak duracaksın onlardan.

Eşeşenbol: Namütenahi, sonsuz, ucu bucağı ve nihayeti olmayan.

Eve: Ebe, çabuk, acele, evvel.

Evel: Evvel

Evetlemek: Acele etmek, acele ettirmek. Onaylamak

Evit: Emme, lakin, fakat.

Evret: Yine, tekrar.

Evzinmek: Yattığı ya da oturduğu yerde sağa sola dönmek. Kabına sığamamak, rahat duramamak, gereksiz yere tak yakayı karıştırmak. Telaş etmek.

İçten içe kıvranmak, üzölmek, çocuk bir yerde duramamak, yaramazlık etmek, eziyet etmek, eğlenmek, uğraşmak.

Eyertmek: Toprağı derince işlemek. Tarla ve bahçeyi bozmak.

Ezve: Kapsöl

Far: Kuşların boğazındaki renkli, parlak, bazen de ısıltılı tüylü halka.

Gal: Yapılabilecek bir işi bozmayı anlatır.

Gal: Yapılabilecek bir işi ille de bozmayı anlatır. İş bozan.

Gayıl olmak: Razi olmak, kabul etmek.

Gen: Ham araziden açılmış, hiç işlenmemiş, sürölmemiş tarla.

Gever: Sıvı ölçeğı, su ölçeğı, litre.

Gizegiz: İç dünyası.

Gullelendirmek: Etki ağırlığını artırmak.

Harım: Sebze ve meyve bahçesi. Tarla ve bahçe çevresindeki çit:

Havar: İmdat, imdat çıkılığı.

Haz: İştah, borç, ödünç. Ödünç alınan sütlerin çubuk ile ölçölüp işaretlenmiş yeri. Süt ölçeğı olarak kullanılan çubuk.

Hezen: Sopa, değnek, dal, ağaç gereçlerin yapımında kullanılacak ağaç parçaları.

Histeri: İstek esiri, ter iste eriyip giden.

Işkın: Filiz, sürgün.

İlal: Hilal (fethet).

İngil: Küçükbaş hayvanlara takılan ip ya da kayış tasma. -Köpek boğazındaki ingili kırmış. Çocuk başlığı ya da şapkanın çene altından geçen bağcığı. İplik.

İnnas: İçinde üzüm çiğnenilen tekne. Arpa, buğday, çavdar vb. nenler koymaya yarayan, tahıl, tohum (dan) ambarı, doyurucu hammadde

İv: Yol ya da tarla kenarlarında olan doğal setler. Kumaş toplarının kenarı.

Kakala: Hafif yağın dolu. Toprak tencere

Kedik: Küçük çocuk ayakkabısı.

Kef: Kaynayan pekmezin, pişen etin üstünde oluşan köpük.

Kepelek: Kelebek, öksüröklü bir hastalık

Key: Durum.

Kıstak: Bir yarımadayı karaya bağlayan, iki yanı su, dar kara parçası. İki dağ ve tepe arasındaki dar geçit, dar boğaz, Sel yarıntısı.

Kostak: Çiftleşmeye istekli (koyun vb. hayvanlar). Çalımlı, iyi giyinmiş, güzel yakışıklı. Kendini beğenen, onurlu. Yiğit, kabadayı, yürekli.

Küf: Çocuk başlığı, takke. Kadınların başlarına giydikleri altınlı fes.

Mataar: Matar, matara.

Mezra: Ekenek, ekime uygun yer.

Mıncımak: Kokmaya, çürümeye başlamak. Çok sulanmak, erimeye, yumuşamaya başlamak. Mılcımak.

Muhludur: Çekdemir (mıknatıs)

Muş: Köşe, yüz, omuz

Nay: Oluk. Düzeltme aracı. Bir çeşit bakırcı aracı. Kalaycıların kullandığı kap düzeltme aracı.

Ong: Sağlamlık

Ort: Ateş, ataş.

Öbe: Durgun suların üzerindeki yeşil birikintiler.

Öfke: Ciğer

Ök: Akıl, ana baba, bağır.

Ökül: Temsilci

Parya: Arabalarda dingilin başına konulan delikli, ek ulantı yuvarlak demir, poyra.

Paya: Kendini beğenme, çalım.

Payan: Son, sonuç, uç, kenar.

Pik: Değeri artırmak için yükseltilerek dökme ile elde edilen. Denizi, gölü doldurarak kazanılan yer.

Pol: Hayvanları bağlamak için toprağa çakılan, hayvan üzerinde taşınan, ucu kıvrık ağız ya da demir kazık sopa.

Sabır: Çıdam, tözüm/tüzim.

Savıt: Mirasyedi, bırakıt (kalıt) yok edici.

Sayak: Olmuş sayılan : Bu sayak değil, baştan yap.

Saykal: Düz, düzgün, doğru, pürüzsüz (yol, iş, vb. için). Eğri büğrü, kıvrımlı. Eğiklik, eğim.

Saykallanmak: dolanıp durmak, ağırdan almak

Sırası: Zevahir, dış görünüm.

Suzak: Dere kıyılarında sığ sulu otlu bölüm.

Şenebal: Şükran. Çocukların tersi peşi geldiğiniz için şenebal duyuyorum.

Şenegiz: Müteşekkik. Bilgiler için öyle şenegizim ki anlatamam.

Şenese: Şuh.

Şeniye: Minnet.

Şif: Soğan, sarmısak, pırasa gibi bitkilerde çiçek sapı.

Tinpir: Uyuşuk tinli, şaşkın. En uçta sürgün olan filiz pir, becerisi az olan en değerli pir.

Uşak: Ufak, küçük. Çocuk. Genç, delikanlı. Erkek hizmetçi.

Ül: El.

Val: Aminoasit, gend (şeker) gen, kanda olan, kant (gendli, şekerli su) içinde,
kan içinde olan.

Vala: İnce ağ, kromatin ağ.

Valat: Valdan gelen kişi, çocuk, kro, kromozom.

Vere - vire: Durmaksızın, sürekli, ara vermeden

Yasalga: Duvar kağıdı vb. gibi ev süslemeye yarayan eşyalar.

Zarplı: Zorlu, güçlü, güzel, yakışıklı. Ağırbaşlı, bilgili.

Ze: Elbette, kuşkusuz. Öyle gibi, gerçekten.

Zebil: Bakımsız, perişan. yoksul yok yere harcanmış, dökülüp saçılmış. Çok,
fazla. Bolluk.